

**INTEGRAL DE LES CANÇONS
PER A CANT I PIANO**

DE

RAFAEL SUBIRACHS I RICART

**còpia i revisió:
Rafael Subirachs i Vila**

Benvolguda Angelina,

Avui, divendres 10 de gener de 2014, començo aquestes línies de presentació de la "INTEGRAL DE LES CANçons PER A CONT I PIANO DE JOAN VINYOLI I RICARD" i probablement les acabaré d'ara.

A poc a poc es va fent la feina. En el cant XIIIè. "El Vi", estrofa A. 'A course'.
A POSSIBILITAT D'ANIVERSARI (Un oratori, 15 cantos per a cor i orquestra) llegim:
(de Joan Vinyoli, poeta) "Vaig tot reguit a course aquelles menges / que no tan sols la terra m'ha donat, / sinó la cura amb què les vaig regar / anys i més anys, en dies de sequera, / per l'àrid temps. Les coc amb poca sal, que no perdessin el seu gust, i sense / massa de condiments: se'pron, amics, / que no estimen la cuina complicada". I regreix..

Aquests versos expressen l'estat en el que ens trobem: "... la cura amb què les vaig regar anys i més anys, en dies de sequera..". I així ha estat i així és. Però ara ja s'ha acabat, s'ha fet tot allò que bonament s'ha pogut.

Fet aquest preàmbul ja puc passar a presentar-te el llibre i el que la producció en diu. Primer, alguns aspectes tècnics. El llibre i Tríptic de cd's es complemen. Del llibre no cal parlar-ne aquí, dels cd's, sí. Els tres contenen les cançons en àudio (virtuals midi el software el programa musical FINAL, el que tinc permís i llicència). A les portades hi pots veure una numeració, correspon al nombre de tracks que et permetria accedir a escoltar el tema que escolleixis. Pots escoltar les cançons requides o escollides. Cada cd dura una hora ±. Necessites un lector de MP3, tots els ordinadors en tenen i la majoria de lectors de cd. En cas que no poguessis escoltar, els far-m'ho saber.

Segon, alguns aspectes circumstancials particulars. La matèria sensible sobre la que es basa aquest treball m'obliga a ser prudent abans de'alliberar-me de la responsabilitat que hi tinc. Com vaig dir-te per telèfon, primer t'informo a tu. El teu criteri per a mi és fonamental. Si veus alguna cosa en el meu treball que no és digne del pare Rafael, que no s'ajusta a la veritat o que tens millor informació de la que jo tinc, no dubtis en dir-m'ho. Ho considerarem plegats, tu i jo en claustre de professors.

Per acabar -vaja!, creia que no acabaria- només em resta dir que he intentat en tot moment treballar amb honestetat sense perseguir quimeres de somnis de grandesa ni atemplantar una obra per una altra. Demano només una cosa: que els prejudicis infundats no ens facin perdre temps. Tenim una sola vida i hem d'aprofitar-la, pel bé de tots i pel bé de la música.

Una forta i musical abraçada.

RAFAEL

LLIBRE PRIMER DE CANÇONS
LLIBRE SEGON DE CANÇONS
LA PARÀBOLA DE LES DEU VERGES

DE

RAFAEL SUBIRACHS I RICART

còpia i revisió:
Rafael Subirachs ii Vila

LLIBRE PRIMER DE CANÇONS
DE
RAFAEL SUBIRACHS I RICART

còpia i revisió:
Rafael Subirachs i Vila

LLIBRE PRIMER DE CANÇONS
DE
RAFAEL SUBIRACHS I RICART

còpia i revisió:
Rafael Subirachs i Vila

LLIBRE PRIMER DE CANÇONS DE RAFAEL SUBIRACHS I RICART

Còpia i revisió: Rafael Subirachs i Vila

Les primeres cançons

Dos Madrigals Opus 1	
1. Oh quin esguard els vostres ulls. Núm 1	1
2. Oh quines dents la vostra boca. Núm. 2	2
Dues cançons. Opus 2	
3. Crec en un Déu i en una Pàtria Santa. Núm 1	3
4. Dia gris. Núm. 2	5
5. Del Montserrat. Opus 3	6
6. Jorn de primavera. Opus 4	8
7. Camps a través. Opus 5	11
8. Posta. Opus 9	14
Dues cançons. Opus 10	
9. Cançó de la noia blanca. Núm 1	23 / 29
10. Cançó d'abril. Núm 2	26 / 32
<i>(Dues versions, còpia i revisió)</i>	
Dues cançons. Opus 18	
11. Ara que et sento trucar. Núm 1	37
12. Nocturn. Núm 2	42
Dues cançons de l'infant Jesús i tres eucarístiques.	
13. El gronxador. Opus 14	48
14. Dolça càrrega. Opus 15	55
15. La perla. Opus 18. Núm 3	61
16. La violeta. Opus 19. Núm 1	65
17. El girasol. Opus 19. Núm 2	69
18. Sonata d'amor d'alba. Opus 24	74

UNA PRESENTACIÓ.

He fet la transcripció, la còpia i la revisió de les cançons del meu pare d'acord a una necessitat pràctica de donar-les a conèixer per els seus valors musicals intrínsecs entesos aquests com la suma d'interessos que els intèrprets, cantants i pianistes, poden trobar-hi a l'hora de fer-se-les seves agregant-les al seu repertori de concert, abans de convertir-se en un material musicològic històric, també d'interés però subordinat al fet viu de la música com a fet social que és, tot i la problemàtica de la crisi cultural provocada per la globalització i per l'implementació de les noves tecnologies, i abans de fer res, de forçar res per tal que aquestes cançons un dia arribin a formar part del patrimoni musical concurrent i memòria permanentment actualitzada de Catalunya, fer-les *vida*. I això només ho poden fer els executants intèrprets. Quan siguin història aquestes cançons, que ho seran, l'anàlisi musicològica que s'en farà serà lògica pura i caurà com la fruita madura per el seu propi pes.

L'obra compositiva de Rafael Subirachs i Ricart es troba en un punt mig de trobada entre la d'un mestre de capella i la d'un compositor d'obres de concert. Subirachs va exercir de mestre de capella interí a la catedral de Vic i va guanyar oposicions de director de banda simfònica, va ser director de l'Orfeó Vigatà i de l'Escola Municipal de Música de Vic durant les obscures dècades de la dictadura mantenint, pràcticament sol com a únic músic professional, l'art musical a les contrades d'Osona, del Ripollès, del Montseny i Guàrdies i del Lluçanès. Vic era un focus cultural de primer ordre, la catedral i el seminari, però l'església vigatana ja havia cedit la seva hegemonia musical a la societat civil. Les condicions en les que es va haver de desenvolupar Subirachs eren extremament limitades, l'herència era una responsabilitat i les condicions ambientals polítiques de la cultura era pura desolació. Subirachs fou un home format en les dues primeres dècades del segle vint. Va néixer l'any 1902, el mateix any que moria Verdàguer. S'inicià com a músic professional poc abans del període repúblicà, l'any 1928, i va seguir exercint-ne ininterrompudament fins l'any 1977 en que va morir.

El criteri que he seguit en el meu treball sobre les seves cançons es basa en cercar la màxima transparència en la seva forma per tal que en aquesta hi apareguin tots els elements destacats i el seu segell, que és de l'escola vigatana, més personal, producte de la tradició de la qual formava part. Sovint les seves cançons, i altres formats d'obra, estaven escrits en uns esbossos que, tot i que en bona cal·ligrafia, presenten algunes llacunes. La seva escriptura i la seva manera de tocar presenten sovint uns nivells desiguals de desenvolupament, hi falten elements com lligadures, de frasseig, accents, pulsacions, etcètera, o hi són suggerits però no reproduïts d'una manera sistemàtica i amb concreció, cosa que no passava quan tocava. Aquest fet planteja un problema d'interpretació; cada intèrpret hauria de fer un treball previ de preparació del material de partitures abans d'interpretar les seves obres. En aquest aspecte algú podria suggerir que, atès que podrien fer-se múltiples revisions, deixar que diferents músics fessin les seves lectures a favor d'una visió múltiple, hi havia pensat, o deixar l'obra com està, com el mestre la va deixar. Són parers respectables però no s'ajusten a la meua discreció i responsabilitat musicals tal com les sento. Miraré d'explicar-me.

El més important, el fet natural de la meua relació filial amb el mestre i el fet que suposaria desapropiar la meua experiència i els meus coneixements musicals sobretot en aquesta especialitat de cançó han estat determinants

Podria estendre'm en explicar el perquè de cada intervenció. Si tingués temps seria recomanable. Em resulta, però, impossible. Cada cas és un cas descriptible que per ell mateix ocuparia molt

d'espai i comportaria un treball el temps del qual, que hauria de dedicar-hi, seria incalculable. Donada la conveniència de satisfer la necessitat de conservació i catalogació dels manuscrits de les cançons, que és la meua responsabilitat, als estudiosos i interessats en el tema a l'hora de fer-ho extensible el meu treball els serà útil i les futures intervencions de conservació i de re-habilitació o estudis que n'hauran de fer els ho farà més planer.

Com he dit, l'objectiu primer i principal de l'edició de les cançons del meu pare és bàsicament facilitar la seva interpretació i donar-les a conèixer. I no cal dir que ho faig perquè sento que són vives i actuals com ho és l'escola musical vigatana de la que ell n'ha estat el nexa entre el passat i el futur en el segle crucial de les grans transformacions, com ha estat el segle vint.

Rafael Subirachs i Vila / A Sant Feliu de Guíxols, 16 de setembre, 2011

UNA DESCRIPCIÓ DEL LLIBRE PRIMER

Enumeraré cançó rera cançó tal com vénen i intentaré d'explicar el perquè de l'ordenació del material que m'he vist obligat a refer; diré, per començar, que ho fet única i exclusivament per qüestions de claredat, com comprovareu.

Abans d'entrar a tema informo de que he fet una numeració de cada una de les cançons independent dels opus, però sense allunyar-me'n. Hi han opus que tenen una sola cançó i no representen un problema, però d'altres en tenen més d'una i presenten grans diferències de contingut, d'estil o de forma. L'enumeració que hi afegeixo l'escric damunt la vertical del primer compàs de cada cançó.

«*Les primeres cançons*», opus 1, 2, 3, 4 i 5, cançons 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7 del llibre, són set petites cançons que he reunit en una espècie de *suite*. Els *Dos madrigals*, de l'opus 1 són dues cançons mínimes, ambdues màgiques, una de naturalesa incitadora i l'altra de tessitura admirativa o contemplativa. L'autor dels textos és un poeta que desconec. El seu nom és Alfons Fernández Burgas, aquest darrer cognom no el puc assegurar donada la grafia que em fa dubtar a l'original. «*Dues cançons*», opus 2, cançons 3 i 4 del llibre, *Crec en un Déu i en una Pàtria Santa i Dia gris*, una ens recorda un conegut himne i l'altra un lied mínim sobre un tema climàtic. «*Del Montserrat*», opus 3, cançó 5 del llibre, la muntanya se'ns apareix com un grup de genis petrificats amb una actitud inquietant davant l'agonia d'un poble i d'un país. «*Jorn de primavera*», opus 4, cançó 6 del llibre, és una cançó màgica en que l'acompanyament imita l'arpeggi del primer preludi del *Clave ben temperat* de J.S.Bach. Finalment, l'opus 5 *Camps a través*, cançó 7 del llibre, és una cançó que evoca l'estiu i la sega a un *Tempo de Vals*. Al final d'aquests cinc primers opus a tall d'exemple hi afegeixo alguns comentaris que informen puntualment d'alguns aspectes de la revisió. (Aquests comentaris em servien a mi mateix, per aclarir-me una mica sobre la marxa, per interrogar-me a mi mateix si aquell era el camí encertat o coses per l'estil. Hi ha un tempteig en aquest aspecte personal del meu treball que s'anirà dissipant en la mesura que completi la integral de les cançons. I les he mantingudes perquè ajuden i són altament orientatives de cara a la seva interpretació).

«*Posta*», opus 9, cançó 8 del llibre, sobre una poesia de Pere Verdager, Pvre., és ja una cançó amb una intencionalitat compositiva. Així com en les primeres cançons vèiem uns temptejos aquí ja ens trobem amb un tema musical sencer. És un cant d'una gran expressivitat, *Lent i ben quiet* demana la partitura. El tema de la cançó evoca una selva quieta, un paisatge idíl·lic i bucòlic, una evocació climàtica i natural a l'hora lenta d'una posta de sol. La presento de dues maneres, la primera, tal com està a l'original, i, la segona, tal com l'he revisada. Aquesta doble presentació ajuda a

comprendre millor la cançó i el fer de la revisió. Atès que explicar ajuda a comprendre, les dues versions en un sol moment musical integrat i integral explica millor la revisió que se'n fa que mil paraules que podrien escriure's intentant explicar-ho. I aquesta sobreposició es converteix ja en un aconeixement musical i clarifica la cançó.

«*Dues cançons*», opus 10, cançons 9 i 10 del llibre, *Cançó de la noia blanca* i *Cançó d'abril*, es presenten diferenciades ja en l'original en el sentit que no tenen cap relació tonal ni temàtica. La primera torna a ser sobre una poesia d'Alfons Fernández Burgas i la segona sobre una poesia de Josep Carner. Presento aquestes dues cançons, com acabo de fer, de dues maneres: la primera tal com està a l'original i la segona tal com la reviso. En la revisió he ajustat el to de la cançó segona al de la primera per tal que l'intencionalitat del díptic, que d'alguna manera està implícita en la voluntat de RSR, aparegui amb claredat, i el mateix que he dit de l'opus anterior aquí es tornaria a repetir.

«*Dues cançons*», opus 18, cançons números 11 i 12 del llibre, *Ara que et sento trucar*, núm 1 i *Nocturn*, núm 2, a l'original es presenten junt amb una altra, *La perla*, núm 3, tres cançons molt diferents, en especial, aquesta darrera. La raó d'aquesta dissemblança hem d'anar-la a buscar en un fet extramusical o extracompositiu. Es tractava de presentar aquestes cançons, que foren premiades als Jocs Florals de la Ciutat de Girona l'any 1930. L'explicació deu estar, doncs, a les bases d'aquest premi. Ultra això, la cançó «*Nocturn*» forma part de l'opus 21, «*La paràbola de les deu verges*», per tant, es tracta d'un tema d'una obra anterior. El compositor deuria recórrer-hi per tal de poder complir amb un requisit del concurs, suposo. Les dues primeres són d'un tema amorós i la tercera d'un tema eucarístic. A l'hora de repensar-ne l'ordenació se m'ha fet evident: la conveniència de reunir les cançons d'un tema tan definit com és l'Eucaristia i separar-les de les d'un altre tema tan diferent com és l'amorós. I s'ordena la qüestió. «*Dues cançons*» de l'opus 18, la primera, *Ara que et sento cantar*, una de les més inspirades, és sobre una poesia del poeta i advocat de Sallent mort l'any 1935, Miquel Poal i Aregall, i la segona, *Nocturn*, és sobre una poesia d'Eduard Junyent i Subirà. Amb la forma d'ABA, sent A la primera i B la segona una es conté dins de l'altra sense que el resultat de la reunió faci perdre el sentit de l'una o de l'altra.

«*Dues cançons de l'infant Jesús i tres eucarístiques*», opus 14, 15, 18 núm 3, opus 19 núm 1 i 2, cançons números 13, 14, 15, 16 i 17 del llibre, hi escric un títol genèric que sorgeix per necessitat. Amb aquest intent ordenar el material i indico que es tracta de dues cançons que tenen en comú uns temes sobre l'infant Jesús, sobre dues poesies de Jacint Verdaguer, la primera «*El gronxador*» i la segona «*Dolça càrrega*», i segueixen tres cançons més de caràcter misticoreligiós, tres eucarístiques la primera de les quals torna a ser sobre una poesia de Verdaguer, *La perla*, acabada d'esmentar, i les altres dues sobre dues poesies d'una tessitura arcaica de tema eucarístic, «*La violeta*» i «*El girasol*».

«*Sonata d'amor d'alba*», opus 24, cançó 18 del llibre, la darrera cançó demana un comentari a part que trobareu a les planes immediates anteriors. Per la seva singularitat podria anar sola en un quadern a part, però l'ajunto aquí perquè completa una visió d'obra de joventut de RSR. composta els anys previs i durant el període republicà. Si tenim en compte que l'any 1930 Subirachs presenta l'opus 18 als Jocs Florals de Girona, podem situar la data de creació d'aquests entre els anys 1925 (vegeu la data que consta al peu de la cançó 2a. de opus 1) i els anys trenta.

Probablement em deixo moltes coses per dir. No podria ser altrament amb un que no és escriptor, ni crític ni teòric tot i que participa activament en alguns aspectes de la pràctica crítica i teòrica de

l'art musical. Però espera que el sabreu disculpar si ho deixa aquí i us remet a la música, puix que té la certesa que ella sola explica millor allò que vol dir i allò que vol dir la música del seu pare. I amb això ja ho diu tot.

Rafael Subirachs i Vila

A Sant Felu de Guíxols, 17 de setembre, 2011

LLIBRE SEGON DE CANÇONS
DE
RAFAEL SUBIRACHS I RICART

còpia i revisió:
Rafael Subirachs i Vila

LLIBRE SEGON DE CANÇONS DE RAFAEL SUBIRACHS I RICART

Còpia i revisió: Rafael Subirachs i Vila

(Numeració general de cançons; veure la del primer llibre).

19. El ramo. Opus 35	1
20. A la Verge de Montserrat. Opus 36	11
21. Aleluya, Hosanna. Opus 38	17
22. Romanza del sol y la doncella. Opus 46	23.
Comunió. Opus 47	31
23. Avui la primera claror del matí. Núm. 1.	32
24. Amor, m'heu enamorat. Núm 2	34
25. Vine, sóc a cap de taula. Núm. 3	35
26. Passeu al portal. Núm. 4	36
27. El cor se m'ha tornat niu. Núm. 5	37
28. Meditació. Núm. 6	40
29. La maleta. Opus 57	44
30. L'hostal de la providència (L'hostal millor). Opus 77	49
Dues cançons. Opus 84	57
31. Cançó orgullosa. Núm 1	58
32. Cançó de la futilitat amorosa. Núm 2	61
33. La fidelitat del pelegrí. Opus 85	67
34. Cançó de bressol. Opus 86	74
35. Sant Miquel dels Sants. Opus 87	80
36. Departiment. Opus 88	88
37. Serenada d'hivern. Opus 89	94
Haidé (fragments). Opus 90	105
38. Com una flor. Núm 1	106
39. Ves qui t'ho havia de dir. Núm 2	107
40. Jo porto el teu pensament. Núm. 3	109
41. Hauré de fer un gran sospir. Núm 4	110
42. Suaument. Núm. 5	111
43. Adoració. Opus 91	113
Els rústecs madrigals. Opus 122	116
44. Vós teniu les mans tan blanques. Núm 1	117
45. Madona de sa cabana. Núm 2	121
46. De dotze hores que té el dia. Núm. 3	129
47. Amb tanta pena callo. Núm. 4	135
48. Saps que en quedaren de bé. Núm. 5	138
49. La font dels frares. Opus 125	152
50. Canción de la semilla buena. Opus 131	156
51. A la rueda, rueda. Opus 142	163

UNA PRESENTACIÓ GENERAL DELS PRIMER I SEGON CICLES.

En relació amb els principis musicològics dels que parteixo a l'hora de realitzar les revisions de les cançons de RSR. del segon llibre veure el que vaig escriure a la presentació del primer.

El conjunt de l'obra per a cant i piano de RSR, ara reunit definitivament en els dos llibres, consta de 51 temes repartits en 31 opus. (Hi ha un opus important de cant i piano que no l'incloc, una obra per a solistes, doble cor de cambra femení, cor mixt amb acompanyament de piano i armònim. Porta per títol *La paràbola de les deu verges*. *Opus 21*. S'estudiarà a part).

He inclòs, en canvi, un cant a quatre veus, *Aleluya, Hosanna*. *Opus 38*. Es tractava d'un tema religiós, solt. Distingim els opus que RSR va compondre quan exercia de mestre de capella, com són, per exemple, els goigs i himnes fets per encàrrec per cantar el dia de la commemoració d'un sant patró local, o trissagis, parenostres, avemaries, etcètera.. L'*opus 38*, per la seva singularitat i tractament musical concertant, encaixa perfectament en els llibres. El mateix es pot dir de la versió de l'himne a *Sant Miquel dels Sants*, aquí adjunt en l'*opus 87*.

Troblem cants religiosos místics, com *Comunió*. *Opus 47*, *Adoració*. *Opus 91* i *A la Verge de Montserrat*. *Opus 36*. En el primer llibre trobàvem casos anàlegs, *Dues cançons*. *Opus 2*. *Crec en un Déu i en una Pàtria Santa*. *Núm 1, Del Montserrat*. *Opus 3, Cançons eucarístiques*. *Opus 19* i *Dues cançons de l'infant Jesús i tres eucarístiques*. *Opus 14, 15, 18 i 19* que encaixen perfectament en aquests cicles per la mateixa raó concertant.

A continuació exposaré els apunts generals més destacats de les cançons de RSR, els temes, les veus i els gèneres, masculí i femení, als quals van destinades i qüestions de la seva història, qüestions tals com les circumstàncies que les van fer sorgir i el possible o possibles estímuls o raons a través de les quals poguéssim conèixer-ne el seu origen.

Quant als textos, en primer lloc, la seva *temàtica*, aquesta és variada, va de la mística, que domina, fins a l'amorosa i la rondallítica o temes de la infància (no cançons infantils, no incloses aquí). Quant als autors dels textos, trobem cançons sobre poesies de Jacint Verdaguer, Joan Maragall, Josep Carner, Llorenç Riber, José María Gabriel y Galán (Salamanca 1870 - Cáceres 1905), Manuel Bertran i Oriola (Cardona, Bages, 1901 - Barcelona, 1976), els vigatans, Miquel Puigsech (cofundador de l'Orfeó Vigatà) i Miquel dels Sants Salarich (metge, poeta, historiador, bibliòfil i amic de sempre de RSR), el manlleuenc, Pere Verdaguer, (tot el que he pogut saber d'aquest ho llegeixo a internet: "els manlleuencs Josep Guardiet i Pere Verdaguer ja han estat beatificats"; dedueixo que van ser víctimes dels piquets descontrolats de la FAI que actuaven per les contrades del Pirineu i del Prepirineu els anys de la Segona República i de la Guerra InCivil Espanyola (1936-1939). Deuria tractar-se d'un amic sacerdot o seminarista de la generació de RSR.), Alfons Fernández Burgas (que no el trobo però dedueixo, també a través d'internet però amb poques ressenyes biogràfiques, que es tracta d'un poeta i dramaturg de primers del segle vint), Eduard Junyent (Vic, 1901-1978. Historiador, arqueòleg i sacerdot), i Miquel Poal Aregall (Sallent 1894–Barcelona1935), dos poetes d'una generació propera a RSR, i, finalment, algunes poesies anònimes els autors de les quals no he pogut descobrir (probablement també amics, si no és d'alguns dels aquí esmentats, coneguts i/o saludats de RSR que d'una manera espontània, directa o indirecta, se li oferiren, i ell, per goig, per amistat o pel que sigui, en va fer cançó).

Quant a les veus dels cantants, hi dominen les d'un registre mitjà (mezzosoprano i baríton), algunes les supera. N'hi ha que són marcadament per a tenor i/o soprano la més destacada de les quals és la *Sonata d'amor d'alba. Opus 24*, que es troba en el primer llibre. Si pogués establir algunes similituds amb cants d'altres compositors els cercaria, entre els que conec, en el repertori de Fauré, Morera, Nicolau, Vives, Millet, Schubert, Alió, Falla i alguns altres de propers de les escoles hispana, catalana i francesa. Hi he sabut veure menys influències italianes de l'àmbit de l'òpera del segle dinou. Hi he trobat, en canvi, influències de compositors de sarsuela.

No sabem el nombre de cançons estrenades i de cançons que s'han mantingut inèdites. No consta en programes de concert que s'haguessin interpretat la qual cosa em fa pensar que probablement la immensa majoria, per no dir totes, resten encara inèdites.

La característica més rellevant de la major part de les cançons de RSR és la proximitat en el sentit de que l'element d'amistat hi regia. De l'incitació envers l'obra dels poetes coneguts del seu temps fins a poesies d'amic i anònimes, crec veure-hi aquest element d'amistat, sobretot en les dècades dels anys vint i trenta. Més tard aquest element hi minvaria. Les poques cançons que després tindran un pes musical seran d'expressió castellana, *Canción de la semilla buena. Opus 131* i *A la rueda, rueda, Opus 142*. M'inclino a pensar que llevat de l'estímul que li proporcionava algun personatge destacat de l'època dels primers anys del franquisme la manca d'estímul era predominant. Sabem d'un conegut cantant de l'època, Marcos Redondo (a internet llegim: "Marcos Redondo Valencia (Pozoblanco, 24 de novembre de 1893 - Barcelona, 17 de juliol de 1976) fou un baríton andalús establert a Catalunya des de l'edat de 30 anys. Encara que mai va abandonar definitivament l'òpera, és el baríton de sarsuela més popular de tots els temps"), de qui RSR era amic i freqüentava quan aquest passava llargs sojorns a Viladrau. Era una relació professional després d'una guerra en la que ambdós van sufrir la pèrdua d'amics, tant per causa de la mort com per la de l'exili. Conxita Badia, Pau Casals, Lamote de Grignon, Rodamilans, etcètera. La influència que deuria exercir Marcos Redondo en l'ànim de RSR compositor deuria ser important després de la implementació de la dictadura.

Hi ha un punt d'inflexió en l'arribada d'una cançó sobre una poesia de Maria Àngels Anglada, *Cançó de bressol. Opus 86*, Premi en el Concurs de Radio Nacional S'Agaró del Nadal de 1969, una de les poques que porta una data però que tampoc ens diu gran cosa respecte de si aquesta coincidia amb l'any de creació de la cançó. La mare m'havia explicat que la poesia d'Àngels Anglada havia guanyat un premi del col·legi Pare Coll de Vic on l'escriptora hi cursava el batxillerat. Si fos així tindríem una possible explicació de com el pare hauria compost la música tan bon punt el col·legi la va editar en una publicació interna. I aquesta explicació es basaria en el següent: RSR mantenia una estreta col·laboració musical amb la mare Font, que havia estat deixeble d'ell, i que durant anys va exercir de professora de música de l'esmentat col·legi, i no sabem si, també, de Maria Àngels Anglada. Com sigui, no puc evitar de preguntar-me si la mare Font podria haver influït sobre el mestre per tal que aquest musicqués la poesia de la noia Anglada. Podríem pensar en una forma de premiar la llorejada jove poetessa? Imaginem que l'Anglada hagués compost la seva poesia a l'edat de quinze o setze anys –va néixer l'any 1930– hauria escrit el seu poema pels volts de l'any 1945, any amunt any avall. Aquesta data i la del premi de S'Agaró disten vint i quatre o vint i cinc anys. Sabem, també, que el primer llibre publicat de poesia d'Anglada data de l'any 1972, *Díptic*, en col·laboració amb Núria Albó. Aquest fet demostraria que RSR. va conèixer la poesia de *La cançó de bressol* molt abans de qualsevol obra publicada de la nostra escriptora. En qualsevol cas, és un fet pendent d'esbrinar en l'arxiu de la poetessa o en el del col·legi. En cas de que algú ho esbrinés i aconseguís de saber-ne alguna cosa més, ens informaria una mica més del procediment de RSR a

l'hora d'escollir una poesia. A falta d'altra informació, doncs, ho resumeixo amb un element d'amistat.

A partir d'aquesta cançó les que seguiran ho faran en una tònica semblant. Hi ha un equilibri de supervivent lingüístic. El compositor ha d'incorporar obres de poetes que el nacionalcatolicisme no les rebutgés i fossin alhora d'expressió catalana, cas de Llorenç Riber, *Els rústecs madrigals. Opus 122*. Compondrà dues cançons més sobre poesies de Josep Carner, *Departiment. Opus 88* i *Serenada d'hivern. Opus 89*, aquesta molt alhambrística i, sens dubte, influenciada per Falla. Cinc fragments musicats d'una poesia de Joan Maragall, el poeta catalanista menys sospitós de ser revolucionari per els franquistes, tolerat inevitable, *Haidé, Opus 90*, i una cançó sobre la poesia del seu amic, Miquel dels Sants Salarich, *La font dels frares. (Evocació d'una font vigatana) Opus 125*. I, les darreres, les dues esmentades una mica més amunt de llengua castellana.

Com a director de l'Orfeó Vigatà s'ha d'esmentar la influència que exercí sobre el compositor l'entorn de l'Orfeó Català i el ja llarg moviment coral d'aleshores amb un secretariat en el que ell va participar. A nivell professional, també estava vinculat al Conservatori del Liceu. L'Acadèmia de Música de Santa Cecília de Vic, que ell fundà i dirigí, hi estava afiliada; presentava els seus alumnes a examinar-s'hi a finals de cada curs. El mateix que us escriv aquestes línies s'hi examinava. A més, mantenia una estreta relació amical amb el seu director que era alhora catedràtic de piano i de música de cambra, Pere Vallibera i Moliné (1903-1990).

Un darrer apunt, Joan Lamote de Grignon (Barcelona 1872-1949) de qui va ser-ne deixeble d'orquestració i de director de banda, hauria d'influir-lo a compondre cançons per a cant i piano, ell mateix n'havia compost unes cent cinquanta. No descartaria que algunes cançons que aquí presentem fossin directament proposades per ell, sobretot les del primer llibre. De la mateixa manera que els seus amics conciutadans i fundadors de l'Orfeó Vigatà, Mn. Miquel Rovira i Mn. Miquel Puigsech, a més de Mn. Lluís Romeu, mestre de capella de la catedral de Vic en aquells anys d'aprenentatge i conegut compositor de cants religiosos populars tals com *Crec en un Déu* que es canta a totes les esglésies del país, i que li van encomanar la futura direcció de l'Orfeó Vigatà, també l'haguessin animat a crear algunes d'aquestes cançons.

Tot això forma part del bagatge musical del compositor i descriu sumàriament la circumstància personal en la que es va desenvolupar la seva obra.

La numeració de les cançons d'aquest segon llibre, independentment de la dels opus, informa del nombre de cançons que Rafael Subirachs i Ricart va compondre. No hi he inclòs les glosses de cançons populars i de cançons nadalenques ni cançons infantils per a cant i piano, que són nombroses, sinó que m'he cenyit al repertori líric descrit fins aquí.

Quaranta sis són en llengua catalana i cinc en llengua castellana. No disposem de cites cronològiques, llevat de l'esmentada *Cançó de bressol. Opus 86* i *L'hostal millor o L'hostal de la Providència. Opus 77*, ni de referències més que la numeració dels opus. Hem de donar per fet, de moment, que la seva numeració segueix un criteri cronològic. Angelina Puigdel·lívol, organista i deixeble del pare, que el va ajudar en l'encarpetament i en la primera catalogació dels seus opus, també ho creu. Si el mestre hagués fet alguna modificació significativa sobre la cronologia li ho hauria fet notar. I ella m'ho hauria dit. Hem de creure en l'ordre cronològic sense dubtar-ne.

Són cançons líriques. Abans de seguir endavant faig un aclariment sobre aquest punt. S'ha obert a la *temàtica* de les cançons més enllà dels temes habituals de la lírica com són els de l'amor, del desig, del desamor, etc.. així com els patriòtics, i se n'han afegit de caràcter místic perquè el seu tractament musical és més propi d'aquest repertori. He determinat fer-ho així per facilitar el seu coneixement. Veig una diferència notable en el tractament musical que RSR. donava a la seva obra. Entre els materials al servei a les parròquies i a les esglésies vigatanes i osonenques, del Ripollès, del Lluçanès i del Montseny i Guillerries, el seu radi d'acció, i el treball creatiu d'iniciativa pròpia, com a compositor, hi veiem diferències. Alguns encàrrecs l'incitaven a fer una composició, diguem-ne, més completa i ambiciosa, artísticament parlant. L'Orfeó Vigatà, que dirigia, i per el qual sovint componia peces, també marcava les diferències que veiem entre uns (temes de tràmit) i uns altres (temes concertants). La formació *amateur* de la majoria dels orfeonistes comportava un sacrifici estil·lístic. En aquestes cançons de repertori líric aquestes limitacions les podia obviar fins a un cert punt. El fet d'haver de compondre per a aquest element *amateur* generava tensió en el compositor i determinava algunes solucions musicològiques que m'he trobat i la necessitat de reconsiderar-les, d'acord amb ell i els consells que em donava i a favor de la forma i del poder evocador de la seva música.

En el text de les poesies originals i inèdites en català d'algunes cançons he hagut de fer-hi retocs llevat de les de Verdaguer, Maragall, Carner i Salarich, ja publicades. He procurat actualitzar les revisions que el propi Carner va efectuar i publicar en data posterior d'algunes de les seves poesies que el pare ja havia musicat abans però que no havia actualitzat d'acord a la revisió que n'havia fet el poeta i conforme a la necessitat de revisar l'obra musical quan el meu treball ho exigia.

Els poetes els podem ordenar en tres grups, sense fer-ne aquí categories: en el primer hi trobem els poetes reconeguts, Jacint Verdaguer, Joan Maragall i Josep Carner.; en el segon, amics pròxims, i, en el tercer, poetes anònims. (No conec RSR poeta. M'inclino a creure que els poemes d'aquest grup són si no d'amics seus persones properes a ell, directes o indirectes).

Del primer grup trobem cinc cançons. Una poesia de Jacint Verdaguer, *L'hostal de la Providència. Opus 77* (el títol és una proposta meua, originalment s'intitula *L'hostal millor*). Una poesia de Joan Maragall, *Haidé (Cinc fragments) Opus 90* i cinc poesies de Josep Carner: 1. *Cançó orgullosa. Opus 84 (1)*; 2. *Cançó de la futilitat amorosa. Opus 84 (2)*; 3. *La fidelitat del pelegrí. Opus 85*; 4. *Departiment. Opus 88*; 5. *Serenada d'hivern. Opus 89*. (Hi ha algunes altres cançons de Carner però es troben inscrites en l'opus general d'obra coral a *capella*).

Del segon grup, dues poesies de Miquel Puigsech, *Pbro.: Romanza del sol y la doncella. Opus 46, Sant Miquel dels Sants. Opus 87*. Una poesia de Manuel Bertran i Oriola: *Comunió. Opus 47*. Una poesia d'Àngels Anglada: *Cançó de bressol. Opus 86*. Cinc poesies de Llorenç Riber (Campanet, Mallorca, 1881 – Campanet, Mallorca, 1958): *Els rústics madrigals. Opus 122*, i una poesia de Miquel dels Sants Salarich: *La font dels frares. Opus 125*.

Del tercer grup, quatre poesies, *A la Verge de Montserrat. Opus 36.*; *Aleluya, Hosanna. Opus 38.*; *La maleta. Opus 57* i *Adoració. Opus 91*.

Finalment, de les cinc cançons en llengua castellana dues són poesies de poetes coneguts, dues de desconeguts i un text bíblic. Una poesia de José Maria Gabriel y Galán (Salamanca 1870-Càceres 1905), *El ramo. Opus 35.*; una poesia sobre un fragment de l'Evangeli segons Sant Mateu, capítol 21, versicles 9 i 15, *Aleluya, Hosanna. Opus 38.*; una poesia de Mn. Miquel Puigsech, *Pbro.*,

Romanza del sol y la doncella. Opus 46 i dues poesies d'autor o autors anònims, Canción de la semilla buena. Opus 131 i A la rueda rueda. Opus 142.

La majoria de les cançons són per a una veu i piano. Una per a dues veus obligades, *A la rueda rueda. Opus 142*, i una altra, *Aleluya, Hosanna. Opus 38*, a quatre veus obligades.

El nivell de dificultat del conjunt és mitjà. Algunes poques cançons exigeixen un cert virtuosisme, com *Sonata d'amor d'alba. Opus 21* i *Serenada d'Hivern, Opus 89*. La majoria, no obstant, s'adiu a un nivell de dificultat mitjà per bé que es necessita d'un bon frasseig i d'una bona dicció atès que la textura de cada una de les cançons presenta un perfil directe de música popular, entenedor per un oient poc avesat i, no cal dir, un altre avesat, a la música de concert, condició que fa que aquestes cançons siguin summament delicades i conseqüentment perilloses d'executar, per la facilitat d'adonar-se aquest públic ras i ampli dels errors interpretatius que poden cometre-hi els intèrprets, essent aquesta si no la principal una de les majors dificultats d'aquestes cançons.

RAFAEL SUBIRACHS I VILA.

A gener del 2014

Sant FELIU DE GUÍXOLS,

La paràbola de les deu verges

Una al·legoria dramàticomusical
composta de cinc escenes, quinze cants amb una Escena Sacra,
per a tres cantants solistes,
un doble cor de cambra femení
i un cor mixt
amb acompanyament de piano i armònim

opus 21

música: Rafael Subirachs i Ricart
(1902-1977)
poesia: Eduard Junyent i Subirà
(1901-1988)
adaptació, revisió i creació de parts incompletes:
Rafael Subirachs i Vila (1948)

DRAMATIS PERSONÆ

Solistes:

L'Esposa: Soprano

L'Espòs: Tenor

Jesús: Baix

Cinc verges folles: 3 sopranos i 2 contralts

Cinc verges sàvies: 2 sopranos i 3 contralts

Cors:

Donzelles: Sopranos i contralts

Donzells: Tenors i baixos

Cor Interior: (s. c. t. b.)

ÍNDEX

Introducció: Cant d'entrada processional: (*Cor interior*)

1. En l'ample silenci 1

Primera escena: L'espera (*Esposa, Verges i Cor Interior*)

2. L'amistat 4

3. L'espera 9

4. El guarniment de l'Esposa 13

5. Ritornello: En l'ample silenci 17

Segona escena: Festa 1 (*Esposa i Verges*)

6. Frisances 19

7. Corrandes de la nocturna festa 25

8. Jardí d'amor 40

Tercera escena: Interludi (*Verges i Cor Interior*)

9. Rera la cortina 47

Quarta escena: Festa 2 (*Esposa, Espòs, Verges, Donzells i Donzelles*)

10. Cançons de nocces 52

11. Confrontació entre verges 57

12. L'aplegament dels esposos 70

13. Oh gloses de l'amor pur 78

Cinquena escena: Exhortació i himne (*Jesús, Esposa, Espòs, Verges i Cor Interior*)

14. Cant de lloança 100

15. Escena Sacra 107

TEXT

Introducció: Cant d'entrada processional.

1. En l'ample silenci

L'escena està en penombra; en un costat hi ha un setial i, en un altre, un piano i un armòniom amb dos instrumentistes.

COR INTERIOR:

Als afores se sent iniciar-se un cant. Un cor interior de veus mixtes entra en una sala.

1. En l'ample silenci del vespre adormit
el somni que passa semblant meravelles
encén les estrelles
del vel de la nit
i aixeca la lluna pel cel descobert,
tan blanca i tan fina, que cau desmaiada
pel bosc i la prada,
la mar i el desert.
2. Tot dorm en sos braços puríssims de neu:
flauteja l'oratge gronxant la palmera,
la font riallera
son cant fa més breu.
Oh, blana dolcesa de nit oriental
que enjoies les gràcies en l'hora callada
per fer ben amada
la festa nupcial!
3. No veus la caseta d'arran el jardí
tan xica i polida que quieta reposa?
No veus com l'Esposa
més blanca que el lli
s'espera, frissosa, asseguda al llindar
si ja les amigues li dus per la via
per quan la vindria
l'Espòs a cercar?
4. Prou guaita si vénen al lluny del camí,
si canten o riuen en cada escomesa
o amb muda peresa
es torben a eixir.
Oh, blana dolcesa de nit oriental,
l'encís que desvetlles i el somni que trenes
són riques ofrenes
d'amor virginal!
5. Eixampla les ales sedoses del vent
i escampa la flaire del lliri que es bada
amb l'aigua argentada
que rissa el torrent.
No sents com les verges ja venen, de lluny
se les ou com refilen sos llavis de nina,
rialla argentina
que corre i s'esmuny?

Rera el cor l'Esposa i deu verges que la volten portant cada una un gresol encès entren també i avancen cap al setial.

6. No veus com se n'entren portant a la mà
el llum de bon oli d'oliva flairosa?
No veus com l'Esposa
les surt a abraçar?
No veus com se n'entren portant a la mà
el llum de bon oli d'oliva flairosa?
No veus com l'Esposa
les surt a abraçar?

Primera escena: L'espera

2. L'amistat

L'escena s'il·lumina. Veiem l'Esposa asseguda al setial, cinc verges prudents, o sàvies, i cinc folles imprudents, les diferenciem, amb llurs gresols encesos, i, al fons, el cor interior en un semicercle.

LES DEU VERGES:

A l'Esposa.

Amiga, els camins de llum
ens duen a l'amistat
on trobàvem el perfum
del teu cor i ta bondat.

3. L'espera

L'ESPOSA:

L'esposa s'incorpora i s'adreça a les verges.

Fins ara us he esperat
vora el camí, donzelles:
fins ara us he esperat
enmig d'un gran esclat
de meravelles.
Mes ara sou aquí
-quin goig més nostre!:
mes ara sou aquí,
demà de bon matí
no seré vostra.
La nit avançarà
ferma i sens treva;
la nit avançarà,
l'espòs prompte vindrà
per fer-me seva!

Dit això, l'Esposa s'envolta de les verges que apaguen llurs gresols per preparar-se per guarnir-la.

4. El guarniment de l'Esposa

COR INTERIOR:

Les verges guarneixen l'Esposa.

Donzelles, mentre no ve
agenceu-li bé l'esposa
ruborosa com la rosa
arrencada del roser.
Apagueu vostre gresol
que no cal cap llum encesa
allà on brilla sa bellesa
més lumínica que el sol.
Poseu-li el vestit nupcial,
la túnica amb llana fina
orlada de sedalina
i amb ramatges de corall.
Estrenyeu-li amb cinyell d'or
que caigui per cada banda
onejant com la garlanda
de les fulles d'una flor.

I poseu-li el mantell blau,
blau com la mar i el celatge,
que damunt son blanc ropatge
és el millor que li escau.

Com és airosa i gentil,
donzelles, la vostra amiga;
rumbeja com una espiga
cisellada en bell estil!

Endevineu en sos ulls
com l'amor la fa renéixer
cascadejant dels seus rulls,
coronada amb la madeixa.

Veniu a besar ses mans
que prometen esperances
de deliquis i frisanes
sota l'or i els diamants.

Veniu en l'hora fidel
que és l'hora més encisera
i cobriu sa cabellera
amb les randes del seu vel.

Ofreneu vostres ramells
on la rosa alexandrina
sagni viva i nacarina
entre lliris i clavells.

I acosteu-vos amb bells cants
totes juntes fent rodona
per posar-li la corona
de les noccs triomfants.

Guarnida l'Esposa s'asseu al setial presidint l'escena. Les verges s'asseuen als seus peus.

5. En l'ample silenci

El cor interior surt processionalment d'escena i fa camí a l'inrevés de l'entrada.

- 1 _____ En l'ample silenci del vespre adormit
el somni que passa semblant meravelles
encén les estrelles
del vel de la nit
i aixeca la lluna pel cel descobert,
tan blanca i tan fina, que cau desmaiada
pel bosc i la prada,
la mar i el desert.
- 2 _____ Tot dorm en sos braços puríssims de neu:
flauteja l'oratge gronxant la palmera,
la font riallera
son cant fa més breu.
Oh, blana dolcesa de nit oriental
que enjoies les gràcies en l'hora callada
per fer ben amada
la festa nupcial!
- 3 _____ No veus la caseta d'arran el jardí
tan xica i polida que quieta reposa?
No veus com l'Esposa
més blanca que el lli
s'espera, frissosa, asseguda al llindar
si ja les amigues li dus per la via
per quan la vindria
l'Espòs a cercar?

- 4 _____ Prou guaita si vénen al lluny del camí,
si canten o riuen en cada escomesa
o amb muda peresa
es torben a eixir.
Oh, blana dolcesa de nit oriental,
l'encís que desvetlles i el somni que trenes
són riques ofrenes
d'amor virginal!
- 5 _____ Eixampla les ales sedoses del vent
i escampa la flaire del lliri que es bada
amb l'aigua argentada
que rissa el torrent.
No sents com les verges ja venen, de lluny
se les ou com refilen sos llavis de nina,
rial·la argentina
que corre i s'esmuny?
- 6 _____ No veus com se n'entren portant a la mà
el llum de bon oli d'oliva flairosa?
No veus com l'Esposa
les surt a abraçar?
No veus com se n'entren portant a la mà
el llum de bon oli d'oliva flairosa?
No veus com l'Esposa
les surt a abraçar?

Segona escena: **Festa 1**

6. Frisances

LES DEU VERGES:

Les verges s'incorporen.

7. Corrandes de la nocturna festa

A l'Esposa.

Diví present d'amor,
beutat i formosor,
de la nocturna festa,
en ella hem adollat
l'antic tresor amat
per coronar ta testa.

La fresca de la nit
tos ulls ha deixondit,
oh flor en poncellia!
per aguaitar el cel
si et parla cada estel
del teu espòs, aimia.

L'oreig te'n du el perfum
i el foc que al pit consum
t'abranda amb nou coratge:
desig del navegant
que plora sospirant
als braços de la platja.

Entre elles i per a elles.

Cançons de joventut,
cançons d'amor, donzelles,
són l'esplendent virtut
de nostres gorges belles.

Cantem i refilem.
La nit puja callada;
per encalmar son peu
li cal una tonada.

Mes, ai!, que la temor
de perdre nostra amiga
en nostre pit sonor
un nus entortolliga!

Les verges intenten fer partícipa de la seva festa l'Esposa però ella no vol.

Adéu, oh cant alat
i dolça melodia!
La por del comiat
clogués nostra alegria.

Les ales de la son
van davallant feixugues
i com el sol que es pon
les nostres veus porugues.

Els nostres ulls lassats,
les danses condormides
i els jocs acompassats
ens deixen defallides.

A la fi de les corrandes les verges es deixen anar, lasses, com desmaiades però alegres, als braços i al respatller del setial de l'Esposa, moment en que Ella s'aixeca i camina vers el centre de l'escena des d'on els diu:

8. Jardí d'amor

Cau la llum, suaument. Tot es disposa per al repòs. Només l'Esposa una llum guarda, que decandeix lentament.

L'ESPOSA:

Mireu el jardí d'amor,
com floreixen les poncelles;
mireu la casta blancor
dels lliris de fresca olor.
Dormiu en bon son, donzelles.

Com un ramell en el pit
la lluna se us hi és posada,
la lluna d'argent bruyit,
i com papallons de nit
els estels hi fan volada.

Dormiu amb bon son, dormiu,
que el rossinyol emmudia,
i les ales de l'estiu
us acotxen com un riu
de confident companyia.

En penombra gairebé, l'Esposa torna al setial, les verges li fan lloc i s'asseuen als seus peus en repòs.

Tercera escena: **Interludi**

9. Rera la cortina

COR INTERIOR: De dintre estant de l'escena se sent el cor que canta.

Dormiu, dormiu, arbres i cims,
blanc fontinyol i gerda prada
que encara vetlla alguna fada
que us vol teixir amb els seus cants
una balada.

Un cant de llum i un cant de flor,
escuma flonja d'aigua viva
que ara reneix i adés es mor
per trucar en vostre cor,
tota festiva.

LES DEU VERGES: Les verges dels peus de l'Esposa estant.

Fina, sedosa pulcritud de marbre,
la mitja nit,
a peu descalç s'enfila per cada arbre
i apaga les remors del bosc florit.

Amb una mà recull sa cabellera
i amb l'altra mà
la va entortolligant amb la foguera
de les estrelles vives d'argent clar.

Se'n puja als cims i tot seguit davalla
pel corriol
a on es desfà la inútil revifalla
del rec perdut i el bleix de l'oratjol.

Vora l'estany en la pupil·la cega
detura el pas
i l'aigua rep la voluptuosa entrega
del seu cos esllanguit amb un abraç.

Oh mitja nit, com has tombat! Finia
la vida anhel,
la vida amor, la vida melodia
sospesa en la claror de cada estel.

Tot resta amortallat en l'ombra densa
i res no et diu
el cant de comiat en la partença
si no és l'amor que encara per tu viu.

COR INTERIOR:

Voltada de la flor de ses amigues
s'espera en el jardí la casta esposa,
tímida i núbil, desmaiada rosa.
Quan s'adormia, coronat d'espigues,
l'espòs la ve a cercar amb un llarg seguici
de jovencells cantors
que saben cants d'amors
per invocar l'estel que els és propici.

Quarta escena: Festa 2.

10. Cançons de noces

Entren a escena l'Espòs amb uns donzells que canten i ballen d'una manera festiva.

ELS DONZELLS: (tenors i baixos del cor interior)

Encenem les antorxes al vent
que rossegi la flama,
com el foc que s'encén
en el cor del qui ama.

Els camins són més curts i el delit
amb coratge s'ablana
quan reviu l'esperit
a la llum de la flama.

Els donzells inicien un contrapàs en honor de l'Espòs.

Quina veu ve del fondal?
Quina veu en companyia
desencanta l'harmonia
del silenci nocturn?

Fins els cims s'han commogut,
també les planes desertes,
i les verges, ben despertes,
en extrema quietud.

Els donzells completen el contrapàs.

Adéu, papalló daurat
que vetllaves sa dormida!
La veu llunyana les crida
i el seu clam les ha sobtat.

11. Confrontació entre verges.

L'Esposa s'aixeca agitada, fins ara no s'havia adonat de la presència de l'Espòs amb la bullanga dels donzells.

L'ESPOSA:

Serà l'espòs, oh vida,
que ve amb la comitiva?

Les verges darrera l'Esposa també s'aixequen.

LES DEU VERGES:

Encenem la flama viva
del gresol que s'apagà.

Les verges prudents encenen llurs gresols però les folles no tenen oli d'encendre i no poden.

L'ESPOSA:

És l'hora del goig suprem
que la meva ànima abriga.

LES CINC VERGES SÀVIES:

Nosaltres prestes estem
per acompanyar-te, amiga.

LES CINC VERGES FOLLES:

Nostre gresol és petit,
el seu flam eixirivit
no hi pren bé de cap manera.

LES CINC VERGES SÀVIES:

Com que no l'heu proveït
amb bon oli d'olivera!

LES CINC VERGES FOLLES:

Si en donéssiu la meitad
el cremalló s'encendria,
amigues, per pietat!,
n'hi hauria prou per fer la via.

LES CINC VERGES SÀVIES:

Donzelles folles, aneu
al mercat, n'hi ha de sobra;
el trobareu a bon preu
si un marxant per vostre encant,
tot encisant-se, es distreu.

Imprudents, folles donzelles
que no us sabeu governar,
si no us sabeu fer estimar,
què en treieu de ser tan belles?
Folles sou; si fóssiu llestes
obrarieu prestament;
vostres mans no són prou destres,
no gombolden cap talent.

Aneu, que l'espòs ja arriba!
Proveu vostre gresol,
que sa galant comitiva
ja puja pel corriol.

Les verges se separen; les sàvies es reuneixen amb l'Esposa i les folles són apartades.

12. L'aplegament dels esposos

Els donzells, que estan amb l'Espòs, avancen una mica. Ell se separa d'ells i es planta en distància però ostensiblement visible per a l'Esposa; i així ambdós es miren llargament.

ELS DONZELLS: (tenors i baixos del cor interior)

A les verges prudents.

En la nit, al jardí, les poncelles
ens fan més claror
per robar-vos, donzelles,
el vostre tresor.

LES CINC VERGES SÀVIES:

Als donzells.

Del tresor amagat de l'esposa
som guardes fidels
que ara, a porta desclosa,
prendreu, jovincells.

L'ESPÒS:

Als donzells.

Veieu-la, donzells, l'esposa
com és madura d'amor,
encesos sos ulls de rosa,
els amara amb rou de plor.
No temeu que llanguiria
car l'amor és fort i sa,
ni l'aigua l'apagaria
ni el foc el consumirà.

L'ESPOSA:

A l'Espòs.

Tota me'n sóc tras mudada
del teu parlar benamat;
tu ets esperit i alenada
que em dones força en el combat.

L'Esposa s'acomiada de les verges sàvies.

Donzelles, una besada.
Preneu l'última abraçada
que sols visc pel meu amat!

L'ESPÒS:

L'Espòs, que ha arribat fins on es troba l'Esposa, li ofereix el seu braç i Ella el prèn. Ambdós es dirigeixen al setial al costat del qual n'hi han posat un altre. L'Espòs la convida a seure i, en acabar, ell també s'asseu.

Dona gentil, exquisida,
esposa que em sostindràs;
aquí tens la meua vida,
ma gallardia i mon braç.

ELS DONZELLS: (tenors i baixos del cor interior)

Esposos benamats somriuen
en les altures de la nit,
les poncelles xiuxiueigen
la cançó de l'esperit.

Anem que ja la llar espera
el connubi festival
i cada branca lleugera
ens senyala el caminal.

13. Oh gloses de l'amor pur!

DONZELLES i DONZELLS del COR INTERIOR:

Les donzelles (dones del cor interior) s'hi ajunten.

Oh, gloses de l'amor pur,
idil·lis de primavera,
rialles en cel d'atzur,
fontanelles d'aigua vera.

Les donzelles als Esposos.

En cada camí teniu
el puntejar de la lira,
l'amagatall de l'ombriu
i l'oratge que sospira.

La meitat del cor de donzelles i donzells als Esposos.

Passeu amb el fresquejar
de la fronda atapeïda
que cada marge és l'altar
on es venera la vida.

Les dues meitats juntes canten les unes a les altres, l'Espòs a l'Esposa i l'Esposa a l'Espòs es diuen «Amor».

Passeu, cavallers d'amor,
donzelles de cortesia
que als esposos feu honor
en gallarda companyia.

Uns donzells aixequen arcs de cintes de colors i de flors i els col·loquen sobre els Esposos.

Als Esposos.

Entreu per l'ample portal
i fermeu la porta closa
per gaudir sense cap nosa
de la festa nupcial.

A les folles, que es planyen desesperadament.

Ja retorna el desencís
de la natura callada
i esborra el moment feliç
que deixa vostra petjada.
Però, ai las!, que vostre cant
té una estrofa d'elegia
que les verges quan vindran
la diran en l'agonia.

Les verges sàvies s'afegeixen al cant general que contrasta amb els laments de les folles mentre els Esposos canten a duo: —«Amor, Amor»—.

Oh folles!, l'Espòs vingué
regalimant benaurança
que a vosaltres no us pervé
pel descuit i la tardança.
La porta ja us han barrada
i a fora tot resta en pau;
ja passa la cavalcada
com la lluna d'un somni blau.

Els arcs de cintes de colors i de flors que els donzells han aixecat sobre els Esposos ara els abaixen i acorralen les folles. Aquestes, lliurades al seu desesper inconsolable i desesperançat, cauen presoneres. Han construït un clos al seu entorn del qual no saben com en poden sortir.

LES CINC FOLLES:

Als Esposos

Esposos, obriu sis plau!

Tothom resta dempeus, quiet i en silenci. Ningú no atén a la porta.

—Petita pausa—

Cinquena escena: Exhortació i himne

14. Cant de lloança

DONZELLES i DONZELLS del COR INTERIOR:

Als Esposos.

Virtut d'amor, conquesta merescuda,
l'un a l'altre us guanyeu mútuament
i el triomf assolit que així us trasmuda
us junta amb un sol llaç eternament.

(L'estrofa següent, («Arbre fidel»), serà cantada dues vegades, la primera, per l'Esposa i per les verges prudents, amb el reforçament de sopranos del cor interior; la segona, s'hi afegeix l'Espòs, amb el reforçament de tenors del cor interior. La subsegüent estrofa, («Símbol sagrat») s'hi afegirà la resta). El grup cantant es desplaça en processó per l'escena i crea un buit radiant al bell mig de l'escena).

ESPOSOS, VERGES PRUDENTS, DONZELLES i DONZELLS del COR INTERIOR:

Arbre fidel
de saba beneïda,
tos fruits de mel
seran de nova vida
quan més en l'esperit entri l'arrel.

Símbol sagrat
on l'Home Déu se'ns dona
crucificat
en mística corona
d'Espòs de sang del seu immens ramat.

LES CINC FOLLES:

Les folles supliquen endebades als Esposos del seu clos estant en un darrer esforç inútil.

La nit és fosca
i el vent gelu.
Obriu, esposos,
si pietat teniu!
Per pietat,
obriu, obriu!

Les folles fan uns darrers esforços per alliberar-se fins que cauen en un sever i desesperat defalliment. Cauen exhaustes sobre els genolls i de genolls es pleguen a terra a sobre de si mateixes.

15. ESCENA SACRA

Jesús arriba amb pas pausat i es col·loca en el buit radiant creat al centre de l'escena. En veure'l les folles trenquen el seu clos i van a raure als seus peus per suplicar-li encara que els sigui concedit el perdó.

A les folles.

JESÚS:

Per què no éreu a punt, oh verges folles,
quan l'Espòs va arribar aquell sant dia?
En veritat no sé qui sou, donzelles;
no éreu les amigues de l'Esposa?
no participàveu del seu goig més íntim?

Les folles es prosternen davant de Jesús en senyal de respecte i de súplica.

Talment el Fill de l'Home, així en mon regne
quan menys us ho penseu vindré a vosaltres
per dur-vos a les noces de la glòria.
Passaré com un llamp en trabucada
de llevant a ponent a la vegada.

Les verges imprudents, penedides, s'aixequen de terra i surten, a poc a poc, en fila, l'una rera l'altra, després de posar-els-hi la mà al cap, a l'una rera l'altra, Jesús, i estendre els seus braços en senyal d'acollida i de perdó mentre els hi dona el darrer consell diví, a elles, que ens representen a tots nosaltres, pecadors.

Vetlleu i esteu a punt. Bé vetllaríeu
si sabéssiu que un lladre vol robar-vos.
Com un lladre jo vindré, i aquells que trobi
preparats per entrar a la vida eterna
entraran junt amb mi al cel i a la glòria.

A l'assemblea reunida a l'escena.

Mes, ai!, aquells que trobi amb les mans buides
d'escollides virtuts i bones obres,
trucaran en va la porta del cel;
a ells, els caurà una llosa en la nit negra
que els colgarà i cubrirà en sa ruïna.

Jesús abandona, a poc a poc, l'escena, tal com hi ha entrat, i l'assemblea, a poc a poc, torna a ocupar el centre.

ELS ESPOSOS, LES CINC VERGES SÀVIES i EL COR INTERIOR:

Arbre fidel
de saba beneïda,
tos fruits de mel
seran de nova vida
quan més en l'esperit entri l'arrel.

Símbol sagrat
on l'Home Déu se'ns dona
crucificat
en mística corona
d'Espòs de sang del seu immens ramat.

BAIXA EL TELÓ

© de la música original: **Hereus de Rafael Subirachs i Ricart**
© de la poesia original: **Hereus d'Eduard Junyent i Subirà**
© de l'obra musical completada, de l'adaptació, tant del text com de la música, ordenació dels cants i creació del text dels títols i de la dramaturgia, de la revisió i de la còpia digital de la partitura: **Rafael Subirachs i Vila** el qual ha realitzat els treballs uns mesos dels anys 1999 i 2013 i finalitzats el 20 / 12 / 2013.

A la meva germana, per part de pare, Fina Montseny, i al seu espòs, Josep Comas.

RSV. A Sant Feliu de Guixols, 20 / 12 / 2013

Benvolguda Fina i benvolgut Josep,

Bon Nadal i Bon Any Nou.

Us envio una dedicatòria que veureu en el pdf adjunt i que correspon a la darrera pàgina de la transcripció de l'obra del pare «*La Paràbola de les deu verges*», opus 21. La podreu llegir. Quan ens veurem per dinar –el dimarts 7 de gener tinc analítiques, podríem ja quedar per dinar–, us portaré el llibret sencer i la música enregistrada en una gravació copiada en un cd que us servirà per comprovar dues coses: primera, que és una música meravellosa, una obra singular excepcional, i, segona, les coincidències que s'hi donen, varies, algunes de les quals són íntimament familiars. Crec que es va compondre entre els anys 1928 i 1930. El text era d'un jove que no tenia gaire més de vint anys i era prou conegut a l'entorn familiar vostre, Fina. Es tracta d'Eduard Junyent, que en aquells anys, essent encara estudiants el pare i Junyent, per suggeriment, o pel que sigui, de Pilar Bach, que suposo també sabeu qui era, van compondre. No em consta que s'hagués executat mai l'obra, en tot cas Pilar Bach, que tenia una formació musical i era cantant lírica, deuria cantar-ne fragments, probablement en privat o en algunes sessions públiques o semipúbliques sense que aquestes poguessin tenir la consideració d'estrena. La partitura delata una discontinuïtat i una incompletesa. Eren joves i l'obra apuntava amunt. Si mai es va representar, alguns fragments es deurién recitar, el pare deuria improvisar, algun rapsoda deuria recitar-ne fragments o solucions ocasionals per l'estil. Seria una obra pensada per a l'Orfeó Vigatà, fundat l'any 1902 del que el pare en fou, com sabeu, nomenat sotsdirector a l'edat de vint i vuit anys i del que va estar-ne vinculat en funcions destacades de direcció durant cinquanta anys.

Els meus treballs han de servir per posar aquesta suggerent proposta musical al servei dels intèrprets actuals i futurs perquè un dia pugui executar-se en públic. En l'estat actual l'escriptura de la partitura original qualsevol que volgués executar-la hauria de començar una nova partitura tot desxifrant una espècie de jeroglífic musical. Tot i que els quaderns s'han conservat en bon estat no n'hi havia prou per abordar l'obra. S'ha fet doncs un treball de reconstrucció i de rehabilitació dels espais buits amb aportació de materials musicals del mateix mestre. Per exemple, a l'*Escena Sacra* el cant recitatiu de Jesús es fa sobre el tema de l'Andante-Adagio de la *Simfonia en Fa menor. Opus 111* del mestre. En alguns nusos o seccions intermèdies aplico la tècnica de variació de tema que el mestre ja aporta en altres seccions de l'obra. Podríem dir que tot el material que hi he afegit té la matriu en la pròpia música original del mestre. Jo m'he limitat a reconstruir un edifici en el que hi faltaven elements estructurals, altrament l'obra no es podria donar ni fer-se conèixer. Ara, la partitura, gràcies a la transcripció que n'he obtingut, és apta per a l'execució, com passa i ha passat amb les obres musicals escrites des de Boeci fins avui dia a Occident.

Sabreu veure-hi el valor que té l'obra i sabreu entendre el perquè us la dedico. Té molt sentit. La contradicció que van viure els nostres pares encara fa l'obra més gran. De tot això podreu fer-vos-en una idea quan tindreu el text i seguir-el amb la música que us entregaré.

Tant si n'eren conscients com si no d'allò que els deparava el futur, vosaltres amb els vostres cinc fills i néts, i nosaltres, els germans amb els seus i jo amb la seva música i amb la meva pròpia, queda plasmat el valor de la virtut capital de la prudència que hi vessaven combinada amb la intrèpida vivacitat de joves, motor de vida i de futur, vivacitat que sovint ens fa actuar imprudentment però que, finalment, els actes que en deriven queden perdonats després d'esforços considerables, perquè existeix el perdó i gràcies a ell podem seguir endavant tot i les contradiccions implícites que aquestes dues forces combinades entranyen –en nosaltres això és més real i feliç gràcies a la manera com les hem assumit i les vivim–. I en aquest punt rau la gran coincidència màgica i miraculosa que té aquest opus 21. No hi falta

ningú, hi som presents tots nosaltres i els nostres pares, i només nosaltres podem explicar-ho i el nostre relat és l'únic que compta i l'única llei amb què se'ns jutjarà. I és precisament per aquestes coincidències i forces que us l'he dedicat.

No és fàcil d'explicar; es pot intentar escriure, com he fet o intentat.

Una fraternal forta abraçada.

Rafael

Instruccions per a un ús òptim de l'àudio.

Algunes observacions relacionades al respecte. Els *samplers* (mostres de so d'unitats d'instruments musicals), en el cas de la veu humana només disposem d'un so coral pluripersonal i no de solistes unipersonals. A més, el *sampler* del cor no articula consonants, únicament produeix *Aahs*. Els tres solistes, l'Esposa, l'Espòs i Jesús són reproduïts per un violí, un violoncel i una tuba respectivament. Els *samplers* del piano i de l'armòniom són fidels. L'armòniom és reproduït per un d'acordió perquè, en aquest cas, és més fidel i creïble que el *ripieno* del gran orgue que ofereix el programa de *software*. (Nogensmenys, l'acompanyament podria fer-se amb piano i acordió, una vegada fet l'arranjament pertinent).

L'obra es pot escoltar seguida i seguint el text gràcies a aquesta diferenciació de *samplers*. La separació d'escenes coincideix amb uns breus instants de silenci precedits d'unes terminacions clares.

En aquest aspecte l'obra conté quatre trams. 1r.: 1a. escena; 2n.: 2a. escena; 3r.: 3a. i 4a. escenes i 4t.: 5a. escena i Escena Sacra.

La durada total és de 54 minuts.

Unes altres observacions, de segon ordre, però que també ajuden seguir l'obra amb el text al davant.

Hi ha moments del cant que no es canten versos sinó la vocal 'A', o versos que es repeteixen o que se sobreposen amb uns altres produint una simultaneïtat. A continuació miraré d'indicar-vos aquests 'moments' segons arriben.

1. A la segona escena: *Festa 1. «7. Corrandes de la nocturna festa»*, en la primera intervenció de les deu verges aquestes la fan en *Aah*. L'entrada de les corrandes pròpiament dites, "*Diví present d'amor..*" ve immediatament després, separada. Les dues intervencions, *Aah* i *Corrandes*, formen una unitat en un contrast inconfusible.

2. A la tercera escena: *Interludi. «9. Rera la cortina»*, el tema del cor interior, *Dormiu, dormiu..* amb què s'inicia després que les verges canten les seves tres primeres estrofes, "*Fina, sedosa pulcritud de marbre..*", "*Amb una mà recull sa cabellera...*" i "*Se'n puja als cims i tot seguit davalla...*" el cor fa un pedal amb el mateix tema de *Dormiu, dormiu*, sobre el qual les verges completen les seves estrofes, fins que el cor interior, de dins estant de l'escena, conclou amb: "*Voliada de la flor de ses amigues..*".

3. A la quarta escena: *Festa 2. «11. Confrontació entre verges»*, les folles aniran repetint '*Per pietat, per pietat!*' i les prudents '*Donzelles folles, aneu, aneu! aneu, aneu!*'. És fàcil de distingir.

4. A la cinquena escena: *Exhortació i himne. «15. Escena Sacra»*, Jesús repetirà dues vegades: '*Vetlleu i esteu a punt. Bé vetllarieu / si sabessiu que un lladre vol robar-vos*'.

Exposats aquests quatre casos pot ser que n'hi hagi algun altre, però, en cas d'haver-n'hi seria menor.

Una recomanació per als que podeu seguir la partitura. Llegiu primer el text seguint d'oïda la música, entreneu millor a l'obra. D'una part, tenim el text, organització de l'obra, moviments escènics, quadres plàstics i dramatúrgia, i de l'altra, la música, cant, acompanyament, moviments, seccions, dinàmiques, tempo, localització dels indrets de major dificultat musical i altres qüestions pràctiques, etc...

Una darrera observació. *Espòs* en majúscula i *espòs* en minúscula són dues assercions diferenciades. En majúscula, ens referim al fill de Déu, i en minúscula, a l'humà espòs d'una esposa també humana. L'*Esposa* en majúscula, ens referim a l'Església, la comunitat, el poble, la col·lectivitat, la raça humana. (Jo que no sóc combregant de l'Església Catòlica ni sóc de cap dogma cristià, aquestes assercions també les faig, però no tancades a l'estricta món cristià). Això només s'aplica als versos cantats i a les acotacions de la dramatúrgia i dels *dramatis personæ*.

QUÈ HAURIEN PRETÈS FER PILAR BACH, EDUARD JUNYENT I RAFAEL SUBIRACHS AMB LA *PARÀBOLA DE LES DEU VERGES*?

L'obra data de l'any 1928 segons els meus càlculs, que optinc de l'ordre cronològic i numèric dels opus de RSR. Any amunt o avall se situaria en el vintè o en el vint i cinquè aniversari de l'Orfeò Vigatà fundat l'any 1902, el mateix any del naixement de RSR (1902) i un any abans del d'Eduard Junyent (1901). Si aquests càlculs no són errats l'any 1927 es commemoraria d'alguna manera el vint i cinquè aniversari de l'entitat orfeònica fundada per Mn. Miquel Rovira i Mn. Miquel Puigsech. Sabem que RSR, l'any 1928 fou nomenat sots-director. Les dades, commemoració i nomenament, són orientatives del que deuria coure's en aquella societat musical de començaments del segle passat.

El marc històric d'aquells vint i cinc anys posava en evidència un aïllament internacional polític i cultural de Catalunya i d'Espanya. La Primera Guerra Mundial del segle vint (1914-1918) no hi va entrar. Aquest aïllament presentava dos estats interns de la societat d'aquells anys, d'una part, el produït per el pes dels valors tradicionals. La crisi de les idees que va convulsionar la cultura i les arts d'Europa aquí a penes es va sentir. Picasso, i abans d'ell, Rossinyol, Casas, Gris i els expressionistes, s'instal·len a París. És gràcies a aquesta influència que es produeixen alguns canvis, però aquests únicament es produeixen a la metròpoli, Barcelona, i a ciutats que eren nuclis industrials i amb un fort pes demogràfic. Vic i els pobles i viles de la comarca eren poblacions agràries, Manlleu, Torelló i Roda de Ter tenien més tradició industrial. El component cultural tradicional vigatà però dominava. Es reproduïa el model centralista de capital de l'estat de dalt a baix, de Madrid fins el darrer poblet de muntanya.

Si en unes poques dècades anteriors el present de l'any 1928 els anys de la segona meitat del segle dinou la Renaixença Catalana coincidí amb els moviments nacionals del període romàntic en la major part de les nacions europees, Verdaguer i Mistral es troben, la gran literatura russa i la seva música nacional, el romanticisme alemany, l'òpera italiana, la música descriptiva en els països escandinaus. (El Regne Unit fou un cas a part, no endebades és un conjunt insular. La seva energia en aquells anys es va decantar més cap a les ciències naturals, Darwin, mentre que el seu art, Byron, no deixaria de ser un producte d'un gran valor transcendent més que per el seu humanisme per el seu radical individualisme lliure i aventurer. En certa manera, l'esperit que traspua en la literatura anglesa d'aquells anys, no podem parlar de música significativa fora de la pompositat de Westminster, després aquest esperit i la seva llarga tradició política parlamentària amb un cos teòric de filosofia política de primer ordre. Cas a part, també, la literatura nordamericana. La música, el jazz i la indústria de cinema encara no s'havia internacionalitzat els anys vint, fora de París que aleshores era el centre cultural indiscutible d'aquella porció de Terra que a partir de l'any 1945, acabada la Segona Guerra Mundial, s'anomenarà el primer món, com avui Nova York és la capital indiscutible de la cultura i de l'art, i de les finances junt la City de Londres). Si, com dic, la Renaixença coincidí amb els moviments romàntics europeus, tot aquest estat internacional esquematitzat en el parèntesi era impermeable i hermètic davant l'aïllament català i espanyol. L'evolució de la societat i de la cultura a Catalunya, en general, es produïa en unes coordenades endògenes i en un circuit nacional tancat que es retroalimentava amb poques inferències externes. L'Església espanyola i catalana va tenir-hi un paper destacat, en aquest aïllament, i va prevaler els valors que propugnava durant el segle dinou i bona part del segle vint, i segles anteriors. Per a bé i per a mal s'havia conservat la tradició catòlica, l'humanisme de la contrareforma luterana, i com a contrapunt d'aquesta tradició es basava en la seva parafernàlia barroca més que en altra cosa. Els valors formals de la cultura hispana desenvolupats darrera la intencionalitat que el magisteri del dogma catòlic comportava s'imposaren sobre els demés valors culturals que comportaven les transformacions de la ciència i del coneixement empíric de la Física i de la matèria en general.

Per contra, la pervivència d'un sistema cultural propi per causa d'aquest aïllament imposat per unes forces superiors a la seva constitució sociològica i cultural va proporcionar uns mecanismes i unes eines culturals pròpies que es consolidaren a finals del segle dinou i a començaments del vint. L'evolució de la societat catalana es manifesta en la incorporació de les dones en actuacions que fins aleshores havien estat reservades als homes. És un detall summament important, aquest, que a penes considerem, com si l'obviéssim, com si sempre hagués estat com és avui.

Crec que és dintre d'aquest marc històric i conceptual, social i cultural que hem de situar *La Paràbola de les deu verges*. *Opus 21*. La incompletesa de l'obra i la falta de concreció d'un registre d'estrena s'explica a partir dels fets propis de la Segona República Espanyola, la Guerra Civil i la Posguerra que van impedir que aquesta obra pogués consolidar-se, i d'altres, evidentment.

La meua intervenció ha estat una opció escollida de la que em vaig responsabilitzar el seu dia. Davant la disjuntiva de fer o de no fer la rehabilitació d'aquesta obra m'he determinat a fer-la. Davant l'hipotètic cas que algú m'objectés i m'acusés de falsejar l'obra i l'història d'aquesta obra per haver fet el que he fet i completat, allò que Pilar Bach, Junyent i Subirachs van deixar incomplet, només cal recordar-li que no era voluntat seva que hi hagués una guerra i una posguerra que trunqués el seu projecte, i d'altres de gran valor. Van ser víctimes junt a milions de conciutadans i contemporanis seus.

En completar la seva obra faig menys traumàtica la derrota de la societat catalana i espanyola i més agre i il·legítim l'episodi que va donar lloc els anys interminables de la dictadura.

Crec que és una opció interessant completar les obres dels nostres pares que per causa d'aquestes raons històriques concretes de la dictadura no es van poder fer. És una forma de retre-els-hi homenatge, de fer un acte de reconeixement i d'agrair-els-hi per allò que ens han llegat, i, a més a més, el desagravi, un fet de justícia contra un dictador i les forces que li van donar suport durant la dictadura; el seu malfet, l'enorme buit que han deixat es pot demostrar fent visible i patent el destí silenciats que s'ha donat fins avui a aquestes obres. El perdó no pot ser una excusa per continuar amb la injustícia i per falsejar la nostra història. Donar com un fet intocable la incompletesa de l'obra del meu pare, davant la possibilitat que se'n obra, seria una manera de falsejar la realitat, i, personament, de negar-me jo mateix d'exercir el meu dret, la meua llibertat i la meua responsabilitat.

Versemblança i credibilitat.

Si té un valor de certesa i és creïble això que exposo en aquests punts precedents se'n desprèn un projecte de crear una escola musical vigatana o osonenca, o, almenys, actualitzar la que es venia formant d'antuvi sota els auspicis de la seu catedralícia i els seus estudis universitaris. Sabem que en temps del bisbe Torres i Bages l'Orfeó de Sant Lluís de Gonzaga, que derivava directament de la capella catedralícia de cabiscols i xantres, es transformaria aquell any 1902 en l'Orfeó Vigatà, les dones hi ingressarien sent aquest element femení el principal motiu d'aquesta nova denominació i de la nova funció social adaptada a les necessitats dels nous temps.

Aquest fet implicava una reforma també pedagògica. La composició de *La Paràbola de les deu verges. Opus 21*, ara, finalitzada la seva definitiva rehabilitació presenta amb més nitidesa que abans un programa de formació musical sobre unes bases pràctiques en el que els diferents nivells de participació, de cantant líric, de músic instrumentista professional, d'ofici eclesiàstic i d'orfeonista, es donen la mà. Si bé hem de reconèixer que l'església ha abandonat una funció d'hegemonia de la música, no podem oblidar que durant segles n'ha estat el motor principal. A Vic, a més a més, allò que als anys vuitanta es va considerar una reforma amb la direcció de l'Escola de Música de Joaquim Maideu, aquest s'havia format al seminari i havia estat un dels principals propagadors del mètode del Pare Ireneu Segarra, insigne monjo de Montserrat i director de l'Escolania, també mestre meu en els meus anys de *puer cantor*.

En aquest programa pedagògic, que es desprèn de *La Paràbola...* hi veiem el gèrmèn del conjunt d'ensenyaments segons les necessitats dels usos corrents, socials i musicals, que de natural però amb entrebancs i d'una manera discontinua s'han produït i es reproduïxen a les contrades d'influència vigatana, si s'hagués fet d'una manera complementària i concertada en lloc de deixar-se de la mà de Déu.

A *La Paràbola...* hi trobem tres cantants solistes d'un nivell mitjà d'aprenentatge, joves, una soprano, un tenor i un baix, un doble cor femení de nivell i un cor estàndar del nivell mitjà dels orfeons, que poden cantar polifonies a quatre veus (s. c. t. b) de motets i cançons populars harmonitzades pertinentment. La part instrumental, piano i armònim, estaria destinada als mestres, director i sotsdirector i el reforç d'un repetidor atès que la part del piano voreja el virtuosisme. El conjunt, doncs, dona com a resultat una amalgama representativa d'allò que els músics de casa poden excel·lir per ser constituït del seu ADN musical.

Aquest era el propòsit d'aquesta obra junt el missatge evangèlic. En un altre temps i en una altra escala era semblant a allò que feia Johann Sebastian Bach a Leipzig. La circumstància cultural, religiosa i lingüística, no era molt diferent de l'experiència del creador de la *Missa en Si menor* d'altres cultures més consolidades i dominants. No oblidem que a l'època de *La Paràbola...* la influència musical que rebien els orfeons i en general la música històrica a Catalunya, era germànica. L'organista i humanista Dr. Albert Schweitzer, junt amb Pau Casals, era considerat una de les principals autoritats en el coneixement de Bach, i sabem que mantenia un estreta relació amb la música de l'entorn del Palau de la Música i de l'Orfeó Català.

Ja sé que tot això són indicis, però acceptar el contrari o negar la importància d'aquesta influència, és a dir, afirmar que aquestes associacions no haguessin tingut transcendència aquí o una qüestió de graus mínims, faria del tot impossible entendre res del perquè té valor avui allò que es conserva del patrimoni musical de Catalunya, i com el substituiríem per un altre de banal, que hauria fet que la nostra música, en general, hagués perdut la seva originalitat.

Aquesta trobada amb l'element històric propi i l'element nou incorporat d'influència està en l'origen de totes les músiques que avui es conserven, i estava en l'origen d'aquell ideari-programa didàctic que *La Paràbola...* incorporava.

Una pregunta, seran capaços els nous osonencs i vigatans, catalans en general, que diuen estimar tant les coses pròpies de la cultura del país, d'estudiar aquesta obra per representar-la un dia, ni que sigui per verificar el seu valor, si es or o

llautó? El missatge que presenta la completesa d'aquesta obra gira a l'entorn del dilema que planteja el fer o el no fer de les verges prudents i de les verges imprudents. El discerniment entre l'una o l'altra determinació explicarà molt sobre el que som i el que no som. El conte exemplifical de *La Paràbola...* és més que això, és matèria de la nostra constitució futura nacional, d'allò que serà i d'allò que no serà. D'allò que conservant-se o destruint-se ens donarà una forma nacional futura, digna o indigna. No vull dir que s'hagi de fer, d'acceptar, de donar per bona perquè sí, dic només estudiar, tenir la fortalesa i la perseverança d'estudiar-la fins assumir-la per tal d'emetre'n un judici després d'haver-ne fet l'esforç, i no abans. És el gran dret i el gran deure de l'àmbit proper al nínxol on es produeix el fenomen, si diem lluitar contra qualsevol forma de dominació i d'explotació colonial, per desídia i flaqueza nostra.

Doneu pas a aquesta obra, obriu-li la porta, que un nombre important de persones la conegui, veureu com de natural se la farà pròpia com si ho hagués estat sempre, com si sempre l'hagués coneguda, com si sempre li hagués estat familiar, perquè en el fons, en realitat, és familiar. I no serà un miratge en el desert, serà real, digueu-li subconscient col·lectiu o com vulgueu dir-ne. El cas de *La Paràbola...*, els seus creadors i la seva impulsora vivien sota l'impuls de la mateixa superació que vivim les generacions actuals, i ho feien pensant en les seves generacions contemporànies i en les futures, és a dir, en la nostra, així com nosaltres pensem també en la present i en la futura en les nostres accions. I era el que pensaven la majoria dels mestres que ens han precedit a l'escola vigatana. Som una part significativa de l'escola catalana i de l'escola hispana d'una pàtria musical i d'una expressió artística qualsevulla que sigui la seva disciplina, perfectament representada en el Museu Episcopal d'Art Romànic de Vic. És aquest conjunt monumental al que hauríem de remetre'ns per poder valorar el que tenim i encara no en disposem. Heus ací com aquell programa pedagògic arriba transformat, una mica més complert avui amb el lliurament d'aquesta obra.

RAFAEL SUBIRACHS i VILA, el 27 de desembre de 2013 a Sant Feliu de Guíxols.

LLIBRE PRIMER DE CANÇONS
DE
RAFAEL SUBIRACHS I RICART

còpia i revisió:
Rafael Subirachs i Vila

Les primeres cançons

de

Rafael Subirachs i Ricart

Opus 1, 2, 3, 4 i 5

Cant i piano

revisió:

Rafael Subirachs i Vila

Revisió dedicada a la professora i organista ANGELINA PUIGDELLÍVOL; fou ella que va convèncer al mestre Rafael Subirachs i Ricart de no eliminar aquestes cançons de la seva *opera omnia*, quan es trobaven en el procés d'enumerar les obres, i davant el dubte que el mestre li havia manifestat en mantenir-les. És per això que, creiem, és un fet de justícia dedicar-li la revisió que n'hem obtingut.

Dos madrigals / opus 1
Rafael Subirachs i Ricart

1.

I

"Oh quin esguard els vostres ulls..."

música: Rafel Subirachs i Ricart
poesia: Alfons Fernández Burgas
revisió: Rafael Subirachs i Vila

♩ = 60

Cant

p Cel en- fos - quit de tem- pes - tat. Don - ze - lla, _____

Piano

p

6

amb ton es - guard _____ fo - ra - da el noc - turn cel. _____

11

Res- plan- di - ran fo - rats en l'obs- cur vel i ca- da

16

fo - ra - det se - rà u - na es - tre - lla. _____

Dos madrigals / opus 1
Rafael Subirachs i Ricart

2

2.

II

"Oh quines dents la vostra boca..."

música: Rafel Subirachs i Ricart
poesia: Alfons Fernández Burgas
revisió: Rafael Subirachs i Vila

21

mp Oh bo-ca xi - ca amb den - ta - du - ra blan -

26

ca; pi - nya que en comp - tes de pinyons té dents; for - nal ver-

31

me - lla que en sa gola tan - ca un em - blanqueït es - clat de pen - sa -

36

ments. Ah!

Vic 4-V-1925

I

"Oh quin esguard els vostres ulls...!"

Cel enfosquit de tempestat.
Donzella, amb ton esguard
forada el nocturn cel.

Resplandiran
forats en l'obscur vel
i cada foradet serà una estrella.

II

"Oh quines dents la vostra boca...!"

Oh boca xica amb dentadura blanca;
pinya que en comptes de pinyons té dents;
fornal vermella que en sa gola tanca
un emblanqueït esclat de pensaments.

Crec en un Déu i en una Pàtria Santa
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 2 - núm. 1

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Autor anònim
revisió: Rafael Subirachs i Vila

$\text{♩} = 60$

39 *mp* *p*

45 *mf* *mp*

51 *f*

57 *p* Crec en un Déu i en u - na Pà - tria San - ta. Crec en la llui - ta i en el

63 mar que can - ta. Crec en l'es - tel que el nos - tre cel in - fla - ma amb *mf* *mp*

69

una flamarada estesa de llum bla - va.

f *p*

75

mp Crec en la llui - ta i en el mar que can - ta.

81

mf Crec en l'es - tel que el nos - tre cel in - fla - ma amb una flamarada estesa de llum bla -

mp

87

va.

ff

Crec en un Déu i en una Pàtria Santa.
Crec en la lluita i en el mar que canta.
Crec en l'estel que el nostre cel inflama
amb una flamarada estesa de llum blava.

Dia gris / (Calitja)
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 2 - núm. 2

música: Rafel Subirachs i Ricart
poesia: Autor anònim
revisió: Rafael Subirachs i Vila

4.

90

p Deu ser molt fort a-vui el sol per tal de que, sens gai-re llum, es-

94

ten - - - dre - - - dei-xa a l'es - pai del cel gra-pats de

mp *p*

98

cen - dra en un llen - çol - - - gris. *p* Deu ser molt

mf >

102

Deu ser molt fort
avui el sol
per tal de que, sens gaire llum, estendre
deixa a l'espai
del cel grapats de cendra en un llençol gris.

Del Montserrat
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 3

5.

música: Rafel Subirachs i Ricart
poesia: Autor anònim
revisió: Rafael Subirachs i Vila

104

Oh Montserrat, tes serres, jo di-ri - a, són ge - nis pe-tri - fi - cats que, en veure Cata-

mf *f*

108

lu - nya a - gò-ni-ca, els hi surten pun - xes.

Del Montserrat
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 3

música: Rafel Subirachs i Ricart
poesia: Autor anònim
revisió: Rafael Subirachs i Vila

Oh Montserrat, tes serres, jo di-ri-a, són ge-nis pe-tri-fi-cats que, en veure Cata-

mf *f*

lu-nya a-gò-ni-ca, els hi surten pun-xes.

120

mf *mp*

Oh Montserrat,
tes serres, jo diria,
són genis petrificats que,
en veure Catalunya
agònica,
els hi surten punxes.

6.

Jorn de primavera
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 4

8

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Autor anònim
revisió: Rafael Subirachs i Vila

$\bullet = \text{♩} = 60$
 $\text{♩} = 60$

122

p

129

136

143

p Jorn de cris-

150

tall. Lleu-ge-ra-ment des - clo - sa u-na pon - ce - lla riu al bes del sol.

157

mp Jorn de cris - tall. Lleu-ge-ra-ment des - clo - sa u-na pon -

164

mp Men-tre res - sona el càntic
ce - lla riu al bes del sol.

171

d'u - na a - lo - sa romp el cris - tall el dring d'un pi-ca - rol.

178

mp Men-tre res - sona el càntic d'u - na a - lo - sa ——— romp el cris - tall el

185

dring d'un pi-ca - rol.

192

rit.

pp

199

Jorn de cristall.
Lleugerament desclosa
una poncella
riu al bes del sol.

Mentre ressona
el càntic d'una alosa
romp el cristall
el dring d'un picarol.

Camps a través
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 5

música: Rafael Subirachs i Ricart

poesia: Autor anònim

revisió: Rafael Subirachs i Vila

$\bullet = 120$

200

mf *mp* *p* N'han

207

se - gat el blat, els camps han ca - llat. ¡Ma - lau - - - ra - da la da - lla!

214

L'o - reig, no tro - bant res - pos - ta al seu cant, min - - - - va

221

ja - ra - ca - lla. *p* Les

© Hereus de Rafael Subirachs i Ricart *p*

© de la revisió: Rafael Subirachs i Vila

228

ti - ges se - ga - des del blat em - mu - dit al peu dels da - llai - res;

235

— al - gu'en fa - rà pa, pa - lla, per al bes - tiar, de mi,

242

— un can - tai - re.

248

mp El blat, a - ja - gut, la pe - dra ha fet cau - re; ni u - na ti - ja —

mp El blat, a - ja - gut, la pe - dra ha fet cau - re; ni u - na ti - ja —

255

dre - ta! Pels claps veus al cau, po - ru - gues d'es - pant, hu - mils

dre - ta! Pels claps veus al cau, po - ru - gues d'es - pant, hu - mils

rit.

262

ma - ri - e - tes.

ma - ri - e - tes.

rit.

268

rit.

N'han segat el blat,
els camps han callat.
¡Malhurada la dalla!
L'oreig, no trobant
resposta al seu cant,
minva i ara calla.

Les tiges segades
del blat emmudit
al peu dels dallaires;
algú en farà pa,
palla, per al bestiar,
de mi, un cantaire.

El blat, ajagut,
la pedra ha fet caure;
ni una espiga dreta!
Pels claps veus al cau,
porugues d'espant,
humils marietes.

***«Dos madrigals» / Opus 1 ***

I

"Oh quin esguard els vostres ulls..."

Cel enfosquit de tempestat.
Donzella, amb ton esguard
forada el nocturn cel.

Resplandiran
forats en l'obscur vel
i cada foradet serà una estrella.

II

"Oh quines dents la vostra boca..."

Oh boca xica amb dentadura blanca;
pinya que en comptes de pinyons té dents;
fornal vermella que en sa gola tanca
un emblaqueït esclat de pensaments.

***Crec en un Déu i en una Pàtria Santa / Opus 2
- núm. 1 ***

Crec en un Déu i en una Pàtria Santa.
Crec en la lluita i en el mar que canta.
Crec en l'estel que el nostre cel inflama
amb una flamarada estesa de llum blava.

Vic 4-V-1925

***Dia gris / (Calitja) Opus 2 - núm. 2 ***

Deu ser molt fort
avui el sol
per tal de que, sens gaire llum, estendre
deixa a l'espai
del cel grapats de cendra en un llençol gris.

***Del Montserrat / Opus 3 ***

Oh Montserrat,
tes serres, jo diria,
són genis petrificats que,
en veure Catalunya
agònica,
els hi surten punxes.

***Jorn de primavera / Opus 4 ***

Jorn de cristall.
Lleugerament desclosa
una poncella
riu al bes del sol.

Mentre ressona
el càntic d'una alosa
romp el cristall
el dring d'un picarol.

***Camps a través / Opus 5 ***

N'han segat el blat,
els camps han callat.
¡Malaurada la dalla!
L'oreig, no trobant
resposta al seu cant,
minva i ara calla.

Les tiges segades
del blat emmudit
al peu dels dallaires;
algú en farà pa,
palla, per al bestiar,
de mi, un cantaire.

El blat, ajagut,
la pedra ha fet caure;
ni una espiga dreta!
Pels claps veus al cau,
porugues d'espant,
humils marietes.

Llevat de la poesia dels dos madrigals de l'opus primer, que en l'original de R.S.R. hi consta l'autoria d'Alfons Fernández Burgas (sic), en la resta d'aquestes cançons, quant a autor o autors de les poesies, en els originals, no hi consta cap nom, d'aquí que escric que són d'autors anònims.

Aquestes petites peces es poden interpretar seguides, a part de ser tractades d'una manera singular. Es poden també executar en forma de *Suite* instrumental, per a corn anglès, viola i piano.

Quant al cant, una soprano i una mezzosoprano s'alternen les repeticions de cada cant tret del final, que canten juntes. Únicament el Madrigal II de l'Opus 1, planteja un problema de registre. Aquest seria bo per a una contralt de música popular, també per a un contratenor i, fins i tot, per un tenor. En qualsevol cas, poden invertir-se els papers d'aquests cants a conveniència de la soprano i mezzosoprano, així, per exemple, el Madrigal I podria ser cantat per la mezzo i el Madrigal II per la soprano, a l'octava aguda.

Aquests opus són d'un nivell moderat de dificultat.

Són cançons miniatura algunes de les quals no duren ni un minut.

Aquestes cançons apunten l'esdevenidor dels opus de R.S.R. Hi podem escoltar el seu singular romanticisme, la seva espiritualitat i l'obra del mestre de capella.

La durada global d'aquesta petita *suite* de cançons és d'uns deu i escaig de minuts.

El revisor ha reunit aquestes cançons amb el mateix ordre dels opus, però ajustant les tonalitats i els àmbits del registre de les veus i dels instruments per tal de possibilitar la seva interpretació.

El revisor també ha hagut d'operar sobre les poesies; algunes de les quals presentaven defectes formals, lèxics, sintàctics i poètics, a part d'ortogràfics, que han obligat de fer-ho.

Com s'escau, els manuscrits de R.S.R. quedaran preservats per a la consulta i l'estudi dels músics i dels especialistes, i es destinarà, per al públic, la transcripció, la digitalització i les revisions que se n'han fet..

R.S.V. St.Feliu de G. 8-VIII-2011

**UN ASSAIG LITERARI SOBRE UN ASPECTE DE LA REVISIÓ:
LA POESIA, LA VERSIFICACIÓ I LA MUSICACIÓ EN UN CAS,
EL CANT «Dia gris, Opus 2 - núm. 2»**

1. Aquest cant es presenta al manuscrit de RSR sense referències de versificació ni puntuació i, per tant, en un primer moment l'escrivim en prosa horitzontal sense versificar.

“Deu ser molt fort avui el sol per tan de que sens gaire llum
estendre deixa l'espai del cel com un llençol brut de grapats
de cendra”

2. Si escrivim els versos probables, atenent a la similitud fonemalògica dels mots “estendre” (sic) i “cendra”, que són els més clars en aquest aspecte, a més de la fraseologia musical de cinc frases que en fa RSR a l'hora de posar-hi música, deduïm la següent versificació:

“Deu ser molt fort
avui el sol
per tan de que sens gaire llum estendre
deixa l'espai
del cel com un llençol brut de grapats de cendra”

3. D'una part, la musicació d'aquesta poesia, una mica tosca, i el fenomen del cant, o la dramatització en veu alta, cantada dins el decurs d'una execució musical, presenten un tema de forma, una transtextualitat obtinguda dels diferents estrats que intervenen en l'operació de crear una cançó, com diria la Dra. Dolors Oller, catedràtica de Teoria de la Literatura de la Universitat Pompeu Fabra. El tema en qüestió consisteix en una disposició que fa que una cosa sigui comprensible o no en sigui, i, conseqüentment, sigui o no reeixida. La lectura que fa RSR, i que podem deduir de la seva musicació, el frasseig, les respiracions, els signes de puntuació, que encara que aquests no hi siguin, s'executen oralment i RSR fa aparèixer en els signes musicals de silenci, m'ha forçat a escriure'n una disposició, més que probable real, la qual molt probablement no seria, m'inclino a creure, la de l'anònim autor de la poesia. Només a tall d'exemple assaigo d'escriure quelcom versemblant del costum i de la tradició, una forma equilibrada i ordenada de la poètica catalana del moment, inspirada en la cançó popular.

“Deu ser molt fort
avui el sol
per tan de que
sens gaire llum
estendre deixa
l'espai del cel
com un llençol brut
de grapats de cendra.”

Segons aquesta disposició es tractaria d'un octet o de dos quartets. A més a més, sembla que el poeta comptava sil·laves, com es fa i es feia en castellà tradicionalment, i no peus mètrics com es feia i es fa en català. Els versos són de quatre sil·laves llevat dels dos darrers que són de cinc sil·laves. L'única rima consonant és interior, “cendra” i “estendre” (sic). No podem dir que siguin versos lliures o que aquesta poesia formi un cal·ligrama. Entre les demés rimes dominen les que se sostenen en mots monosil·làbics i podríem anomenar-les ‘quasi rimes’. fort-sol-llum-cel-brut, i en mots bisil·làbics, deixa-cendra, aquest darrer amb la rima interior esmentada d’“estendre”. La fonemalogia dels mots ‘fort’ i ‘grapats’, tindrien unes similituds consonàntiques i, per tant, de fonemes, així com vocal·liques ‘espai’ i ‘gaire’. Però amb aquestes disquisicions no aclarim res, tenim la impressió de que ens esforcem a donar unes explicacions sobre uns fets no intencionats d'un poeta.

4. Si RSR hagués fet una musicació amb la disposició més acordada amb la poesia i la cançó popular, els compassos i els períodes de les frases musicals del cant haurien estat diferents. Com que no podem llegir l'original del poeta anònim, no podem descartar aquesta conjectura. La disposició formal, en la que el poeta, o RSR, infereix una rima sonant ja esmentada entre “estendre” i “cendra”, en el cas de la cançó de RSR no es posa en dubte. Per això m'inclino a favor de la cançó que n'ha fet el músic, tot i que, insisteixo, no surto del dubte. Aquí, però, es tracta de donar primacia a l'obra de RSR, això és, fer-la entenadora i comprensible amb la màxima fidelitat a la música que ens ha fet conèixer aquesta poesia.

Dit això, aprofundint en aquesta cançó i seguint el mateix dictat del cant, m'he vist forçat, a l'hora de cantar-la jo mateix, a superar unes dificultats interpretatives. El fet de cantar en aquest context una evocació tan poc expressiva com és el mot “bruta”, m'he vist forçat a canviar-el per un altre mot menys agressiu com és “grisa”, i s'ha assauejat el problema sense traïr el sentit. A part que aquest ens ajuda a comprendre millor el sentit global de la poesia, en lloc de núvols allò que enfosqueix el cel és la calitja, que és el sentit que li donava el poeta a la seva poesia. I encara he fet una segona intervenció, he canviat l'ordre dels mots. Si en l'original, la rima interior, “estendre-cendra”, donada la diferència entre l'“e” de cendra i l'“e” d'estendre, la qual no té prou impuls, he reforçat la forma que s'infereix en el gest d'estendre, per exemple, una ‘alfombra’ o una tela, gest que musicalment s'executa molt bé i reforça el sentit del cant. Per tant, proposo d'acabar amb “un llençol gris”, és a dir que allargo la sil·laba tònica de “llençol”, i no la tònica de “cendra de “amb grapats de cendra”. Semànticament el valor dels dos mots, llençol i cendra, són diferents, un és repòs l'altre és descomposició, un és de signe positiu i l'altre negatiu. I això és allò que suggereix la música i el cant de RSR. i no el contrari. Per tant, segons aquesta manera de interpretar l'arxitektualitat d'aquest cant la cosa quedaria de la següent manera:

“Deu ser molt fort
avui el sol
per tal de que, sens gaire llum, estendre
deixa a l'espai
del cel grapats de cendra en un llençol gris”.

Apareix un matis molt important, una poesia màgica o un cant màgic en el que la grisor del cel es metaforitza amb un llençol gris, i en tractar-se d'un dia que fa sol, no podem deixar de pensar que es tracta d'un dia que hi ha calitja, dels que abunden a l'estiu de la Plana.

RSV. 28/8/2011
Sant Feliu de Guíxols

8. Posta. Opus 9

Rafael Subirachs i Ricart

Cant i piano

còpia i revisió:
Rafael Subirachs i Vila

Posta

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 9

música: Rafael Subirachs i Ricart

poesia: Pere Verdaguer, Pbre

còpia: Rafael Subirachs i Vila

8.

I

Lent i ben quiet (♩ = 60)

p (Dins la sel - va quie - ta i pi - a mor la tar - da

Piano

dol - ça - ment; rou - re vell que l'as - sis - ti - a

a tempo

13 plo - ra i trem de sen - ti - ment. *p* S'om - ple d'om - bres

p

19 la clo - ta - da, dels ci - mals bai-xa el ra-mat; ara en l'am - pla serra -

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart

© de la poesia: Hereus de Pere Verdaguer, Pbre.

© de la revisió: Rafael Subirachs i Vila

25

la - da sembla que hi ha - gi ne - vat. — Cada

30

pas que rima l'ho - ra es mes bla i a - par mes lent.

35

Ha fu - git el sol. Ar - bo - ra un des - mai d'orcla al Po-nent

41

Es el cel u - na as - te - lla ont hi ha el goig de riques

47

flors neu de llir sang de ro - se - lla pro es la reina dels co - lors una ro - sa

52

gra - cil, flon - ja, mig de li - la mig ta - ronja. _____

57 *1 Temps*

p Dins la sel - va quie - ta i pi - a mor la tar - da

63

dol - ça - ment.) _____

Lent i ben quiet

69

p Dins la sel - va quie - ta i pi - a mor la tar - da

p

75

dol - ça - ment; rou - re vell que l'assis - ti - - - a

81

rit. plo - ra i trem de sen - ti - ment. *a tempo* *p* S'om - ple d'om - bres

rit. *a tempo* *p*

p

87

la clo - ta - da, *mp* dels ci - mals baixa el ra - mat; ara en l'am - pla serra -

mf

93

la-da sembla que hi ha - gi ne - vat. — *mf* Cada pas que rima amb

99

l'ho - ra és més bla i a - par més lent. *mf* Ha fu -

104

git el sol. — Ar - bo - ra un des - mai d'or clar al po-nent *f* És el

110

cel — u - na es - te - lla on hi ha el goig de riques flors; neu de

sempre f

116

ossia

llir, — sang de ro - se - lla p'rò és la reina dels co - lors una ro - sa grà - cil,

mp

121

rit.

flon - ja, mig de li - la, mig ta - ron - ja. —

rit.

125

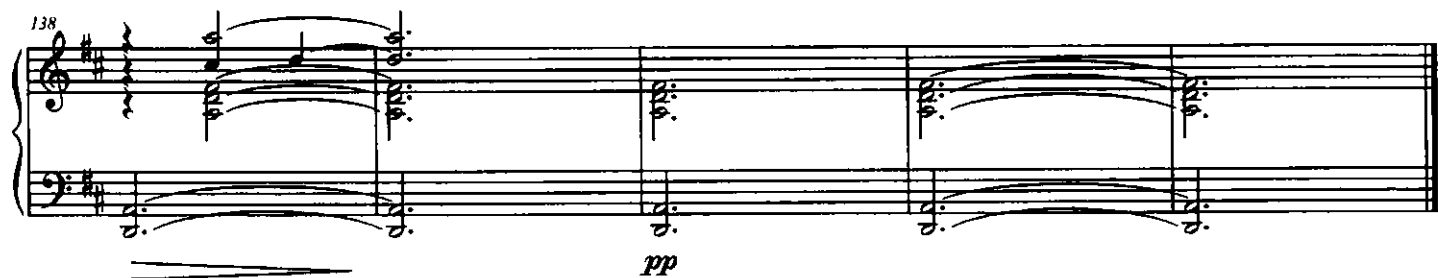
1° Tempo

p Dins la sel - va quie - ta i pi - a mor la tar - da

p

131

dol - ça - ment. —

*Dins la selva quieta i pia
mor la tarda dolçament;
roure vell que l'assistia
plora i trem de sentiment.*

*S'omple d'ombres la clotada,
dels cimals baixa el ramat;
ara en l'ampla serralada
sembla que hi hagi nevat.*

*Cada pas que rima l'hora
es mes bla i apar mes lent.
Ha fugit el sol.
Arbora un desmai d'or cla al Ponent*

*Es el cel una astella
ont hi ha el goig de riques flors
neu de llir sang de rosella
pro es la reina dels colors*

*una rosa gracil, flonja,
mig de lila mig taronja.
Dins la selva quieta i pia
mor la tarda dolçament.*

Dins la selva quieta i pia
mor la tarda dolçament;
roure vell que l'assistia
plora i trem de sentiment.

S'omple d'ombres la clotada,
dels cimals baixa el ramat;
ara en l'ampla serralada
sembla que hi hagi nevat.

Cada pas que rima amb l'hora
és més bla i apar més lent.
Ha fugit el sol.
Arbora un desmai d'or clar al ponent

És el cel una estella
on hi ha el goig de riques flors;
neu de llir, sang de rosella
p'rò és la reina dels colors

una rosa gràcil, flonja,
mig de lila, mig taronja.
Dins la selva quieta i pia
mor la tarda dolçament.

He mantingut les dues formes amb la intenció de posar en relleu les intervencions de la revisió. El cant es presenta amb una repetició *da capo*, la primera vegada tal com està en el manuscrit de RSR i en la segona tal com es proposa en la revisió. RSV. 27/8/2011

Dues cançons. Opus 10

9. Cançó de la noia blanca. Núm. 1
sobre una poesia d'Alfons Fernández Burgas

10. Cançó d'abril. Núm. 2
sobre una poesia de Josep Carner

música: Rafael Subirachs i Ricart

Cant i piano

còpia:
Rafael Subirachs i Vila

Cançó de la noia blanca
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 10 núm. 1

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Alfons Fernandez-Burgas
còpia: Rafael Subirachs i Vila

Moderat, no massa

Piano

p Em plau oh no - ia blan - ca la flor del teu en - cís; si

la ro - jor et man - ca no't man-ca un dolç som - rís Pren - gue - res a l'au -

ro - ra un troç del ves - tit seu i et feu l'hi - vern se - nyo - ra dels

bo - rra - llons de neu. La llu - na en - ge - lo - si - da s'ha e - na - mo - rat de

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart

© de la poesia: Alfons Fernandez Brugas

© de la còpia: Rafael Subirachs i Vila

Cançó de la noia blanca
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 10 núm. 1

21

tu per ço quan ets dor - mi - da flors de blan - cor et du. Si al -

26

rall.

gú et diu oh don - ze - lla per què'ts blanca, em vols dir. Res - pons amb can - ta -

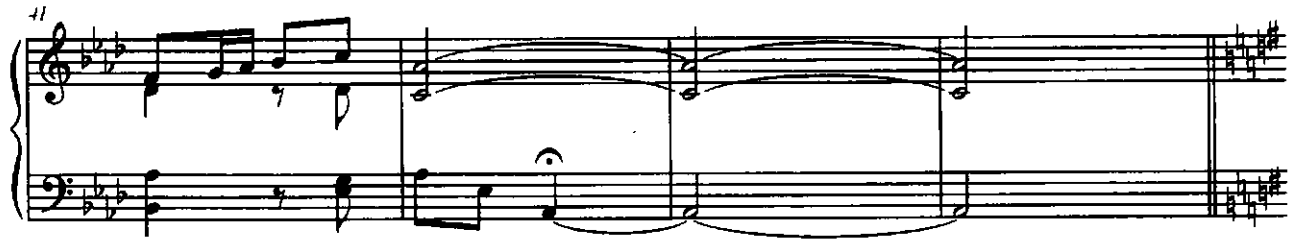
31

dim *a tempo*

re - - - lla La ma - re és u - na es - tre - lla, el pa - re un ges - sa -

36

mi.

Em plau oh noia blanca
la flor del teu encís
si la rojor et manca
no et manca un dolç somris

Prengueres a l'aurora
un tros del vestit seu
i et feu l'hivern senyora
dels borrallons de neu.

La lluna engelosida
s'ha enamorat de tu
per ço quan ets dormida
flocs de blancor et du.

Si algú et diu oh donzella,
per què'ts blanca, em vols dir.
respons amb cantarella

La mare es una estrella
el pare un gessami.

Còpia sense revisar

45 Poc a poc

p Al cel d'A - bril da - munt la vi - a hi ha un poc de
En el bas - sol s'hi es - ba - rri - a flor de po -

50

nu - vol que se'n va ans ell no pas - si al ser - ra - lar
mer que el vent llen - çà ans no a - ca - bi d'o - fe - gar

53

di - gues ai - mi - a si jo go - sa - va d'es - ti - mar si go - sa -
di - gues ai - mi - a si jo go - sa - va d'es - ti - mar si go - sa -

ri - a
ri - a? *p* Do - na d'a - mor tinc com el

65

di - a un plor gen - til i un riu - re clar Pot mon A -

70

bril tot l'any du - rar di - gues ai - mi - a si jo go - sa - va d'es - ti -

75

mar *p* si go - sa - ri - a

Dues cançons. Opus 10

9. Cançó de la noia blanca. Núm. 1
sobre una poesia d'Alfons Fernández Burgas

10. Cançó d'abril. Núm. 2
sobre una poesia de Josep Carner

música: Rafael Subirachs i Ricart

Cant i piano

còpia i revisió:
Rafael Subirachs i Vila

Cançó de la noia blanca

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 10 núm. 1
(Variació revisada)música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Alfons Fernandez-Burgas
còpia i revisió: Rafael Subirachs i Vila

9.

Moderato ♩ = 65

Piano

mp

Em plau, oh no - ia blan - ca la flor del teu en - cis; si

mp

6

*poc rit.**a tempo*

la ro - jor et man - ca no et man - ca un dolç som - ris.

Pren - gue - res a l'au -

*poc rit.**a tempo*

11

ro - ra un tros del ves - tit seu

i et feu l'hi - vern se - nyo - ra dels

16

*poc rit.**a tempo*

bo - rra - llons de neu.

mp

La llu - na en - ge - lo - si - da s'ha e - na - mo - rat de

*poc rit.**mf**mp*

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart

© de la poesia: Alfons Fernandez Brugas

© de la còpia i de la revisió: Rafael Subirachs i Vila

Cançó de la noia blanca
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 10 núm. 1

21

tu per çò quan ets dor - mi - da flocs de blan-cor _____ et du. Si al -

26

gú et diu, oh don-ze - lla, per què ets blanca, em vols dir. _____ Res - pons amb can - ta -

31

re - - - lla: *mf* «La ma - re és u - na es - tre - lla, el pa - re un ges - sa -

36

mi»-.

a tempo un poc més viu

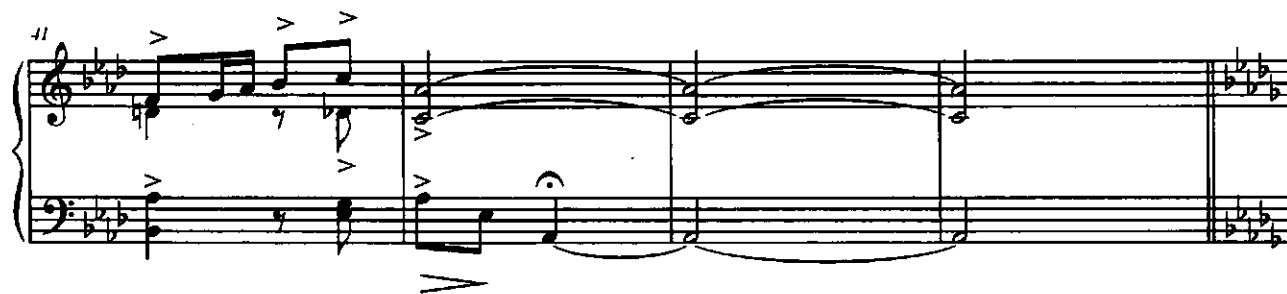
f

mf

poc rit.

a tempo

a tempo un poc més viu

Em plau, oh noia blanca,
la flor del teu encís;
si la rojor et manca
no et manca un dolç somrís.

Prengueres a l'aurora
un tros del vestit seu
i et feu l'hivern senyora
dels borrallons de neu.

La lluna engelosida
s'ha enamorat de tu
per çò quan ets dormida
flocs de blancor et du.

Si algú et diu, oh donzella,
per què ets blanca, em vols dir.
Respons amb cantarella:

—«La mare és una estrella,
el pare un gessami»—.

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 10 núm. 2

poesia de Josep Carner

(Variació revisada)

música: Rafael Subirachs i Ricart

poesia: Josep Carner

còpia i revisió: Rafael Subirachs i Vila

45 *Poc a poc* ♩ = 55

mp Al cel d'a - bril que s'en - ter - ni - a hi ha un poc de

p

50 nú - vol que se'n va; ans ell no pas - si al ser - ra - lar,

55 *rit.* *a tempo* di - gues, ai - mi - a, ¿si jo go - sa - va d'es - ti - mar?, ¿si go - sa -

rit. *a tempo* ri - a?

p En el bas - sol s'hi es - ba -

p

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart

© de la poesia: Josep Carner

© de la còpia i de la revisió: Rafael Subirachs i Vila

Cançó d'abril
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 10 núm. 2
poesia de Josep Carner

65

rri - a flor de po - me - ra que se'n va; ans no a -

70

ca - bi d'o - fe - gar, di - gues, ai - mi - a, ¿si jo go - sa - va d'es - ti -

75

mar?, — ¿si — go - sa - ri - a? —

80

mp Do - na d'a - mor! Tinc com el di - a, un plor gen - til i un riu - re

mp Do - na d'a - mor! Tinc com el di - a, un plor gen - til i un riu - re

Cançó d'abril
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 10 núm. 2
poesia de Josep Carner

34

85

clar. ¿Pot mon a - bril tot l'any du - rar? di - gues, ai -

clar. ¿Pot mon a - bril tot l'any du - rar? di - gues, ai -

90

mi - a, ¿si jo go - sa - va d'es - ti - mar?, ¿si go - sa - ri - a?

mi - a, ¿si jo go - sa - va d'es - ti - mar?, ¿si go - sa - ri - a?

95

¿si go - sa - ri - a?

¿si go - sa - ri - a?

CANÇÓ D'ABRIL

Al cel d'Abril damunt la via
 hi ha un poc de nuvol que se'n va
 ans ell no passi el serralar
 digues aimia
 si jo gosava d'estimar
 si gosaria

En el bassol s'hi esbarria
 flor de pomer que el vent llençà
 ans no s'acabi d'ofegar
 digues aimia
 si jo gosava d'estimar
 si gosaria

Dona d'amor tinc com el dia
 un plor gentil i un riure clar
 Pot mon Abril tot l'any durar
 digues, aimia
 si jo gosava d'estimar
 si gosaria

Còpia sense revisar

CANÇÓ D'ABRIL

Al cel d'abril que s'enternia
 hi ha un poc de núvol que se'n va;
 ans ell no passi el serralar,
 digues, aimia,
 ¿si jo gosava d'estimar?,
 ¿si gosaria?

En el bassol s'hi esbarria
 flor de pomera que se'n va;
 ans no acabi d'ofegar,
 digues, aimia,
 ¿si jo gosava d'estimar?,
 ¿si gosaria?

Dona d'amor! Tinc com el dia,
 un plor gentil i un riure clar.
 ¿Pot mon abril tot l'any durar?
 digues, aimia,
 ¿si jo gosava d'estimar?,
 ¿si gosaria?

Còpia revisada.

Aquestes dues cançons poden cantar-les, la primera un baríton i la segona dues contralts, o bé, indistintament la primera, un tenor o un baríton, i la segona, quan la melodia està escrita en clau de do en tercera línia, un tenor, o a l'octava baixa un baix, i en clau de do en quarta, una contralt, o un baríton a l'octava baixa. Excepcionalment podria cantar-la un tenor que emeti bé el si bemoll 3 del mot 'aimia' (c73 i c90). O, en cas de dos tenors, un dels quals, com dic, s'enfilés bé, podria executar-se l'Opus 10 també únicament amb dos tenors.

En cas d'executar-se amb instruments, la primera veu pot fer-la un viola o un corn anglès i la segona un violoncel o un fagot, amb la condició que la primera cançó l'executaria la segona veu, és a dir, el violoncel o el fagot.

Dues cançons. Opus 18

per a tenor i piano

11. Ara que et sento trucar. Núm. 1

sobre una poesia de Miquel Poal Aregall

12. Nocturn. Núm. 2

sobre una poesia d'Eduard Junyent

música: Rafael Subirachs i Ricart

Opus 18 núm 1 i 2

Cant i piano

revisió i còpia:
Rafael Subirachs i Vila

Ara que et sento trucar

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 18, núm. 1

11.

música Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Miquel Poal Aregall
còpia i revisió: Rafael Subirachs i Vila

Allegro ♩ = 72

Piano *p*

Tea * *Tea* *

6 *Tea* * *Tea* * *Pedal simile* *mp*

11

16 *f*

21

26

mf 1a. A - ra que et sen - to tru -
2a. i 3a. Vol - dri - a dir - te ri -

mp

29

car 2 i em dius que es - ti - mes la vi 3 - da vol -
ent ans que el plor no em dei - xi a - ra: -«Si -

32

dri - a po - der - te dic - tar u - na can - çó ex - qui -
es per mi en tot mo - ment, de per vi - da, ma com

35

un poc meno
si - - - da. Vol - dri - a can - tar - la amb veu que re -
pa - - - nya»

mf

cresc.

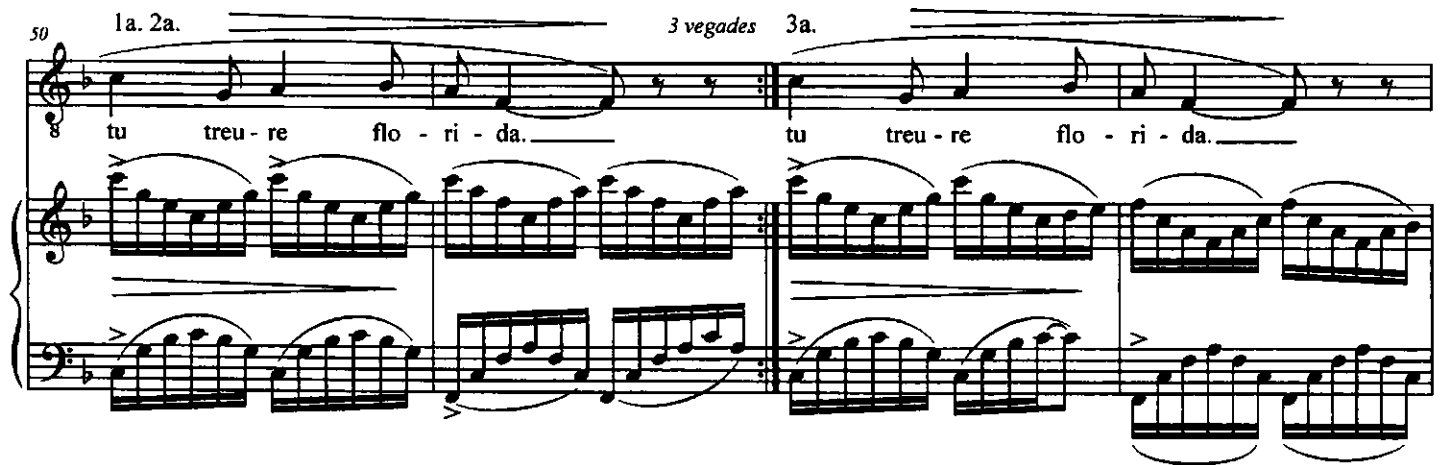
38
8 cor - di u - na font cla - ra. Vol - dri - a dir que els teus

41
8 ulls. son el jo - iell de ta ca - ra. Vol -

44
8 dri - a dir que un bes teu m'ha tor - nat de mort a

47
8 vi - da. Vol - dri - a dir que al cor meu li has fet

50 1a. 2a. 3 vegades 3a.

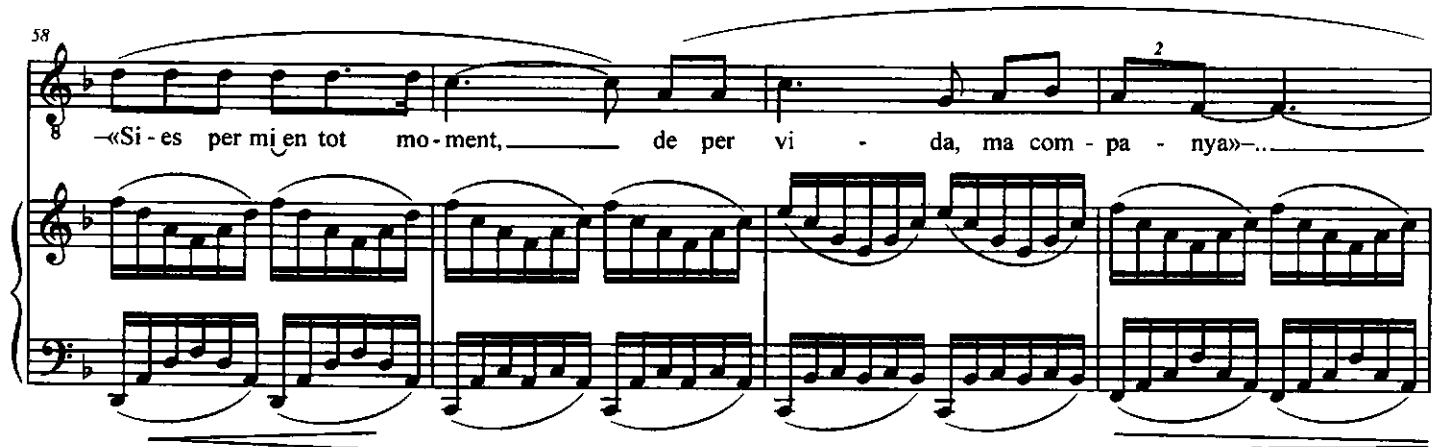
tu treu - re flo - ri - da. tu treu - re flo - ri - da.

54 *mf*

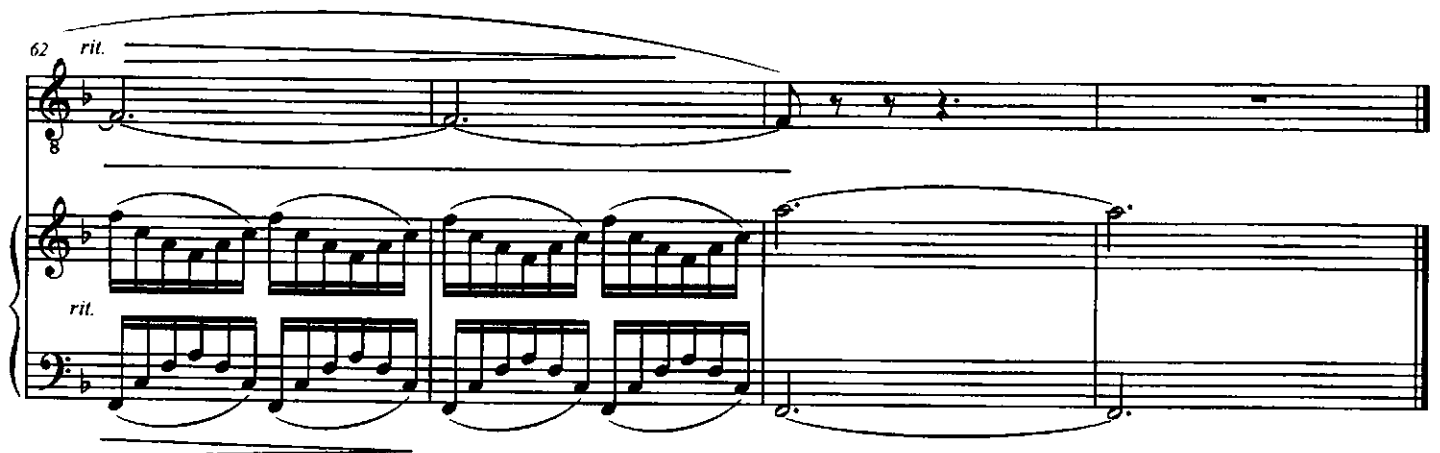
Vol - dri - a dir - te ri - ent _____ ans que el plor no em dei - xi a - ra:

58

«Si - es per mi en tot mo - ment, _____ de per vi - da, ma com - pa - nya»...

62 *rit.*

rit.

Ara que et sento trucar
i em dius que estimes la vida
voldria poder-te dictar
una cançó exquisida.

Voldria cantar-la amb veu
que recordi una font clara.
Voldria dir que els teus ulls
son el joiell de ta cara.

Voldria dir que un bes teu
m'ha tornat de mort a vida.
Voldria dir que al cor meu
li has fet tu treure florida.

Voldria dir-te rient
ans que el plor no em deixi ara:
—«Sies per mi en tot moment,
de per vida, ma companya»—.

Text revisat per RSV

Cançó premiada en els Jocs Florals
de Girona l'any 1930

Nocturn

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 18, núm. 2

12.

música Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Eduard Junyent
còpia i revisió: Rafael Subirachs i Vila

$\bullet = 60$

Piano

5

p Un cant de llum i un cant de flor,

9

es - cu - ma flon - - - ja d'ai - - - gua vi - - - va

13

que a - ra re - neix i a - dés _____ es mor _____

© Hereus de Rafael Subirachs i Ricart
© poesia: Hereus d'Eduard Junyent
© de la revisió i de la còpia: Rafael Subirachs i Vila

Nocturn

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 18, núm. 2

17

per a tru - car en vos - - - tre cor

21

to - - - ta fes - ti - - - va.

26

pp

30

pp Dor - miu, dor - miu, ar - bres i cims,

Nocturn
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 18, núm. 2

44

34
8
blanc fon - ti - nyol i ger - - - da pra - - - da,

38
8
que en - ca - ra vet - - - lla al - gu - - - na fa - - - da

42
8
que us vol tei - xir amb els seus rims _____

46
8
u - - - na ba - la - - - da.

Nocturn

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 18, núm. 2

(Veure nota a peu de pàgina).

51

p

rit.

54

Un cant de llum i un cant de flor,
 escuma flonja d'aigua viva
 que ara reneix i adés es mor
 per a trucar en vostre cor
 tota festiva.

Dormiu, dormiu, arbres i cims,
 blanc fontinyol i gerda prada,
 que encara vetlla alguna fada
 que us vol teixir amb els seus rims
 una balada.

*(En finalitzar aquest cant, si es vol, es pot
 tornar a "Ara que et sento trucar", del cant
 anterior, sense fer repeticions i amb una in-
 troducció abreujada exposada a continuació)*

Poc a poc recuperar el tempo ♩ = 72

55 *p*

59 *mp*

63

67 *mp* A - ra que sen - to tru - car

Els cants I i II de l'opus 18 poden interpretar-se conjuntament com si es tractés d'un díptic. Aquests tenen en comú un tema: l'amor. Com en un efecte de calidoscopi els "jo poètic" de cada cant poden incloure's un dins de l'altre. Contràriament, el cant III, de temàtica diferent, s'ajustaria millor dins un cicle de cançons místiques i eucarístiques que presentem a continuació.

Dues cançons de l'infant Jesús i tres eucarístiques

- 13. El gronxador. Opus 14**
- 14. Dolça càrrega. Opus 15**
- 15. La perla. Opus 18. Núm 3**
- 16. La violeta. Opus 19. Núm 1**
- 17. El girasol. Opus 19. Núm 2**

música: Rafael Subirachs i Ricart
sobre tres poesies de Jacint Verdaguer i dues d'autor anònim

Cant i piano

còpia i revisió:
Rafael Subirachs i Vila

13.

El gronxador

Rafael Subirachs i Ricart Opus 14

música: Rafael Subirachs i Ricart
 poesia: Jacint Verdaguer
 revisió i còpia: Rafael Subirachs i Vila

Moderato $\text{♩} = 72$

Piano

I.

*mp**mp*

Ès fo-ra el bosc lo sant fus - ter, cap a la font se'n va Ma -

ri - a, lo bon Je - sús és al ta - ller; ¡qui po-gués fer - li com - pa -

nyi - a! Sa com - pa - nyi - a és, ¡ai!, mi - llor; set an - ge -

lets lo cel li en - vi - a d'a - les d'ar - gent i rin - xols d'or en - tre - tei -

El gronxador
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 14
poesia de Jacint Verdaguer

17

xits amb llum del di - a. Al bon Je - sús, si vol ju - gar, — ¿qui - na jo -

2

21

gui - na li plau - ri - a? la de cap - tius a res - ca - tar, que de ju -

25

dim i un poc rit *a tempo*

gar no es can - sa - ri - - - - a.

p *mf*

II.

29

mp No vol ju - gar a fer pa - laus, fer u - na es - glé - sia li plau -

mp

El gronxador
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 14
poesia de Jacint Verdaguer

50

33

ri - a; per sos - te - nir - la amb ses tres naus dot - ze pi - lars hi po - sa -

37

ri - - a. Si es vol gron - xar, tot és dis - post: un banc hi

41

ha a la fus - te - ri - a, hi a - tra - ves - sen u - na post i al gron - xa -

45

dor - - - - - ¡al - ça, que és di - a! S'as-seu a un cap lo Je - su - set, la post en

El gronxador
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 14
poesia de Jacint Verdaguer

49

te - rra s'hu - mi - li - a; prou pu-ja a l'al - tre un an - ge - let, mes la ba -

53

dim i un poc rit *a tempo*

lan - ça no es — mo - vi - - - - a.

La tercera (III) estrofa, la part escrita en clau de do en tercera línia indica que és una part que s'invita a executar-la una contralt o un tenor a to real, i si l'executa un instrument, un corn anglès també a to real, mentre que la part escrita en clau de sol l'executaria una soprano, si l'executa un instrument podria fer-ho una viola també a to real. Seguint el mateix criteri dels cants anteriors la I estrofa podria executar-la un tenor en la seva tessitura, o una veu popular baixa (veure el c63) en relació a l'escrit, o un corn anglès a to real, la II estrofa, una viola o una soprano i la III a duo qualsevol que sigui la combinació, bo i respectant els tons reals en aquesta estrofa. En resum, els duos poden ser els següents: 1. Contralt-Soprano; 2. Tenor-Soprano; 3. Veu popular-Tenor; 4. Corn anglès-Viola. Anomeno en primer lloc la veu o l'instrument que executaria el primer pentagrama i en segon lloc la segona o el segon, i el mateix es podrà fer en el cant següent, «Dolça càrrega».

III.

57

mf Pu-ja un al - tre àn - gel post a - munt, diu que un ar - càn - gel hi cal -

mf Pu-ja un al - tre àn - gel post a - munt, diu que un ar - càn - gel hi cal -

mf

61

dri - a; tots set hi pu - jen d'un a un, si te - nen pes no es co - nei -

dri - a; tots set hi pu - jen d'un a un, si te - nen pes no es co - nei -

65

xi - - a. Ai - xí que tor - na de la font lo joc an -

xi - - a. Ai - xí que tor - na de la font lo joc an -

69

gè - lic veu Ma - ri - a, a - bai-xa el can - ter de son front i als an - ge -

gè - lic veu Ma - ri - a, a - bai-xa el can - ter de son front i als an - ge -

El gronxador
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 14
poesia de Jacint Verdaguer

73

lets dó-na el bon di - a: «Bons ange - lets, no us hi can - seu; mon fill de

lets dó-na el bon di - a: «Bons ange - lets, no us hi can - seu; mon fill de

77

te - rra no es mou - ri - a; quan s'alça - rà dalt de la creu lo món amb

te - rra no es mou - ri - a; quan s'alça - rà dalt de la creu lo món amb

*dim i un poc rit**a tempo*

81

Ell ai-xe-ca - ri - - - a.»

Ell ai-xe-ca - ri - - - a.»

El gronxador
 Rafael Subirachs i Ricart / Opus 14
 poesia de Jacint Verdaguer

És fora el bosc lo sant fuster,
 cap a la font se'n va Maria,
 lo bon Jesús és al taller;
 ¡qui pogués fer-li companyia!

Sa companyia és, ¡ai!, millor;
 set angelets lo cel li envia
 d'ales d'argent i rinxols d'or
 entreteixits amb llum del dia.

Al bon Jesús, si vol jugar,
 ¿quina joguina li plauria?
 la de captius a rescatar,
 que de jugar no es cansaria.

No vol jugar a fer palaus,
 fer una església li plauria;
 per sostenir-la amb ses tres naus
 dotze pilars hi posaria.

Si es vol gronxar, tot és dispost:
 un banc hi ha a la fusteria,
 hi atravessen una post
 i al gronxador ¡alça, que és dia!

S'asseu a un cap lo Jesuset,
 la post en terra s'humilia;
 prou puja a l'altre un angelet,
 mes la balança no es movia.

Puja un altre àngel post amunt,
 diu que un arcàngel hi caldria;
 tots set hi pugen d'un a un,
 si tenen pes no es coneixia.

Així que torna de la font
 lo joc angèlic veu Maria,
 abaixa el canter de son front
 i als angelets dóna el bon dia:

—«Bons angelets, no us hi canseu;
 mon fill de terra no es mouria;
 quan s'alçarà dalt de la creu
 lo món amb Ell aixecaria.»—

Dolça càrrega

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 15
poesia de Jacint Verdaguer

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Jacint Verdaguer
revisió i còpia: Rafael Subirachs i Vila

14.

I. ♩ = 60

86 *mp* Amb son càn - ter a la

89 tes - ta ve la Ver - ge de la font de - go -

92 tant l'ai - gua tan lles - ta com la su - or de son

95 front. I diu - en flors i don - ze - - lles

Dolça càrrega
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 15
poesia de Jacint Verdaguer

56

98

que la mi-ren per-le-jant: -«Mes hi es-cau-ri - - - en es -

101

tre - - - lles d'a - quei - xa tes - ta al vol-tant»-.

II.

104

mp Sant Jo - sep duu un feix de lle - nya dels bos -

mp

107

cos de Nat - za - ret; és fei - xuc com u - na

Dolça càrrega
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 15
poesia de Jacint Verdaguer

110

pe - nya i tram - pel - la*el sant ve - llet. I Je -

113

sú s de - ia a sa ma - - - re: -«Do - nau - me el cànter, si us

116

plau»- «Dau so - cors a vos - tre pa - - - re»- res -

III.

119

pon ella amb veu su - au. *mf* Sant Jo -

mf Sant Jo -

mf

Dolça càrrega
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 15
poesia de Jacint Verdaguer

58

122

sep li res - po - ni - a: —«Jo en - ca - ra puc un xic

sep li res - po - ni - a: —«Jo en - ca - ra puc un xic

The musical score for measures 122-124 is written for three parts: Soprano, Alto, and Piano. The Soprano and Alto parts have identical lyrics. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and a simple bass line in the left hand. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 4/4.

125

més. Do - nau - li el càn - ter, Ma - ri - a, vos - tre

més. Do - nau - li el càn - ter, Ma - ri - a, vos - tre

The musical score for measures 125-127 continues the three-part setting. The lyrics are identical for all three parts. The piano accompaniment remains consistent with the previous system.

128

front no és — per tant pes»—. Je - sús es - tén — en — gar -

front no és — per tant pes»—. Je - sús es - tén — en — gar -

The musical score for measures 128-130 concludes the system. The lyrics are identical for all three parts. The piano accompaniment continues with the same harmonic and rhythmic pattern.

Dolça càrrega
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 15
poesia de Jacint Verdaguer

131

lan - - - da sos dos bra-ços, a - mo - rós, i amb u - na

lan - - - da sos dos bra-ços, a - mo - rós, i amb u - na

The musical score for measures 131-133 features a vocal melody in B-flat major with a key signature of two flats. The melody is written in a soprano and alto voice setting. The lyrics are 'lan - - - da sos dos bra-ços, a - mo - rós, i amb u - na'. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and a simple bass line in the left hand.

134

mà a ca - da ban - - - da els a - ju - da - va a tots

mà a ca - da ban - - - da els a - ju - da - va a tots

The musical score for measures 134-136 continues the vocal melody. The lyrics are 'mà a ca - da ban - - - da els a - ju - da - va a tots'. The piano accompaniment remains consistent with the previous measures.

137

dos.

dos.

The musical score for measures 137-139 shows the vocal melody continuing with a long note. The lyrics are 'dos.'. The piano accompaniment features a more complex texture with arpeggiated chords in the right hand and a steady bass line in the left hand.

Dolça càrrega
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 15
poesia de Jacint Verdaguer

Amb son cànter a la testa
ve la Verge de la font
degotant l'aigua tan llesta
com la suor de son front.

I diuen flors i donzelles
que la miren perlejant:
—«Mes hi escaurien estrelles
d'aqueixa testa al voltant»—.

Sant Josep duu un feix de llenya
dels boscos de Natzaret;
és feixuc com una penya
i trampel·la el sant vellet.

I Jesús deia a sa mare:
—«Donau-me el cànter, si us plau»—
—«Dau socors a vostre pare»—
respon ella amb veu suau.

Sant Josep li responia:
—«Jo encara puc un xic més.
Donau-li el cànter, Maria,
vostre front no és per tant pes»—.

Jesús estén en garlanda
sos dos braços, amorós,
i amb una mà a cada banda
els ajudava a tots dos.

La perla

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 18, núm. 3

15.

música Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Jacint Verdaguer
còpia i revisió: Rafael Subirachs i Vila

$\text{♩} = 84$ Allegro Moderato

Piano

ff

Lento $\text{♩} = \text{♩} = 84$

f ¿Quina per - la sé! *p* ¿Qui - na per - la fi - na!

$\text{♩} = \text{♩} = 84$

L'istesso tempo

f Si - jo fos mar - xant per e - lla da -

ri - a tot l'or de l'O - fir*, tot l'ar - gent de

© Hereus de Rafael Subirachs i Ricart

© de la revisió i de la còpia: Rafael Subirachs i Vila

Lento e poco a poco animando

16

l'ín - dia. *p* Mes ja que no en só vendré lo que

20

tin - ga: tots mos somnis bells, mos som - nis i cí-ta-ra, ne da-ré la sang,

Lento *L'istesso tempo*

24

ne da - ré la vi - da. *f* *ff*

28

f Si comprar - la puc *f*

La perla

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 18, núm. 3

poesia: Jacint Verdaguer

Lento

L'istesso tempo

 $\text{♩} = \text{♪} = 84$ $\text{♩} = \text{♪} = 84$

32 *p* du - ré a - quei - xa in - sig - nia *f* no - pas so - bre el

36 braç com u - na ma - ni - lla si - nó so - bre el

40 cor com un ram de mi - rra.

Lento e poco a poco animando

44 *p* ¡Oh qui me l'o - brís com una con - qui - lla a dins per tan - car com en un ve -

La perla

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 18, núm. 3

poesia: Jacint Verdaguer

Lento $\text{♩} = 84$

48

ri - cle*, la per-la sens preu de l'Eu-ca - ris -

p *p*

$\text{♩} = 84$

52

ti - a.

ff

L'istesso tempo

56

¿Quina perla sé!
 ¿Quina perla fina!
 Si jo fos marxant
 per ella daria
 tot l'or de l'Ofir*,
 tot l'argent de l'Índia.

Mes ja que no en só
 vendré lo que tinga:
 tots mos somnis bells,
 mos somnis i cítara,
 ne daré la sang,
 ne daré la vida.

Si comprar-la puc
 duré aqueixa insígnia
 no pas sobre el braç
 com una manilla
 sinó sobre el cor
 com un ram de mirra.

¡Oh qui me l'obris
 com una conquilla
 a dins per tancar
 com en un vericle*,
 la perla sens preu
 de l'Eucaristia.

Aquest cant núm. 3 de l'opus 18 proposaria d'ajuntar-lo als opus 14 i 15, "El gronxador" i "Dolça càrrega", per tractar-se d'un can que té en comú amb aquests a Jacint Verdaguer com a autor de la poesia i els tres formen un conjunt d'espiritualitat. A més, al seu t els ajuntaria amb els dos cants següents, "La violeta" i "El girasol", opus 19, núm. 1 i 2 respectivament.

La violeta

16.

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 19 núm. 1

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: anònim
revisió i còpia: Rafael Subirachs i Vila

♩ = 75

p Bai - xeu un jorn a -

Piano

mp

5

ci mor - tal en el se - cret, puer es - pe - rat* d'una don - ze - lla to - ta

9

pu - ra; mes per la nos - tra sal - va - ció per

13

Vos és po - ca hu - mi - li - a - ció Déu transfor - mat en cre - a - tu - ra.

17 $\text{♩} = 70$ *a tempo*
ma un poco meno

rit. *p* Per çò ex - tre-mant la hu - mi - li - tat en el bo - cí trans -

21

subs - tan-ciat d'un mos de pa en l'Eu-ca - ris - ti - a fent-os es - clau del nos - tre es -

25

prit us en-din - seu en nos - tre pit *mp* com un men -

La violeta

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 19 núm. 1

♩ = 75

Primo tempo

accel. i poc a poc recuperar el tempo

29

mf Del vos - tre gest,
jar de ca - da di - - - a. mf Del vos - tre gest,
Primo tempo

33

Déu i Se-nyor, d'eix vos - tre trac - te de fa-vor feu que apren - guem to - ta la al -
Déu i Se-nyor, d'eix vos - tre trac - te de fa-vor feu que apren - guem to - ta la al -

37

te - sa, i com vio - le - ta o - cul - ta al prat
te - sa, i com vio - le - ta o - cul - ta al prat

68

68

68

68

68

68

68

El girasol

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 19 núm. 2

$\bullet = 88$

48

Com l'infant dintre el bressol l'a-trac-tiu és de la ma - re, l'atrac -

mp

53

tiu del gi - ra - sol és de l'as-tre rei la ca - ra, i el se-gueix in-sistent -

58

ment tot just a-pun-ta l'au - ba - da de lle - vant fins a po - nent amb la

63

faç en - ri - - o - la - da.

rit.

66 *Lleuger* ♩ = 112

72 *mp* *p*

78

84

90 *a tempo* *mp* *rit.* *a tempo* *mp*

Je - sús en - car - nat al

El girasol

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 19 núm. 2

96

si de Ma - ri - a. Je - sús des - lliu - rat a - llí a l'es - ta - bli - a i

p *mf*

102

tran - subs - tan - ciat en l'Eu - ca - ris - ti - a. En el cons - tant dol de

mp

108

ma pu - nyent vi - a si - au el meu sol, la me - va a-le - gri - a, si -

114

au el con - sol de l'à - ni ma mi - a.

p *rit*

El girasol

72

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 19 núm. 2

L'istesso tempo $\text{♩} = 88$

121 *mp* Com l'infant dintre el bressol l'a-trac-tiu és de la ma - re, l'atrac -

126 tiu del gi - ra - sol és de l'as-tre rei la ca - ra, *mp* i el se-gueix in-sistent -

131 ment tot just a-pun-ta l'au - ba - da de lle - vant fins a po - nent amb la

136 faç en - ri - o - la - da,, *mf* i el se-gueix in-sistent - ment tot just a-pun-ta l'au -

El girasol

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 19 núm. 2

141

ba - da de lle - vant fins a po - nent amb la faç en - ri - o - la - da.

rit.

146

rit.

Com l'infant dintre el bressol
l'atractiu és de la mare,
l'atractiu del girasol
és de l'astre rei la cara,
i el segueix insistentment
tot just apunta l'aubada
de llevat fins a ponent
amb la faç enriolada.

Jesús encarnat
al si de Maria.
Jesús deslliurat
allí a l'establia
i transsubstanciat
en l'Eucaristia.
En el constant dol
de ma punyent via
siau el meu sol,
la meua alegria,
siau el consol
de l'ànima mia.

SONATA D'AMOR D'ALBA

**per a soprano o tenor
i piano**

Opus 24

Rafael Subirachs i Ricart

**poesia: autor anònim
recreació, revisió i transcripció
de text i de música: Rafael Subirachs i Vila**

I molt agraït per la "forma -
fa l'aura d'autor". Puntu transmetre
una fotografia a la M. Caballé i
hi donem tot, amb un rental a la.

GUILLEM SERRA

Llicenciat en Filosofia i Lletres
ADVOCAT

SONATA D'AMOR D'ALBA

I.1. Preludi

I.2. Introducció

Mon cor és Música
entre les mans manyagues
i a ton albir riu i plora,
oh, immaculat amor d'alba,
quan, commós, tot ell ressona
i de bat a bat s'obre l'ànima;
ara, poruga i tremolosa,
s'hi endinsarà una sonata
amb un aleteig remorós
dins un arc de roses blanques.

I.3. Vivace

Tu ets el meu encís,
amor que m'embriagues,
perfum, rialla i bes,
i llum, i cant i gràcia,
i or, i sol i estel,
i neu, i rosa i nacre,
i trèmol i batec,
i glòria i esperança,
i vida i calma i pau,
i serenor i ànsia...

II.1. Larghetto

Tu i jo no ens ajuntem dia
el sol, que ens encegaria,
ni el llanguiment de la tarda
o el fred d'una nit isarda;
contemplem com neix el dia
i somriu la nostra cara
l'instant precís que encén l'alba
una matinada clara,
un moment que vull etern.

II.2. Primo Tempo

Els meus llavis els teus llavis
besen amb gust de rosada;
l'oreig suau ens acarícia
la mà, el cor i el pit ardent.

II.3. Deciso

Tanmateix en som culpables,
d'una sed que no s'apaga
quan amb goig encens els ulls,
una llum cara a cara,
que es renova amb més besades,
que es renova amb més besades,
una llum cara a cara,
que es renova amb més besades,
que es renova amb més besades.

III.1. Andante

I agafats de la cintura
passejem per les voreres
de camins, carrers i places
entre llirs i pensaments. (*bis*)

III.2. Andante: un poc més viu

Res no podrà comparar-se
a la gràcia dels teus passos
amb els peus acompassats
entre els cargols de la platja
si no fos la teva vida.
Per fer més gran meravella
dances, saltes fins al cel
amb la gràcia d'unes ales
que un cos lleu li dóna un vel.
I unes mans que bé m'arriben
dellà els braços teus estesos
quan la dansa, que engalanes,
il·lumina el teu llevant,
i els cabells meus se m'arriben
d'escuma i aire flotant,
i a l'hora de l'albada
de desig m'encén el cant.

III.3. Anàfora

I els cabells, que se m'arriben
d'escuma i aire flotant,
quan és l'hora de l'albada
resplandeixen de besllum.

IV. 1. Interludi

IV.2. Andantino molto espressivo

No un recel, no una recança;
l'amor nostre ens origina.
Els teus ulls el paradís
duus rient de matinada.

Ni el vel del cant de la tòrtora
ni el batec d'ales de l'àliga
s'aturen quan tu, a ple vol,
en silenci talles l'aire.

IV.3. Recitativo

L'ocell blau del nostre esp'rit
reneix en cada mirada;
cerca per serres i per valls
l'au gentil de plomes blanques.

Als antics enamorats,
Amor dolç de cada dia,
no els dónes treva de sed:
és ben viva i no se't cansen.

IV.4. L'istesso tempo: espressivo

L'amor infinit que senten
els aplega en cos i ànima;
volen volar ensems tothora.
I jo amb tu i tu amb mi,

oh dolça coloma blanca
dels alts cedres i avets,
refulgeixo amb els astres
sobre els cims i sobre els núvols,

i tu, sobre els cims i els astres,
zèfirs a ponent inflames
i amb l'aurora boreal
el nou bell dia proclames

dellà on neixen horitzons
on viure devotament,
sempre, en la llunyania
—dolça nostra companyia.

V. Largo (recitativo preliminar de l'epileg)

Mentre es fa la llum callem;
no ens destorben les tenebres
dellà el pas on clou la nit
murs d'infàmia i pauses tèrboles.

No finestra ni clivella
del cel que a raig ultrapassen
els teus ulls enamorats,
quan rastelles lli en prats secs,

i encens tal perfecció
que el nou dia, clar i sens màcula,
omple el buit de l'horitzó
i massissa fas la Terra.

VI. Epileg: primo tempo

Tot és càntic, l'alba és pura;
quan l'amor pren forma i cos
els cants modulen paraules,
les meloses melodies
dins el cor, com l'aigua clara,
són degotalls d'ambrosia i
bàlsam de beatitud.

Callem, doncs, l'amor és fort;
qui el té a prop dissipa angoixes,
mals, verí, mareig, migranya,
escorpins, serpents i pors.

Dolços cants, allibereu-me!
allibereu-me!
allibereu-me!
allibereu-me!
allibereu-me!
Dolços cants, assereneu-me!

VII. L'istesso tempo del'Andante (continuació de l'epileg)

Callem, doncs, l'amor no mor,
prop de mi gemega, esglaia,
però perdura, és etern,
ve amb el cant de cada albada.

De les gorges cada flor
les sentors pugen als llavis
en mots mal pronunciats,
mal apresos per pressura

—se'ns han fet necessitat—;
i, ara, Amor, escolta'ls bé,
són remors: una sonata,
precis a l'alba i pietat:

VIII. Plegària final

«Sobre el nostre camp florit
fresi el cuc la tarda estesa,
i ens renovi corporals
amb llum, espai, ment i aire.

Tot aixampla i tot fes créixer;
que flors bessin de colors,
posin veu i ocells hi cantin,
ales hi alenin cançons.

Si aletejen aus de nit
que trenquen, ai, la mirada,
planys morents de matinada
que pertorben els sentits
amb xisclets d'esgarrifança,
no preguntis: ¿reviurà
un sol dia en una nit
després de morir la tarda?

Tu i jo tornarem demà,
oh, fidelíssima albada!»

*

Descripció de l'obra:

Aquesta obra, com el títol indica, és una sonata, en concret, el moviment d'una sonata per a un instrument i piano. El fet que sigui per a una soprano o tenor i piano és de destacar. Podria titular-se "Cant d'amor d'alba" i comprendriem millor de què tracta. El mot "sonata" el fixa el text que en fa divisa. Es tracta, doncs, d'un cant que és alhora el moviment d'una sonata.

Està formada per divuit estrofes efectives de diferents grandàries que giren a l'entorn d'uns temes, principal i secundaris. El principal és exposat, d'entrada, abans de l'entrada del cant. Es tracta d'una música solemnnial característica de R.S.R. Hi reconeixem l'elegància vilatana, un senyoriu pagès diríem, identificable amb l'alta cultura musical de les viles burgeses i treballadores de Catalunya. El cant entra amb la invitació poètica de l'anunci de la sonata; es tracta d'una estrofa amb un aire de lied que completa una sonora tocata instrumental de transició al tema següent –les transicions instrumentals seran constants i diferenciaran l'obra d'un cicle de lieder–. Segueix una estrofa, Vivace, un tema secundari, un lied breu, que el compositor no reprendrà, a diferència d'altres. Fins aquí es completa allò que podríem considerar l'obertura constituïda d'elements–leivmotiv que la sonata desenvoluparà.

Una primera variació del tema principal, Larghetto, mostra un aire en que els accents dramàtics del cant comencen a destacar i els procediments del piano també; sense arribar a ser llòbrecs presenten uns clar-obscurs suggeridors. Quan ens perdríem en la foscor del relat, aquest reprèn el primo tempo i ens retorna a la primera evocació amb nous girs expansius. Arribem d'aquesta manera al tercer tema, Andante, que en R.S.R. vol dir allegro moderato, el primer element del qual és, com el Vivace, un lied breu, i el segon, un lied en forma de vals-polka, que remunta a una de les regions més agudes de l'obra, i el tercer, una anàfora o repetició de la darrera estrofa del vals. Tenim, doncs només en aquest punt, una micro-representació d'una sonata, una obra dins una altra obra: una introducció (lied breu), un desenvolupament temàtic (vals) i una coda (anàfora).

El següent pas ens porta a un moviment en Andantino, assossegat i lent, que en el compositor vol dir Adagi. Una nova micro-representació d'una sonata es torna a presentar. S'inicia amb un interludi instrumental fet de variacions del seu tema i que anuncia l'estrofa següent del cant. Cantada aquesta, ara com si ens trobéssim en una òpera barroca, la següent estrofa és un recitativo, i a aquesta la segueixen altres estrofes que són improvitzacions sobre les evolucions dels seus elements constitutius. Per dir-ho d'una manera intel·ligible, es tracta d'un tema amb variacions.

Al final, les formes es simplifiquen alhora que el gruix musical s'incrementa. La darrera secció comença amb un Largo amb què s'introduiran les darreres grans intervencions del cant, i és un recitativo cantabile molt construït. L'epileg presenta tres estrofes: la primera correspon al punt més àlgid de l'obra, la segona, a l'Andante (allegro moderato) abans esmentat, que ara es presenta com un ritornel·lo i fa de transició, i la tercera, al tema principal de l'obertura, ara cantada durant una plegària amb què es clou la sonata.

Ultra aquesta descripció, l'obra també pot medir-se formalment a partir de vuit seccions dividides en disset estrofes o vint i tres *tracks* d'acord a la sinopsis que exposo a continuació, i que pot ser útil per a l'estudi de l'obra::

I.		
1	2	3
Preludi	Introducció	Vivace
	<i>Mon cor és música</i>	<i>Tu ets el meu encís</i>
II		
1	2	2*
Larghetto	Molto lento	Primo tempo
<i>Tu i jo</i>	<i>una matinada clara</i>	<i>Els meus llavis</i>
II.3 Deciso: Tanmateix en som culpables (o introducció de la secció següent)		
III		
1	2	3
Andante	Un poc més viu	Anàfora
<i>I agafats</i>	<i>Res no podria</i>	<i>I els cabells</i>
IV		
1	2	3
Interludi	Andantino espressivo	Recitativo (a) i l'istesso tempo espressivo (b)
	1: <i>No un recel</i>	(a)1: <i>L'ocell blau del nostre esp'rit</i>
	2: <i>Ni el vel del cant</i>	(a)2: <i>L'Amor infinit</i>
	<i>de la tòrtora</i>	(b)1: <i>i tu sobre els cims..</i>
		<i>zèfirs a ponent..</i>
		<i>i amb l'aurora boreal..</i>
		(b)2: <i>El nou bell dia</i>
		<i>dellà on neixen horitzons</i>
		<i>on viure devotament</i>
		<i>sempre en la llunyania..</i>
		<i>dolça nostra companyia.</i>
V (recitativo preliminar anticipatiu de l'epíleg)		
Largo		
<i>Mentre es fa la llum</i>		
VI		
Epíleg (Primo tempo)		
1: <i>Tot és càntic</i>		
2: <i>Callem, doncs, l'amor és fort</i>		
VII		
Epíleg (continuació)		
1: L'istesso tempo del'Andante		
2: <i>Callem, doncs, l'amor no mor</i>		
VIII		
Plegària final		
<i>Sobre el nostre camp florit..</i>		

Resum:

I –	1	2	3
II –	1	2	2*
		3	
III –	1	2	3
IV –	1	2	3
V			
VI			
VII			
VIII			

Sonata d'amor d'alba

Opus 24

Rafael Subirachs i Ricart

I.1.Preludi

Lent (♩ = 58)

poesia: autor anònim
recreació, revisió i transcripció
de text i de música: Rafael Subirachs i Vila

Piano

5

9

13

17

p

mf

mp

p

mf

f

rit.

© Hereus de Rafael Subirachs i Ricart

© de la present versió: Rafael Subirachs i Vila

a tempo

21

mp

p

I.2. Introducció

T

25

8

mp Mon

mp

T

29

8

cor és Músi-ca en-tre les mans ma - nya - gues

T

33

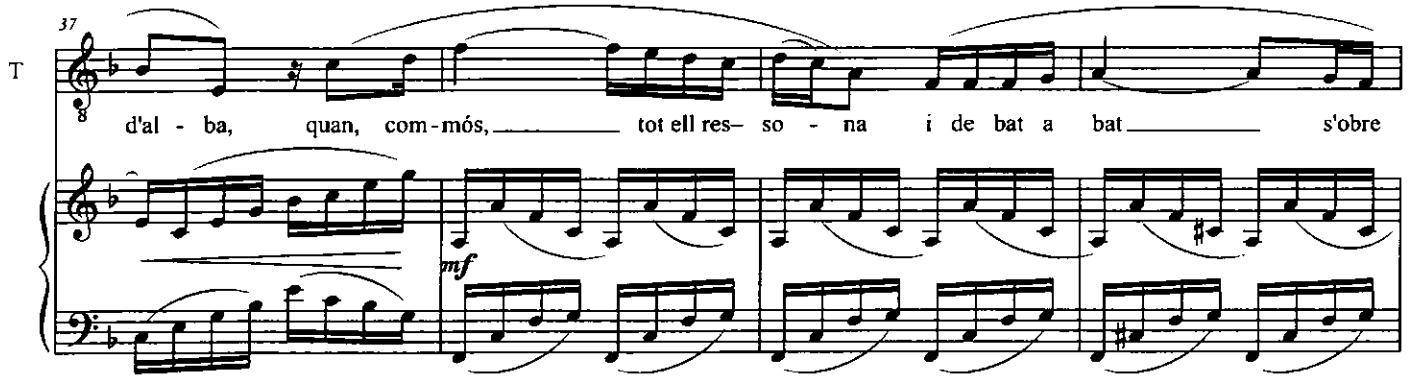
8

i a ton al - bir riu i plo - ra, oh, immacu - lat a - mor

Sonata d'amor d'alba
Rafael Subirachs i Ricart

3

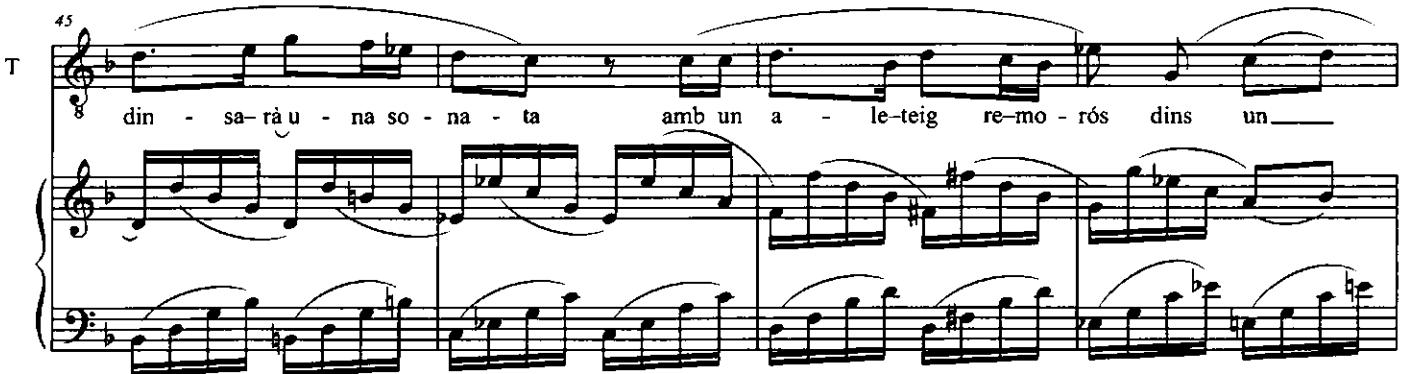
37
T
8
d'al - ba, quan, com - mós, _____ tot ell res - so - na i de bat a bat _____ s'obre

41
T
8
l'à-ni- ma; a- ra, po - ru - ga i tre- mo - lo - sa, s'hi en -

45
T
8
din - sa- rà u - na so - na - ta amb un a - le- teig re- mo - rós dins un _____

49
T
8
arc de ro - ses blan - - - ques. _____

Sonata d'amor d'alba
Rafael Subirachs i Ricart

53

T

57

T

meno *rit.* *mp* Tu

1.3. Vivace (♩ = 100)

61

T

ets el meu en - cis, a-mor que m'em-bri-a - gues, per-fum, ri-a-lla i bes, i

mp

67

T

llum, i cant i grà - ci-a, i or, i sol - i es-tel, i neu, i ro-sa i na - cre, i

Sonata d'amor d'alba
Rafael Subirachs i Ricart

5

73
T 8
trè - mol i ba - tec, i glò - ri - a i es - pe - ran - ça, i vi - - - da i

79
T 8
cal - ma i pau, i se - re - nor i àn - si - a... i

rit. *a tempo*

f

85
T 8
àn - si - a... 3

rit. *fff*

91
T 8

(Entrar a poc a poc ($\text{♩} = 50$)
II.1. Larghetto ($\text{♩} = 58$) *p* un poc menys lent...

97

102 *...i encara un poc menys lent* *p* **L'istesso tempo** ($\text{♩} = 58$)

T 8 Tu i jo no ens ajuntem di - a el sol, que ens en - ce - ga -

106

T 8 ri - a *p* ni el llanguiment de la tar - da o el fred d'una nit i -

110

T 8 sar - da; contem-plem com neix el di - a i somriu la nos-tra ca -

114

T

8

ra — *f* l' instant précis.. l'ins-tant pre - cis que encén l'al - ba., *mf*

f

118

ritardando e diminuendo **Lento** (♩ = 50)

T

8

mp l'al - ba. *pppp* *p* *molt a poc a poc recuperar el temps*

122

126

mf *retenint. .... ff* *quasi l'istesso tempo* *mp* *sùbito lleuger* (♩ = 120) *sf*

130

T 8

p u - na ma - ti - na - da cla - ra, un mo-

134

rit. *II.2. Primo tempo*

T 8

ment que vull *pp* e tern.

mp

138

T 8

f *mp* Els meus

mf

142

T 8

lla - - vis els teus lla - vis be - sen amb gust de ro - sa - da;

mp

146

T

l'o - reig su - au _____ ens a - ca - ricia _____ la mà, el

150

T

cor i el pit _____ ardent.. ar - dent.. *p* i el pit ardent.. _____ ar -

retenint *gairebé a tempo* *pp*

A tempo ma un poco meno >

155

T

dent.. _____ ar - dent.. _____

pppp *pp*

mp *mp*

159

T

Tanmateix en som culpables, d'una sed que no s'apaga quan amb

mf

pp *mf*

II.3. Deciso

163
T
8
goig encens els ulls, una llum cara a cara, que es renova amb més besades... que es renova amb més besades... una

167
T
8
llum cara a cara, que es renova amb més besades... que es renova amb més besa - des. *pppp*

rit.

III.1. Andante ($\text{♩} = 72$)

171
mp

177
mf

rit.

183 *a tempo*

T 8 *mp* I a - ga - fats de la cin - tu - ra passe - jem per les vo - re - res de ca - mins, carrers i

mp *mf*

189 *rit.* *a tempo*

T 8 pla - ces entre llirs i pen - sa - ments. *f* I a - gafats de la cin - tu - ra

f

195

T 8 passejem per les vo - re - res de ca - mins, ca - rrrers i pla - ces en - tre llirs..

mf

un poc menys ràpid

200

T 8 llirs i pen - sa

mf 15 15 15 13

III.2. Andante un poc més viu ($\text{♩} = 112$)

204
T
8
ments. *pppp*

209
T
8
mf Res no po - drà compa - rar - se a la grà - cia dels teus pas - sos amb els

214
T
8
peus a-compas - sats entre els car - gols de la plat - ja si no fos la te-va

219
T
8
f vi - da. Per fer més gran mera - ve - lla danses, sal - tes fins al cel amb la

Sonata d'amor d'alba
Rafael Subirachs i Ricart

13

(Possibilitat de que l'acompanyant que té cura de girar plana pugui donar l'octava, en el cas que el pianista li ho sol·liciti).

224

T 8

grà - cia d'unes a - les que un cos lleu li dóna un vel. I unes mans que bé m'ar -

ff

229

T 8

ri - ben dellà els bra - ços teus es - te - sos quan la dan - sa, que enga - la - nes, il·lu - mi - na el teu lle -

ff

235

T 8

vant, i els ca - bells meus se m'ar - ri - sen d'es - cu - ma i aire flo - tant, i a

dim e rit. *f*

240

T 8

l'ho - ra de l'al - ba - da de de - sig m'en - cén el cant.

f *rit.* *ppp*

III.3. Anàfora ($\text{♩} = 112$)

sempre ritardando fins al compàs 272

245

T

8

pppp

p

252

T

8

259

T

8

p I els ca-bells, que se m'arriessen d'es - cu - ma i aire flo - tant, a l'ho - ra de l'al - ba - da resplan-

266

T

8

dei - - xen - - de bes-llum.. de bes-llum. *ppp*

pp *p* *ppp*

IV.1. Interludi molto espressivo (♩ = 108)

273 *p* *molto rit.* *a tempo* *rit.* *a tempo* *rit.*

279 *a tempo* *rit.* *a tempo* *rit.* *mp*

285 *a tempo* *rit.* *a tempo* *rit.* *p* *mp*

291 *a tempo* *rit.* *rit.*

297 *a tempo* *rit.* *rit.*

303 *a tempo* *rit.* *a tempo* *rit.* *mf*

IV.2. Andantino molto espressivo

309

T

8

No un re - cel, no una re - cança; l'amor nos - tre ens ori -

rit. *pp* *a tempo*

p *mp*

316

T

8

gi-na. Els teus ulls el pa-ra - dis duus ri - ent de ma-ti - na - - - da. *pppp*

rit. *mp* *mf*

mf

323

T

8

Ni el vel del cant de la tòr-to - ra ni el batec d'a - les de l'à - li - ga s'a - tu - ren quan tu, a ple vol, en si -

mp *a tempo*

mp *mf* *f*

IV. 3. Recitativo

330

T

8

len - ci ta - lles l'ai - - - re. L'ocell blau del nostre es - p'rit reneix en

mf

doblement ràpid (♩ = ♩)

337

T

ca - da mi - ra-da; cerca per serres i per valls l'au gen-til de plomes blan - ques. Als an -

rit. *pppp* *p*

mp

rit.

345

T

tics e-na-mo-rats, Amor dolç de ca-da di-a, no els dones tre - va de sed: és ben vi-va i no se't can - sen.

a tempo *rit.*

mp

a tempo *rit.*

IV.4. L'istesso tempo: espressivo
(Andantino molto espressivo) (♩ = 108)

352

T

f L'amor infi-nit que sen-ten els aplega en cos i ànima; volen volar ensem tothora. I jo amb tu i tu amb mi, oh dolça

f *ff*

359

T

coloma blanca dels alts. cedres i avets, refulgeixo amb els astres sobre els cims i sobre els nú - - vols,

rit. *p*

f *mf* *p*

Sonata d'amor d'alba
Rafael Subirachs i Ricart

366

T 8

pp i tu, sobre els cims i els as - tres, —

p

p

371

T 8

pp zè-firs a ponent in - fla - mes

p

376

T 8

i amb l'au-ro - ra bo - re - al — *ppp* sempre *p* el

p

p

381

T 8

nou bell di - a pro - cla - mes de - llà on —

mp

un poc dim i rit

un poc dim i rit

385 *a tempo*

T 8 nei - xen ho - rit - zons *pppp* on viu - re *ppp*

mf *mp*

388

T 8 de - vo - ta - ment, *pppp* *p* sem - pre, en

mf *f* *ff*

ff

392 *mp* *p* *rit.*

T 8 la llu - nya - ni - - - a *ppp*

ff *f* *mf*

rit.

396 *ppp*

T 8 *pp* dol - ça nos - tra com - pa - nyi - - - a. *pppp*

mp *p*

V. Largo (♩ = 45)

400
T
8
dolce e molto legato *p* Mentre es fa llum callem; no ens des-

404
T
8
torben les tenebres — dellà el pas on clou la nit — *p* murs d'infàmia i pauses tèr-bo-les. *mp* No fi-

408
T
8
nes- tra ni clivella del cel que a raig ultrapassen els teus ulls enamorats, quan rastelles lli en prats secs i encens — tal perfecci-

412
T
8
rit. *pp* ò que el nou dia, clar i sens màcula, omple el buit de l'ho-rit-zó. i mas-sis - sa fas la Ter - - - ra. *rit.* *p*

mp *mf* *mp* *mf* *rit.*

© Hereus de Rafael Subirachs i Ricart

© de la present versió: Rafael Subirachs i Vila

VI. Epíleg
1° Tempo

416 *pppp*

T

f *p*

420

T

mf Tot és

mp

424

T

un poc accel. *rit.*

mf *f* *rit.*

428 *loco*

T

f *p* *ff*

p

Sonata d'amor d'alba
Rafael Subirachs i Ricart

431 *rit.*

T di - es — dins el cor, com l'aigua cla-ra, són dego-talls d'ambro-si - a i bàl - sam de be-a-titud. —

rit.

p

L'istesso tempo (♩ = 58)

435 *pppp* *p* Ca - lleu, — *mf* doncs, l'amor és fort; — *mf* qui el té a prop dis -

mp

439 *mf* sipa an-goï - xes, *mf* mals, ve - ri, mareig, migranya, escor - pins, — ser -

f *ff*

443 *pppp* pents — i — pors. — *m.e.*

447

T

451

T

f Dolços cants, — a-lli-be - reu - me! a-lli-be - reu - me! a-lli-be -

455

T

reu - me! a-lli-be - reu - me! a-lli-be - reu - me! *pppp*

459

T

pp Dolços cants, assere-neu - - - -

VII. L'istesso tempo del'Andante ($\text{♩} = 72$)

463

T

me!

pppp

p

469

T

475

T

mf Callem,

mp

479

T

doncs, l'amor no mor, — prop de mi geme - ga, es gla-ia, pe-rò perdu - ra, és etern, ve amb el

mf

485
T
8 cant de ca - da al-ba - da. De les gor - ges ca - da flor — les sen-tors pugen als lla - vis en

491
T
8 mots mal pronunciats, mal a - pre - sos per pres - su - ra — se'ns han fet ne-ces-si -

496
T
8 tat-; i, ara, A - mor, escolta'ls bé, són re - mors: u - na so - na - ta,

501
T
8 precsa l'al - ba i pi - - - e - - -

VIII. Plegària final: 1º tempo (♩ = 58)

507 *pppp*

T 8 *tat:* *p* «So - bre el nostre camp flo-

511 *rit* fresi el cuc la tarda es - te - sa, i ens re - no - vi cor - po -

515 *delicadissim* rals amb llum, espai, ment i ai - re. Tot aixampla j tot fes créi - xer; que flors

519 bes - sin de co - lors, posin veu i ocells hi can - tin, a - les hi ale - nin can -

523
T
8
çons, Si ale - te - jen aus de nit que tren - quen, ai, la mi - ra - da, planys morents de matinada que per -

527
T
8
torben els sentits amb xis - clets d'esgarri - fan - ça, d'es - garri - fan - ça, no pre - guntis: ¿reviu - rà un sol

531
T
8
di - a en u - na nit des - prés de mo - rir la tar - - - da? *ppp*

535
T
8
mf Tu i jo tor - na - rem de - mà, *p* oh, fi - de - lis - si - ma al -

mp
mf
f
ff
f
ff
meno
mf
meno
f
a tempo ma un poco meno
p
mf
p

Sonata d'amor d'alba
Rafael Subirachs i Ricart

539

T

ba - - - da! *pp* *pppp* *p* al - ba - - -

543

T

rit. da.» *pppp*

sempre meno

pp *pppp* *p* *ppp*

547

LLIBRE SEGON DE CANÇONS
DE
RAFAEL SUBIRACHS I RICART

còpia i revisió:
Rafael Subirachs i Vila

LLIBRE SEGON DE CANÇONS DE RAFAEL SUBIRACHS I RICART
Còpia i revisió: Rafael Subirachs i Vila

(Numeració general de cançons; veure la del primer llibre).

19. El ramo. Opus 35	1
20. A la Verge de Montserrat. Opus 36	11
21. Aleluya, Hosanna. Opus 38	17
22. Romanza del sol y la doncella. Opus 46	23.
Comunió. Opus 47	31
23. Avui la primera claror del matí. Núm. 1.	32
24. Amor, m'heu enamorat. Núm 2	34
25. Vine, sóc a cap de taula. Núm. 3	35
26. Passeu al portal. Núm. 4	36
27. El cor se m'ha tornat niu. Núm. 5	37
28. Meditació. Núm. 6	40
29. La maleta. Opus 57	44
30. L'hostal de la providència (L'hostal millor). Opus 77	49
Dues cançons. Opus 84	57
31. Cançó orgullosa. Núm 1	58
32. Cançó de la futilitat amorosa. Núm 2	61
33. La fidelitat del pelegrí. Opus 85	67
34. Cançó de bressol. Opus 86	74
35. Sant Miquel dels Sants. Opus 87	80
36. Departiment. Opus 88	88
37. Serenada d'hivern. Opus 89	94
Haidé (fragments). Opus 90	105
38. Com una flor. Núm 1	106
39. Ves qui t'ho havia de dir. Núm 2	107
40. Jo porto el teu pensament. Núm. 3	109
41. Hauré de fer un gran sospir. Núm 4	110
42. Suaument. Núm. 5	111
43. Adoració. Opus 91	113
Els rústecs madrigals. Opus 122	116
44. Vós teniu les mans tan blanques. Núm 1	117
45. Madona de sa cabana. Núm 2	121
46. De dotze hores que té el dia. Núm. 3	129
47. Amb tanta pena callo. Núm. 4	135
48. Saps que en quedaren de bé. Núm. 5	138
49. La font dels frares. Opus 125	152
50. Canción de la semilla buena. Opus 131	156
51. A la rueda, rueda. Opus 142	163

UNA PRESENTACIÓ GENERAL DELS PRIMER I SEGON CICLES.

En relació amb els principis musicològics dels que parteixo a l'hora de realitzar les revisions de les cançons de RSR, del segon llibre veure el que vaig escriure a la presentació del primer.

El conjunt de l'obra per a cant i piano de RSR, ara reunit definitivament en els dos llibres, consta de 51 temes repartits en 31 opus. (Hi ha un opus important de cant i piano que no l'incloc, una obra per a solistes, doble cor de cambra femení, cor mixt amb acompanyament de piano i armònim. Porta per títol *La paràbola de les deu verges*. Opus 21. S'estudiarà a part).

He inclòs, en canvi, un cant a quatre veus, *Aleluia, Hosanna*. Opus 38. Es tractava d'un tema religiós, solt. Distingim els opus que RSR va compondre quan exercia de mestre de capella, com són, per exemple, els goigs i himnes fets per encàrrec per cantar el dia de la commemoració d'un sant patró local, o trissagis, parenostres, avemaries, etcètera.. L'opus 38, per la seva singularitat i tractament musical concertant, encaixa perfectament en els llibres. El mateix es pot dir de la versió de l'himne a *Sant Miquel dels Sants*, aquí adjunt en l'opus 87.

Troblem cants religiosos místics, com *Comunió*. Opus 47, *Adoració*. Opus 91 i *A la Verge de Montserrat*. Opus 36. En el primer llibre trobàvem casos anàlegs, *Dues cançons*. Opus 2. *Crec en un Déu i en una Pàtria Santa*. Núm 1, *Del Montserrat*. Opus 3, *Cançons eucarístiques*. Opus 19 i *Dues cançons de l'infant Jesús i tres eucarístiques*. Opus 14, 15, 18 i 19 que encaixen perfectament en aquests cicles per la mateixa raó concertant.

A continuació exposaré els apunts generals més destacats de les cançons de RSR, els temes, les veus i els gèneres, masculí i femení, als quals van destinades i qüestions de la seva història, qüestions tals com les circumstàncies que les van fer sorgir i el possible o possibles estímuls o raons a través de les quals poguéssim conèixer-ne el seu origen.

Quant als textos, en primer lloc, la seva *temàtica*, aquesta és variada, va de la mística, que domina, fins a l'amorosa i la rondallítica o temes de la infància (no cançons infantils, no incloses aquí). Quant als autors dels textos, trobem cançons sobre poesies de Jacint Verdaguer, Joan Maragall, Josep Carner, Llorenç Riber, José María Gabriel y Galán (Salamanca 1870 - Cáceres 1905), Manuel Bertran i Oriola (Cardona, Bages, 1901 - Barcelona, 1976), els vigatans, Miquel Puigsech (cofundador de l'Orfeó Vigatà) i Miquel dels Sants Salarich (metge, poeta, historiador, bibliòfil i amic de sempre de RSR), el manlleuenc, Pere Verdaguer, (tot el que he pogut saber d'aquest ho llegeixo a internet: "els manlleuencs Josep Guardiet i Pere Verdaguer ja han estat beatificats"; dedueixo que van ser víctimes dels piquets descontrolats de la FAI que actuaven per les contrades del Pirineu i del Prepirineu els anys de la Segona República i de la Guerra InCivil Espanyola (1936-1939). Deuria tractar-se d'un amic sacerdot o seminarista de la generació de RSR.), Alfons Fernández Burgas (que no el trobo però dedueixo, també a través d'internet però amb poques ressenyes biogràfiques, que es tracta d'un poeta i dramaturg de primers del segle vint), Eduard Junyent (Vic, 1901-1978. Historiador, arqueòleg i sacerdot), i Miquel Poal Aregall (Sallent 1894–Barcelona 1935), dos poetes d'una generació propera a RSR, i, finalment, algunes poesies anònimes els autors de les quals no he pogut descobrir (probablement també amics, si no és d'alguns dels aquí esmentats, coneguts i/o saludats de RSR que d'una manera espontània, directa o indirecta, se li oferiren, i ell, per goig, per amistat o pel que sigui, en va fer cançó).

Quant a les veus dels cantants, hi dominen les d'un registre mitjà (mezzosoprano i baríton), algunes les supera. N'hi ha que són marcadament per a tenor i/o soprano la més destacada de les quals és la *Sonata d'amor d'alba. Opus 24*, que es troba en el primer llibre. Si poguéssim establir algunes similituds amb cants d'altres compositors els cercaria, entre els que conec, en el repertori de Fauré, Morera, Nicolau, Vives, Millet, Schubert, Alió, Falla i alguns altres de propers de les escoles hispana, catalana i francesa. Hi he sabut veure menys influències italianes de l'àmbit de l'òpera del segle dinou. Hi he trobat, en canvi, influències de compositors de sarsuela.

No sabem el nombre de cançons estrenades i de cançons que s'han mantingut inèdites. No consta en programes de concert que s'haguessin interpretat la qual cosa em fa pensar que probablement la immensa majoria, per no dir totes, resten encara inèdites.

La característica més rellevant de la major part de les cançons de RSR és la proximitat en el sentit de que l'element d'amistat hi regia. De l'incitació envers l'obra dels poetes coneguts del seu temps fins a poesies d'amic i anònimes, crec veure-hi aquest element d'amistat, sobretot en les dècades dels anys vint i trenta. Més tard aquest element hi minvaria. Les poques cançons que després tindran un pes musical seran d'expressió castellana, *Canción de la semilla buena. Opus 131* i *A la rueda, rueda, Opus 142*. M'inclino a pensar que llevat de l'estímul que li proporcionava algun personatge destacat de l'època dels primers anys del franquisme la manca d'estímul era predominant. Sabem d'un conegut cantant de l'època, Marcos Redondo (a internet llegim: "Marcos Redondo Valencia (Pozoblanco, 24 de novembre de 1893 - Barcelona, 17 de juliol de 1976) fou un baríton andalús establert a Catalunya des de l'edat de 30 anys. Encara que mai va abandonar definitivament l'òpera, és el baríton de sarsuela més popular de tots els temps"), de qui RSR era amic i freqüentava quan aquest passava llargs sojorns a Viladrau. Era una relació professional després d'una guerra en la que ambdós van sufrir la pèrdua d'amics, tant per causa de la mort com per la de l'exili. Conxita Badia, Pau Casals, Lamote de Grignon, Rodamilans, etcètera. La influència que deuria exercir Marcos Redondo en l'ànim de RSR compositor deuria ser important després de la implementació de la dictadura.

Hi ha un punt d'inflexió en l'arribada d'una cançó sobre una poesia de Maria Àngels Anglada, *Cançó de bressol. Opus 86*, Premi en el Concurs de Radio Nacional S'Agaró del Nadal de 1969, una de les poques que porta una data però que tampoc ens diu gran cosa respecte de si aquesta coincidia amb l'any de creació de la cançó. La mare m'havia explicat que la poesia d'Àngels Anglada havia guanyat un premi del col·legi Pare Coll de Vic on l'escriptora hi cursava el batxillerat. Si fos així tindriem una possible explicació de com el pare hauria compost la música tan bon punt el col·legi la va editar en una publicació interna. I aquesta explicació es basaria en el següent: RSR mantenia una estreta col·laboració musical amb la mare Font, que havia estat deixeble d'ell, i que durant anys va exercir de professora de música de l'esmentat col·legi, i no sabem si, també, de Maria Àngels Anglada. Com sigui, no puc evitar de preguntar-me si la mare Font podria haver influït sobre el mestre per tal que aquest musiqués la poesia de la noia Anglada. Podríem pensar en una forma de premiar la llorejada jove poetessa? Imaginem que l'Anglada hagués compost la seva poesia a l'edat de quinze o setze anys –va néixer l'any 1930– hauria escrit el seu poema pels volts de l'any 1945, any amunt any avall. Aquesta data i la del premi de S'Agaró disten vint i quatre o vint i cinc anys. Sabem, també, que el primer llibre publicat de poesia d'Anglada data de l'any 1972, *Díptic*, en col·laboració amb Núria Albó. Aquest fet demostraria que RSR. va conèixer la poesia de *La cançó de bressol* molt abans de qualsevol obra publicada de la nostra escriptora. En qualsevol cas, és un fet pendent d'esbrinar en l'arxiu de la poetessa o en el del col·legi. En cas de que algú ho esbrinés i aconseguís de saber-ne alguna cosa més, ens informaria una mica més del procediment de RSR a

l'hora d'escollir una poesia. A falta d'altra informació, doncs, ho resumeixo amb un element d'amistat.

A partir d'aquesta cançó les que seguiran ho faran en una tònica semblant. Hi ha un equilibri de supervivent lingüístic. El compositor ha d'incorporar obres de poetes que el nacionalcatolicisme no les rebutgés i fossin alhora d'expressió catalana, cas de Llorenç Riber, *Els rústecs madrigals*. Opus 122. Compondrà dues cançons més sobre poesies de Josep Carner, *Departiment*. Opus 88 i *Serenada d'hivern*. Opus 89, aquesta molt alhambrística i, sens dubte, influenciada per Falla. Cinc fragments musicats d'una poesia de Joan Maragall, el poeta catalanista menys sospitós de ser revolucionari per els franquistes, tolerat inevitable, *Haidé*, Opus 90 i una cançó sobre la poesia del seu amic, Miquel dels Sants Salarich, *La font dels frares*. (Evocació d'una font vigatana) Opus 125. I, les darreres, les dues esmentades una mica més amunt d'expressió castellana.

Com a director de l'Orfeó Vigatà s'ha d'esmentar la influència que exercí sobre el compositor l'entorn de l'Orfeó Català i el ja llarg moviment coral d'aleshores amb un secretariat en el que ell va participar. A nivell professional, també estava vinculat al Conservatori del Liceu. L'Acadèmia de Música de Santa Cecília de Vic, que ell fundà i dirigí, hi estava afiliada; presentava els seus alumnes a examinar-s'hi a finals de cada curs. El mateix que us escriu aquestes línies s'hi examinava. A més, mantenia una estreta relació amical amb el seu director que era alhora catedràtic de piano i de música de cambra, Pere Vallribera i Moliné (1903-1990).

Un darrer apunt, Joan Lamote de Grignon (Barcelona 1872-1949) de qui va ser-ne deixeble d'orquestració i de director de banda, hauria d'influir-lo a compondre cançons per a cant i piano, ell mateix n'havia compost unes cent cinquanta. No descartaria que algunes cançons que aquí presentem fossin directament proposades per ell, sobretot les del primer llibre. De la mateixa manera que els seus amics conciutadans i fundadors de l'Orfeó Vigatà, Mn. Miquel Rovira i Mn. Miquel Puigsech, a més de Mn. Lluís Romeu, mestre de capella de la catedral de Vic en aquells anys d'aprenentatge i conegut compositor de cants religiosos populars tals com *Crec en un Déu* que es canta a totes les esglésies del país, i que li van encomanar la futura direcció de l'Orfeó Vigatà, també l'haguessin animat a crear algunes d'aquestes cançons.

Tot això forma part del bagatge musical del compositor i descriu sumàriament la circumstància personal en la que es va desenvolupar la seva obra.

La numeració de les cançons d'aquest segon llibre, independentment de la dels opus, informa del nombre de cançons que Rafael Subirachs i Ricart va compondre. No hi he inclòs les glosses de cançons populars i de cançons nadalenques ni cançons infantils per a cant i piano, que són nombroses, sinó que m'he cenyit al repertori líric descrit fins aquí.

Quaranta sis són en llengua catalana i cinc en llengua castellana. No disposem de cites cronològiques, llevat de l'esmentada *Cançó de bressol*. Opus 86 i *L'hostal millor* o *L'hostal de la Providència*. Opus 77, ni de referències més que la numeració dels opus. Hem de donar per fet, de moment, que la seva numeració segueix un criteri cronològic. Angelina Puigdemívol, organista i deixeble del pare, que el va ajudar en l'encarpetament i en la primera catalogació dels seus opus, també ho creu. Si el mestre hagués fet alguna modificació significativa sobre la cronologia li ho hauria fet notar. I ella m'ho hauria dit. Hem de creure en l'ordre cronològic sense dubtar-ne.

Són cançons líriques. Abans de seguir endavant faig un aclariment sobre aquest punt. S'ha obert a la temàtica de les cançons més enllà dels temes habituals de la lírica com són els temes de l'amor, del desig, del desamor, etc.. així com els patriòtics, i se n'han afegit de caràcter místic perquè el seu tractament musical és més propi d'aquest repertori. He determinat fer-ho així per facilitar el fet de donar-les a conèixer. Veig una diferència notable en el tractament musical que RSR. donava a la seva obra. Entre els materials al servei a les parròquies i a les esglésies vigatanes i osonenques, del Ripollès, del Lluçanès i del Montseny i Guillerries, el seu radi d'acció, i el treball creatiu d'iniciativa pròpia, com a compositor, hi veiem diferències. Alguns encàrrecs l'incitaven a fer una composició, diguem-ne, més completa i ambiciosa, artísticament parlant. L'Orfeó Vigatà, que dirigia, i per el qual sovint componia peces, també marcava les diferències que veiem entre uns (temes de tràmit) i uns altres (temes concertants). La formació *amateur* de la majoria dels orfeonistes comportava un sacrifici estilístic. En aquestes cançons de repertori líric aquestes limitacions les podia obviar fins a un cert punt. El fet d'haver de compondre per a aquest element *amateur* generava tensió en el compositor i determinava algunes solucions musicològiques que m'he trobat i la necessitat de reconsiderar-les, d'acord amb ell i els consells que em donava i a favor de la forma i del poder evocador de la seva música.

En el text de les poesies originals i inèdites en català d'algunes cançons he hagut de fer-hi retocs llevat de les de Verdaguer, Maragall, Carner i Salarich, ja publicades. He procurat actualitzar les revisions que el propi Carner va efectuar i publicar en data posterior d'algunes de les seves poesies que el pare ja havia musicat abans però que no havia actualitzat d'acord a la revisió que n'havia fet el poeta i conforme a la necessitat de revisar l'obra musical quan el meu treball ho exigia.

Els poetes els podem ordenar en tres grups, sense fer-ne aquí categories: En el primer hi trobem els poetes reconeguts, Jacint Verdaguer, Joan Maragall i Josep Carner.; en el segon, amics pròxims, i, en el tercer, poetes anònims. (No conec RSR poeta. M'inclino a creure que els poemes d'aquest grup són si no d'amics seus persones properes a ell, directes o indirectes).

Del primer grup trobem cinc cançons. Una poesia de Jacint Verdaguer, *L'hostal de la Providència. Opus 77* (el títol és una proposta meua, originalment s'intitula *L'hostal millor*). Una poesia de Joan Maragall, *Haidé (Cinc fragments). Opus 90* i cinc poesies de Josep Carner: 1. *Cançó orgullosa. Opus 84 (1)*. 2. *Cançó de la futilitat amorosa. Opus 84 (2)*. 3. *La fidelitat del pelegrí. Opus 85*. 4. *Departiment. Opus 88*. 5. *Serenada d'hivern. Opus 89*. (Hi ha algunes altres cançons de Carner però es troben inscrites en l'opus general d'obra coral *a capella*).

Del segon grup, dues poesies de Miquel Puigsech Pbro. *Romanza del sol y la doncella. Opus 46*, *Sant Miquel dels Sants. Opus 87*. Una poesia de Manuel Bertran i Oriola, *Comunió. Opus 47*. Una poesia d'Àngels Anglada, *Cançó de bressol. Opus 86*. Cinc poesies de Llorenç Riber (Campanet, Mallorca, 1881 – Campanet, Mallorca, 1958), *Els rústics madrigals. Opus 122*, i una poesia de Miquel dels Sants Salarich, *La font dels frares. Opus 125*.

Del tercer grup, quatre poesies, *A la Verge de Montserrat. Opus 36.*, *Aleluya, Hosanna. Opus 38.*, *La maleta. Opus 57* i *Adoració. Opus 91*.

Finalment, de les cinc cançons en llengua castellana dues són poesies de poetes coneguts, dues de desconeguts i un text de la Bíblia. Una poesia de José Maria Gabriel y Galán (Salamanca 1870- Càceres 1905), *El ramo. Opus 35.*; una poesia sobre un fragment de l'Evangeli segons Sant Mateu, capítol 21, versicles 9 i 15, *Aleluya, Hosanna. Opus 38.*; una poesia de Mn. Miquel Puigsech Pbro.,

Romanza del sol y la doncella. Opus 46 i dues poesies d'autor o autors anònims, *Canción de la semilla buena. Opus 131* i *A la rueda rueda. Opus 142*.

La majoria de les cançons són per a una veu i piano. Una per a dues veus obligades, *A la rueda rueda. Opus 142*, i una altra, *Aleluya, Hosanna. Opus 38*, a quatre veus obligades, en totes i en cadascuna d'elles amb acompanyament de piano.

El nivell de dificultat del conjunt és mitjà. Algunes poques cançons exigeixen un cert virtuosisme, com *Sonata d'amor d'alba. Opus 21* i *Serenada d'Hivern, Opus 89*. La majoria, no obstant, s'adiu a un nivell de dificultat mitjà per bé que es necessita d'un bon frasseig i d'una bona dicció atès que la textura de cada una de les cançons presenta un perfil directe de música popular, entenedor per un oient poc avesat i, no cal dir, un altre avesat a la música de concert, condició que fa que aquestes cançons siguin summament delicades i conseqüentment perilloses d'executar, per la facilitat d'adonar-se aquest públic ras i ampli dels errors interpretatius que poden cometre-hi els intèrprets, essent aquesta si no la principal una de les majors dificultats d'aquestes cançons.

RAFAEL SUBIRACHS I VILA.

A gener del 2014

Sant FELIU DE GUÍXOLS,

El ramo

poesía: José Mª Gabriel y Galán

música: Rafael Subirachs i Ricart

Opus 35

para barítono y piano

copia i revisió:
Rafael Subirachs i Vila

El ramo

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 35

Letra: José M^o Gabriel y Galán
revisión i copia: Rafael Subirachs i Vila

Recitativo ♩ = 76

Cant

Piano

mf -¿Y qué quie- res, Se - bas - tián? - *mp* Pues unos cantares, a - mo. - *mf* -¿Para Lu - cí - a se -

6 *mp* rán? - *rit.* - Son para cantar - le el *rit.* ra - mo de la no - che de San Juan. -

11 *mf* -Bueno, pues díle a Luciana que atienda y se ponga u - fa - na si en la can - ción se co - no - ce y a -

16 *mf* que - lla noche a las do - ce le can - tas a la ven - ta - - - na:

El ramo
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 35
Letra: José M^o Gabriel y Galán

2
3

Allegretto non troppo ♩ = 138

22

mf «Te trai - go un

m.dr.

m.i.

simile

mf

p

27

ra - mo de flo - res del huer - to de mis a -

32

mo - res pa - ra a - dor - nar - te la re - ja

m.i.

37

del huer - to de mis ma - yo - res, te

m.dr.

El ramo
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 35
Letra: José M^o Gabriel y Galán

42

traí - go mie - les de a - be ³ - ja y a - mor y tra -

47

ba - jo u - ni - dos can - tan - do re - ga - la rán tus o - í - dos, re -

52

ga - la - rán tus o - í - dos en la no - che de San Juan. La - ra la - ra

mf

57

la. la La - ra la - ra la. La - ra la - ra la. la

El ramo
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 35
Letra: José M° Gabriel y Galán

4
5

62 *dim. y rall.* *rit.*

— La-ra la-ra la. *mp* Si

Moderato ♩ = 120

67

tu su- pieras, Lu-cia - na, que tris - te he pasa - do el di - a. Fue tan larga la ma-

mp

72

ña - na, tan lar - ga la tar - de va - na que yo a las dos las de - cí a:

77

"Si no acabais de escon-de - ros cuan - do su luz me da - rán los luceros de la noche, de la noche de San

5

El ramo

6

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 35

Letra: José M^o Gabriel y Galán

82

Juan. *mf* La lara la la la lara - la la larala la la".

87

92

97

Tempo primo ♩ = 138

mf Mas o - ye,

102

ven - gan los di - as de nue - vas fe - li - ci -

El ramo
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 35
Letra: José M^o Gabriel y Galán

6
7

107

da - des _____ y de nue - vas a - le grí - as. _____

112

— Si a - mor pro - me - te am - bro - si - as _____ ju -

117

re - mos fi - de li - da - des _____ que cuan - tos

122

a - ños vi - va - mos las ho - jas re - vi - vi - rán _____ de estos ra mos.. re -

El ramo
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 35
Letra: José M^o Gabriel y Galán

127 *un poco rit.* *a tempo*

vi-vi-rán de estos ra - mos de la no-che de San Juan. La-ra la-ra

mf

132

la la la - ra la - ra la la - ra la - ra la la

137

la - ra la - ra la».

rit.

142 *Recitativo* ♩ = 76 *meno*

mf ¿Porqué llo-ras, Se-bas - tián? - Yo no se que es esto, *mf* a - mo-. *mp* -Son lá-grimas que se

mf

El ramo
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 35
Letra: José Mº Gabriel y Galán

8
9

a tempo *rit.* *a tempo e accelerando*

147 van. Se muy bien lo que es el ra - mo de la no - che de San Juan.

mp *rit.* *f*

152 La ra la ra. —

ff *fff*

157

1

—¿Y qué quieres, Sebastián?—
—Pues unos cantares, amo.—
—¿Para Lucía serán?—
—Son para cantarle el ramo
de la noche de San Juan.—

—Bueno, pues dile a Luciana
que atienda y se ponga ufana
si en la canción se conoce
y aquella noche a las doce
le cantas a la ventana:

2

«Te traigo un ramo de flores
del huerto de mis amores
para adornarte la reja
del huerto de mis mayores,
te traigo mieles de abeja
y amor y trabajo unidos
cantando regalarán tus oídos
regalarán tus oídos
en la noche de San Juan.

Lara lara la la.

3

Si tu supieras, Luciana,
que triste he pasado el día.
Fue tan larga la mañana,
tan larga la tarde vana
que yo a las dos las decía:
"Si no acabais de esconderos
cuando su luz me darán
los luceros de la noche,
los luceros de la noche de San Juan.

La lara la la
la lara la la
lara la la".

4

Mas oye, vengan los días
de nuevas felicidades
y de nuevas alegrías.
Si amor promete ambrosias
juremos fidelidades
que cuantos años vivamos
las hojas revivirán de estos ramos
revivirán de estos ramos
de la noche de San Juan.

Lara lara la la
lara lara la
lara lara la la
lara lara la».

5

¿Porqué lloras, Sebastián?—
—Yo no se que es esto, amo.—
—Son lágrimas que se van.
Se muy bien lo que es el ramo
de la noche de San Juan.

Lara lara.—

A la Verge de Montserrat

Rafael Subirachs i Ricart

Opus 36

Cant i piano

còpia i revisió:
Rafael Subirachs i Vila

A la Verge de Montserrat

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 36

poesia: autor anònim
revisió i còpia: Rafael Subirachs i Vila

Allegretto ♩ = 85

Piano

The musical score is written for voice and piano. It consists of four systems of staves. The first system (measures 1-7) features a vocal line starting with a rest, followed by the lyrics 'Ma - ri-a de Montserrat, si teniu bru - na la ca-ra és que el'. The piano accompaniment begins with a forte (f) chord and continues with a steady eighth-note pattern. The second system (measures 8-14) has the vocal line singing 'sol us ha to - cat, és sol que no de-sem - pa - ra.' The piano accompaniment continues with the same eighth-note pattern. The third system (measures 15-21) features the vocal line singing 'Vós li sabeu el recer i l'encert de la col - ra - da. Si us ho de-manem ben bé, ¿no ens fa-'. The piano accompaniment continues with the same eighth-note pattern. The fourth system (measures 22-28) has the vocal line singing 'reu d'a-com-pa - nya - da, que, si ens to-ca a-prés de Vós, — serà'. The piano accompaniment continues with the same eighth-note pattern. Dynamics include mp (mezzo-piano), f (forte), and mf (mezzo-forte). The tempo is marked Allegretto with a quarter note equal to 85 beats per minute. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4.

Ma - ri-a de Montserrat, si teniu bru - na la ca-ra és que el

sol us ha to - cat, és sol que no de-sem - pa - ra.

Vós li sabeu el recer i l'encert de la col - ra - da. Si us ho de-manem ben bé, ¿no ens fa-

reu d'a-com-pa - nya - da, que, si ens to-ca a-prés de Vós, — serà

© Hereus de Rafael Subirachs

© de la revisió i de la còpia:
Rafael Subirachs i Vila

A la Verge de Montserrat
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 36

2
13

29 *rit.* *a tempo*

gran la me - ra - ve - lla la mo - renor de tots dos, — *f* morenor de sol i es -

36

tre - lla?

mf Ma - ri - a de Montserrat, *ff* si teniu bru - na la

43

ca - ra és que el sol us ha to - cat, és sol que no de-sem - pa - ra.

50 *mf*

mf Vós li sabeu el recer i l'encert de la col - ra - da. Si us ho de-manem ben

57 *f*
bé, ¿no ens fareu d'a-compa - nya - da, que, si ens to - ca a-prés de

64 *rit.* *a tempo*
Vós, — serà gran la me-ra - ve - lla la mo - renor de tots dos, — *f* more-

71 *mf* Ma - ri - a de Montserrat, si te-
nor de sol i es - tre - lla? *mf* Ma - ri - a de Montserrat, si te-

78
niu bru - na la ca - ra és que el sol us ha to - cat, és sol que no de-sem - pa - ra.
niu bru - na la ca - ra és que el sol us ha to - cat, és sol que no de-sem - pa - ra.

85

mf Vós li sabeu el recer i l'encert de la col - ra - da. Si us ho

mf Vós li sabeu el recer i l'encert de la col - ra - da. Si us ho

mf

92

de-manem ben bé, ¿no ens fareu d'a-compa - nya - da,

de-manem ben bé, ¿no ens fareu d'a-compa - nya - da, que, si ens

f

99

f serà gran la mè - ra - ve - lla la mo - renor de tots dos, —

to-ca a-prés de Vós, — la mo - renor de tots dos, —

rit.

rit.

f

106 *a tempo*

f more-nor del so i es - tre - lla?

f more-nor del so i es - tre - lla?

a tempo

f

ff

Maria de Montserrat,
si teniu bruna la cara
és que el sol us ha tocat,
és sol que no desempara.

Vós li sabeu el recer
i l'encert de la colrada.
Si us ho demanem ben bé,
¿no ens fareu d'acompanyada,

que, si ens toca après de Vós,
serà gran la meravella
la morenor de tots dos,
morenor de sol i estrella?

Aleluya, Hosanna!

Rafael Subirachs i Ricart

Opus 38

Coro mixto
a cuatro voces (s.c.t.b.)
con acompañamiento
de piano

copia y revisión:
Rafael Subirachs i Vila

Aleluya, Hosanna

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 38
revisión: Rafael Subirachs i Vila

Allegretto non troppo ♩ = 76

Soprano
Contralt

Tenor
Baix

Piano

f A - le

7

S
C

lu ya, Ho - san - - - na!

Pno.

13

S
C

T
B

Tenores

f A - le lu ya, Ho - san - - - na!

Pno.

19

S
C

mf A - le lu ya, Ho -

T
B

mf A - le lu ya, Ho -

Pno.

Measures 19-24. Soprano and Tenor parts sing 'Aleluya, Hosanna'. Piano accompaniment features chords and a moving bass line. Dynamics include *mf*.

25

S
C

san - - - na! Glo - ria al Hi - - jo de Da - vid! A - le

T
B

san - - - na! Glo - ria al Hi - - jo de Da - vid! A - le

Pno.

Measures 25-30. Soprano and Tenor parts sing 'san - na! Gloria al Hijo de David! Aleluya'. Piano accompaniment continues with chords and a moving bass line. Dynamics include *mf*.

31

S
C

lu ya, Ho - san - - - na! Glo - ria al Hi - - jo de Da -

T
B

lu ya, Ho - san - - - na! Glo - ria al Hi - - jo de Da -

Pno.

Measures 31-36. Soprano and Tenor parts sing 'lu ya, Hosanna! Gloria al Hijo de David'. Piano accompaniment continues with chords and a moving bass line. Dynamics include *mf*.

37

S
C

vid! _____

T
B

vid! _____

Pno.

f

43

Pno.

49

S
C

f A - le lu ya, Ho -

T
B

f A - le lu ya, Ho -

Pno.

f

55

S
C

san - - - na! Glo - ria al Hi - (jo) jo de Da - vid! A - le

T
B

san - - - na! Glo - ria al Hi - - jo de Da - - - vid! A - le

Pno.

61

S
C

lu ya, Ho - san - - - na! Glo - ria al Hi - (jo) jo de (Da - Da -

T
B

lu ya, Ho - san - - - na! Glo - ria al Hi - - jo de Da -

Pno.

67

S
C

vid! A - le lu ya, Ho - san - - - - -

T
B

vid! A - le lu ya, Ho - san - - - - -

Pno.

rit.

a tempo

73

S
C

na!

T
B

na!

a tempo

Pno.

f

Pia

79

Pno.

fff

fff

El texto de este canto hace referencia a la aclamación de las gentes cuando Jesús entró en Jerusalem. Decían: ¡Hosanna al Hijo de David! (Evangelio según Sant Mateo, capítulo 21, versículos 9 i 15).

Romanza del sol y la doncella

Música: Rafael Subirachs i Ricart

Letra: Miquel Puigsech Pbro.

Opus 46

Canto y piano

**revisión y copia:
Rafael Subirachs i Vila**

Romanza del sol y la doncella

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 46

poesia: Miquel Puigsech Pbro.
revisión y copia: Rafael Subirachs i Vila

Glosa

Introducción: molto espressivo

Moderato $\text{♩} = 72$

Piano

mp *rit.* *mp* *a tempo*

Se le - van - ta al cla - re - ar,

5

don - ce - lli - ta se le - van - ta; di - ce al sol e - na - mo - ra - da: _____

9

«En - tra, amor, por mi ven - ta - na, sol, mi a - mor, en - tra, amor, por mi ven -

15

rit. *mp* *rit.*

ta - na, sol, mi a - mor.»

Interludio: molto espressivo

19 **L'istesso tempo** ♩ = 72
meno

p Al o - ir el sol su voz, las gue - de - jas des - gre - ña - das es - ca -

23

lan - do la mon - ta - ña, su faz mues - tra a - pa - sio - na - da por ti, a -

28 *rit.*

mor, su faz mues - tra a - pa - sio - na - da por ti, a - mor.

33 **expressivo y menos rápido** **L'istesso tempo**

mp Con resplandecien - te luz *mf* entra el sol por la ven -

38

ta - na, la don - ce - lla i - lu - mi - na - ba — mien - tras dí - ce - le al be -

43

sar - la, por ti, a - mor, mien - tras dí - ce - le al be - sar - la, por ti, a -

48

mor: *mf* Y abrazándose a su bien con su luz transfi - gu - ra - da e - lla

53

can - ta e - mo - cio - na - da. «Dir te trai - go a ti en mi ca - ra, sol, mi a -

58

rit.

mor. Dir te trai-go a ti en mi ca-ra, sol, mi a-mor».

rit. *mf*

63

rit.

mp

L'istesso tempo ♩ = 72

68

p Se le-van-ta al cla-re-ar, don-ce-lli-ta se le-van-ta; di-ce al sol e-na-mo-

a tempo

p

73

ra-da: — «En-tra, amor, por mi ven-ta-na, sol, mi a-mor,

78 *rit.* **expressivo y menos rápido**

en - tra, amor, por mi ven - ta - na, sol, mi a - mor. —

rit. *mp*

83 **L'istesso tempo** *meno*

pp Al o - ir el sol su voz, las gue-de-jas des - gre - ña - das es - ca -

rit. *L'istesso tempo* *pp*

88 lan - do la mon - ta - ña, — su faz mues - tra a - pa - sio - na - da por ti, a -

93 *rit.*

mor, su faz mues - tra a - pa - sio - na - da por ti, a - mor. —

rit. *mp*

98

mp Con resplandecien - te luz entra el sol por la ven -

103

ta - na, la don - ce - lla i - lu - mi - na - ba mien - tras dí - ce - le al be -

108

sar - la, por ti, a - mor, mientras dí - ce - le al be - sar - la, or ti, a - mor:

mf

114

mf Y a - bra - zán - do - se a su bien con su luz trans - fi - gu - ra - da e - lla

mf

118
can - ta e - mo - cio - na - da. *f* - «Dir te trai-go a ti en mi ca - ra, sol, mi a -
mor. Dir te trai-go a ti en mi ca - ra, sol, mi a - mor»- *rit.*

Se levanta al clarear,
doncellita se levanta;
dice al sol enamorada:
—«Entra, amor, por mi ventana,
sol, mi amor.
Entra, amor, por mi ventana,
sol, mi amor.»—.

Al oír el sol su voz,
las gudejas desgredadas
escalando la montaña,
su faz muestra apasionada
por ti, amor,
su faz muestra apasionada
por ti, amor.

Con resplandeciente luz
entra el sol por la ventana,
la doncella iluminaba
mientras dícele al besarla
por ti, amor,
mientras dícele al besarla
por ti, amor:

Y abrazándose a su bien
con su luz transfigurada
ella canta emocionada.
—«Dír te traigo a ti en mi cara,
sol, mi amor.
Dír te traigo a ti en mi cara,
sol, mi amor»—.

Es una canción de un estilo antiguo, podría ser del Cancionero popular castellano. Recuerda también el estilo de una canción sefardí. Como sea, consta en el original de RSR la autoría de Miquel Puigsech, como autor del texto. Por esta razón hago constar esta autoría en la copia. RSV.

Comunió

Sis petits cants eucarístics
per a soprano amb acompanyament
sobre uns textos de M. Bertran i Oriola

1. Avui la primera claror del matí
2. Amor, m'heu enamorat
3. Vine, sóc a cap de taula
4. Passeu el portal
5. El cor se m'ha tornat niu
6. Meditació

Música: Rafael Subirachs i Ricart

Opus 47

Cant i piano

revisió i còpia:
Rafael Subirachs i Vila

Avui la primera claror del matí

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 47 núm. 1

poesia: M. Bertran i Oriola
revisió i còpia: Rafael Subirachs i Vila

I.

No massa depressa ♩ = 60

Piano

p A - vui ——— la pri - me - ra cla - ror del ma -

ti no se - rà com e - ra la cla - ror d'a - hir. ——— El

món ——— no en - de - vi - na què s'es - de - vin - drà en la pau di - vi - na d'a-quest ma - ti

clar. ——— *p* Si ell sa - bés que ig - no - ra a - llò que més

2

2

2

2

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart

© de la poesia: Hereus de M. Bertran i Oriola

© de la revisió i de la còpia: Rafael Subirachs i Vila

17

val! Nai - xe - rà l'au - ro - ra en no - vell por - tal. Ja es veu - en les

21

a - les dels àn - gels de Déu i fi - nes na - da - les en - mig de la neu. No -

26

ve - lla Ma - ri - a, t'ha ar - ri - bat l'ins - tant: ja téns l'a - le - gri - a de Je -

31

sús in - fant.

II.
Expansiu ♩ = 54poesia: M. Bertran i Oriola
revisió i còpia: Rafael Subirachs i Vila

36

p A - mor, — m'heu e - na - mo - rat. — No us veig ni us he vist el ros-tre però sé que ja sóc

43

vostre per to - ta l'eterni - tat. A - mor, — m'heu enamo - rat! —

III.

Poc a poc ♩ = 48

Vine, sóc a cap de taula
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 47 núm. 3poesia: M. Bertran i Oriola
revisió i còpia: Rafael Subirachs i Vila

4

35

52

p Vi - - - ne, sóc a cap de tau - la. Prèn el meu Pa - i el meu Vi.

60

p Vi - ne a cer - car la Pa - rau - la a - ra que saps confe - gir. *p* O - bre'm els teus llavis

69

ten - dres; Jo vull re - fer el meu divendres en ton cor immacu - lat. *p* Obre'm els teus lla - vis, men -

78

ja, i perce - bràs el diumenge del meu cos res - sus - ci - tat.

IV.

Passeu el portal

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 47 núm. 4

poesia: M. Bertran i Oriola
revisió i còpia: Rafael Subirachs i Vila

Senzill ♩ = 48

87 *pp* Pas-seu el por-tal de l'à-ni-ma me-va, Je-sús de Na-dal.

91 *p* Entreu dins de mi que al de-fo-ra ne-va, A-mor pe-le-gri. Ve-niu-me a por-

96 tar to-ta l'a-le-gri-a de l'a-mor fet Pa, i jo plo-ra-ré foc d'Eu-ca-ris-

101 *rit.* ti-a del Bet-lem pri-mer.

rit.

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart

© de la poesia: Hereus de M. Bertran i Oriola

© de la revisió i de la còpia: Rafael Subirachs i Vila

V.
Mogut ♩ = 85

poesia: M. Bertran i Oriola
revisió i còpia: Rafael Subirachs i Vila

104

108

cor se m'ha tornat niu a la bar-dis-sa dels di-es.

113

Hi tro-ba-reu el ca-liu de les me-ves a-le-

118

gri-es.

2

p

Un poc menys ♩ = 80

123

p Tinc l'e-nyor de no sé què; sé no-més que el cor us a - ma i em sen - to

129

mf néi - xer la fe amb u - nes a - les de fla - ma.

135

a tempo *p* Ve - niu al meu cor tre - ment pels ca - mins de la pre - gue - ra. No us co -

140

mf nec i em sou l'ab - sent que la me - va à - ni - ma es - pe - ra.

145

p ¿Us do - na - reu Vós ma - teix en do - nar - me la be - ca - da?

subito p *f*

150

p ¿Es - ta - reu en el meu bleix i jo en la vos - tra a - le - na - - -

mp *f*

155

da? *p* Oh Je - sús, ve-niu, ve - niu, — por - teu la vostra harmo - ni - a. El

mp

160

cor — se m'ha tornat niu — i us vol re - - -

mf

165

bre Eu - ca - - - ris - ti - a.

mp

170

Meditació

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 47 núm. 6

poesia: M. Bertran i Oriola
revisió i còpia: Rafael Subirachs i Vila

VI.

Pausat ♩ = 40

173

pp Comu - nió. Compas-sió. U - nit amb Vós; amb

179

Vós patir; amb Vós les ai - gües del Cedró; amb Vós l'obscur Get-se - maní; amb Vós tra-

p

mp

185

it i abando - nat; amb Vós da - vant de Ponç Pi - lat; — amb Vós espines; amb

191

Vós la creu; amb Vós els claus; amb Vós la mort; amb Vós, Je - sús, — el dolç — con -

197

hort... — amb Vós el dolç con-hort de dar - me amb Vós com Vós us dau. —

203

I.

Avui la primera claror del matí
no serà com era la claror d'ahir.

El món no endevina què s'esdevindrà
en la pau divina d'aquest matí clar.

Si ell sabés que ignora allò que més val!
Naixerà l'aurora en novell portal.

Ja es veuen les ales dels àngels de Déu
i fines nadales enmig de la neu.

Novella Maria, t'ha arribat l'instant:
ja téns l'alegria de Jesús infant.

II.

Amor, m'heu enamorat!
No us veig ni us he vist el rostre
però sé que ja sóc vostre
per tota l'eternitat.

III.

Vine, sóc a cap de taula.

Prèn el meu Pa i el meu Vi.
Vine a cercar la Paraula
ara que saps confegir.

Obre'm els teus llavis tendres;
Jo vull refer el meu divendres
en ton cor immaculat.

Obre'm els teus llavis, menja,
i percebràs el diumenge
del meu cos ressuscitat.

IV.

Passeu el portal
de l'ànima meva,
Jesús de Nadal.

Entreu dins de mi
que al defora neva,
Amor pelegrí.

Veniu-me a portar
tota l'alegria
de l'amor fet Pa,

i jo ploraré
foc d'Eucaristia
del Betlem primer.

V.

El cor se m'ha tornat niu
a la bardissa dels dies.
Hi trobareu el caliu
de les meves alegries.

Tinc l'enyor de no sé què;
sé només que el cor us ama
i em sento néixer la fe
amb unes ales de flama.

Veniu al meu cor tremant
pels camins de la preguera.
No us conec i em sou l'absent
que la meva ànima espera.

¿Us donareu Vós mateix
en donar-me la becada?
¿Estareu en el meu bleix
i jo en la vostra alenada?

Oh Jesús, veniu, veniu,
porteu la vostra harmonia.
El cor se m'ha tornat niu
i us vol rebre Eucaristia.

VI.

Comunió. Compassió.
Unit amb Vós;
amb Vós patir;
amb Vós les aigües
del Cedró;
amb Vós l'obscur
Getsemaní;
amb Vós traït
i abandonat;
amb Vós davant
de Ponç Pilat;
amb Vós espines;
amb Vós la creu;
amb Vós els claus;
amb Vós la mort;
amb Vós, Jesús,
el dolç conhort
de dar-me amb Vós
com Vós us dau.

La maleta

Lema: «Felicitat, oh, mare, us desitjo per molts anys!»

Rafael Subirachs i Ricart

Opus 57

Poesia: Autor anònim*

*Era una cançó infantil ocasional dedicada a la mare Herminia, monja i directora d'un col·legi religiós per a nenes. La gràcia de la cançó rau en que a través i a partir del tema de la maleta d'anar a escola una noieteta descriu allò que fa i sent a escola i a casa. La poesia original presentava tantes imperfeccions insuperables ortogràfiques, lèxiques i d'estil que el revisor no ha pogut fer altra cosa que fer significatius canvis respectant el màxim el tractament dels dos subjectes principals de la cançó, la maleta i l'exordi de 'felicitats en el dia del teu sant' conviscat aquest per el dia de l'aniversari de la mare, a part de completar la disposició de les estrofes que en la partitura es presentava d'una manera incompleta. O això o sacrificar el cant.

Com un ocellet que vola
la nineta va a l'escola
i belluga la maleta
feliç i eixerideta:

–Hi poso llibres,
gomes, llibretes,
llapis de colors,
un mocador molt fi
i un flabiol petit
per tocar al jardí.
Tra la ra la ra
Tra la ra la

Ocellets de la brancada,
jo també vull refilar.

Ai, maleta d'anar a escola,
com n'ets, d'útil i formosa!
Quan estic cansada i dreta
tu em fas de cadireta.

Després d'allisar-la
el berenar hi poso
i cap a l'escola
torno havent dinat
fins a l'hora de plegar,
quan jugo al jardí.
Tra la ra la ra
tra la ra la

Ocellets, si teniu gana,
us llançaré molles de pa.

Cap al tard i ja cansada
torno a casa amb la maleta;
la mare em fa sopar sopeta
i al llit em fico soleta.

Al peu del llit
tinc la maleta;
la mare em dona un bes,
dic una oració:
«Oh, Verge, vols venir
a dormir amb mi?»

Tra la ra la ra
tra la ra la ra

Estels de nit, germanes,
feu-me d'àngel guardià.

Al matí, quina alegria,
quan els ulls veuen el dia.
«Mare, obre la finestra,
que hi entri la llum de festa.

Una carícia,
mare, bon dia!
Vès, qui ho diria?
No tinc ni una joguina,
que tinc la maleta fina
de cançons i flors.

Tra la ra la ra
tra la ra la

que tinc la maleta fina
de cançons i flors.

Felicitat, oh, mare,
us desitjo, per molts anys!»—

revisió de text i música:
Rafael Subirachs i Vila

Alegret ♩ = 112

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Autor anònim
revisió: Rafael Subirachs i Vila

Piano

mp

10

mp

Com un o - ce - llet que vo - la la ni - ne - ta va a l'es - co - la
Ai, ma - le - ta d'a - nar a es - co - la, com n'ets, d'ú - til i for - mo - sa!
Cap al tard i ja can - sa - da tor - no a ca - sa amb la ma - le - ta; la
Al ma - tí, qui - na a - le - gri - a, quan els ulls veu - en el di - a.

mp

16

i be - llu - ga la ma - le - ta fe - liç i ei - xe - ri - de - - -
Quan es - tic can - sa - da i dre - ta tu em fas de ca - di - re - - -
ma - re em fa so - par so - pe - ta i al llit em fi - co so - le - - -
«Ma - re, o - bre la fi - nes - tra, que hi entri la llum de fes - - -

22

ta:
ta.
ta.
ta.

p

31

mp -Hi po - so lli - bres, go - mes, lli - bre - tes,
Després d'a - lli - sar - la el be-re-nar hi po - so
Al peu del llit tinc la ma - le - ta;
U - na ca - rí - ci - a, ma - re, bon di - a!

mp *mf* *mp*

37

lla - pis de co - lors, un
i cap a l'es - co - la
la ma-re em dóna un bes, No
Vès, qui ho di - ri - a?

mf *mp*

43

mo - ca-dor molt fi i un fla - bi-ol pe - tit per to - car al jar - dí.
tor - no havent di - nat fins a l'ho - ra de ple - gar, quan ju - go al jar - dí.
dic una o - ra-ci-ó: «Oh, Ver - ge, vols ve - nir a dor - mir amb mi?»
tinc ni u-na jo - gui-na, que tinc la ma-le-ta fi - na de can - çons i flors.

mf *mp*

49

mp Tra la ra la ra Tra la ra la O - ce - llets de la bran - ca - da, jo tam -
O - ce - llets, si te - niu ga-na, usllan - ça -
Es - tels de nit, ger - ma-nes, feu-me
que tinc la ma - le - ta fi - na de can -

55

bé vull re - fi - lar. Tra la ra la ra Tra la ra la O - ce -
ré mo - lles de pa. O - ce -
d'an - gel guar-di - à. Es -
çons i flors. que tinc

61

llets de la bran - ca - da, jo tam - bé vull re - fi - lar.
llets, si te - niu ga-na, usllan - ça - ré mo - lles de pa.
tels de nit, ger - ma-nes, feu-me d'an - gel guar-di - à.
la ma - le - ta fi - na de can - çons i flors.

67

1, 2, 3, 4.

Coda

73

mf Fe - li - ci-tat, oh, ma-re, us de - sit-jo, per molts anys!, Fe - li - ci-tat, oh, ma-re, us de - sit-jo, per molts

81

anys!, *f* Fe - li - ci-tat, oh, ma-re, us de - sit - jo, per molts anys!, us de - sit-jo per molts anys!»— *ff* Fe -

88

li - ci-tat, oh, ma-re, us de - sit-jo, per molts anys!, us de - sit-jo per molts anys!»—

L'hostal de la Providència

(Títol original: L'hostal millor)

Rafael Subirachs i Ricart
Opus 77

Poesia: Jacint Verdaguer

Vic 1952
En el 50è aniversari del
traspàs del poeta. R.S.R

L'hostal millor

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 77

M'estic a l'hostal
de la Providència
servit com un rei
per mà d'una reina.
Ella em dóna el vi
de la vinya seva.

Ella em dóna el pa,
me'l dóna i me'l llesca.
Ella em dóna el llit
i no pas de pedra
puix la blana son
en mos ulls ne vessa.

Si em veu carregat
Ella em descarrega
i en dolços plaers
converteix mes penes
parlant-me dels goigs
de la vida eterna.

És pobre l'hostal,
és nua la cel·la
mes és gran virtud
la de la pobresa;
per volar al cel
és una ala immensa.

Pobres que viviu
a sol i a serena,
orfes que ploreu
solets per la terra,
veniu-hi a l'hostal
de la Providència.

L'hostal de la Providència

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 77

1
51

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Jacint Verdaguer
revisió: Rafael Subirachs i Vila

Amb senzillesa $\text{♩} = 76$

Piano

mf *p* *ff*

7 *p* M'es - tic a l'hos - tal de la Pro - vi - dèn - ci - a ser -

p legato

13 vit com un rei per mà d'u - na rei - na.

19 *p* E-lla em dó-na el vi

mf *p*

25

de la vi-nya se - va, e-lla em dó-na el pa, me'l dó - na i me'l lles - ca.

31

mf E-lla em dó-na el llit i no pas de pe - dra puix la bla - na

37

son en mos ulls ne ves - sa. *f* Si em veu car - re - gat e-lla em

43

des - car - re - ga i en dol - ços pla - ers con-ver - teix mes pe - nes par -

49

lant - me dels goigs — de la vi - da e - ter - na.

f

55

p És po - bre l'hos - tal, és nu - a la ce - l·la mes és gran vir -

61

tud la de la po - bre - sa; per vo - lar al cel és u - na a - la im -

67

men - sa.

mp

rit.

L'hostal de la Providència
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 77

4
54

73 *a tempo*

Po-bres que vi - viu a sol i a se - re - na,

p

79

or - fes que plo - reu so - lets per la te - rra, _____

85

mf ve - niu - hi a l'hos - tal de

mf *mp* *mf*

91

la Pro - vi - dèn - ci - a, ve - niu - hi a l'hos - tal de la Pro - vi - dèn - ci - a, ve -

f *mf* *f*

97 *rit.* *a tempo*

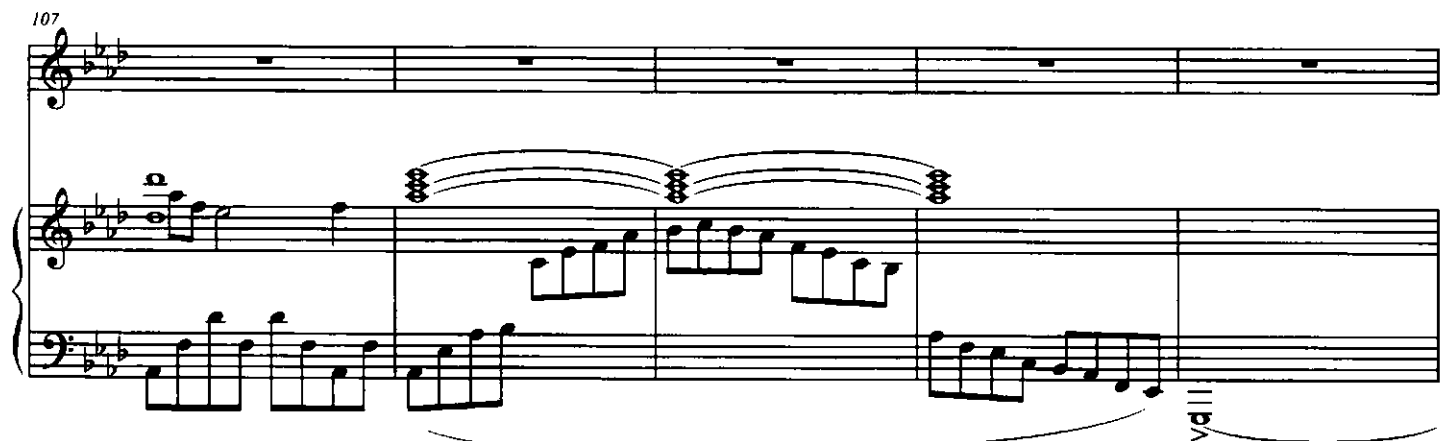
niu - hi a l'hos - tal de la Pro - vi - dèn - ci - a.

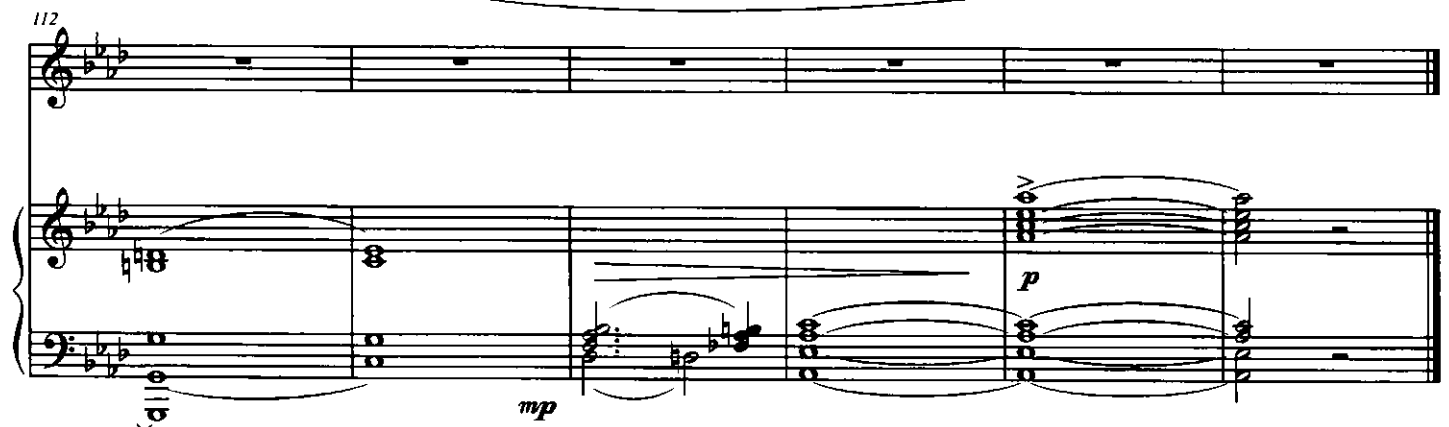
102 *mf*

107

112 *mp* *p*

Dues cançons

1. Cançó orgullosa
2. Cançó de la futilitat amorosa

Rafael Subirachs i Ricart

Opus 84

Poesia: Josep Carner

revisió:
Rafael Subirachs i Vila

Enèrgic, amb arrogància ♩ = 96

Cant

Piano

f Tinc a-vui un poc d'afany que de-mà se - rà re-

6 *meno*
can - ça; pe - rò a - ra com antany, no vull res, si - nó es - pe-ran - ça. Qui s'a- *mf*

11 *mf*
ve - sa a co-be-ja - n - ça mai no tro - ba si - nó dany; *f* flam de jo - ia sem - pre

16 *f* >>>
dan - sa en la co - pa d'un engany.

27

mp Van els di - es en - cal - çant - se: ¿qui en di - ri - a l'a - ve - rany? To - ta

mp

26

fe té sa mu - dan - ça, to - ta cal - ma, son pa - rany. *mf* A la fi - ra no hi ha

mf

31

pany per a un clos de be - nau - ran - ça. En a - mors no hi val ferman - ça ni cap

mf

36

or és més que estany. — Doncs jo a - ra com antany no vull res, tret d'es - pe

f

41
ran - ça: fa - ré, sol, el meu engany a mon grat i ma semblan - ça, amb mos

46
bra - ços a - braçant - se i peixent - se del meu plany. Vull amor sense gau-

51
ban - ça i canta - des sen - se guany.

ff >

Van els dies encaçant-se:
¿qui en diria l'averany?
Tota fe té sa mudança,
tota calma, son parany.
A la fira no hi ha pany
per a un clos de benaurança.
En amors no hi val fermança
ni cap or és més que estany.

Tinc avui un poc d'afany
que demà serà recança;
però ara com antany,
no vull res, sinó esperança.
Qui s'avesa a cobejança
mai no troba sinó dany;
flam de joia sempre dansa
en la copa d'un engany.

Doncs jo ara com antany
no vull res, tret d'esperança:
faré, sol, el meu engany
a mon grat i ma semblança,
amb mos braços abraçant-se
i peixent-se del meu plany.
Vull amor sense gaubança
i cantades sense guany.

Cançó del la futilitat amorosa

Flor de romaní
l'amor fa venir;
en el fonollar
l'amor fugirà.

Si canta un ocell
hi ha gaudi novell;
si em mira i em fuig
l'amor ja és enuig.

La lluna minvant
em veu delejant;
la lluna creixent
vol nou pensament.

En el moment d'or
que amor és al cor,
no sap ell mateix
si minva o si creix.

¿Mig riu un follet?
Amor, bon esplet!
¿Aparta son dit?
Ja tot és oblit.

Cançó de la futilitat amorosa
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 84 núm. 2

1
62

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Josep Carner
revisió: Rafael Subirachs i Vila

Animat i vibrant ♩ = 120

Cant

f Flor de ro- ma - ní l'a-mor

Piano

7
fa ve - nir;

en el fo - no - llar l'a-mor

13
fu - gi - rà..

l'a - mor fu - gi -

19
rà.

rit.

mf Si

rit.

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart
© de la poesia: Hereus de Josep Carner
© de la revisió: Rafael Subirachs i Vila

a tempo però un poc menys

25
can - ta un o - cell hi ha gau - di no - vell; _____ si em mi - ra i em fuig l'a -

31
mor_ és e - nuig. _____ La llu - na min - vant em veu de - le - jant; _____

37
_ la llu - na crei - xent vol nou pen - sa - ment. _____

42
En el mo - ment d'or que a - mor és al cor, _____ no sap _____ ell ma -

f

*

47

teix si min - va o si creix.

51 *lentament*

p ¿Mig riu un fo - llet? — *f* A - mor, *mp* bon es - plet! *ff* plet!

57 *mf*

mf A par - ta son dit? — *f* Ja tot és o -

63 *poc a poc recuperar el tempo*

blit. *poc rit.*

69 *L'istesso tempo* ♩ = 120

f Flor de ro - ma - ní l'a - mor

75 fa ve - nir; en el fo - no - llar l'a - mor

81 fu - gi - rà... l'a - mor... fu - gi -

87 rà... *rit.*

rit.

Tea * *Tea* * *Tea*

Cançó de la futilitat amorosa
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 84 núm 2

5
66

a tempo però un poc menys

93

Flor de ro- ma - ní l'a- mor fa ve - nir; —

mp

99

en el fo - no -

105

llar l'a - mor —

mf fu - - - gi - - - rà..

mf

111

encalmant fins al final

p

La fidelitat del pelegrí

Rafael Subirachs i Ricart
Opus 85

Poesia: Josep Carner

Gaia Regina tolosana,
la meva amor és ben llunyana.

Nostra Senyora de Bordeus,
duc ma recança a vostres peus.

Verge de Londres en el fum,
el meu amor és clar costum.

Verge plorosa d'Edimboro,
jo só lluny d'ella i també ploro.

Veig son esguard, Dama de Bruges,
sobre els canals, entre les pluges.

Oh, dolça Verge de Malines,
tinc un amor de randes fines.

Gòtica Dama de París,
m'heu lliberat de mal encís.

Mare de Déu de la Mercè,
en jo tornar, deu-me sa fe.

revisió i diàleg:
Rafael Subirachs i Vila

La fidelitat del pelegrí

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 85

1
68

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Josep Carner
revisió: Rafael Subirachs i Vila

Pausat $\text{♩} = 60$

Cant

mp Ga - ia Re-gi-na to-lo - sa - na, la meua a-mor és ben llu-nya - na.

Piano

mp

5

mp Nos - tra Se-nyo-ra de Bor - deus, duc ma recan - ça a vos - tres peus. — *mf* Ver-ge de Londres en el

9

rit.

fum, el meu a - mor és clar cos - tum.

rit.

13

a tempo

mp Ver - ge plo-rosa d'E-dim - bo - ro, jo só lluny d'e - lla i tam - bé plo - ro.

a tempo

mp

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart
© de la poesia: Hereus de Josep Carner
© de la revisió: Rafael Subirachs i Vila

17

p Veig son es-guard, Dama de Bru - ges, so - bre els ca - nals, en - tre les plu - ges.

21

mf Oh, dolça Verge de Ma - li - nes, tinc un a - mor de ran - des fi - nes.

25

mp Gò-ti-ca Da - ma de Pa-ris, m'heu lli-be - rat de mal en - cis.

29

a tempo
p Ma - re de Déu de la Mer -

33

cè, en jo tor - nar, deu - me sa

37

fe.

41

Fine

pppp

La fidelitat del pelegrí

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 85

(Diàleg)

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Josep Carner
glossa: Rafael Subirachs i Vila

Pausat $\text{♩} = 60$

43

mf Ga - ia Re-gi-na to-lo - sa - na, la meva a-mor és ben llu - nya - na.

47

mf Nos - tra Se-nyo-ra de Bor-deus, duc ma recan - ça a vos - tres peus. — *mf* Ver-ge de Londres en el

51

fum, el meu a - mor és clar cos - tum. Ver - ge plo-rosa d'E-dim -

mp

55

bo - ro, jo só lluny d'e - lla i tam - bé plo - ro. Veig son es-guard, Dama de

mp

59
Bru - ges, — so - bre els ca-nals, en - tre les plu - ges. *mf* Oh, dolça Verge de Ma-

63
li - nes, tinc un a - mor de ran - des fi - nes. *mf* Gò - ti-ca Da - ma

67
de Pa-rís, *f* m'heu lli-be - rat de mal en - cis. — *ff* Ma - re de

71
Déu — de la Mer - cè, *dim* en jo tor -

75

nar, deu - me sa fe.

rit.

79

83

pppp

D.C. al Fine

Cançó de bressol

Rafael Subirachs i Ricart
Opus 86

Poesia: Maria Àngels Anglada

Premi en el Concurs
Radio nacional
S'Agaró del Nadal de 1969

Cançó de bressol

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 86

La nit tota palpitant
d'estrelles clares tremola.
Enmig dels arbres nevats
el vent feréstec udola,
mes al néixer Vós s'adorm
entre les branques que gronxa.

Dormiu-vos Jesus, amor,
que fins el vent us bressola.

Com volada de coloms
la neu poc a poc es posa
sobre el bosc abans florit
de poncelles oloroses,
mes al néixer Vós infant
la neu ha esclatat en roses.

Dormiu-vos, Jesus, amor,
entre flors tot just descloses.

Els núvols volen cobrir
els estels. S'esdevé fosca
la nit, mes al néixer Vós
s'aparten i una llum dolça
us embolcalla, vibrant,
pel fosc atzur de la volta.

Dormiu-vos, Jesus, amor,
que la celistia us amoixa.

Cançó de bressol
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 86

1
76

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Maria Àngels Anglada
revisió: Rafael Subirachs i Vila

Lent $\text{♩} = 60$

Cant

Piano

p

La
p Com

5

nit to - ta pal - pi - tant d'estrelles clares tre - mo - la. En - mig dels arbres ne -
vo - la - da de co - loms la neu poc a poc es po - sa so - bre el bosc abans flo -

10

vats el vent fe-réste c u - do - la, mes al néi - xer Vós s'a - dorm entre les branques que
rit de poncelles o - lo - ro - ses, mes al néi - xer Vós in - fant la neu ha esclatat en

16

mf

gron - xa. Dor-miu - vos Je - sus, amor, que fins el vent us bresso - la.
ro - ses. Dor-miu - vos, Je - sus, amor, entre flors tot just desclo - ses.

mf

p

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart
© de la poesia: Hereus de Maria Àngels Anglada
© de la revisió: Rafael Subirachs i Vila

22

Els *mp*

26

nú - vols vo - len co - brir els es - tels, s'es - de - vé fos - ca la nit, mes al

mp

30

nèi - xer Vós s'a - par - ten i u - na llum dol - ça us em - bol - ca - lla vi - brant pel

mf

34

fosc at - zur de la vol - ta. *3* Dor - miu - - - vos, Je -

p

mp *p*

Poc menys

cedint *a tempo*

38
sus, a - mor, que la ce - lis-tia us a - moi - - - - xa.
a tempo

rit. *p*

42

perdent-se

46

50 *ppp*

54

Sant Miquel dels Sants

Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Mn. Miquel Puigsech

Opus 87

Cant i piano

revisió:
Rafael Subirachs i Vila

Sant Miquel dels Sants

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 87

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Mn. Miquel Puigsech
revisió i còpia: Rafael Subirachs i Vila

Cant $\text{♩} = 50$

mp Lli - ri d'al - bi - na pu - re - sa cre -

Piano *p*

5 mant en bra - ses d'a - mor; llàn - tia e - ter - na - ment en - ce - sa, a - lam -

9 bi del Di - ví e - nyor. Fer - vors de l'a - do - les - cèn - cia, mis - ti -

13 cis - me que l'em - peny; fre - tu - rós.. fre - tu - rós de pe - ni -

17

tèn - cia a les co - ves del Mont - seny.

mf

f

21

mp

mf

25

f Ne - guits de l'à - ni - ma es - cla - va, de -

f

29

sig del do - lor sen - tit; que la Creu ver - me - lla i

33

bla - va pun - xa l'es - que - na i el pit. *f* Nu - vi -

37

an - ces de mar - ti - ri, a - vi - de - ses de tur - ment; l'es - pe -

41

rit cer - ca de - li - ri del bap - tis - me san - go - nent. *f*

45

mf Si - li - cis per ves - ti - du - ra, arç pu -

mf

49
nyent per ba - lan - ci, per llit ser - ments, te - rra du - ra, pe - dra

53
tos - ca per coi - xi. *f* Mi - quel dels Sants, Tri - ni - ta - ri,

f

57
tot fre - tu - ran - ça i an - hel; pu - ja en èx - ta - si el Cal - va - ri fins ar -

61
ran ma - teix del Cel.. del Cel.

ff

volta

65

mf Ai, sen - tors de l'a - rri - ba - da, goig im - mens de fer - se

69

Sant; en vi - da l'ha de - gus - ta - da, la lla - vor san - ti - fi -

73

cant. *mf* Flo - ri - da per - pe - tu - ï - na, nim - ba - da de l'a - mor

dolce

77

Seu, al - tar de grà - cia di - vi - na, Sa - gra - - ri del

81 cor de Déu.

86

91

96

101

ff

Lliri d'albina puresa
cremant en brases d'amor;
llàntia eternament encesa,
alambí del Diví enyor.

Fervors de l'adolescència,
misticisme que l'empeny;
freturós de penitència
a les coves del Montseny.

Neguits de l'ànima esclava,
desig del dolor sentit;
que la Creu vermella i blava
punxa l'esquena i el pit.

Nuviances de martiri,
avideses de turment;
l'esperit cerca deliri
del baptisme sangonent.

Silicis per vestidura,
arç punyent per balanci,
per llit serments, terra dura,
pedra tosca per coixí.

Miquel dels Sants, Trinitari,
tot freturança i anhel;
puja en èxtasi el Calvari
fins arran mateix del Cel.

Ai, sentors de l'arribada,
goig immens de fer-se Sant;
en vida l'ha degustada,
la llavor santificant.

Florida perpetuïna,
nimbada de l'amor Seu,
altar de gràcia divina,
Sagrari del cor de Déu.

Departiment

Rafael Subirachs i Ricart

Opus 88

poesia: Josep Carner

Cant i piano

revisió i còpia:
Rafael Subirachs i Vila

Cant

Piano

$\text{♩} = 70$

mp Era en - ca - ra fosca nit i l'a -

And.

6

mor e - ra ador - mi - da:

11

jo me'n vaig del seu cos - tat que ni l'ai - re no em sen -

16

ti - a.

21

mp Ella en - car te-ni-a al pit u-na flor de sa-ta - li - a.

p *mp* *mf*

26

Quan ja sóc en el llin - dar tot l'a - mor em repre -

p

31

ni - a; però ai - xe - co els ulls al cel i ja el

p

36

cel s'esblanque - ĩ - a, i no vaig tro-bar nin -

p

41

gú pel ca - mí que jo se - gui - a.

46

f Jo que plan - to a - quest pa - per a les por - tes de la

mf

51

vi - la: *f* - Que es des - per - tin els o - cells i es dei -

un poc menys ràpid *rit.*

56

xon - di l'ai - gua vi - va. A - mor d'un di - a és pe - cat; a - mor de dos és fo -

més lent *rit.*

1° Tempo

61

lli - a... *p* és fo - lli - - -

66

a.

ppp

Era encara fosca nit
i l'amor era adormida:
jo me'n vaig del seu costat
que ni l'aire no em sentia.
Ella encara tenia al pit
una flor de satalia.
Quan ja sóc en el llindar
tot l'amor em reprenia;
però aixeco els ulls al cel
i ja el cel s'esblanqueïa,
i no vaig trobar ningú
pel camí que jo seguia.
Jo que planto aquest paper
a les portes de la vila:
—«Que es despertin els ocells
i es deixondi l'aigua viva.
Amor d'un dia és pecat;
amor de dos és follia»—.

Serenada d'hivern

Rafael Subirachs i Ricart

Opus 89

Poesia: Josep Carner

revisió:

Rafael Subirachs i Vila

Serenada d'hivern

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 89

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Josep Carner
revisió: Rafael Subirachs i Vila

Poco moderato (♩ = 96)

Piano

mp

6 *mp* Clou les par - pe - lles en ton llit i que la son hi si - a, _____

12 *mp* mentre en l'an -

17 *mp* goi - xa de l'o - blit can-to per tu l'ai - mi - a, que fins la mort de mon de -

22

lit a - cabi en me-lo - di - - - - -

Allegretto capriccioso (♩ = 76)

mf >

mf >

*

26

a. - - - - -

mf >

mf >

32

mf Ah, si a - quest

38

llit me - ra - ve - llat que ton bell cos ha - - -

44
vi ³ - a _____ hi fos vi - vent i es - pe - ro -

50
nat d'es - tra - nya ge - - lo - - si - a i fos ton

56
cos a - mor - ta - llat amb el llen - çol on _____

62
ni - - - - a. _____

f

68

ff

74

mp Car, fi - lla fos - ca del ma -

80

ti, *mf* si en a - quest món fas vi - a, d'al - tres en -

86

car fa - ràs mo - rir i no hi val - drà met - gi - - -

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

a, tu que per l'es - ma - de tra - ir ju - res vint
cops al di a.

116

Musical score for measures 116-121. The system consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is mostly rests. The piano accompaniment features a continuous triplet pattern in the right hand and a steady eighth-note bass line in the left hand. A forte (*f*) dynamic marking is present at the end of the system.

122

Musical score for measures 122-127. The system continues with the vocal line and piano accompaniment. The piano accompaniment maintains the triplet pattern in the right hand and the eighth-note bass line in the left hand. A fortissimo (*fff*) dynamic marking is present at the end of the system.

un poc menys ràpid

128

Musical score for measures 128-134. The system includes a vocal line with lyrics and a piano accompaniment. The vocal line has a melodic line with a slur over measures 128-134. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and chords in the right hand. A mezzo-forte (*mf*) dynamic marking is present at the beginning of the system.

mf O si mon cor sen - se re - cés que ta fi - nes - tra es - pi - - -

l'istesso tempo

135

Musical score for measures 135-140. The system includes a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line has a melodic line with a slur over measures 135-140. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and chords in the right hand. A forte (*f*) dynamic marking is present at the beginning of the system.

a, _____

143

mp o si mon cor oc - cir po - gués amb u - na me - lo - di - - a,

mp

151

si l'a - mor me - va em - met - zi - nés *mf* en - ca - ra *f* t'a - ma -

mf *ff*

l'istesso tempo

159

ri - - - a.

f

165

f

Serenada d'hivern
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 89

8
102

171

177

183

190

197

204 1° Tempo

209

Qui t'ha can - tat el villan - cet no és el lla - üt, ai - mi - a, _____

mp

215

no és el po -

mp

p

220

ruc vi - o - li - net ni la vi - o - - - la pi - a: és u - na mi - ca de vent

mp

225

fred i de me - lan - co - ni - - - -

rit.

rit.

p.

L'istesso tempo
Allegretto capriccioso
ma un poco meno

229

ni

mp

Clou les parpelles en ton llit
i que la son hi sia,
mentre en l'angoixa de l'oblit
canto per tu l'aimia,
que fins la mort de mon delit
acabi en melodia.
Ah, si aquest llit meravellat
que ton bell cos havia
fos vivent i esperonat
d'estranya gelosia
i fos ton cos amortallat
amb el llençol on nia.
Car, filla fosca del matí,
si en aquest món fas via,
d'altres encara faràs morir
i no hi valdrà metgia,
tu que per l'esma de trair
jures vint cops al dia.
O si mon cor sense recés
que ta finestra espia,
o si mon cor occir pogués
amb una melodia,
si l'amor meva emmetzinés
encara t'amaria.
Qui t'ha cantat el villancet
no és el llaüt, aimia,
no és el poruc violinet
ni la viola pia:
és una mica de vent fred
i de melanconia.

Haidé
(fragments)

Rafael Subirachs i Ricart
Opus 90

Poesia: Joan Maragall

revisió:
Rafael Subirachs i Vila

Afectuós
(Larghetto)
1. Com una flor

Haidé
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 90

1
106

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Joan Maragall
revisió: Rafael Subirachs i Vila

♩ = 70

Cant

mf

Com u - na flor, — sempre més el teu amor en ma vi - da

Piano

mf

4

hi ha deixat u - na fra - gàn - ci - a que ja no em serà esva- i - da. Com

dolç i un poc més forte i retenint ♩ = 65

retenint més ♩ = 60

7

u - na flor, sempre més el teu a - mor en ma

mp

10

vi - da.

p

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart
© de la poesia: Hereus de Joan Maragall
© de la revisió: Rafael Subirachs i Vila

2. Ves qui t'ho havia de dir
Alegre i graciós $\text{♩} = 120$

14

18

f Ves qui t'ho ha - vi - a de dir, ca - ra fres - ca i co - lo - ra - da,

22

26

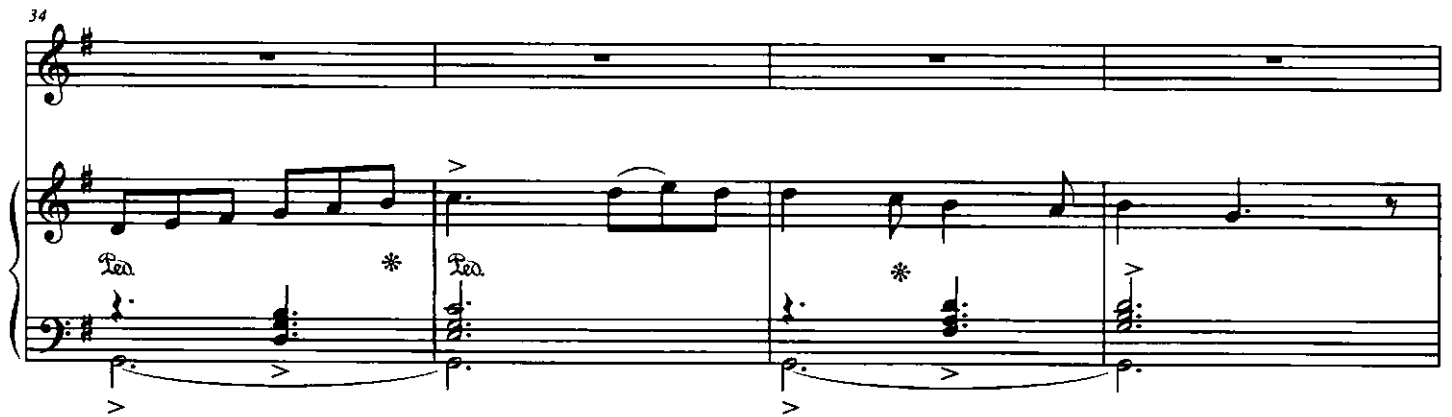
per un breu ins - tant d'a - mor to - ta ma vi - da en - flai - ra - da.

Detailed description: This is a musical score for a song in G major, 6/8 time, with a tempo of 120 beats per minute. The score is written for voice and piano. It consists of four systems of staves. The first system (measures 14-17) shows the piano introduction with a forte (f) dynamic. The second system (measures 18-21) contains the first line of lyrics: 'Ves qui t'ho ha - vi - a de dir, ca - ra fres - ca i co - lo - ra - da,'. The third system (measures 22-25) is an instrumental piano part. The fourth system (measures 26-29) contains the second line of lyrics: 'per un breu ins - tant d'a - mor to - ta ma vi - da en - flai - ra - da.' The score includes various musical notations such as notes, rests, dynamics (f), and articulation marks (accents, asterisks).

30

34

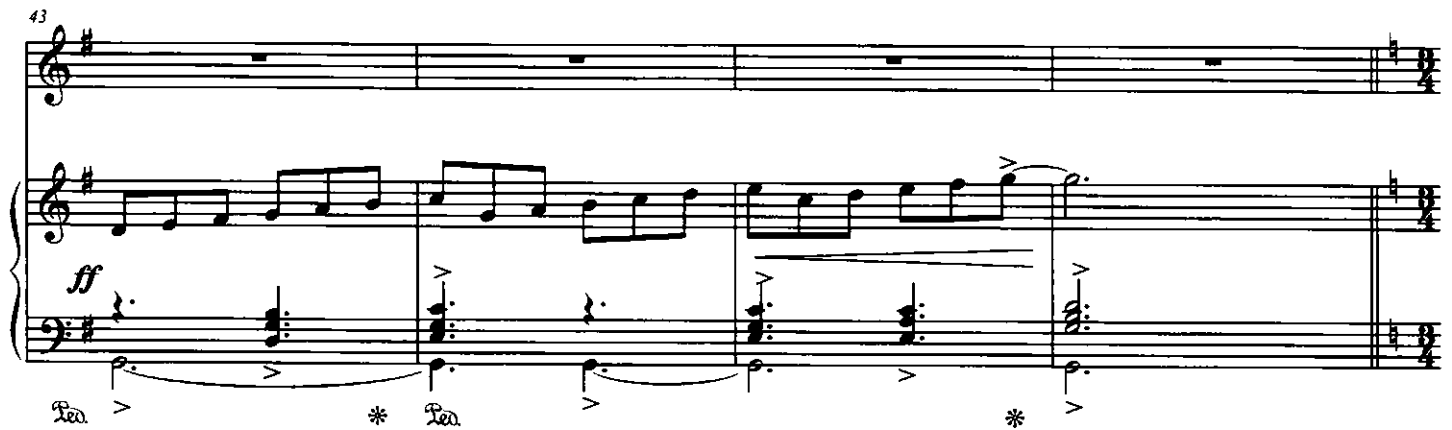
38

rit. *ossia* *a tempo*

Ves qui t'ho ha-vi - a de dir, ca - ra fres - ca i co - lo - ra - da.

43

3. Jo porto el teu pensament

Delicadament $\text{♩} = 60$

47

mp Jo por - to el teu pen - sa - ment _____ com al front u - na co - ro - na _____ que m'om-

56

bre - ja be - lla - ment: _____ nin - gú sap l'en - can - ta - ment, prô tot lo món se n'a -

65

Molt íntim

do - na. _____ *p* Jo por - to el teu pen - sa - ment

71

com al front _____ u - na co - ro - na. _____

pp

4. Hauré de fer un gran sospir

Apassionat ♩ = 100

78

ff Hau-ré de fer un gran sospir — per em - portar-me les au - res d'a - quest cel a din - tre el

84

ossia

pit. **f** Ai, sol! — que els cabells li dau - res. Hau - ré de fer un gran sospir.

90

96

ff **fff**

Suaument $\text{♩} = 60$

102 *mf* A - ra a - déu... El som - ni meu mai més tornarà a flo - rir. A - ra a -

106 *mp* déu... però no a - déu... lo mellor teu resta en mi. A - ra a - déu... però no a -

110 *cedint sempre* déu... A - ra a - déu... però no a - déu... A - ra a - déu... *mf*

114 *f* però no a - déu... a - déu... a - déu... a -

118

mf >

mp

pppp

déu...

1.
Com una flor, sempre més
el teu amor en ma vida
hi ha deixat una fragància
que ja no em serà esvaïda.
Com una flor, sempre més
el teu amor en ma vida.
2.
Ves qui t'ho havia de dir,
cara fresca i colorada,
per un breu instant d'amor
tota ma vida enflairada.
Ves qui t'ho havia de dir,
cara fresca i colorada.
3.
Jo porto el teu pensament
com al front una corona
que m'ombreja bellament:
ningú sap l'encantament,
prò tot lo món se n'adona.
Jo porto el teu pensament
com al front una corona.
- 4
Hauré de fer un gran sospir
per emportar-me les aures
d'aquest cel a dintre el pit.
Ai, sol! que els cabells li daures.
Hauré de fer un gran sospir.
5.
I ara adéu... El somni meu
mai més tornarà a florir.
Ara adéu... però no adéu...
lo millor teu resta en mi.
Ara adéu... però no adéu...

Adoració

Rafael Subirachs i Ricart
Opus 91

Poesia: Anònim

revisió:
Rafael Subirachs i Vila

Adoració

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 91

1
114

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Anònim
revisió: Rafael Subirachs i Vila

Lent ♩ = 60

Cant

mp Si la terra fos me - va i meu el mar i

Piano

p

4

meus el sol, la lluna i les es - tre - lles, *mf* ai, no tin - dri - a en - car prou mera -

7

ve - lles — per alçar-te un al - tar!

mp

10

pppp

Si la terra fos meva
i meu el mar
i meus el sol, la lluna
i les estrelles,
ai, no tindria encara
prou meravelles
per alçar-te un altar!

Els rústics madrigals
Cinc cançons a una sola veu i piano

Rafael Subirachs i Ricart
Opus 122

Poesia: Llorenç Riber

1. Vós teniu les mans tan blanques
2. Madona de sa Cabana
3. De dotze hores que té el dia
4. Amb tanta pena callo
5. Saps que em queien bé*

lectura, revisió i re-composició*
de text i música:
Rafael Subirachs i Vila

Els rústics madrigals

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122

I. Vós teniu les mans tan blanques

música: Rafael Subirachs i Ricart

poesia: Llorenç Riber

revisió: Rafael Subirachs i Vila

Andante semplice ♩ = 76

Cant

mp Vós te-niu les mans tan blan-ques com la flor del taron-

Piano

p

6 ger, oh, di-a-mant ver-ta-der! oh, co-rall de dos mil bran-ques!

11 *Un poc menys*

mp Com la nau que dei-xa es-te-l-la quan per mar fa ca-

16 mí vós te-niu el front tan fi que el pensa-ment fins l'en-te-la.

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart

© de la poesia: Hereus de Llorenç Riber

© de la revisió: Rafael Subirachs i Vila

21

mf Te- niu llu - en-tor tan vi - va dins les fon - dà - ri-es dels

mf

26

ulls que sem - blen es-tels di - üms ren - tats en plu- ja di - vi - na.

mf

31

mf Vostres dents són per - les clo - ses, la bo-ca, la bresca i la mel, *Menys* vostres

mf

36

gal - tes, du - es ro - ses, o - lor d'ambro-si - es del cel. *f* Vós te -

mp

Els rústics madrigals
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122
1. Vós teniu les mans tan blanques

a tempo

41

niu les mans tan blan - ques com la flor del taron - ger, oh, di-a-mant ver - ta -

p

46

der! oh, co - rall de dos mil bran - ques!, oh, co -

f

51

rall de dos mil bran - ques!

rit.

sempre dim.

ff

56

pppp

f

meno

sf

61 Subito lento ♩ = 66

66

mf *p*

Vós teniu les mans tan blanques
com la flor del taronger,
oh, diamant vertader!
oh, corall de dos mil branques!

Com la nau que deixa estel·la
quan per mar fa camí
vós teniu el front tan fi
que el pensament fins l'entela.

Teniu lluentor tan viva
dins les fondàries dels ulls
que semblen estels diürns
rentats en pluja divina.

Vostres dents són perles closes,
la boca, la bresca i la mel,
vostres galtes, dues roses,
olor d'ambrosies del cel.

Els rústics madrigals

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122

2. Madona de sa Cabana

música: Rafael Subirachs i Ricart

poesia: Llorenç Riber

revisió: Rafael Subirachs i Vila

Allegro ♩ = 66

Cant *mf* Ma - do - na de sa Ca - ba - na,

Piano *mp*

6 ai - xe - queu - vos de bon ma - tí que veu - reu el

11 sol sur - tir _____ ver - mell com u - na ma -

16 gra - na. *mf* Veu - reu com el

The musical score is written for voice and piano. The voice part is in a single staff with a treble clef, and the piano part is in two staves (treble and bass clefs). The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/8. The tempo is marked 'Allegro' with a quarter note equal to 66 beats per minute. The score is divided into four systems, each with a measure number (1, 6, 11, 16) at the beginning of the voice staff. The lyrics are in Catalan. The piano accompaniment consists of a continuous eighth-note pattern in the right hand and a simpler bass line in the left hand. Dynamics include mezzo-forte (mf) for the voice and mezzo-piano (mp) for the piano.

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart

© de la poesia: Hereus de Llorenç Riber

© de la revisió: Rafael Subirachs i Vila

21

món a - dor - mit dins la llum es re - no -

26

ve - lla i to - ta co - - sa ix més be - - - -

31

lla de la ne - gror de la nit.

36

f Can - tú - ri - es fres - ques d'o - cells

41

— en vols o en ver - da ver - ge - lla;

46

nú - vols que sem - blen ban - de - - - res, boi - res que

51

sem - blen vai - xells. _____

f

56

f So - bre les ca - ses llu - nya - - - nes tor - te - ro -

Els rústics madrigals
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122
2. *Madona de sa Cabana*

8
124

61

lets de fum fi _____ en es - pi - rals to - quen

66

l'ai - - - - re amb lau - des i tocs de cam - pa - - - -

71

na. *f* Sor - tiu que, per on - se -

76

vu - - - - lla, tre - mo - la un frà - gil en - cís. _____

Els rústics madrigals
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122
2. Madona de sa Cabana

81

Al, quin tre - sor - fo - ne - dis
hi ha en ca - da

86

broi i en ca - da fu - lla!

96

96

96

102

mf Dei - xeu ja el llit i el llen - çol,

107

Ma - do - na de sa Ca - ba - - - na, que

112

so - bre la pla - na des - gra - - - - na ja la ma -

117

gra - na del sol. *mf* I la mar amb els seus es -

Els rústics madrigals
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122
2. Madona de sa Cabana

122

culls en la se - va tas - sa - da in - fi - ni - - - -

127

ta va - ga, en - cal - ma - da i so - l - lí - ci - ta,

132

rit. *a tempo*

per en - trar dins els vos - tres ulls.

rit. *a tempo*

137

mf *pppp*

The musical score is written for piano and voice. It consists of three systems of staves. The first system starts at measure 143 and ends at 149. The second system starts at measure 150 and ends at 156. The third system starts at measure 157 and ends at 163. The piano part features a continuous eighth-note melody in the right hand and a bass line in the left hand. The voice part enters in the second system at measure 150. Dynamics include *mp* (mezzo-piano) and *pp* (pianissimo). Performance markings include accents (>) and slurs. The score concludes with a double bar line at measure 163.

Madona de sa Cabana,
aixequen-vos de bon matí
que veureu el sol sortir
vermell com una magrana.

Veureu com el món adormit
dins la llum es renovella
i tota cosa ix més bella
de la negror de la nit.

Cantúries fresques d'ocells
en vols o en verda vergella;
núvols que semblen banderes,
boires que semblen vaixells.

Sobre les cases llunyanes
torterolets de fum fi
en espirals toquen l'aire
amb laudes i tocs de campanes.

Sortiu que, per onsevulla,
tremola un fràgil encís.
Ai, quin tresor fonedís
hi ha en cada brot i en cada fulla!

Deixeu ja el llit i el llençol,
Madona de sa Cabana,
que sobre la plana desgrana
ja la magrana del sol.

I la mar amb els seus esculls
en la seva tassada infinita
vaga, encalmada i sol·lícita,
per entrar dins els vostres ulls.

Els rústics madrigals

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122

3. De dotze hores que té el dia

música: Rafael Subirachs i Ricart

poesia: Llorenç Riber

revisió: Rafael Subirachs i Vila

Allegro affectuoso $\text{♩} = 60$

Cant

mp De dot - ze ho - res que té el

Piano

p

7

di - a on - ze en vós en pen - sa - ré i tres

13

quarts n'hi a - fe - gi - ré; tant m'a - gra - deu, vi - da

19

mi - a!

mf

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart

© de la poesia: Hereus de Llorenç Riber

© de la revisió: Rafael Subirachs i Vila

Els rústics madrigals
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122
3. De dotze hores que té el dia

14
130

25

mf Mon pen - sa -

31

ment__ re - po - sa *mp* da - munt vós sen - se ne - guit;

37

mf o - cell so -

43

bre un ram flo - rit, *mp* pa - pa - llo - na so - bre u - na ro - sa.

Els rústics madrigals
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122
3. De dotze hores que té el dia

49
mp Amb l'hu - mil pen - sa - ment _____ meu _____ *mf* a - neu sem - pre a -

55
com - pa - nya - da, *f* com la llum és a la fla - ma

61
i la blan - cor _____ en la neu. *mp* Sou, mon pen - sa -

67
ment i vós, du - es co - ses en u - na so - la,

p

73

f oh, ven - tu - ro - sa a - lo - sa!, oh, pa - ra - dís

mf

79

dins mon cor!

ff

85

rit.

mf

a tempo ma un poco meno

91

mf ¿Què em va - reu dar, vi - da me - va, que, des - prés d'ha -

mf

97

ver - me fet pres, em do - na - reu mol - ta més vi - da

103

de la que m'hau - reu pres? **ff** To - tes les

109

ho - res del di - - a; **f** i a - ra m'a - rri - ba la nit.

115

mf ¿Què em va - reu dar, vi - da mi - a, que em pre - neu tam -

a tempo

121

bé — de nit? *pppp*

a tempo

ff

meno

f

rit.

127

135

143

De dotze hores que té el dia
onze en vós en pensaré
i tres quarts n'hi afegiré;
tant m'agradeu, vida mia!

Mon pensament reposa
damunt vós sense neguit;
ocell sobre un ram florit,
papallona sobre una rosa.

Amb l'humil pensament meu
aneu sempre acompanyada,
com la llum és a la flama
i la blancor en la neu.

Sou, mon pensament i vós,
dues coses en una sola,
oh, venturosa alosa!,
oh, paradís dins mon cor!

¿Què em vareu dar, vida meva,
que, després d'haver-me fet pres,
em donareu molta més vida
de la que m'haureu pres?

Totes les hores del dia;
i ara m'arriba la nit.
¿Què em vareu dar, vida mia,
que em preneu també de nit?

Els rústics madrigals

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122

4. Amb tanta pena callo

música: Rafael Subirachs i Ricart

poesia: Llorenç Ribèr

revisió: Rafael Subirachs i Vila

Allegro ♩ = 60

Cant

Piano

mf

f Amb

5

tan - ta pe - na ca - llo, a - ma - ga - da de ser fe - liç, que em

mp

9

pren un lleu ne - guit que em por - ta el de - sig.

13

mf Ni u - na fur - ti - va ro - jor ni u - na pà - lli - da bes -

mp

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart

© de la poesia: Hereus de Llorenç Ribèr

© de la revisió: Rafael Subirachs i Vila

17

llum de-nun-ci-en la cre-mor del de-sig, ni el per-

21

fum, *f* en-ca-ra que un ven-ti-jol la

mf

25

ca-ra fa-cien-ro-gir-me. I m'a-ma-go a-ma-ra - - - da de de-

29

sig, so-ta te-rra, en u-na sit-ja.

f

The musical score is written for voice and piano. It consists of six systems of staves. The first five systems each have a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (grand staff). The sixth system has a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a complex, rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes, often with slurs and accents. The vocal line is mostly whole and half notes, with some rests. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The score includes measure numbers 33, 37, 41, 45, 49, and 53. The final system (53) includes the lyrics in Catalan.

33

37

41

45

49

53

Amb tanta pena callo,
amagada de ser feliç,
que em pren un lleu neguit
que em porta el desig.

Ni una furtiva rojor
ni una pàl·lida besllum
denuncien la cremor
del desig, ni el perfum,

encara que un ventijol
la cara faci enrogir-me.
I m'amago, amarada de desig,
sota terra, en una sitja.

Els rústics madrigals

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122

5. Saps que en quedaren de bé

22

138

música: Rafael Subirachs i Ricart

poesia: Llorenç Riber

còpia i revisió: Rafael Subirachs i Vila

I.

Moderato mesto i molto espressivo ♩ = 66

Cant

mp Saps que'n queda-ren de bé les paraules que'n di-

Piano

p

5

gueres! *mp* Mon a - mat, tant de mal fe-res, com la boi-ra a les ci - re-res quan està en flor el ci-re-

9

rer. *mp* Ai, temps d'amor, temps gen-til! sen -

mp

13

ti - a en mon pit hu - mil una exqui - si - da fri - sanca com si

© de la música: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart

© de la poesia: Hereus de Llorenç Riber

© de la revisió: Rafael Subirachs i Vila

Els rústics madrigals
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122
5. Saps que en quedaren de bé

17

din - tre pon - ce - llant - se m'hi revin - gués un a - bril.

21

mf

25

f *mf* un poc rit.

29

Un poc més mogut ♩ = 108

mp Dins mon pit glaçat i sol quin raig tan joi-ós de sol quin a-lè ves-sant d'a -

Els rústics madrigals
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122
5. Saps que en quedaren de bé

24
140

33

ro - mes Quina pru - ï - ja de vol quina te - bi-or de

37

plo - mes! Un rou a - bla - ni - a el meu plor, —

41

ba - ti - a amb un mar - tell d'or la sang a - legre en mos polsos i era un niu de càntics dol-ços i de

45

rossinyols mon cor.

un poc rit..(de ♩ = 108 a ♩ = 104) ♩ = 100 ♩ = 95

Els rústics madrigals
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122
5. Saps que en quedaren de bé

49 $\bullet = 90$ *molto ritardando* ..... *poc a poc a tempo* $\bullet = 66$

p La jo - ia amb ses len - tes

53 ho - res m'ane - ga - va per es - to - nes; mon res - pir e - ra per -

57 *ritardando molto* $\bullet = 60$ $\bullet = 56$

fum mes mi - ra - des e - ren llum mos pen - saments pa - pa -

61 *Un poco pesante* $\bullet = 60$

llo - nes Pa - pa - llo - nes vo - lan - de - res re - vol - tant en - torn de tu, qui la

mp

p *p*

Els rústics madrigals
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122
5. Saps que en quedaren de bé

26
142

♩ = 59

a tempo ♩ = 66

65
te - va escl - va fe - res *mf* Tot ai -

69
xò se'n va - ren dur *f* Tot ai - xò se'n va - ren dur *p* les pa -

73
rau - les que'm di - gue - res *diminuendo e ritardando* les pa - rau - les que'm di - gue - res. *mp*

77
p *pp* *p* *Molto legato*

81

85

89

93

mp

p *p* *mp*

poc cresc.

sf *mp* *sf*

rit.

p

$\bullet = 60$
sempre rit. de $\bullet = 60$ a $\bullet = 51$

$\bullet = 57$ $\bullet = 54$ $\bullet = 51$

II.

Els rústics madrigals

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122

música: Rafael Subirachs i Ricart

28

poesia: Llorenç Riber

144

re-composició, còpia i revisió:

Rafael Subirachs i Vila

Moderato mesto i molto espressivo ♩ = 66

5. Saps com em queien bé

(poc a poc recuperar el tempo del ♩ = 51 fins al ♩ = 66)

97

mp Saps com em que - ien bé les paraules que em di-

101

gueses! *mp* Es-ti - mat, tant de mal em fe-res, com la boi-ra a les ci - re-res quan està en flor el ci-re-

105

rer. *sf* Ai!, temps d'amor i temps gen - til, surt

poc rit. *mp* a tempo

* ossia

109

del meu pit hu - mil una exqui - si - da fra - ganci - a: u-na

* ossia, opcional. (He procurat que aquests cants siguin adaptables per a veus altes i greus de dona. RSV).

113

flor ro-ja pon-ce - llant - se, u-na flor ví-vi-da d'un a - bril.

117

f

121

fff

sf

Un poc més mogut ♩ = 108

125

mp

mf

mp

Al meu pobre pit hi ex - tens les mans, un raig de sol, plenes a ves-sar d'a-

129 *mf*

ro - mes, de pru - ĩ - ja d'un a-le-teig d'o-cells i d'un lleu pessigolleig de

133

plo - mes! Un rou m'entendreix el cor mentre em bat un mar-

137 *mf* * *ossia*

tell d'or la sang a borbolls en mos poi - sos. És un niu de càn - tics

141

dolços i de ros - si-nyols el meu plor., el

m.esq.

subito ***fff***

• = 105 rall poc a poc fins al Primo tempo • = 100 • = 95

145

meu plor.

149

rit. de $\bullet = 66$ a $\bullet = 46$
 $\bullet = 66$ $\bullet = 56$ $\bullet = 46$

rit.

p

153

poc poc a temps $\bullet = 56$ $\bullet = 66$ a tempo

pp La jo - ia amb les len - tes for - mes m'a - bla - neix el

pp

p

157

* ossia

riu - re i el plor. El de - sig és perfum, la mi -

Els rústics madrigals
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122
5. Saps com em queien bé

32
148

ritardando molto ♩ = 60   ♩ = 50   ♩ = 35

161
ra - da, llum, — p'rò els pensa - ments, boi - ra es - pes - - -

165
♩ = 50 *poc a poc fins a recuperar gairebé el tempo...*
sa: *pp* *Primer: dit endintre, a consciència. Després endefora, en to incriminadori.* Pa - pa - llo - nes vo - la - dis - ses
A poc a poc recuperar el tempo però un poc menys *pp*

169
a - le - te - jen pel teu cap. *p* Pa - pa - llo - nes vo - la - dis - ses a - le - te - jen pel teu cap. *mf* Pa - pa - llo - nes vo - la - dis - ses
♩ = 57   ♩ = 58

173
a - le - te - jen pel teu cap. *f* Es - clava em feres! Es - clava em feres! Es - clava em feres!
♩ = 59

Els rústics madrigals
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 122
5. Saps com em queien bé

♩ = 60

177
Es - clava em feres! *ff* El meu cor... *ff* El meu cor *fff*

181
se'l van en - dur *f* les pa - raules *fff*

185
que em di - gue - res... *p*

189
que em di - gue - res. *mp* *diminuendo e ritardando* *p* *m.esq.* *a tempo* *mp* *Molto legato*

193

mf

197

p

201

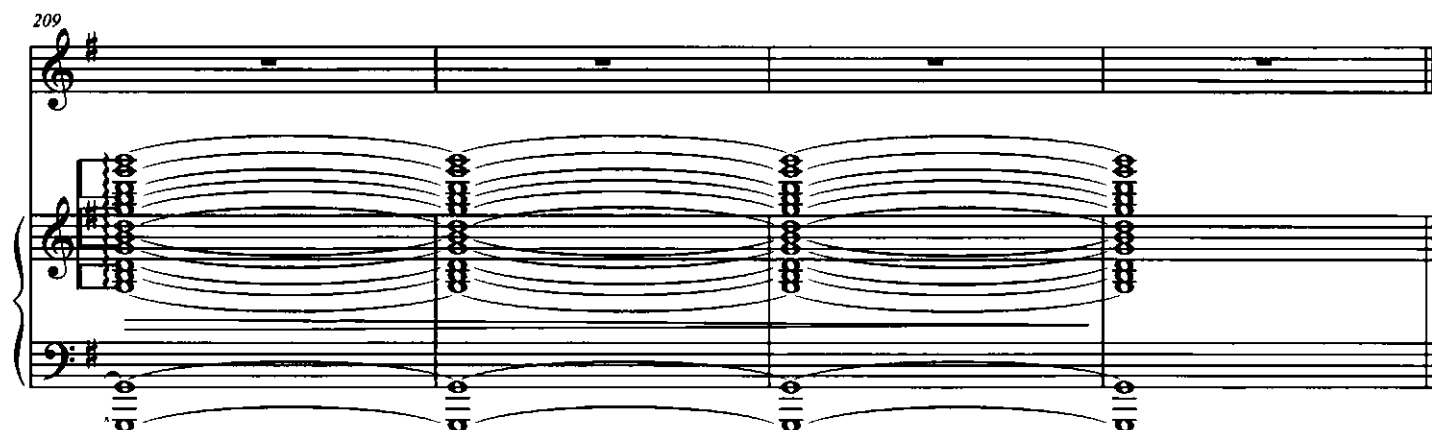
molto cresc.

sfz sfz

mp

205

sf mp sf rit. p pp

5A. Saps que en quedaren de bé

RSR

*(Versió original del text i de la música.
He marcat les intervencions en la revisió
amb asteriscs. En la música a penes hi he
intervingut. RSV).*

Saps que en quedaren de bé
les paraules que en digueres!
Mon amat,* tant de mal feres
com la boira a les cireres
quan està en flor el cirerer.*

Ai!,*** temps d'amor,* temps gentil,*
*sentia en mon pit humil
una exquisida frisança,*
com si,* dins meu*, *poncellant-se,
m'hi revingués un abril.

Dins mon pit glaçat i sol,*
quin raig tan joiós de sol!*
quin* alè vessant d'aromes!*
*quina pruija de vol! **
quina tebior de plomes!

Un rou ablania* el meu plor:*
*batia amb un martell d'or
la sang alegre en mos polsos;*
era un niu de càntics dolços
*i de rossinyols mon cor.

La joia amb ses lentes ones
m'anegava a* estones;
mon respir era perfum,*
mes mirades eren llum,*
mos pensaments, papallones.*

Papallones volanderes
revoltant* entorn de tu,*
qui la teva esclava* feres.*
Tot això se'n varen dur
les paraules que'm digueres.

5B. Saps com em queien bé

RSV

*Re-composició lliure.
Diàleg (revisió de text i de música)
entre Rafael Subirachs i Vila, fill, i
Rafael Subirachs i Ricart, pare).*

Saps com em queien bé
les paraules que em digueres!
Estimat, tant de mal em feres,
com la boira a les cireres
quan està en flor el cirerer.

Ai!, temps d'amor i temps gentil,
surt del meu pit humil
una exquisida fragància:
una flor roja poncellant-se,
una flor vívida d'un abril.

Al meu pobre pit hi extens
les mans, un raig de sol,
plenes a vessar d'aromes,
de pruija d'un aleteig d'ocells
i d'un lleu pessigolleig de plomes!

Un rou m'entendreix el cor
mentre em bat un martell d'or
la sang a borbolls en mos polsos;
és un niu de càntics dolços
i de rossinyols el meu plor.

La joia amb les lentes formes
m'ablancix el riure i el plor.
El desig és perfum,
la mirada, llum,
però, els pensaments, boira espessa.

Papallones voladisses
aletejen pel teu cap.
Esclava em feres.
El meu cor se'l van endur
les paraules que em digueres.

La font dels frares

Evocació d'una font vigatana

Rafael Subirachs i Ricart
Opus 125

Poesia: Miquel dels S. Salarich

En les nits avars de pau i fosc
 passegen els frares, tots plens de claror,
 que, a l'ombra divina de la nit silent,
 la lluna pentina les barbes d'argent.

De l'enyor dels frares la font va rajant
 i en ses aigües clares va surant, surant;
 al compàs simfònic del seu ploricó
 el seguici harmònic de la processó.

En caure la tarda, que el silenci és gran,
 la font, amb basarda, va plorant, plorant;
 fa dormir les garbes sobre els camps segats
 i fila les barbes dels encaputxats.

còpia i revisió:
 Rafael Subirachs i Vila

La font dels frares
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 125
Evocació d'una font vigatana

2
154

24 $\text{♩} = 50$

1. En les nits a - va - res de pau i fos - cor
p 2. De l'e - nyor dels fra - res la font va ra - jant

30 $\text{♩} = 50$

pas - se - gen els fra - res, tots plens de cla - ror,
i en ses ai - gües cla - res va su - rant, su - rant;

un poc più forte

36

que, a l'om - bra di - vi - na de la nit si - lent, la llu -
al com - pàs sim - fò - nic del seu plo - ri - có el se -

mp

42 *rit.*

na pen - ti - na les bar - bes d'ar - gent.
gui - ci har - mò - nic de la pro - ces - só

mf *p*

La font dels frares
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 125
Evocació d'una font vigatana

47 *a tempo*

meno *pp* 3. En cau - re la tar - da, que el si - len - ci és gran,

53 *pp*

la font, amb ba - sar - da, va plo - rant, plo - rant;

59 *f* *un poc più forte*

fa dor - mir les gar - bes so - bre els camps se - gats i fi -

65

la les bar - bes dels en - ca - put - - - xats. *rit.*

69 *mp*

Canción de la semilla buena

Rafael Subirachs i Ricart
Opus 131

Poesía: Autoría anónima*

copia y revisión:
Rafael Subirachs i Vila

Canción de la semilla buena

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 131

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesia: Autor anónimo
copia y revisión: Rafael Subirachs i Vila

Introducción: Larghetto $\text{♩} = 60$

Canto

f «¡Date pri - sa! ¡En mi vida es primavera! ¡Date pri - sa! ¡Lanza

Piano

f *mp*

5

ya tu semen - te-ra! ¡Da-te pri - sa! ¡Da-te pri - - - - sa!»

9 Coplas: Moderato $\text{♩} = 88$

mp Los a - mores de una ni - ña

mp

13

«brinca que te brin - ca el a - gua»

mf *f*

17 *mp* ca-en fá-ci - les al sur - co —«canta que te can - ta el

21 *mf* *mp* *mf* al - ba»-

25 *mf* Los a-mores de una ni - ña tienen la tie - rra abo -

marcato il canto (con las dos manos)
meno *mf*

29 *f* na - da. *f* Es tan fá-cil la co - se - cha cuan - do llueve la es - pe - *

33 *rit.* *a tempo*

ran - za. *mp* Echa a - mores a vo - le - o

37 *f* *rit.* *a tempo*

«brinca que te brin - ca el a - gua» *mf* por la esquina de mis sue - ños

41 *mf* *rit. ...* *mf*

«canta que te can - ta el al - ba»

45 *Primo tempo*

mp Por mi mundo de ilu - sio - nes

49

«brinca que te brin - ca el a - gua»

mf *f*

53

mf por mi mundo de hori - zon - tes «canta que te can - ta el

mf *mp* *mf*

57

al - ba»

ff *sf*

61

mf mi pradera es tierra fér - til pa - ra co - plas de espe -

meno *mf*

marcato il canto
(con las dos manos)

65
ran - za. *ff* ¡E - cha pu-ñados de a - mo - res, se - mi - llas i - lu - sio -

69
na - das, *mp* y ve - rás la fru - ta dul - ce

73
«brinca que te brin - ca el a - gua» *ff* ma - du - rando sus que - re - res

77
«canta que te can - ta el al - ba» *f* *rall. hasta el final*

The musical score is written for voice and piano. It consists of two systems of staves. The first system starts at measure 81 and the second at measure 85. The key signature has three flats (B-flat, E-flat, A-flat). The voice part features melodic lines with lyrics 'Ah' and dynamic markings *mf* and *mp*. The piano accompaniment includes arpeggiated figures and sustained chords, with a *p* marking at the end of the second system.

—«¡Date prisa!
¡En mi vida es primavera!
¡Lanza ya tu sementera!»—

Los amores de una niña
—«brinca que te brinca el agua»—
caen fáciles al surco
—«canta que te canta el alba»—.

Los amores de una niña
tienen la tierra abonada.
Es tan fácil la cosecha
cuando llueve la esperanza.

Echa amores a voleo
—«brinca que te brinca el agua»—
por la esquina de mis sueños
—«canta que te canta el alba»—.

Por mi mundo de ilusiones
—«brinca que te brinca el agua»—
por mi mundo de horizontes
—«canta que te canta el alba»—

mi pradera es tierra fértil
para coplas de esperanza.
—¡Echa puñados de amores,
semillas ilusionadas,

y verás la fruta dulce
—«brinca que te brinca el agua»—
madurando sus quereres
—«canta que te canta el alba»—.

A la rueda, rueda

Rafael Subirachs i Ricart
Opus 142

Poesía: Autoría anónima*

copia y revisión:
Rafael Subirachs i Vila

Allegretto (M.M. ♩ = c. 104 aprox.)

música: Rafael Subirachs i Ricart
poesía: Autor anónimo
copia y revisión: Rafael Subirachs i Vila

Piano

mf Rea * Rea * Rea * Rea *

5 Rea * Rea * Rea *

9 *f* A la rue-da, rue - da, trom - pe - ta y tam - bor; a la rue-da, rue-da, de pa -
f A la rue-da, rue - da, trom - pe - ta y tam - bor; a la rue-da, rue-da, de pa -

Rea * Rea * Rea *

15 vo y tu - rrón.
vo y tu - rrón.

Rea * Rea * Rea *

26

f

se lla - ma Je - sús y es Dios que en sus bra - zos se ha dor -
la bar - ba de San Jo - sé lo res - guar - da - rá del

f

se lla - ma Je - sús y es Dios que en sus bra - zos se ha dor -
la bar - ba de San Jo - sé lo res - guar - da - rá del

f

Tea * *Tea* * *Tea* * *Tea* *

32 *p*

mi - do. Oh oh oh oh oh oh oh oh oh oh oh oh oh oh
fri - o. Ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah

p

mi - do. Oh oh oh oh oh oh oh oh oh oh oh oh oh oh
fri - o. Ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah

p

f

Rea * *Rea* *

38

f A la rue-da, rue - da, trom-pe - ta y tam - bor; a la rue-da, rue - da, de pa -
A la rue-da, rue - da, trom-pe - ta y tam - bor; a la rue-da, rue - da, de pa -

f A la rue-da, rue - da, trom - pe - ta y tam - bor; a la rue-da, rue - da, de pa -
A la rue-da, rue - da, trom - pe - ta y tam - bor; a la rue-da, rue - da, de pa -

Pia * *Pia* * *Pia* *

44

vo y tu - rrón.
vo y tu - rrón.

vo y tu - rrón.
vo y tu - rrón.

Pia * *Pia* *

49

p La Vir-gen Ma - ri - - - a can - ta y el ni - ño se ha son - - -

p La Vir-gen Ma - ri - - - a can - - - ta y el ni - ño se ha son - - -

p *mf* *p*

Pia * *Pia* * *Pia* *

55

re - i - - do; *mf* con la va - ra San Jo - sé el com-pás lle - va ba - ji - to.,

mf

Tea * *Tea* * *Tea* * *Tea* * *Tea* *

61

f con la va - ra San Jo - sé el com - pás lle -

f

Tea * *Tea* * *Tea* * *Tea* *

67

va ba - ji - to., *ff* ba - ji - to., *p* ba - ji - -

f *ff* *p* *ff* *p*

Tea * *Tea* * *Tea* *

73

to. *Pia*

f *ff*

Pia *

78

ff A la rue-da, rue - da, trom-pe - ta y tam - bor;

ff A la rue-da, rue - da, trom - pe - ta y tam - bor;

Pia * *Pia* *Doble lento* ♩ = 52 * *Pia*

poco ritardando

84

mp a la rue-da, rue - da, de - tu co - ra -

mp a la rue-da, rue - da, de - tu co - ra -

fff *mp* *ff*

Pia *

The musical score is for a piece titled 'A la rueda, rueda' by Rafael Subirachs i Ricart, Opus 142. It is marked 'a tempo'. The score consists of three staves. The top two staves are vocal parts, both starting with a measure number of 90. The first vocal staff has a melodic line with a slur over the first four measures. The second vocal staff has a similar melodic line, also with a slur. The third staff is a piano accompaniment, starting with a measure number of 8. It features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes, with a forte (f) dynamic marking at the beginning and a fortissimo (fff) dynamic marking at the end. The piano part includes various musical notations such as slurs, accents, and a 'Leo.' marking at the bottom left.

*A la rueda, rueda,
trompeta y tambor;
a la rueda, rueda,
de pavo y turrón.*

La Virgen María tiene
un niño recién nacido,
se llama Jesús y es Dios
que en sus brazos se ha dormido.

*A la rueda, rueda,
trompeta y tambor;
a la rueda, rueda,
de pavo y turrón.*

La Virgen María acuna
al niño que está aterido;
la barba de San José
lo resguardará del frío.

*A la rueda, rueda,
trompeta y tambor;
a la rueda, rueda,
de pavo y turrón.*

La Virgen María canta
y el niño se ha sonreído;
con la vara San José
el compás lleva bajito.

*A la rueda, rueda,
trompeta y tambor;
a la rueda, rueda,
de tu corazón.*

La paràbola de les deu verges

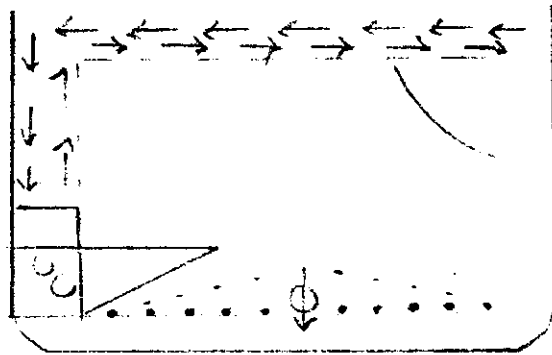
Una al·legoria dramàticomusical
composta de cinc escenes, quinze cants amb una Escena Sacra,
per a tres cantants solistes,
un doble cor de cambra femení
i un cor mixt
amb acompanyament de piano i armònim

opus 21

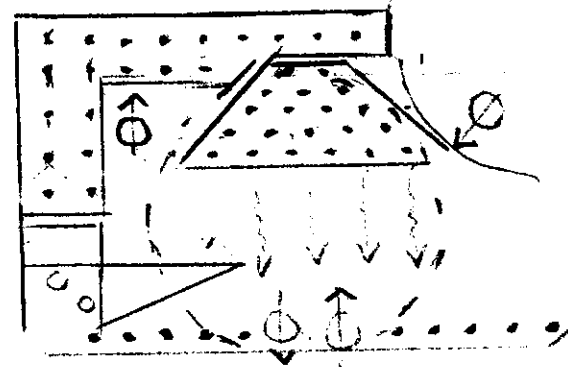
música: Rafael Subirachs i Ricart
(1902-1977)
poesia: Eduard Junyent i Subirà
(1901-1988)
adaptació, revisió i creació de parts incompletes:
Rafael Subirachs i Vila (1948)

Introducció: Camí d'entrada processional

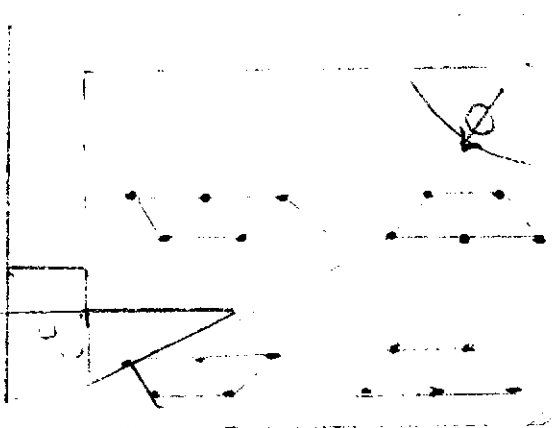
1ª Esc.
2. ESPERA

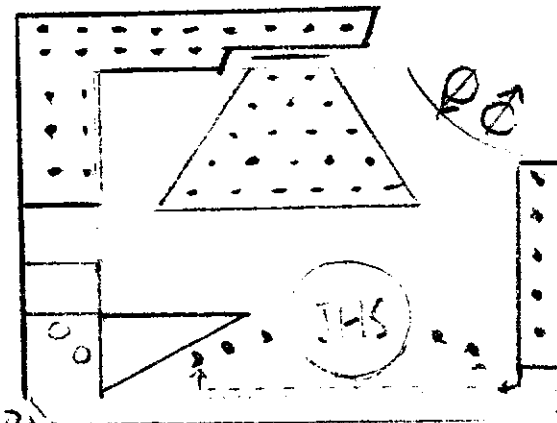
4^a Esc.
FESTA 2

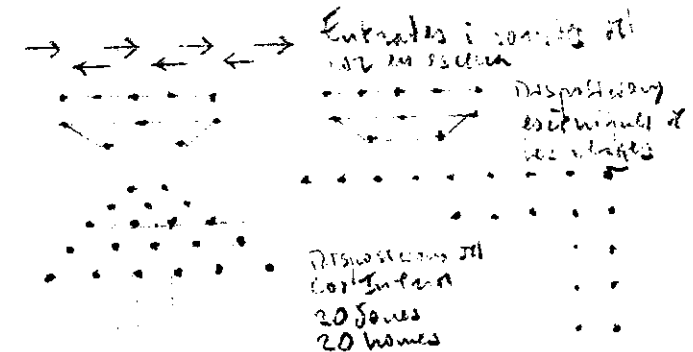
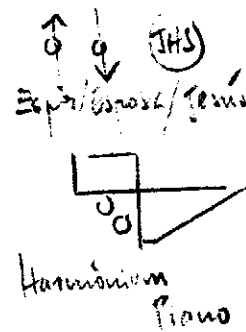
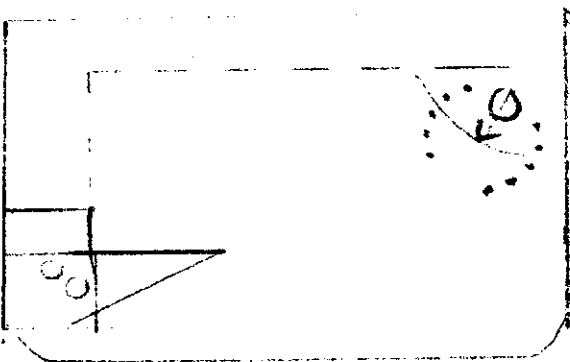
2ª Esc.
FESTA 1

5ª Esc.
Exhortació
i Càntic:
ESCENA SAGRADA

3ª Esc.
Superbús:
BORA LA CORTINA

Entrades i sortides al
cor de l'escena
Disposició
escenària de
les entrades
Disposició del
cor de l'escena
20 Joves
20 homes

DRAMATIS PERSONÆ

Solistes:

L'Esposa: Soprano

L'Espòs: Tenor

Jesús: Baix

Cinc verges folles: 3 sopranos i 2 contralts

Cinc verges sàvies: 2 sopranos i 3 contralts

Cors:

Donzelles: Sopranos i contralts

Donzells: Tenors i baixos

Cor Interior: (s. c. t. b.)

ÍNDIX

Introducció: Cant d'entrada processional: (*Cor interior*)

1. En l'ample silenci	1

Primera escena: L'espera (*Esposa, Verges i Cor Interior*)

2. L'amistat	4
3. L'espera	9
4. El guarniment de l'Esposa	13
5. Ritornello: En l'ample silenci	17

Segona escena: Festa 1 (*Esposa i Verges*)

6. Frisances	19
7. Corrandes de la nocturna festa	25
8. Jardí d'amor	40

Tercera escena: Interludi (*Verges i Cor Interior*)

9. Rera la cortina	47

Quarta escena: Festa 2 (*Esposa, Espòs, Verges, Donzells i Donzelles*)

10. Cançons de nocces	52
11. Confrontació entre verges	57
12. L'aplegament dels esposos	70
13. Oh gloses de l'amor pur	78

Cinquena escena: Exhortació i himne (*Jesús, Esposa, Espòs, Verges i Cor Interior*)

14. Cant de lloança	100
15. Escena Sacra	107

TEXT

Introducció: **Cant d'entrada processional.**

1. En l'ample silenci

L'escena està en penombra; en un costat hi ha un setial i, en un altre, un piano i un armònim amb dos instrumentistes.

COR INTERIOR:

Als afores se sent iniciar-se un cant. Un cor interior de veus mixtes entra en una sala.

- 1 _____ En l'ample silenci del vespre adormit
el somni que passa semblant meravelles
encén les estrelles
del vel de la nit
i aixeca la lluna pel cel descobert,
tan blanca i tan fina, que cau desmaiada
pel bosc i la prada,
la mar i el desert.
- 2 _____ Tot dorm en sos braços puríssims de neu:
flauteja l'oratge gronxant la palmera,
la font riallera
son cant fa més breu.
Oh, blana dolcesa de nit oriental
que enjoies les gràcies en l'hora callada
per fer ben amada
la festa nupcial!
- 3 _____ No veus la caseta d'arran el jardí
tan xica i polida que quieta reposa?
No veus com l'Esposa
més blanca que el lli
s'espera, frissosa, asseguda al llindar
si ja les amigues li dus per la via
per quan la vindria
l'Espòs a cercar?
- 4 _____ Prou guaita si vénen al lluny del camí,
si canten o riuen en cada escomesa
o amb muda peresa
es torben a eixir.
Oh, blana dolcesa de nit oriental,
l'encís que desvetlles i el somni que trenes
són riques ofrenes
d'amor virginal!
- 5 _____ Eixampla les ales sedoses del vent
i escampa la flaire del lliiri que es bada
amb l'aigua argentada
que rissa el torrent.
No sents com les verges ja venen, de lluny
se les ou com refilen sos llavis de nina,
rialla argentina
que corre i s'esmuny?

Rera el cor l'Esposa i deu verges que la volten portant cada una un gresol encès entren també i avancen cap al setial.

- 6 _____ No veus com se n'entren portant a la mà
el llum de bon oli d'oliva flairosa?
No veus com l'Esposa
les surt a abraçar?
No veus com se n'entren portant a la mà
el llum de bon oli d'oliva flairosa?
No veus com l'Esposa
les surt a abraçar?

Primera escena: L'espera

2. L'amistat

L'escena s'il·lumina. Veiem l'Esposa asseguda al setial, cinc verges prudents, o sàvies, i cinc folles imprudents, les diferenciem, amb llurs gresols encesos, i, al fons, el cor interior en un semicercle.

LES DEU VERGES:

A l'Esposa.

Amiga, els camins de llum
ens duen a l'amistat
on trobàvem el perfum
del teu cor i ta bondat.

3. L'espera

L'ESPOSA:

L'esposa s'incorpora i s'adreça a les verges.

Fins ara us he esperat
vora el camí, donzelles:
fins ara us he esperat
enmig d'un gran esclat
de meravelles.
Mes ara sou aquí
-quin goig més nostre!:
mes ara sou aquí,
demà de bon matí
no seré vostra.
La nit avançarà
ferma i sens treva;
la nit avançarà,
l'espòs prompte vindrà
per fer-me seva!

Dit això, l'Esposa s'envolta de les verges que apaguen llurs gresols per preparar-se per guarnir-la.

4. El guarniment de l'Esposa

COR INTERIOR:

Les verges guarneixen l'Esposa.

Donzelles, mentre no ve
agenceu-li bé l'esposa
ruborosa com la rosa
arrencada del roser.
Apagueu vostre gresol
que no cal cap llum encesa
allà on brilla sa bellesa
més lumínica que el sol.
Poseu-li el vestit nupcial,
la túnica amb llana fina
orlada de sedalina
i amb ramatges de corall.
Estrenyeu-li amb cinyell d'or
que caigui per cada banda
onejant com la garlanda
de les fulles d'una flor.

I poseu-li el mantell blau,
blau com la mar i el celatge,
que damunt son blanc ropatge
és el millor que li escau.

Com és airosa i gentil,
donzelles, la vostra amiga;
rumbeja com una espiga
cisellada en bell estil!

Endevineu en sos ulls
com l'amor la fa renéixer
cascadejant dels seus rulls,
coronada amb la madeixa.

Veniu a besar ses mans
que prometen esperances
de deliquis i frisances
sota l'or i els diamants.

Veniu en l'hora fidel
que és l'hora més encisera
i cobriu sa cabellera
amb les randes del seu vel.

Ofreneu vostres ramells
on la rosa alexandrina
sagni viva i nacarina
entre lliris i clavells.

I acosteu-vos amb bells cants
totes juntes fent rodona
per posar-li la corona
de les noccs triomfants.

Guarnida l'Esposa s'asseu al seial presidint l'escena. Les verges s'asseuen als seus peus.

5. En l'ample silenci

El cor interior surt processionalment d'escena i fa camí a l'inrevés de l'entrada.

- 1 _____ En l'ample silenci del vespre adormit
el somni que passa semblant meravelles
encén les estrelles
del vel de la nit
i aixeca la lluna pel cel descobert,
tan blanca i tan fina, que cau desmaiada
pel bosc i la prada,
la mar i el desert.
- 2 _____ Tot dorm en sos braços puríssims de neu:
flauteja l'oratge gronxant la palmera,
la font riallera
son cant fa més breu.
Oh, blana dolcesa de nit oriental
que enjoies les gràcies en l'hora callada
per fer ben amada
la festa nupcial!
- 3 _____ No veus la caseta d'arran el jardí
tan xica i polida que quieta reposa?
No veus com l'Esposa
més blanca que el lli
s'espera, frissosa, asseguda al llindar
si ja les amigues li dus per la via
per quan la vindria
l'Espòs a cercar?

- 4 _____ Prou guaita si vénen al lluny del camí,
 si canten o riuen en cada escomesa
 o amb muda peresa
 es torben a eixir.
 Oh, blana dolcesa de nit oriental,
 l'encís que desvetlles i el somni que trenes
 són riques ofrenes
 d'amor virginal!
- 5 _____ Eixampla les ales sedoses del vent
 i escampa la flaire del lliri que es bada
 amb l'aigua argentada
 que rissa el torrent.
 No sents com les verges ja venen, de lluny
 se les ou com refilen sos llavis de nina,
 rialla argentina
 que corre i s'esmuny?
- 6 _____ No veus com se n'entren portant a la mà
 el llum de bon oli d'oliva flairosa?
 No veus com l'Esposa
 les surt a abraçar?
 No veus com se n'entren portant a la mà
 el llum de bon oli d'oliva flairosa?
 No veus com l'Esposa
 les surt a abraçar?

Segona escena: **Festa 1**

6. Frisances

LES DEU VERGES:

Les verges s'incorporen.

7. Corrandes de la nocturna festa

A l'Esposa.

Diví present d'amor,
 beutat i formosor,
 de la nocturna festa,
 en ella hem adollat
 l'antic tresor amat
 per coronar ta testa.

La fresca de la nit
 tos ulls ha deixondit,
 oh flor en poncellia!
 per aguaitar el cel
 si et parla cada estel
 del teu espòs, aimia.

L'oreig te'n du el perfum
 i el foc que al pit consum
 t'abranda amb nou coratge:
 desig del navegant
 que plora sospirant
 als braços de la platja.

Entre elles i per a elles.

Cançons de joventut,
cançons d'amor, donzelles,
són l'esplendent virtut
de nostres gorges belles.

Cantem i refilem.
La nit puja callada;
per encalmar son peu
li cal una tonada.

Mes, ai!, que la temor
de perdre nostra amiga
en nostre pit sonor
un nus entortolliga!

Les verges intenten fer partícipa de la seva festa l'Esposa però ella no vol.

Adéu, oh cant alat
i dolça melodia!
La por del comiat
clogués nostra alegria.

Les ales de la son
van davallant feixugues
i com el sol que es pon
les nostres veus porugues.

Els nostres ulls lassats,
les danses condormides
i els jocs acompassats
ens deixen defallides.

A la fi de les corrandes les verges es deixen anar, lasses, com desmaiades però alegres, als braços i al respall del setial de l'Esposa, moment en que Ella s'aixeca i camina vers el centre de l'escena des d'on els diu:

8. Jardí d'amor

Cau la llum, suaument. Tot es disposa per al repòs. Només l'Esposa una llum guarda, que decandeix lentament.

L'ESPOSA:

Mireu el jardí d'amor,
com floreixen les poncelles;
mireu la casta blancor
dels lliris de fresca olor.
Dormiu en bon son, donzelles.

Com un ramell en el pit
la lluna se us hi és posada,
la lluna d'argent brunyit,
i com papallons de nit
els estels hi fan volada.

Dormiu amb bon son, dormiu,
que el rossinyol emmudia,
i les ales de l'estiu
us acotxen com un riu
de confident companyia.

En penombra gairebé, l'Esposa torna al setial, les verges li fan lloc i s'asseuen als seus peus en repòs.

Tercera escena: **Interludi**

9. Rera la cortina

COR INTERIOR: De dintre estant de l'escena se sent el cor que canta.

Dormiu, dormiu, arbres i cims,
blanc fontinyol i gerda prada
que encara vetlla alguna fada
que us vol teixir amb els seus cants
una balada.

Un cant de llum i un cant de flor,
escuma flonja d'aigua viva
que ara reneix i adés es mor
per trucar en vostre cor,
tota festiva.

LES DEU VERGES: Les verges dels peus de l'Esposa estant.

Fina, sedosa pulcritud de marbre,
la mitja nit,
a peu descalç s'enfila per cada arbre
i apaga les remors del bosc florit.

Amb una mà recull sa cabellera
i amb l'altra mà
la va entortolligant amb la foguera
de les estrelles vives d'argent clar.

Se'n puja als cims i tot seguit davalla
pel corriol
a on es desfà la inútil revifalla
del rec perdut i el bleix de l'oratjol.

Vora l'estany en la pupil·la cega
detura el pas
i l'aigua rep la voluptuosa entrega
del seu cos esllanguit amb un abraç.

Oh mitja nit, com has tombat! Finia
la vida anhel,
la vida amor, la vida melodia
sospesa en la claror de cada estel.

Tot resta amortallat en l'ombra densa
i res no et diu
el cant de comiat en la partença
si no és l'amor que encara per tu viu.

COR INTERIOR:

Voltada de la flor de ses amigues
s'espera en el jardí la casta esposa,
tímida i núbil, desmaiada rosa.
Quan s'adormia, coronat d'espigues,
l'espòs la ve a cercar amb un llarg seguici
de jovencells cantors
que saben cants d'amors
per invocar l'estel que els és propici.

Quarta escena: Festa 2.

10. Cançons de nocces

Entren a escena l'Espòs amb uns donzells que canten i ballen d'una manera festiva.

ELS DONZELLS: (tenors i baixos del cor interior)

Encenem les antorxes al vent
que rossegi la flama,
com el foc que s'encén
en el cor del qui ama.

Els camins són més curts i el delit
amb coratge s'ablana
quan reviu l'esperit
a la llum de la flama.

Els donzells inicien un contrapàs en honor de l'Espòs.

Quina veu ve del fondal?
Quina veu en companyia
desencanta l'harmonia
del silenci nocturn?

Fins els cims s'han commogut,
també les planes desertes,
i les verges, ben despertes,
en extrema quietud.

Els donzells completen el contrapàs.

Adéu, papalló daurat
que vetllaves sa dormida!
La veu llunyana les crida
i el seu clam les ha sobtat.

11. Confrontació entre verges.

L'Esposa s'aixeca agitada, fins ara no s'havia adonat de la presència de l'Espòs amb la bullanga dels donzells.

L'ESPOSA:

Serà l'espòs, oh vida,
que ve amb la comitiva?

Les verges darrera l'Esposa també s'aixequen.

LES DEU VERGES:

Encenem la flama viva
del gresol que s'apagà.

Les verges prudents encenen llurs gresols però les folles no tenen oli d'encendre i no poden.

L'ESPOSA:

És l'hora del goig suprem
que la meva ànima abriga.

LES CINC VERGES SÀVIES:

Nosaltres prestes estem
per acompanyar-te, amiga.

LES CINC VERGES FOLLES:

Nostre gresol és petit,
el seu flam eixirivit
no hi pren bé de cap manera.

LES CINC VERGES SÀVIES:

Com que no l'heu proveït
amb bon oli d'olivera!

LES CINC VERGES FOLLES:

Si en donéssiu la meitad
el cremalló s'encendria,
amigues, per pietat!,
n'hi hauria prou per fer la via.

LES CINC VERGES SÀVIES:

Donzelles folles, aneu
al mercat, n'hi ha de sobra;
el trobareu a bon preu
si un marxant per vostre encant,
tot encisant-se, es distreu.

Imprudents, folles donzelles
que no us sabeu governar,
si no us sabeu fer estimar,
què en treieu de ser tan belles?
Folles sou; si fóssiu llestes
obrarieu prestament;
vostres mans no són prou destres,
no gombolden cap talent.

Aneu, que l'espòs ja arriba!
Proveu vostre gresol,
que sa galant comitiva
ja puja pel corriol.

Les verges se separen; les sàvies es reuneixen amb l'Esposa i les folles són apartades.

12. L'aplegament dels esposos

Els donzells, que estan amb l'Espòs, avancen una mica. Ell se separa d'ells i es planta en distància però ostensiblement visible per a l'Esposa; i així ambdós es miren llargament.

ELS DONZELLS: (tenors i baixos del cor interior)

A les verges prudents.

En la nit, al jardí, les poncelles
ens fan més claror
per robar-vos, donzelles,
el vostre tresor.

LES CINC VERGES SÀVIES:

Als donzells.

Del tresor amagat de l'esposa
som guardes fidels
que ara, a porta desclosa,
preneu, jovincells.

L'ESPÒS:

Als donzells.

Veieu-la, donzells, l'esposa
com és madura d'amor,
encesos sos ulls de rosa,
els amara amb rou de plor.
No temeu que llanguiria
car l'amor és fort i sa,
ni l'aigua l'apagaria
ni el foc el consumirà.

L'ESPOSA:

A l'Espòs.

Tota me'n sóc tras mudada
del teu parlar benamat;
tu ets esperit i alenada
que em dones força en el combat.

L'Esposa s'acomiada de les verges sàvies.

Donzelles, una besada.
Preneu l'última abraçada
que sols visc pel meu amat!

L'ESPÒS:

L'Espòs, que ha arribat fins on es troba l'Esposa, li ofereix el seu braç i Ella el prèn. Ambdós es dirigeixen al setial al costat del qual n'hi han posat un altre. L'Espòs la convida a seure i, en acabar, ell també s'asseu.

Dona gentil, exquisida,
esposa que em sostindràs;
aquí tens la meva vida,
ma gallardia i mon braç.

ELS DONZELLS: (tenors i baixos del cor interior)

Esposos benamats somriuen
en les altures de la nit,
les poncelles xiuxiueigen
la cançó de l'esperit.

Anem que ja la llar espera
el connubi festival
i cada branca lleugera
ens senyala el caminal.

13. Oh gloses de l'amor pur!

DONZELLES i DONZELLS del COR INTERIOR:

Les donzelles (dones del cor interior) s'hi ajunten.

Oh, gloses de l'amor pur,
idil·lis de primavera,
rialles en cel d'atzur,
fontanelles d'aigua vera.

Les donzelles als Esposos.

En cada camí teniu
el puntejar de la lira,
l'amagatall de l'ombriu
i l'oratge que sospira.

La meitad del cor de donzelles i donzells als Esposos.

Passeu amb el fresquejar
de la fronda atapeïda
que cada marge és l'altar
on es venera la vida.

Les dues meitats juntes canten les unes a les altres, l'Espòs a l'Esposa i l'Esposa a l'Espòs es diuen «Amor».

Passeu, cavallers d'amor,
donzelles de cortesia
que als esposos feu honor
en gallarda companyia.

Uns donzells aixequen arcs de cintes de colors i de flors i els col·loquen sobre els Esposos.

Als Esposos.

Entreu per l'ample portal
i fermeu la porta closa
per gaudir sense cap nosa
de la festa nupcial.

A les folles, que es planyen desesperadament.

Ja retorna el desencís
de la natura callada
i esborra el moment feliç
que deixa vostra petjada.
Però, ai las!, que vostre cant
té una estrofa d'elegia
que les verges quan vindran
la diran en l'agonia.

Les verges sàvies s'afegeixen al cant general que contrasta amb els laments de les folles mentre els Esposos canten a duo: —«Amor, Amor»—.

Oh folles!, l'Espòs vingué
regalimant benaurança
que a vosaltres no us pervé
pel descuit i la tardança.
La porta ja us han barrada
i a fora tot resta en pau;
ja passa la cavalcada
com la lluna d'un somni blau.

Els arcs de cintes de colors i de flors que els donzells han aixecat sobre els Esposos ara els abaixen i acorralen les folles. Aquestes, lliurades al seu desesper inconsole i desesperat, cauen presoneres. Han construït un clos al seu entorn del qual no saben com en poden sortir.

LES CINC FOLLES:

Als Esposos

Esposos, obriu sis plau!

Tothom resta dempeus, quiet i en silenci. Ningú no atén a la porta.

—Petita pausa—

Cinquena escena: Exhortació i himne

14. Cant de lloança

DONZELLES i DONZELLS del COR INTERIOR:

Als Esposos.

Virtut d'amor, conquesta merescuda,
l'un a l'altre us guanyeu mútuament
i el triomf assolit que així us trasmuda
us junta amb un sol llaç eternament.

(L'estrofa següent, («Arbre fidel»), serà cantada dues vegades, la primera, per l'Esposa i per les verges prudents, amb el reforçament de sopranos del cor interior; la segona, s'hi afegeix l'Espòs, amb el reforçament de tenors del cor interior. La subsegüent estrofa, («Símbol sagrat») s'hi afegirà la resta). El grup cantant es desplaça en processó per l'escena i crea un buit radiant al bell mig de l'escena).

ESPOSOS, VERGES PRUDENTS, DONZELLES i DONZELLS del COR INTERIOR:

Arbre fidel
de saba beneïda,
tos fruits de mel
seran de nova vida
quan més en l'esperit entri l'arrel.

Símbol sagrat
on l'Home Déu se'ns dona
crucificat
en mística corona
d'Espòs de sang del seu immens ramat.

LES CINC FOLLES:

Les folles supliquen endebades als Esposos del seu clos estant en un darrer esforç inútil.

La nit és fosca
i el vent gelu.
Obriu, esposos,
si pietat teniu!
Per pietat,
obriu, obriu!

Les folles fan uns darrers esforços per alliberar-se fins que cauen en un sever i desesperat defalliment. Cauen exhaustes sobre els genolls i de genolls es pleguen a terra a sobre de si mateixes.

15. ESCENA SACRA

Jesús arriba amb pas pausat i es col·loca en el buit radiant creat al centre de l'escena. En veure'l les folles trenquen el seu clos i van a raure als seus peus per suplicar-li encara que els sigui concedit el perdó.

A les folles.

JESÚS:

Per què no éreu a punt, oh verges folles,
quan l'Espòs va arribar aquell sant dia?
En veritat no sé qui sou, donzelles;
no éreu les amigues de l'Esposa?
no participàveu del seu goig més íntim?

Les folles es prosternen davant de Jesús en senyal de respecte i de súplica.

Talment el Fill de l'Home, així en mon regne
quan menys us ho penseu vindré a vosaltres
per dur-vos a les noces de la glòria.
Passaré com un llamp en trabucada
de llevant a ponent a la vegada.

Les verges imprudents, penedides, s'aixequen de terra i surten, a poc a poc, en fila, l'una rera l'altra, després de posar-els-hi la mà al cap, a l'una rera l'altra, Jesús, i estendre els seus braços en senyal d'acollida i de perdó mentre els hi dóna el darrer consell diví, a elles, que ens representen a tots nosaltres, pecadors.

Vetlleu i esteu a punt. Bé vetllaríeu
si sabéssiu que un lladre vol robar-vos.
Com un lladre jo vindré, i aquells que trobi
preparats per entrar a la vida eterna
entraran junt amb mi al cel i a la glòria.

A l'assemblea reunida a l'escena.

Mes, ai!, aquells que trobi amb les mans buides
d'escollides virtuts i bones obres,
trucaran en va la porta del cel;
a ells, els caurà una llosa en la nit negra
que els colgarà i cubrirà en sa ruïna.

Jesús abandona, a poc a poc, l'escena, tal com hi ha entrat, i l'assemblea, a poc a poc, torna a ocupar el centre.

ELS ESPOSOS, LES CINQ VERGES SÀVIES i EL COR INTERIOR:

Arbre fidel
de saba beneïda,
tos fruits de mel
seran de nova vida
quan més en l'esperit entri l'arrel.

Símbol sagrat
on l'Home Déu se'ns dóna
crucificat
en mística corona
d'Espòs de sang del seu immens ramat.

BAIXA EL TELÓ

© de la música original: **Hereus de Rafael Subirachs i Ricart**
© de la poesia original: **Hereus d'Eduard Junyent i Subirà**
© de l'obra musical completada, de l'adaptació, tant del text com de la música, ordenació dels cants i creació del text dels títols i de la dramàtúrgia, de la revisió i de la còpia digital de la partitura: **Rafael Subirachs i Vila**
el qual ha realitzat els treballs uns mesos dels anys 1999 i 2013
i finalitzats el 20 / 12 / 2013.

A la meua germana, per part de pare, Fina Montseny, i al seu espòs, Josep Comas.

RSV. A Sant Feliu de Guixols, 20 / 12 / 2013

Benvolguda Fina i benvolgut Josep,

Bon Nadal i Bon Any Nou.

Us envio una dedicatòria que veureu en el pdf adjunt i que correspon a la darrera pàgina de la transcripció de l'obra del pare «*La Paràbola de les deu verges*», opus 21. La podreu llegir. Quan ens veurem per dinar –el dimarts 7 de gener tinc analítiques, podríem ja quedar per dinar–, us portaré el llibret sencer i la música enregistrada en una gravació copiada en un cd que us servirà per comprovar dues coses: primera, que és una música meravellosa, una obra singular excepcional, i, segona, les coincidències que s'hi donen, varies, algunes de les quals són íntimament familiars. Crec que es va compondre entre els anys 1928 i 1930. El text era d'un jove que no tenia gaire més de vint anys i era prou conegut a l'entorn familiar vostre, Fina. Es tracta d'Eduard Junyent, que en aquells anys, essent encara estudiants el pare i Junyent, per suggeriment, o pel que sigui, de Pilar Bach, que suposo també sabeu qui era, van compondre. No em consta que s'hagués executat mai l'obra, en tot cas Pilar Bach, que tenia una formació musical i era cantant lírica, deuria cantar-ne fragments, probablement en privat o en algunes sessions públiques o semipúbliques sense que aquestes poguessin tenir la consideració d'estrena. La partitura delata una discontinuïtat i una incompletesa. Eren joves i l'obra apuntava amunt. Si mai es va representar, alguns fragments es deuriem recitar, el pare deuria improvisar, algun rapsoda deuria recitar-ne fragments o solucions ocasionals per l'estil. Seria una obra pensada per a l'Orfeó Vigatà, fundat l'any 1902 del que el pare en fou, com sabeu, nomenat sotsdirector a l'edat de vint i vuit anys i del que va estar-ne vinculat en funcions destacades de direcció durant cinquanta anys.

Els meus treballs han de servir per posar aquesta suggerent proposta musical al servei dels intèrprets actuals i futurs perquè un dia pugui executar-se en públic. En l'estat actual l'escriptura de la partitura original qualsevol que volgués executar-la hauria de començar una nova partitura tot desxifrant una espècie de jeroglífic musical. Tot i que els quaderns s'han conservat en bon estat no n'hi havia prou per abordar l'obra. S'ha fet doncs un treball de reconstrucció i de rehabilitació dels espais buits amb aportació de materials musicals del mateix mestre. Per exemple, a l'*Escena Sacra* el cant recitatiu de Jesús es fa sobre el tema de l'Andante-Adagio de la *Simfonia en Fa menor. Opus 111* del mestre. En alguns nusos o seccions intermèdies aplico la tècnica de variació de tema que el mestre ja aporta en altres seccions de l'obra. Podríem dir que tot el material que hi he afegit té la matriu en la pròpia música original del mestre. Jo m'he limitat a reconstruir un edifici en el que hi faltaven elements estructurals, altrament l'obra no es podria donar ni fer-se conèixer. Ara, la partitura, gràcies a la transcripció que n'he obtingut, és apta per a l'execució, com passa i ha passat amb les obres musicals escrites des de Boeci fins avui dia a Occident.

Sabreu veure-hi el valor que té l'obra i sabreu entendre el perquè us la dedico. Té molt sentit. La contradicció que van viure els nostres pares encara fa l'obra més gran. De tot això podreu fer-vos-en una idea quan tindreu el text i seguir-el amb la música que us entregaré.

Tant si n'eren conscients com si no d'allò que els deparava el futur, vosaltres amb els vostres cinc fills i néts, i nosaltres, els germans amb els seus i jo amb la seva música i amb la meua pròpia, queda plasmat el valor de la virtut capital de la prudència que hi vessaven combinada amb la intrèpida vivacitat de joves, motor de vida i de futur, vivacitat que sovint ens fa actuar imprudentment però que, finalment, els actes que en deriven queden perdonats després d'esforços considerables, perquè existeix el perdó i gràcies a ell podem seguir endavant tot i les contradiccions implícites que aquestes dues forces combinades entranyen –en nosaltres això és més real i feliç gràcies a la manera com les hem assumit i les vivim–. I en aquest punt rau la gran coincidència màgica i miraculosa que té aquest opus 21. No hi falta

ningú, hi som presents tots nosaltres i els nostres pares, i només nosaltres podem explicar-ho i el nostre relat és l'únic que compta i l'única llei amb què se'ns jutjarà. I és precisament per aquestes coincidències i forces que us l'he dedicat.

No és fàcil d'explicar; es pot intentar escriure, com he fet o intentat.

Una fraternal forta abraçada.

Rafael

Instruccions per a un ús òptim de l'àudio.

Algunes observacions relacionades al respecte. Els *samplers* (mostres de so d'unitats d'instruments musicals), en el cas de la veu humana només disposem d'un so coral pluripersonal i no de solistes unipersonals. A més, el *sampler* del cor no articula consonants, únicament produeix *Aahs*. Els tres solistes, l'Esposa, l'Espòs i Jesús són reproduïts per un violí, un violoncel i una tuba respectivament. Els *samplers* del piano i de l'armòniom són fidels. L'armòniom és reproduït per un d'acordió perquè, en aquest cas, és més fidel i creïble que el *ripieno* del gran orgue que ofereix el programa de *software*. (Nogensmenys, l'acompanyament podria fer-se amb piano i acordió, una vegada fet l'arranjament pertinent).

L'obra es pot escoltar seguida i seguint el text gràcies a aquesta diferenciació de *samplers*. La separació d'escenes coincideix amb uns breus instants de silenci precedits d'unes terminacions clares.

En aquest aspecte l'obra conté quatre trams. 1r.: 1a. escena; 2n.: 2a. escena; 3r.: 3a. i 4a. escenes i 4t.: 5a. escena i Escena Sacra.

La durada total és de 54 minuts.

Unes altres observacions, de segon ordre, però que també ajuden seguir l'obra amb el text al davant.

Hi ha moments del cant que no es canten versos sinó la vocal 'A', o versos que es repeteixen o que se sobreposen amb uns altres produint una simultaneïtat. A continuació miraré d'indicar-vos aquests 'moments' segons arriben.

1. A la segona escena: *Festa 1. «7. Corrandes de la nocturna festa»*, en la primera intervenció de les deu verges aquestes la fan en *Aah*. L'entrada de les corrandes pròpiament dites, "*Diví present d'amor..*" ve immediatament després, separada. Les dues intervencions, *Aah* i *Corrandes*, formen una unitat en un contrast inconfusible.

2. A la tercera escena: *Interludi. «9. Rera la cortina»*, el tema del cor interior, *Dormiu, dormiu..* amb què s'inicia després que les verges canten les seves tres primeres estrofes, "*Fina, sedosa pulcritud de marbre..*", "*Amb una mà recull sa cabellera...*" i "*Se'n puja als cims i tot seguit davalla...*" el cor fa un pedal amb el mateix tema de *Dormiu, dormiu*, sobre el qual les verges completen les seves estrofes, fins que el cor interior, de dins estant de l'escena, conclou amb: "*Voltada de la flor de ses amigues..*".

3. A la quarta escena: *Festa 2. «11. Confrontació entre verges»*, les folles aniran repetint '*Per pietat, per pietat!*' i les prudentes '*Donzelles folles, aneu, aneu! aneu, aneu!*'. És fàcil de distingir.

4. A la cinquena escena: *Exhortació i himne. «15. Escena Sacra»*, Jesús repetirà dues vegades: '*Vetlleu i esteu a punt. Bé vetllarieu / si sabessiu que un lladre vol robar-vos*'.

Exposats aquests quatre casos pot ser que n'hi hagi algun altre, però, en cas d'haver-n'hi seria menor.

Una recomanació per als que podeu seguir la partitura. Llegiu primer el text seguint d'oïda la música, entreneu millor a l'obra. D'una part, tenim el text, organització de l'obra, moviments escènics, quadres plàstics i dramatúrgia, i de l'altra, la música, cant, acompanyament, moviments, seccions, dinàmiques, tempo, localització dels indrets de major dificultat musical i altres qüestions pràctiques, etc...

Una darrera observació. *Espòs* en majúscula i *espòs* en minúscula són dues assercions diferenciades. En majúscula, ens referim al fill de Déu, i en minúscula, a l'humà espòs d'una esposa també humana. L'*Esposa* en majúscula, ens referim a l'Església, la comunitat, el poble, la col·lectivitat, la raça humana. (Jo que no sóc combregant de l'Església Catòlica ni sóc de cap dogma cristià, aquestes assercions també les faig, però no tancades a l'estricta món cristià). Això només s'aplica als versos cantats i a les acotacions de la dramatúrgia i dels *dramatis personæ*.

QUÈ HAURIEN PRETÈS FER PILAR BACH, EDUARD JUNYENT I RAFAEL SUBIRACHS AMB LA *PARÀBOLA DE LES DEU VERGES*?

L'obra data de l'any 1928 segons els meus càlculs, que optinc de l'ordre cronològic i numèric dels opus de RSR. Any amunt o avall se situaria en el vintè o en el vint i cinquè aniversari de l'Orfeò Vigatà fundat l'any 1902, el mateix any del naixement de RSR (1902) i un any abans del d'Eduard Junyent (1901). Si aquests càlculs no són errats l'any 1927 es commemoraria d'alguna manera el vint i cinquè aniversari de l'entitat orfeònica fundada per Mn. Miquel Rovira i Mn. Miquel Puigsech. Sabem que RSR, l'any 1928 fou nomenat sots-director. Les dades, commemoració i nomenament, són orientatives del que deuria coure's en aquella societat musical de començaments del segle passat.

El marc històric d'aquells vint i cinc anys posava en evidència un aïllament internacional polític i cultural de Catalunya i d'Espanya. La Primera Guerra Mundial del segle vint (1914-1918) no hi va entrar. Aquest aïllament presentava dos estats interns de la societat d'aquells anys, d'una part, el produït per el pes dels valors tradicionals. La crisi de les idees que va convulsionar la cultura i les arts d'Europa aquí a penes es va sentir. Picasso, i abans d'ell, Rossinyol, Casas, Gris i els expressionistes, s'instal·len a París. És gràcies a aquesta influència que es produeixen alguns canvis, però aquests únicament es produeixen a la metròpoli, Barcelona, i a ciutats que eren nuclis industrials i amb un fort pes demogràfic. Vic i els pobles i viles de la comarca eren poblacions agràries, Manlleu, Torelló i Roda de Ter tenien més tradició industrial. El component cultural tradicional vigatà però dominava. Es reproduïa el model centralista de capital de l'estat de dalt a baix, de Madrid fins el darrer poblet de muntanya.

Si en unes poques dècades anteriors el present de l'any 1928 els anys de la segona meitat del segle dinou la Renaixença Catalana coincidí amb els moviments nacionals del període romàntic en la major part de les nacions europees, Verdguer i Mistral es troben, la gran literatura russa i la seva música nacional, el romanticisme alemany, l'òpera italiana, la música descriptiva en els països escandinaus. (El Regne Unit fou un cas a part, no endebades és un conjunt insular. La seva energia en aquells anys es va decantar més cap a les ciències naturals, Darwin, mentre que el seu art, Byron, no deixaria de ser un producte d'un gran valor transcendent més que per el seu humanisme per el seu radical individualisme lliure i aventurer. En certa manera, l'esperit que traspua en la literatura anglesa d'aquells anys, no podem parlar de música significativa fora de la pompositat de Westminster, desprèn aquest esperit i la seva llarga tradició política parlamentària amb un cos teòric de filosofia política de primer ordre. Cas a part, també, la literatura nordamericana. La música, el jazz i la indústria de cinema encara no s'havia internacionalitzat els anys vint, fora de París que aleshores era el centre cultural indiscutible d'aquella porció de Terra que a partir de l'any 1945, acabada la Segona Guerra Mundial, s'anomenarà el primer món, com avui Nova York és la capital indiscutible de la cultura i de l'art, i de les finances junt la City de Londres). Si, com dic, la Renaixença coincidí amb els moviments romàntics europeus, tot aquest estat internacional esquematitzat en el parèntesi era impermeable i hermètic davant l'aïllament català i espanyol. L'evolució de la societat i de la cultura a Catalunya, en general, es produïa en unes coordenades endògenes i en un circuit nacional tancat que es retroalimentava amb poques inferències externes. L'Església espanyola i catalana va tenir-hi un paper destacat, en aquest aïllament, i va prevaler els valors que propugnava durant el segle dinou i bona part del segle vint, i segles anteriors. Per a bé i per a mal s'havia conservat la tradició catòlica, l'humanisme de la contrareforma luterana, i com a contrapunt d'aquesta aquesta tradició es basava en la seva parafernàlia barroca més que en altra cosa. Els valors formals de la cultura hispana desenvolupats darrera la intencionalitat que el magisteri del dogma catòlic comportava s'imposaren sobre els demés valors culturals que comportaven les transformacions de la ciència i del coneixement empíric de la Física i de la matèria en general.

Per contra, la pervivència d'un sistema cultural propi per causa d'aquest aïllament imposat per unes forces superiors a la seva constitució sociològica i cultural va proporcionar uns mecanismes i unes eines culturals pròpies que es consolidaren a finals del segle dinou i a començaments del vint. L'evolució de la societat catalana es manifesta en la incorporació de les dones en actuacions que fins aleshores havien estat reservades als homes. És un detall summament important, aquest, que a penes considerem, com si l'obviéssim, com si sempre hagués estat com és avui.

Crec que és dintre d'aquest marc històric i conceptual, social i cultural que hem de situar *La Paràbola de les deu verges*. *Opus 21*. La incompletesa de l'obra i la falta de concreció d'un registre d'estrena s'explica a partir dels fets propis de la Segona República Espanyola, la Guerra Civil i la Posguerra que van impedir que aquesta obra pogués consolidar-se, i d'altres, evidentment.

La meua intervenció ha estat una opció escollida de la que em vaig responsabilitzar el seu dia. Davant la disjuntiva de fer o de no fer la rehabilitació d'aquesta obra m'he determinat a fer-la. Davant l'hipotètic cas que algú m'objectés i m'acusés de falsejar l'obra i l'història d'aquesta obra per haver fet el que he fet i completat, allò que Pilar Bach, Junyent i Subirachs van deixar incomplet, només cal recordar-li que no era voluntat seva que hi hagués una guerra i una posguerra que trunqués el seu projecte, i d'altres de gran valor. Van ser víctimes junt a milions de conciutadans i contemporanis seus.

En completar la seva obra faig menys traumàtica la derrota de la societat catalana i espanyola i més agre i il·legítim l'episodi que va donar lloc els anys interminables de la dictadura.

Crec que és una opció interessant completar les obres dels nostres pares que per causa d'aquestes raons històriques concretes de la dictadura no es van poder fer. És una forma de retre-els-hi homenatge, de fer un acte de reconeixement i d'agrair-els-hi per allò que ens han llegat, i, a més a més, el desagravi, un fet de justícia contra un dictador i les forces que li van donar suport durant la dictadura; el seu malfet, l'enorme buit que han deixat es pot demostrar fent visible i patent el destí silenciats que s'ha donat fins avui a aquestes obres. El perdó no pot ser una excusa per continuar amb la injustícia i per falsejar la nostra història. Donar com un fet intocable la incompletesa de l'obra del meu pare, davant la possibilitat que se'n obra, seria una manera de falsejar la realitat, i, personament, de negar-me jo mateix d'exercir el meu dret, la meua llibertat i la meua responsabilitat.

Versemblança i credibilitat.

Si té un valor de certesa i és creïble això que exposo en aquests punts precedents se'n desprèn un projecte de crear una escola musical vigatana o osonenca, o, almenys, actualitzar la que es venia formant d'antuvi sota els auspicis de la seua catedralícia i els seus estudis universitaris. Sabem que en temps del bisbe Torres i Bages l'Orfeó de Sant Lluís de Gonzaga, que derivava directament de la capella catedralícia de cabiscols i xantres, es transformaria aquell any 1902 en l'Orfeó Vigatà, les dones hi ingressarien sent aquest element femení el principal motiu d'aquesta nova denominació i de la nova funció social adaptada a les necessitats dels nous temps.

Aquest fet implicava una reforma també pedagògica. La composició de *La Paràbola de les deu verges. Opus 21*, ara, finalitzada la seva definitiva rehabilitació presenta amb més nitidesa que abans un programa de formació musical sobre unes bases pràctiques en el que els diferents nivells de participació, de cantant líric, de músic instrumentista professional, d'ofici eclesiàstic i d'orfeonista, es donen la mà. Si bé hem de reconèixer que l'església ha abandonat una funció d'hegemonia de la música, no podem oblidar que durant segles n'ha estat el motor principal. A Vic, a més a més, allò que als anys vuitanta es va considerar una reforma amb la direcció de l'Escola de Música de Joaquim Maideu, aquest s'havia format al seminari i havia estat un dels principals propagadors del mètode del Pare Ireneu Segarra, insigne monjo de Montserrat i director de l'Escolania, també mestre meu en els meus anys de *puer cantor*.

En aquest programa pedagògic, que es desprèn de *La Paràbola...* hi veiem el gèrmèn del conjunt d'ensenyaments segons les necessitats dels usos corrents, socials i musicals, que de natural però amb entrebancs i d'una manera discontinua s'han produït i es reproduïen a les contrades d'influència vigatana, si s'hagués fet d'una manera complementària i concertada en lloc de deixar-se de la mà de Déu.

A *La Paràbola...* hi trobem tres cantants solistes d'un nivell mitjà d'aprenentatge, joves, una soprano, un tenor i un baix, un doble cor femení de nivell i un cor estàndar del nivell mitjà dels orfeons, que poden cantar polifonies a quatre veus (s. c. t. b) de motets i cançons populars harmonitzades pertinentment. La part instrumental, piano i armònim, estaria destinada als mestres, director i sotsdirector i el reforç d'un repetidor atès que la part del piano voreja el virtuosisme. El conjunt, doncs, dóna com a resultat una amalgama representativa d'allò que els músics de casa poden excel·lir per ser constituït del seu ADN musical.

Aquest era el propòsit d'aquesta obra junt el missatge evangèlic. En un altre temps i en una altra escala era semblant a allò que feia Johann Sebastian Bach a Leipzig. La circumstància cultural, religiosa i lingüística, no era molt diferent de l'experiència del creador de la *Missa en Si menor* d'altres cultures més consolidades i dominants. No oblidem que a l'època de *La Paràbola...* la influència musical que rebien els orfeons i en general la música històrica a Catalunya, era germànica. L'organista i humanista Dr. Albert Schweitzer, junt amb Pau Casals, era considerat una de les principals autoritats en el coneixement de Bach, i sabem que mantenia una estreta relació amb la música de l'entorn del Palau de la Música i de l'Orfeó Català.

Ja sé que tot això són indicis, però acceptar el contrari o negar la importància d'aquesta influència, és a dir, afirmar que aquestes associacions no haguessin tingut transcendència aquí o una qüestió de graus mínims, faria del tot impossible entendre res del perquè té valor avui allò que es conserva del patrimoni musical de Catalunya, i com el substituiríem per un altre de banal, que hauria fet que la nostra música, en general, hagués perdut la seva originalitat.

Aquesta trobada amb l'element històric propi i l'element nou incorporat d'influència està en l'origen de totes les músiques que avui es conserven, i estava en l'origen d'aquell ideari-programa didàctic que *La Paràbola...* incorporava.

Una pregunta, seran capaços els nous osonencs i vigatans, catalans en general, que diuen estimar tant les coses pròpies de la cultura del país, d'estudiar aquesta obra per representar-la un dia, ni que sigui per verificar el seu valor, si es or o

llautó? El missatge que presenta la completesa d'aquesta obra gira a l'entorn del dilema que planteja el fer o el no fer de les verges prudents i de les verges imprudents. El discerniment entre l'una o l'altra determinació explicarà molt sobre el que som i el que no som. El conte exemplifical de *La Paràbola...* és més que això, és matèria de la nostra constitució futura nacional, d'allò que serà i d'allò que no serà. D'allò que conservant-se o destruint-se ens donarà una forma nacional futura, digna o indigna. No vull dir que s'hagi de fer, d'acceptar, de donar per bona perquè sí, dic només estudiar, tenir la fortalesa i la perseverança d'estudiar-la fins assumir-la per tal d'emetre'n un judici després d'haver-ne fet l'esforç, i no abans. És el gran dret i el gran deure de l'àmbit proper al nínxol on es produeix el fenomen, si diem lluitar contra qualsevol forma de dominació i d'explotació colonial, per desídia i flaqueza nostra.

Doneu pas a aquesta obra, obriu-li la porta, que un nombre important de persones la conegui, veureu com de natural se la farà pròpia com si ho hagués estat sempre, com si sempre l'hagués coneguda, com si sempre li hagués estat familiar, perquè en el fons, en realitat, és familiar. I no serà un miratge en el desert, serà real, digueu-li subconscient col·lectiu o com vulgueu dir-ne. El cas de *La Paràbola...*, els seus creadors i la seva impulsora vivien sota l'impuls de la mateixa superació que vivim les generacions actuals, i ho feien pensant en les seves generacions contemporànies i en les futures, és a dir, en la nostra, així com nosaltres pensem també en la present i en la futura en les nostres accions. I era el que pensaven la majoria dels mestres que ens han precedit a l'escola vigatana. Som una part significativa de l'escola catalana i de l'escola hispana d'una pàtria musical i d'una expressió artística qualsevulla que sigui la seva disciplina, perfectament representada en el Museu Episcopal d'Art Romànic de Vic. És aquest conjunt monumental al que hauríem de remetre'ns per poder valorar el que tenim i encara no en disposem. Heus ací com aquell programa pedagògic arriba transformat, una mica més complert avui amb el lliurament d'aquesta obra.

RAFAEL SUBIRACHS i VILA, el 27 de desembre de 2013 a Sant Feliu de Guíxols.

La paràbola de les deu verges

Op. 21

música: Rafael Subirachs i Ricart
(1902-1977)

poesia: Eduard Junyent i Subirà
(1901-1988)

adaptació, revisió i creació de parts incompletes:
Rafael Subirachs i Vila
(1948)

Introducció: Cant d'entrada processional: 1. En l'ample silenci

L'escena està en penombra; en un costat hi ha un setial i, en un altre, un piano i un armòni amb dos instrumentistes.
Als afores se sent iniciar-se un cant. Un cor interior de veus mixtes entra en una sala.

LARGO

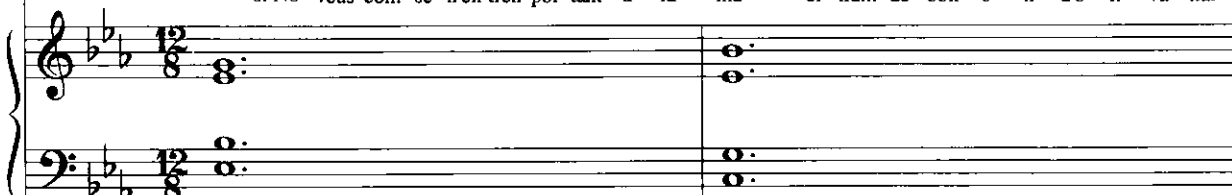
mp

cor
interior

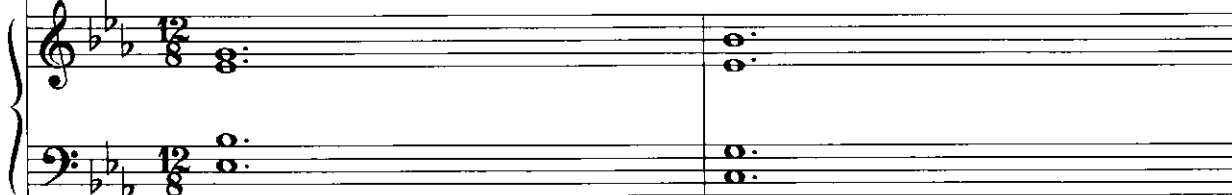
1. En l'am-ple si-len-ci del ves-pre a-dor-mit el som-ni que pas-sa sem-brant me-ra-
2. Tot dorm en sos bra-ços pu-ris-sims de neu: flau-te-ja l'o-rat-ge gron-xant la pal-
3. No veus la ca-se-ta d'ar-ran el jar-dí tan xi-caj po-li-da que quie-ta re-
4. Prou guai-ta si ve-nen al lluny del ca-mí, si can-ten o riu-en en ca-da-es-co-
5. Ei-xam-pla les a-les se-do-ses del vent jes-cam-pa la flai-re del lli-ri qu'es
6. No veus com se n'en-tren por-tant a la mà el llum de bon o-li d'o-li-va flai-

piano

mp

armòni

mp

© de la música original: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart
© de la poesia original: Hereus d'Eduard Junyent i Subirà
© de l'obra musical completada, de l'adaptació, tant del text com de la música,
ordenació dels cants i creació del text dels títols i de la dramatúrgia,
de la revisió i de la còpia digital de la partitura: Rafael Subirachs i Vila

Rera el cor l'Esposa i deu verges que la volten portant cada una un gresol encès entren també i avancen cap al setial.

3

cor int.

1 ve - lles en - cén les es - tre - lles del vel de la nit i ai - xe - ca la llu - na pel cel des - co -

2 me - ra, la font ri - a - lle - ra son cant fa més breu. Oh, bla - na dol - ce - sa de nit o - rien -

3 po - sa? No veus com l'Es - po - sa més blan - ca qu'el lli s'es - pe - ra fris - so - sa as - se - gu - da al llin -

4 me - sa o amb mu - da pe - re - sa es tor - ben a ei - xir. Oh, bla - na dol - ce - sa de nit o - rien -

5 ba - da amb l'ai - gua argen - ta - da que ris - sa el tor - rent. No sents com les ver - ges ja ve - nen, de

6 ro - sa? No veus com l'Es - po - sa les surt a a - bra - çar? No veus com se n'en - tren por - tant a la

pno.

arm.

5

cor int.

1 bert, tan blanca i tan fi - na, que cau desmai - a - da pel bosc i la pra - da, la mar i el de - sert.

2 tal qu'en - joi - es les gràcies en l'ho - ra ca - lla - da per fer ben a - ma - da la fes - ta nup - cial!

3 dar si ja les a - migues li dus per la vi - a per quan la vin - dri - a l'Espòs a cer - car?

4 tal, l'en - cís que des - vet - lles i el som - ni que tre - nes són ri - ques o - fre - nes d'a - mor vir - gi - nal!

5 lluny se les ou com re - fi - len sos lla - vis de ni - na, ri - a - lla argen - ti - na que corre i s'es - muny?

6 mà el llum de bon o - li d'o - li - va flai - ro - sa? No veus com l'Espo - sa les surt a a - bra - çar?

poc rit.

pno.

arm.

Introducció:	
Cant d'entrada processional:	
1. En l'ample silenci	1
primera escena: L'espera	
2. L'amistat	4
3. L'espera	9
4. El guarniment de l'esposa	13
Ritornello:	
5. En l'ample silenci	17
segona escena: Festa 1	
6. Frisances	19
7. Corrandes de la nocturna festa	25
8. Jardí d'amor	40
tercera escena: Interludi	
9. Rera la cortina	47
quarta escena: Festa 2	
10. Cançons de noces	52
11. Confrontació entre verges	57
12. L'aplegament dels esposos	70
13. Oh gloses de l'amor pur	78
cinquena escena: Eshortació i himne	
14. Cant de lloança	100
15. Escena Sacra	107

La paràbola de les deu verges

4

primera escena: L'espera

2. L'amistat

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

L'escena és ara il·luminada. Veiem l'Esposa asseguda al setial, cinc verges prudents, o sàvies, i cinc folles imprudents, les diferenciem, amb llurs gresols encesos, i, al fons, el cor interior en un semicercle.

Allegro moderato ♩ = 100

pno. *f*

arm. *mp*

pno. *dim.*

pno. *dim.*

pno. *mp* *p*

arm. *mp* *p*

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

un poc més lent ♩ = 60

21

L'ESPOSA

CINC VERGES FOLLES

s 1

s 2. 3

c 4. 5

CINC VERGES SÀVIES

s 1. 2

c 3. 4

c 5

cor int.

pno.

arm.

mp A - mi-ga, els camins de

mp A - mi-ga, els camins de

mp A - mi-ga, els camins de

mp A - mi-ga, els ca - mins de

mp A - mi-ga, els camins de

mp A - mi-ga, els camins de

p poc rit un poc més lent ♩ = 60

pp poc rit

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

6

VERG.FOLL.

25

s 1

llum ens du - en a l'a - mis - tad on tro - bà - vem el per -

s 2. 3

llum ens du - en a l'a - mis - tad on tro - bà - vem el per -

c 4. 5

llum ens du - en a l'a - mis - tad on tro - bà - vem el per -

VERG.SÀV.

s 1. 2

llum ens du - en a l'a - mis - tad on tro - bà - vem el per -

c 3. 4

llum ens du - en a l'a - mis - tad on tro - bà - vem el per -

c 5

llum ens du - en a l'a - mis - tad on tro - bà - vem el per -

pno.

arm.

mf

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

cresc.

VERG.FOLL.
s 1
fum del teu cor i ta bon - dat... *f* i ta bon - dat... *ff* i ta bon -

s 2. 3
fum del teu cor i ta bon - dat... *f* i ta bon - dat... *ff* i ta bon -

c 4. 5
fum del teu cor i ta bon - dat... *f* i ta bon - dat... *ff* i ta bon -

VERG.SÀV.
s 1. 2
fum del teu cor i ta bon - dat... *f* i ta bon - dat... *ff* i ta bon -

c 3. 4
fum del teu cor i ta bon - dat... *f* i ta bon - dat... *ff* i ta bon -

c 5
fum del teu cor i ta bon - dat... *f* i ta bon - dat... *ff* i ta bon -

pno.
legato
f *ff*

arm.
mp

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

8

VERG.FOLL.

s 1

33

s 2. 3

c 4. 5

VERG.SÀV.

s 1. 2

c 3. 4

c 5

pno.

arm.

The musical score is written for a vocal ensemble and piano/accordion. It consists of three systems of staves. The first system (VERG.FOLL.) has three staves: Soprano 1 (s 1), Soprano 2 & Alto (s 2. 3), and Contralto & Bass (c 4. 5). The second system (VERG.SÀV.) has three staves: Soprano 1 & Alto (s 1. 2), Contralto & Bass (c 3. 4), and Bass (c 5). The third system features Piano (pno.) and Accordion (arm.) parts. The lyrics 'dat... f i ta bon - dat... mf i ta bon - dat... mp i ta bon - dat.' are repeated across the vocal parts. The piano part features a rhythmic accompaniment with eighth and sixteenth notes, while the accordion part provides harmonic support with chords. Dynamics markings (f, mf, mp) are used to indicate volume changes. The score is in a key with three flats and a 4/4 time signature.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

pno. 37 *mp* *rit.....* *L'istesso tempo*

arm. *mf* *rit.* *mf* *pp*

3. L'espera

Allegro moderato ♩ = 100

pno. 41

L'esposa s'incorpora i s'adreça a les verges.

L'ESPOSA 47 *rit.....* *a temps*

mf 1. Fins a - ra us he es - pe - rat vo - ra el ca - mí, don -

rit..... 2. Mes a - ra sou a - quí - quin goig més

3. La nit a - van - ça - rà fer - ma i sens

pno. *mf*

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

10

53 *rit.*

L'ESPOSA

ze - lles, fins a - ra us he es-pe - rat en - mig d'un gran es - clat de me - ra - ve - lles.
nos - tre! mes a - ra sou a - quí, de - mà de bon ma - tí no se - ré vos - tra.
tre - va; la nit a - van - ça - rà, l'es - pòs promp-te vin - drà per fer - me se - va.

pno. *rit. m.d. m.e.*

a temps però un poco meno

59

L'ESPOSA

mf Fins a - ra us he es-pe - rat vo-ra el ca - mí, don - ze - lles, fins a - ra us he es-pe -

pno. *mf*

65 *dim.*

L'ESPOSA

rat en - mig d'un gran es-clat de me - ra - ve - lles.

pno. *dim.*

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

71

L'ESPOSA

mp Mes a - ra sou a - quí, - quin goig més

pno.

mp

77

L'ESPOSA

dim. *mp*
nos - tre! més nos - tre! de - mà de bon ma - tí no se - ré vos - tra. La nit a - van - ça -

pno.

dim.

83

L'ESPOSA

cresc.
rà fer - ma i sens tre - va; la nit a - van - ça - rà, l'es - pòs promp-te vin-

pno.

cresc.

89 *sf* *poc rit.* *a temps*

L'ESPOSA

drà per fer - me se - va, per fer - me se - va,

pno.

arm.

ff

sf

Dit això, l'Esposa s'envolta de les verges que apaguen llurs gresols per preparar-se per guarnir-la.

95 *meno*

pno.

arm.

f

99 *molt expressiu*

pno.

arm.

mp

mp

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

pno. 103

(remarcar el cant)

arm.

cor int. 107

p

4. Andante (lontano)

1. Donze -

diminuendo e ritardando molto

pno.

pp

arm.

4. El guarniment de l'Esposa

Andante moderato ♩ = 94

Les verges guarneixen l'Esposa.

cor int. 111

(1. Don-ze..) - lles, mentre no ve a-gen-ceu-li bé l'es-po-sa ru-bo-ro-sa com la ro-sa

→ (5. I po..) - seu-li el mantell blau, blau com la mar i el ce-lat-ge, que da-munt son blanc ro-pat-ge

(6. Com és..) ai-ro-sa i gen-til, donze-lles, la vos-tra a-mi-ga; rum-be-ja com u-na es-pi-ga

(7. En-de-) vi-neu en sos ulls com l'a-mor la fa-re-néi-xer cas-ca-de-jant dels seus rulls,

arm.

p

Estrofes 1, 2, 3, 4 seguides,
tornar a Φ a les 5, 6, 7
i seguides 8, 9, 10, 11.

117 *poc rit.*

cor int.

(1) ar-ren-ca-da del ro-ser. 2. A-pa-gueu vos-tre gre-sol que no cal cap llum en-

(5) és el mi-llor que li-es-cau. 6. Com és.. (a Φ)

(6) ci-se-lla-da en bell es-til! 7. En-de.. (a Φ)

(7) co-ro-nada amb la ma-dei-xa. 8. Ve-niu a be-sar ses mans que pro-me-ten es-pe-

arm.

p

123 *poc rit.* *mp*

cor int.

(2) ce-sa a-llà on bri-lla sa be-lle-sa més lu-mí-ni-ca qu'el sol. 3. Po-

(8) ran-ces de de-li-quis i fri-san-ces so-ta for i els di-a-mants. 9. Ve-

arm.

129 *a temps*

cor int.

(3) seu-l'el ves-tit nup-cial, la tú-ni-ca amb llana fi-na or-la-da de se-da-li-na amb ra-

(9) niu en l'ho-ra fi-del qu'és l'ho-ra més en-ci-se-ra i co-briu sa ca-be-lle-ra amb les

arm.

mp

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

135 *poc rit.* *a temps*

cor int.

mat-ges de co - rall. *p* 4. Estre-nyeu-li amb cinyell d'or que cai-gui per ca - da ban - da o-ne-
ran-des del seu vel. 10. Ofre-neu vos-tres ra - mells on la ro-sa a-le-xan-dri - na sag-ni

arm.

p

141 *cresc.* *rit.* *a* Φ *a temps*

cor int.

jant com la gar - lan - da de les fu - lles d'u - na flor. 5. 1 po-
vi - va i na - ca - ri - na en - tre lli - ris i cla - vells. 11. I acos - teu-vos amb bells cants to - tes

arm.

p

147 *rit.* 3

cor int.

(11) juntes fent ro - do - na per po - sar - li la co - ro - na de les no-ces tri - om -

arm.

L'istesso tempo

153

cor int.

pno.

ff

fants.

dim.

p

arm.

ff

p

Guarnida l'Esposa s'asseu al setial presidint l'escena. Les verges s'asseuen als seus peus.

157

pno.

ppp

arm.

pp

ppp

Ritornello
5. En l'ample silenci

El cor interior surt processionalment d'escena i fa camí a l'inrevés de l'entrada.

L'istesso tempo de la introducció

161

cor int.

mp

1. En l'am-ple si - len - ci del ves-pre a - dor - mit el som - ni que pas - sa sem-brant me - ra -
 2. Tot dorm en sos bra-ços pu - rís-sims de neu: flau - te - ja l'o - rat - ge gronxant la pal -
 3. No veus la ca - se - ta d'ar-ran el jar - dí tan xi - ca i po - li - da que quie - ta re -
 4. Prou guai - ta si ve - nen al lluny del ca - mí, si can - ten o riu - en en ca - da es - co -
 5. Ei - xam - pla les a - les se - do - ses del vent i es - cam - pa la flai - re del lli - ri qu'es
 6. No veus com se n'en-tren por - tant a la mà el llum de bon o - li d'o - li - va flai -

pno.

mp

arm.

p

163

cor int.

1 ve - lles en - cén les es - tre - lles del vel de la nit i ai - xe - ca la llu - na pel cel des - co -
 2 me - ra, la font ri - a - lle - ra son cant fa més breu. Oh, bla - na dol - ce - sa de nit o - rien -
 3 po - sa? No veus com l'Es - po - sa més blan - ca qu'el lli s'es - pe - ra fris - so - sa as - se - gu - da al llin -
 4 me - sa o amb mu - da pe - re - sa es tor - ben a ei - xir. Oh, bla - na dol - ce - sa de nit o - rien -
 5 ba - da amb l'ai - gua ar - gen - ta - da que ris - sa el tor - rent. No sents com les ver - ges ja ve - nen, de
 6 ro - sa? No veus com l'Es - po - sa les surt a a - bra - çar? No veus com se n'en-tren por - tant a la

pno.

arm.

poc rit.

165

cor int.

1 bert, tan blan-ca i tan fi-na, que cau des-mai - a - da pel bosc i la pra-da, la mar i el de -
2 tal qu'en - joi - es les grà-cies en l'ho-ra ca - lla-da per fer ben a - ma-da la fes-ta nup -
3 dar si ja les a - mi-gues li dus per la vi - a per quan la vin-dri - a l'Es-pòs a cer -
4 tal, l'en - cis que des - vet - lles i el som-ni que tre - nes són ri - ques o - fre - nes d'a-mor vir - gi -
5 lluny se les ou com re - fi - len sos lla-vis de ni - na, ri - a - lla ar-gen - ti - na que cor-re i s'es -
6 mà el llum de bon o - li d'o - li - va flai - ro - sa? No veus com l'Es - po - sa les surt a a - bra -

pno.

arm.

167

cor int.

1 sert.
2 cial!
3 car?
4 nal!
5 muny?
6 çar?

pno.

arm.

ppp

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

segona escena: Festa 1

6. Frisances

Andante moderato ♩ = 94

Les verges s'incorporen.

169

pno.

mf

arm.

mp

174

pno.

dim.

arm.

dim.

178

pno.

mp

arm.

mp

p

VERG.FOLL. 182

Canten entre elles i per a elles.

s 1

s 2. 3

c 4. 5

VERG.SÀV.

s 1. 2

c 3. 4

c 5

pno.

arm.

un poc rit

pp

pp

pp

pp

pp

ppp

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

VERG.FOLL.

186

s 1

s 2.3

c 4.5

VERG.SÀV.

s 1.2

c 3.4

c 5

pno.

mf

arm.

mp

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

22

VERG.FOLL.

190

a temps

s 1

rit. A *mp*

s 2. 3

rit. A *mp* *mf*

c 4. 5

rit. A *mp* *mf*

VERG.SÀV.

s 1. 2

rit. A *mp* *mp*

c 3. 4

rit. A *mp* *mp*

c 5

rit. A *mp* *mp*

pno.

rit. *dolç*

a temps

arm.

rit. *dim.* *a temps* *mp*

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

VERG.FOLL.

194

Score for VERG.FOLL. (Measures 194-197). The system includes three staves: s 1, s 2.3, and c 4.5. The key signature is three sharps (F#, C#, G#). The music features a melodic line with a crescendo from *p* to *pp* across measures 194-197. The lyrics "A" are written below the staves.

VERG.SÀV.

Score for VERG.SÀV. (Measures 198-201). The system includes three staves: s 1.2, c 3.4, and c 5. The key signature is three sharps (F#, C#, G#). The music features a melodic line with a crescendo from *p* to *pp* across measures 198-201. The lyrics "A" are written below the staves.

Score for piano (pno.) and arm. (arm.) parts. The piano part (pno.) features a complex, rhythmic accompaniment with many sixteenth and thirty-second notes. The arm. part (arm.) features a melodic line with a crescendo from *p* to *pp* across measures 194-197. The key signature is three sharps (F#, C#, G#).

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

24

VERG.FOLL.

198

súbito ALLEGRO

Score for VERG.FOLL. (Measures 198-202). The section is marked **súbito ALLEGRO**. It features three staves: s 1 (Soprano 1), s 2.3 (Soprano 2.3), and c 4.5 (Cello 4.5). All staves are in treble clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#). The music consists of whole rests for the first four measures, followed by a final measure with a half note G#4.

VERG.SÀV.

Score for VERG.SÀV. (Measures 203-207). It features three staves: s 1.2 (Soprano 1.2), c 3.4 (Cello 3.4), and c 5 (Cello 5). All staves are in treble clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#). The music consists of whole rests for the first four measures, followed by a final measure with a half note G#4.

Score for piano (pno.) and arm. (arm.) (Measures 208-212). The section is marked **súbito ALLEGRO**. The piano part (pno.) is in treble and bass clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#). It features dynamics *mp*, *p*, and *ff*, and includes a *rit.* marking. The arm. part (arm.) is in treble and bass clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#). It features dynamics *p* and *pp*, and includes a *rit.* marking. The music consists of a series of chords and melodic lines across the five measures.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

7. Corrandes de la nocturna festa

A l'Esposa

VERG.FOLL.

202

Allegro ♩ = 96

s 1

mf Di ví pre-sent d'a-mor, beu tat i for - mo -

s 2. 3

mf Di ví present d'a-mor, beu tat i for - mo -

c 4. 5

VERG.SÀV.

s 1. 2

mf Di ví present d'a-mor, beu tat i for - mo -

c 3. 4

c 5

Allegro ♩ = 96

pno.

f

arm.

VERG.FOLL.

208

s 1

sor de la noc-tur-na fes - ta, en e - lla hem a - do - llat l'an - tic tresor a - mat per co-ro-

s 2. 3

sor de la noctur-na fes - ta, en e - lla hem a - do - llat l'an - tic tresor a - mat per co-ro-

c 4. 5

VERG SÀV.

s 1. 2

sor de la noctur-na fes - ta, en e - lla hem a - do - llat l'an - tic tresor a - mat per co-ro-

c 3. 4

c 5

pno.

arm.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

VERG.FOLL.

A l'Esposa

214

s 1

nar ta tes - ta. *mf* La fres - ca de la

s 2. 3

nar ta tes - ta. *mf* La fres - ca de la

c 4. 5

VERG.SÀV.

mf La fres - ca de la

s 1. 2

nar ta tes - ta. *mf* La fres - ca de la

c 3. 4

mf La fres - ca de la

c 5

mf La fres - ca de la

pno.

f

arm.

ff

VERG.FOLL.

220

s 1
nit tos ulls ha dei - xon - dit, oh flor en pon - ce - lli - a! per a - guai-tar el cel si et

s 2. 3
nit tos ulls ha dei - xon - dit, oh flor en pon - ce - lli - a! per a - guai-tar el cel si et

c 4. 5

VERG.SAV.

s 1. 2
nit tos ulls ha dei - xon - dit, oh flor en pon - ce - lli - a! per a - guai-tar el cel si et

c 3. 4
nit tos ulls ha dei - xon - dit, oh flor en pon - ce - lli - a! per a - guai-tar el cel si et

c 5
nit tos ulls ha dei - xon - dit, oh flor en pon - ce - lli - a! per a - guai-tar el cel si et

pno.

arm.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

VERG.FOLL.

226

s 1
par - la ca - da es - tel del teu es - pòs, *sfz* ai-mi - a.

s 2.3
par - la ca - da es - tel del teu es - pòs, *sfz* ai-mi - a.

c 4.5

VERG.SÀV.

s 1.2
par - la ca - da es - tel del teu es - pòs, *sfz* ai-mi - a.

c 3.4
par - la ca - da es - tel del teu es - pòs, *sfz* ai-mi - a.

c 5
par - la ca - da es - tel del teu es - pòs, *sfz* ai-mi - a.

pno.
f

arm.
f

VERG.FOLL.

232

meno

s 1

L'o - reig te'n du el per - fum i el foc qu'al pit con - sum t'a -

s 2. 3

L'o - reig te'n du el per - fum i el foc qu'al pit con - sum t'a -

c 4. 5

VERG.SÀV.

L'o - reig te'n du el per - fum

i el foc qu'al pit con - sum

t'a -

meno

s 1. 2

L'o - reig te'n du el per - fum i el foc qu'al pit con - sum t'a -

c 3. 4

L'o - reig te'n du el per - fum i el foc qu'al pit con - sum t'a -

c 5

L'o - reig te'n du el per - fum

i el foc qu'al pit con - sum

t'a -

pno.

mf

arm.

mp

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

VERG.FOLL.

238

s 1

branda amb nou co - rat - ge: de - sig del na - ve - gant que plo - ra sos - pi - rant als

s 2. 3

branda amb nou co - rat - ge: de - sig del na - ve - gant que plo - ra sos - pi - rant als

c 4. 5

branda amb nou co - rat - ge: de - sig del na - ve - gant que plo - ra sos - pi - rant als

VERG.SÀV.

s 1. 2

branda amb nou co - rat - ge: de - sig del na - ve - gant que plo - ra sos - pi - rant als

c 3. 4

branda amb nou co - rat - ge: de - sig del na - ve - gant que plo - ra sos - pi - rant als

c 5

branda amb nou co - rat - ge: de - sig del na - ve - gant que plo - ra sos - pi - rant als

pno.

arm.

VERG.FOLL.

244

Entre elles i per a elles
canten les verges.

s 1
bra - ços de la plat - ja.

s 2. 3
bra - ços de la plat - ja.

c 4. 5
bra - ços de la plat - ja.

mf 1. Can - çons de jo - ven - tut, can - çons d'a-mor, don -
2. Can - tem i re - fi - lem. La nit pu - ja ca -
3. Mes, ai!, que la te - mor de per - dre nos - tra a -

VERG.SÀV.

s 1. 2
bra - ços de la plat - ja.

c 3. 4
bra - ços de la plat - ja.

c 5
bra - ços de la plat - ja.

mf 1. Can - çons de jo - ven - tut, can - çons d'a-mor, don -
2. Can - tem i re - fi - lem. La nit pu - ja ca -
3. Mes, ai!, que la te - mor de per - dre nos - tra a -

pno.
mf

arm.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

VERG.FOLL.

250

s 1

s 2. 3

c 4. 5

ze - lles, són l'es-plen-dent vir - tut de nos - tres gor - jes be - lles., són l'es - plendent vir -
lla - da; per en - cal - mar son peu li cal u - na to - na - da., per en - cal - mar son
mi - ga en vos - tre pit so - nor un nus en - tor - to - lli - ga!, en nos - tre pit so -

VERG.SÀV.

s 1. 2

c 3. 4

c 5

pno.

arm.

ze - lles, són l'es-plen-dent vir - tut de nos - tres gor - jes be - lles., són l'es - plendent vir -
lla - da; per en - cal - mar son peu li cal u - na to - na - da., per en - cal - mar son
mi - ga en vos - tre pit so - nor un nus en - tor - to - lli - ga!, en nos - tre pit so -

VERG.FOLL.

256

s 1

s 2. 3

c 4. 5

tut de nos - tres gor - jes be - lles.
peu li cal u - na to - na - da.
nor un nus en - tor - to - lli - ga!

VERG.SÀV.

s 1. 2

c 3. 4

c 5

tut de nos - tres gor - jes be - lles.
peu li cal u - na to - na - da.
nor un nus en - tor - to - lli - ga!

pno.

arm.

mf

mf

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

Les verges intenten fer partícipa de la seva festa l'Esposa però ella no vol.

262

pno.

arm.

268

pno.

arm.

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

36

VERG.FOLL.

274

s 1

f 5. A - déu, oh cant a - lat i dol - ça me - lo -
6. Les a - les de la son van da - va - llant fei -
7. Els nos - tres ulls las sats, les dan - ses con - dor -

s 2. 3

f 5. A - déu, oh cant a - lat i dol - ça me - lo -
6. Les a - les de la son van da - va - llant fei -
7. Els nos - tres ulls las sats, les dan - ses con - dor -

c 4. 5

f 5. A - déu, oh cant a - lat i dol - ça me - lo - di - a! A -
6. Les a - les de la son van da - va - llant fei - xu - gues i
7. Els nos - tres ulls las sats, les dan - ses con - dor - mi - des i els

VERG.SÀV.

s 1. 2

f 5. A - déu, oh cant a - lat i dol - ça me - lo -
6. Les a - les de la son van da - va - llant fei -
7. Els nos - tres ulls las sats, les dan - ses con - dor -

c 3. 4

f 5. A - déu, oh cant a - lat i dol - ça me - lo - di - a! A -
6. Les a - les de la son van da - va - llant fei - xu - gues i
7. Els nos - tres ulls las sats, les dan - ses con - dor - mi - des i els

c 5

f 5. A - déu, oh cant a - lat i dol - ça me - lo - di - a! A -
6. Les a - les de la son van da - va - llant fei - xu - gues i
7. Els nos - tres ulls las sats, les dan - ses con - dor - mi - des i els

pno.

f

arm.

f

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

VERG.FOLL.

279

s 1

di - a!
xu - gues
mi - des

A - déu, oh cant a - lat i
i com el sol qu'es pon les
i els jocs a - com - pas sats ens

s 2. 3

di - a!
xu - gues
mi - des

A - déu, oh cant a - lat i
i com el sol qu'es pon les
i els jocs a - com - pas sats ens

c 4. 5

déu, oh cant a - lat i dol - ça me - lo - di - a! La por del co - mi-
com el sol qu'es pon les nos - tres veus po - ru - gues., i com el sol qu'es
jocs a - com - pas - sats ens dei - xen de - fa - lli des., i els jocs a - com - pas-

VERG.SÀV.

s 1. 2

di - a!
xu - gues
mi - des

A - déu, oh cant a - lat i
i com el sol qu'es pon les
i els jocs a - com - pas sats ens

c 3. 4

déu, oh cant a - lat i dol - ça me - lo - di - a! La por del co - mi-
com el sol qu'es pon les nos - tres veus po - ru - gues., i com el sol qu'es
jocs a - com - pas - sats ens dei - xen de - fa - lli - des., i els jocs a - com - pas-

c 5

déu, oh cant a - lat i dol - ça me - lo - di - a! La por del co - mi-
com el sol qu'es pon les nos - tres veus po - ru - gues., i com el sol qu'es
jocs a - com - pas - sats ens dei - xen de - fa - lli - des., i els jocs a - com - pas-

pno.

arm.

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

38

VERG.FOLL.

284

s 1

dol - ça me - lo - di a!
nos - tres veus po - ru gues.
dei - xen de - fa - lli des.

s 2. 3

dol - ça me - lo - di a!
nos - tres veus po - ru gues.,
dei - xen de - fa - lli des.,

c 4. 5

at clo - gué nos - tra a - le - gri a.
pon les nos - tres veus po - ru gues.
VERG.SÀV. sats ens dei - xen de - fa - lli des.

s 1. 2

dol - ça me - lo - di a!
nos - tres veus po - ru gues.
dei - xen de - fa - lli des.

c 3. 4

at clo - gué nos - tra a - le - gri a.
pon les nos - tres veus po - ru gues.
sats ens dei - xen de - fa - lli des.

c 5

at clo - gué nos - tra a - le - gri a.
pon les nos - tres veus po - ru gues.
sats ens dei - xen de - fa - lli des.

pno.

arm.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

289 *meno*

pno.

mp *meno*

arm.

mp

A la fi de les corrandes les verges es deixen anar, lasses, com desmaiades però alegres, als braços i al respatller del setial de l'Esposa, moment en que Ella s'aixeca i camina vers el centre de l'escenà des d'on els diu:

296 *rit.*

pno.

rit.

arm.

8. Jardí d'amor...

LARGO ♩ = 45

*Cau la llum, suaument. Tot es disposa per al repòs.
Només l'Esposa una llum guarda, que decandeix lentament.*

303

ESPOSA

mp 1. Mi-reu el jar-dí d'a-mor, com flo-rei-xen les pon-ce-lles;
2. Com un ra-mell en el pit la llu-na se us hi és po-sa-da,
3. Dormiu amb bon son, dor-miu, qu'el ros-si nyol em-mu-di-a,

VERG.FOLL.

s 1

p Oh _____ !

s 2. 3

p Oh _____ !

c 4. 5

p Oh _____ !

VERG.SÀV.

s 1. 2

p Oh _____ !

c 3. 4

p Oh _____ !

c 5

p Oh _____ !

pno.

p

arm.

pp

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

305

ESPOSA

mi - reu la cas - ta blan - cor dels lli - ris de fres - ca o - lor.
 la llu - na d'ar - gent bru - nyit, i com pa - pa - llons de nit
 i les a - les de l'es - tiu us a - cot - xen com un niu

VERG.FOLL.

s 1

p Oh

s 2. 3

p Oh

c 4. 5

p Oh

VERG.SÀV.

s 1. 2

p Oh

c 3. 4

p Oh

c 5

p Oh

pno.

p

arm.

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

42

307

ESPOSA Dormiu en bon son, don-ze - lles.
els es-tels hi fan vo-la-da.

VERG FOLL. de con-fi-dent com-pa-nyi-a.

s 1 Oh ! Oh !

s 2. 3 Oh ! Oh !

c 4. 5 Oh ! Oh !

VERG SÀV.

s 1. 2 Oh ! Oh !

c 3. 4 Oh ! Oh !

c 5 Oh ! Oh !

pno. m.e.

arm. ppp

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

VERG.FOLL.

En penombra gairebé, l'Esposa torna al setial, les verges li fan lloc i s'asseuen als seus peus en repòs.

310

s 1

pp Oh _____ !

s 2. 3

pp Oh _____ !

c 4. 5

pp Oh _____ !

pp Oh _____ !

VERG.SÀV.

s 1. 2

pp Oh _____ !

c 3. 4

pp Oh _____ !

c 5

pp Oh _____ !

pp Oh _____ !

pno.

mp

arm.

p

VERG.FOLL.

313

s 1

Oh

s 2. 3

Oh

c 4. 5

Oh

VERG SÀV.

s 1. 2

Oh

c 3. 4

Oh

c 5

Oh

pno.

arm.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

VERG.FOLL.

316

s 1

s 2. 3

c 4. 5

ppp Oh

ppp Oh

ppp Oh

VERG.SÀV.

s 1. 2

c 3. 4

c 5

ppp Oh

ppp Oh

ppp Oh

pno.

arm.

p

pp

VERG.FOLL.

319

s 1

s 2. 3

c 4. 5

VERG.SÀV.

s 1. 2

c 3. 4

c 5

pno.

arm.

ppp

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

Tercera escena: Interludi

9. Rera la cortina

De dintre estant de l'escena el cor interior canta.

323 **Andante moderato** ♩ = 84

mp 1. Dormiu, dor - miu, ar - bres i
2. Un cant de llum (un cant de

p 1. Dor - miu, dor - miu, dor - miu, dor -
2. Un cant de llum i un cant de miu, flor, dor - es -

p 1. Dor - miu, cant, *p* dor un - miu, cant dor de -

329 *poc cresc.*

cims, blanc fon - ti - nvol i ger da pra - da que en - ca - ra
flor, es - cu - ma flon - ja d'ai - gua vi - va que a - ra re -

p miu, dor miu, ar - bres i cims, que en - ca - ra
cu - ma flon - ja d'ai - gua vi - va que a - ra re -

miu, flor, ar - bres gua i vi - cims, que en - ca - ra
que a - ra re -

que en - ca - ra
que a - ra re -

335

vet - lla al - gu - na fa - da qu'us vol tei - xir amb els seus
neix i a - dè - es mor per a tru - car en vostre

vet - lla al - gu - na fa - da qu'us vol tei - xir
neix i a - dè - es mor per a tru - car en vos - tre

vet - lla al - gu - na fa - da qu'us vol tei - xir amb els seus
neix i a - dè - es mor per a tru - car en vos - tre

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

341

s
c
cor int.
t
b

cants cor, u - na ba - la - da.
to - ta fes - ti - va.

amb els seus cants cor, u - na ba - la - da.
en vos - tre cor, to - ta fes - ti - va.

cants cor, u - na ba - la - da.
to - ta fes - ti - va.

cants cor, u - na ba - la - da.
to - ta fes - ti - va.

Les verges canten dels peus de l'Esposa estant.

347

deu verg.
s. c.

p 1. Fi - na, se - dosa pulcritud de mar - bre, la mitja nit, a peu des-
2. Amb una mà recull sa ca-be - lle - ra i amb l'altra mà la va entor-
3. Se'n puja als cims i tot seguit da - va - flla pel corri - ol a on des-

pno.

353

deu verg.
s. c.

calç s'enfi - la per cada ar - bre i a - paga les remors del bosc flo-rit.
to - lligant amb la fo-gue - ra de les estrelles vi - ves d'argent clar.
fà la inú - til re - vi - fa - lla del rec perdut i el bleix de l'o - rat - jol.

pno.

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

359

deu verg. s. c.

mp 4. Vora l'es-tany en la pu-pi-l·la ce-ga de-tura el pas i l'aigua rep la voluptuosa en-
5. Fina, se - dosa pulcritud de marbre, la mitja nit, a peu descalç s'enfila per cà-

s. *mp* 1. Dormiu, dor - miu, ar - bres cant de cims, blanc fon - ti - nyol
2. Un cant de llum i un cant de flor, es - cu - ma flon - ja

c. *mp* 1. Dor cant de llum i un cant de miu, dor - cu - ma i miu,
2. Un cant de llum i un cant de flor, es - cu - ma flon - ja

cor int.

t.

b.

pno.

p

365

deu verg. s. c.

tre - ga del seu cos esllan-guit amb un a - braç. Oh mitja nit, com has tombat! Fi-
da ar - bre i a - pa-ga les re - mors del bosc flo - rit. Tot resta amortallat en l'ombra

s. *mp* *poc cresc.* ger - da pra - da que en - ca - ra vet - lla al - gu - na fa - da
d'ai - gua vi - va que a - ra re - neix i a - des es mor

c. *mp* dor - gua miu, vi - va que en - ca - ra vet - lla al - gu - na
d'ai - gua vi - va que a - ra re - neix i a - des es mor

cor int.

t. *mp* que en - ca - ra vet - lla al - gu - na fa - da
que a - ra re - neix i a - des es mor

b. *mp* que en - ca - ra vet - lla al - gu - na fa - da
que a - ra re - neix i a - des es mor

pno.

371

deu verg.
s. c.

ni - a la vi - da an - hel, la vida amor, la vi - da me - lo - di - a sospesa en
den - sa i res no et diu el cant de co - mi - at en la par - tença sino és l'a-

s

qu'us vol tei - xir amb els seus cants u - na ba -
per a tru - car en vostre cor, to - ta fes -

c

fa - da qu'us vol tei - xir amb els seus cants u - na ba -
mor - da per a tru - car en vos - tre cor, to - ta fes -

cor int.

t

qu'us vol tei - xir amb els seus cants u - na ba -
per a tru - car en vos - tre cor, to - ta fes -

b

qu'us vol tei - xir amb els seus cants u - na ba -
per a tru - car en vos - tre cor, to - ta fes -

pno.

377

deu verg.
s. c.

la cla - ror de cada es - tel.
mor que en - ca - ra per tu viu.

Lento recitativo ♩ = 60

s

la - da.
ti - va.

c

la - da.
ti - va.

cor int.

t

la - da.
ti - va.

b

da.
va.

pno.

mp Voltada de la flor de ses a -

mp Voltada de la flor de ses a -

mp

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

381

cor int. s
mi - gues s'espera en el jardí la casta espo - sa,
c
mi - gues s'espera en el jardí la casta espo - sa,
pno.

384

cresc.
cor int. s
tímida i nú - bil, des-mai-a-da ro - sa; tímida i nú - bil, des-mai-a-da ro - sa;
c
tímida i nú - bil, des-mai-a-da ro - sa; tímida i nú - bil, des-mai-a-da ro - sa;
pno.

387

cor int. s
ff quan s'ador-mia, coronat d'espigues l'espòs lave a cercar amb llarg segui - ci de jo - vencells can - tors que
c
ff quan s'ador-mia, coronat d'espigues l'espòs lave a cercar amb llarg segui - ci de jo - vencells can - tors que
pno.

390

mf
cor int. s
sa - ben cants d'a - mors per in - vo-car l'es - tel qu'els és pro - pi - ci.
c
sa - ben cants d'a - mors per in - vo-car l'es - tel qu'els és pro - pi - ci.
pno.

Quarta escena: Festa 2
10. Cançons de noces

Entren a escena l'Espòs amb uns donzells que canten i ballen d'una manera festiva.

392 **Allegro** ♩ = 116

pno. *f*

arm.

398

pno.

arm.

404 *meno*
mp

pno.

arm.

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

410 *meno* ♩ = 110 *meno* ♩ = 100 *rit.* ♩ = 95

pno.

416 *a temps* ♩ = 105

donzells
t. b.

mf 1. En-ce - nem les an - tor - xes al vent que ros - se - gui la
2. Els ca - mins són més curts i el de - lit amb co - rat - ge s'a -

pno.

arm.

mp

422

donzells
t. b.

fla - ma com el foc que s'en - cén en el cor del qui a - ma.
bla - na quan re - viu l'es - pe - rit a la llum de la fla - ma.

pno.

arm.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

54

Els donzells inicien un contrapàs
en honor de l'Espòs.

428

pno.

pp

arm.

p

434

pno.

p

arm.

p

440

pno.

arm.

446

pno.

arm.

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

452

donzells
t. b.

mf 3. Quina veu ve del fon - dal? Qui - na veu en com - pa - nyi - a de - sen -
4. Fins els cims s'han commo - gut, tam - bé les pla - nes de - ser - tes i les

pno.

p

arm.

mp

458

donzells
t. b.

can - ta l'har - mo - ni - a del si - len - ci noc - tur - nal?
ver - ges ben des - per - tes en ex - tre - ma qui - e - tud.

pno.

arm.

Els donzells completen el contrapàs.

464

pno.

p

arm.

p

470

pno.

arm.

p

476

pno.

arm.

482

donzells
t. b.

pno.

arm.

mp 5. A - déu,

488

donzells
t. b.

pa - pa - lló dau - rat que vet - lla - ves sa dor - mi - da! La veu llu - nya - na

pno.

mp

arm.

mp

11. Confrontació entre verges

L'esposa s'aixeca agitada, fins ara no s'havia adonat de la presència de l'Espòs amb la bul·langua dels donzells.

494

L'Esposa

no tan ràpid ♩ = 60 ♩ = 120

ff Se - rà l'espòs, oh vi - da!, que

donzells
t. b.

les cri - da i el seu clam les ha sob - tat.

pno.

no tan ràpid ♩ = 60

f

molto cresc.

arm.

f

mf

Les verges darrera l'Esposa també s'aixequen.

500

L'Esposa

deu verg.
s. c.

pno.

arm.

ve'mb la co - mi - ti - va?

En-ce-nem la fla - ma vi - va del gre - sol que s'a - pa - gà.

Les verges prudents encenen llurs gresols però les folles no tenen oli d'encendre i no poden.

506

Lent ♩ = 50   ♩ = 100

molto ritardando

pno.

arm.

p

mf

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

512 **Andante moderato** ♩ = 84

L'Esposa

VERG.SAV.

s 1. 2

c 3. 4

c 5

pno.

arm.

mf És l'ho - ra del goig suprem que la me-va à-ni-ma a - bri - ga

mp No-

mp No-

mp No-

p

mp

ppp

p

p

p

518

VERG.SAV.

s 1. 2

c 3. 4

c 5

pno.

saltes pres-tes es-tem per acompa-nyar - te, a - mi - ga.

saltes pres-tes es-tem per acompa-nyar - te, a - mi - ga.

saltes pres-tes es-tem per acompa-nyar - te, a - mi - ga. *rit.*

518

A les verges sàvies:

VERG.FOLL.
523

L'istesso Lento ♩ = 50

Score for VERG.FOLL. (523) featuring three staves (s 1, s 2.3, c 4.5) and lyrics. The tempo is Lento (♩ = 50). The music is in 2/4 time and G major. The lyrics are: "Nostre gresol és pe-tit i el seu flam eixi-ri - vit no s'hi en-cén de cap ma-ne - ra." The dynamics are marked *p* (piano). The music features triplets and slurs.

VERG.SAV.

L'istesso Lento ♩ = 50

Score for VERG.SAV. featuring three staves (s 1.2, c 3.4, c 5). The tempo is Lento (♩ = 50). The music is in 2/4 time and G major. The staves are empty, indicating a silent section.

Score for piano (pno.) and arm. featuring two staves. The tempo is Lento (♩ = 50). The music is in 2/4 time and G major. The piano part features a melody with slurs and dynamics marked *p* (piano). The arm. part features a bass line with slurs and dynamics marked *p* (piano).

La paràbola de les deu verges
 Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

VERG.FOLL.
 530

A les sàvies.

s 1 *mp* Si en do - nés - siu la mei-tad... la mei-

s 2. 3 *mp* Si en do - nés - siu la mei-tad... la mei-

c 4. 5 *mp* Si en do - nés - siu la mei-tad... la mei-

VERG.SAV.

A les folles:

s 1. 2 *mf* Com que no l'heu prove - ït amb bon o - li d'o-li - ve - - - ra!

c 3. 4 *mf* Com que no l'heu prove - ït amb bon o - li d'o-li - ve - - - ra!

c 5 *mf* Com que no l'heu prove - ït amb bon o - li d'o-li - ve - - - ra!

pno.

arm.

VERG. FOLL.

536

retenint molt

a temps un poc més viu ♩ = 70

s 1
tad el cremalló s'en - cen - dri - a. A mi - gues, per pie-tat!, n'hi hauria prou per fer la

s 2. 3
tad el cremalló s'encendria. s'encendri - a. A mi - gues, per pie-tat!, n'hi hauria prou per fer la

c 4. 5
tad el cremalló s'encendria. s'encendri - a. A mi - gues, per pie-tat!, n'hi hauria prou per fer la

mp

VERG. SAV.

s 1. 2

c 3. 4

c 5

retenint molt

a temps un poc més viu ♩ = 70

pno.
fp
mp

arm.
mf

La paràbola de les deu verges
 Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

VERG.FOLL.
 542

Més viu ♩ = 80

s 1
 vi - a, n'hi hauria prou per fer la vi - - - a,

s 2. 3
 vi - a, n'hi hauria prou per fer la vi - - - a,

c 4. 5
 vi - a, n'hi hauria prou per fer la vi - - - a,

VERG.SAV.

A les folles.

Més viu ♩ = 80

s 1. 2
f Donzelles fo - lles, a-

c 3. 4
f Donzelles fo - lles, a-

c 5
f Donzelles fo - lles, a-

Més viu ♩ = 80

pno.
cresc.
mf

arm.

VERG.FOLL.

547

s 1

f per pietat!, *f* per pietat!, *sempre f* per pie - tat!, per pietat!, per pietat!,

s 2. 3

f per pietat!, *f* per pietat!, *sempre f* per pie - tat!, per pietat!, per pietat!,

c 4. 5

f per pietat!, *f* per pie - tat!, *sempre f* per pie - tat!, per pietat!, per pietat!,

VERG.SAV.

s 1. 2

neu... *f* a - neu... *f* a - neu... *sempre f* a - neu... a - neu... a -

c 3. 4

neu... *f* a - neu... *f* a - neu... *sempre f* a - neu... a - neu, a -

c 5

neu... *f* a - neu... *f* a - neu... *sempre f* a - neu, a - neu... a -

pno.

f

arm.

ff

VERG.FOLL.
552

s 1

per pi-e - tat!, per pi-e - tat!, per pie - tat!

s 2. 3

per pi-e - tat!, per pi-e - tat!, per pie - tat!

c 4. 5

per pi-e - tat!, per pi-e - tat!, per pie - tat!

VERG.SAV.

s 1. 2

neu... a - neu... a - neu, a - neu... a - neu, don-

c 3. 4

neu... a - neu... a - neu... a - neu, a - neu, don-

c 5

neu... a - neu, a - neu... a - neu... a - neu, don-

pno.

arm.

VERG. FOLL.
556

s 1

s 2.3

c 4.5

VERG. SAV.

s 1.2

ze-lles, aneu, a-neu, don - ze-lles, a-neu; al mer - - - cat n'hi ha de sobra; el troba-

c 3.4

ze-lles, aneu, aneu, don ze-lles, a-neu; al mer - - - cat n'hi ha de sobra; el tro-ba-

c 5

ze-lles, aneu, aneu, don - ze-lles, a-neu; al mer - - - cat n'hi ha de sobra; el troba-

pno.

arm.

VERG.FOLL.

560

Score for VERG.FOLL. (560). The system includes three staves: s 1 (Soprano), s 2.3 (Soprano/Alto), and c 4.5 (Cello/Double Bass). All staves are in G major (one sharp) and show rests for the first five measures.

VERG.SAV.

Score for VERG.SAV. The system includes three staves: s 1.2 (Soprano), c 3.4 (Cello/Double Bass), and c 5 (Cello/Double Bass). The lyrics are: reu a bon preu si un mar-xant per vos - tre en-cant, tot encisant - se, es distreu.

Score for piano (pno.) and arm. (arm.). The piano part consists of two staves (treble and bass clef) showing a complex accompaniment. The arm. part consists of two staves (treble and bass clef) showing a simpler accompaniment.

565 *més tranquil*

pno. *p*

574 *Verges 1,2,3,4,5*

VERG.SAV. c 5

pno. *mp* *mp*

mp Im - pru - dents, Im - prudents, fo - lles don - ze - lles

580 *Verge 5*

VERG.SAV. c 5

que no us sa - beu go - ver - nar; si no us

pno. *mp*

586 *Verge 4* *Verge 3* *Verge 2*

VERG.SAV. c 5

sa - beu fê - es - ti - mar, què en treu - reu de ser tan be - lles? Fo - lles sou; si fô - s - siu lles - tes o - bra -

pno. *cresc.*

592 *Verge 1* *Verges 1,2,3,4,5*

VERG.SAV. c 5

ri - eu pres - ta - ment; *mf* vo - tres mans no són prou destres, no a - gom - bol - den cap ta - lent.

pno. *mf*

598
 VERG. SAV.

s 1. 2

mp A - neu, que l'es-pòs ja ar - ri - ba! Pro - ve - iu vos - tre gre - sol, que sa ga -

c 3. 4
 5

mp

arm.

mp

604
 VERG. SAV.

s 1. 2

lant co - mi - ti - va ja pu - ja pel cor - ri -

c 3. 4
 5

arm.

Les verges se separen; les sàvies es reuneixen amb l'Esposa i les folles són apartades.

12. L'aplegament dels esposos

VERG.SAV. 609 **Andantino**

Els donzells, que estan amb l'Espòs, avancen una mica. Ell se separa d'ells i es planta en distància però ostensiblement visible per a l'Esposa; i així ambdós es miren llargament.

s 1. 2
c 3. 4
5

ol.
ol.

A les verges prudents.

donzells
t. b.

mp En la nit, al jar-dí, les pon-ce-lles ens fan més cla-ror per ro-

pno.
dolç
mp

arm.
ppp

VERG.SAV. 613 **Als donzells**

s 1. 2
c 3. 4
c 5

mp Del tre-sor a-ma-gat de l'es-
mp Del tre-sor a-ma-gat de l'es-
mp Del tre-sor a-ma-gat de l'es-

donzells
t. b.

bar-vos, don-ze-lles, el vos-tre tre-sor.

pno.

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

VERG.SAV. 617 *dim.* *poc rit. ♩ = 65*

s 1. 2 po - sa som guar - des fi - dels qu'a - ra a por - ta desclo - sa pren - dreu, jo - vin

c 3. 4 po - sa som guar - des fi - dels qu'a - ra a por - ta desclo - sa pren - dreu, jo - vin

c 5 po - sa som guar - des fi - dels qu'a - ra a por - ta desclo - sa pren - dreu, jo - vin

L'Espòs *Als donzells* *mf* *poc rit.* Vei -

pno.

VERG.SAV. 621 *L'istesso tempo Andantino i una mica més viu ♩ = 104*

s 1. 2 cells.

c 3. 4 cells.

c 5 cells.

L'Espòs eu - la, donzells, l'es - po - sa com és ma - du - ra d'a - mor, en -

pno. *mf*

arm. *mf*

625

L'Espòs

ce - sos sos ulls de ro - sa, els a - ma - ra amb rou de plor. No te -

pno.

arm.

629

L'Espòs

meu que llan - gui - ri - a car l'a - mor és fort i sa; ni

pno.

arm.

La paràbola de les deu verges
 Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

633

L'Espòs

pno.

arm.

Iai - gua f'a - pa - ga - ri - a ni el foc el con-su - mi - rà.

637

A l'Espòs.

L'Esposa

L'Espòs

pno.

arm.

mf To - ta me'n sóc trasmu - da - da del teu par-lar ben-a -

mf

ff

641

L'Esposa

mat; Tu ets es-per-rit i a-le-na-da qu'em dónes for-ça en el com-

L'Espòs

pno.

arm.

cresc.

L'Esposa s'acomiada de les verges sàvies.

645

L'Esposa

bat. *mf* Don-ze-lles, u-na be-sa-da. Preneu l'úl-ti-ma abra-

L'Espòs

pno.

arm.

f

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

poc rit. ♩ = 96 *a temps però un poc meno* ♩ = 100

649

L'Esposa

ça - da que sols visc pel meu a - mat!

L'Espòs

poc rit. *ff* Dona gentil, exquisi - da,

pno.

arm.

f

L'Espòs, que ha arribat fins on es troba l'Esposa, li ofereix el seu braç i Ella el pren.
Ambdós es dirigeixen al setial al costat del qual n'hi han posat un altre.
L'Espòs la convida a seure i, en acabat, ell també s'asseu.

652

L'Esposa

L'Espòs

esposa qu'em sostindràs; aquí tens la meva vi - da, ma gallardi-a i mon braç.

pno.

arm.

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

76

L'istesso tempo Andantino i un poc menys ràpid ♩ = 96
*(Donzells que són els tenors i els baixos del cor interior).

655

cor int.
i donzells

divisi

f

Esposos benamats som - riu - en som - riu - en en les al - tu - res de la

f

Esposos benamats som - riu - en som - riu - en en les al - tu - res de la

pno.

mf

arm.

mf

660

cor int.
i donzells

nit, les pon - ce - lles xiu - xiu - ei - gen la can - çó de l'es - pe - rit.

nit, les pon - ce - lles xiu - xiu - ei - gen la can - çó de l'es - pe - rit.

pno.

arm.

f

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

665

cor int.
i donzells

t

b

f Anem que ja la llar es - pe - ra, es -

f Anem que ja la llar es - pe - ra, es -

pno.

mf

arm.

mf

670

cor int.
i donzells

t

b

pe - ra el gran con - nu - bi fes - ti - val i ca - da branca lleu - ge - ra ens se -

pe - ra el gran con - nu - bi fes - ti - val i ca - da branca lleu - ge - ra ens se -

pno.

arm.

675

cor int.
i donzells

t

nya - la el ca - mi - nal.

b

nya - la el ca - mi - nal.

pno.

arm.

13. Oh, gloses de l'amor pur

Les donzelles (sopranos i contralts del cor interior) s'hi ajunten.

680

MODERATO

s

mp Oh, glo-ses de l'a - mor pur!, i - dil - lis de pri - ma-ve-ra, ri -

c

mp Oh, glo-ses de l'a - mor pur!, i - dil - lis de pri - ma-ve-ra, ri -

cor int.
i donzells

t

mp Oh, glo-ses de l'a - mor pur!, i - dil - lis de pri - ma-ve-ra, ri -

b

mp Oh, glo-ses de l'a - mor pur!, i - dil - lis de pri - ma-ve-ra, ri -

arm.

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

685

s
a - lles en cel d'at - zur, fon - ta - ne - lles d'ai - gua ve - ra. Oh, glo-ses de l'a - mor

c
a - lles en cel d'at - zur, fon - ta - ne - lles d'ai - gua ve - ra. Oh, glo-ses de l'a - mor

cor int.
i donzells

t
a - lles en cel d'at - zur, fon - ta - ne - lles d'ai - gua ve - ra. Oh, glo-ses de l'a - mor

b
a - lles en cel d'at - zur, fon - ta - ne - lles d'ai - gua ve - ra. Oh, glo-ses de l'a - mor

690

s
pur!

c
pur!

cor int.
i donzells

t
pur!

b
pur!

arm.
f

Als Esposos.
p En

p En

695

s
ca - da ca - mí te - niu el pun - te - jar de la li - ra, l'a - ma - ga - tall de l'om -

c
ca - da ca - mí te - niu el pun - te - jar de la li - ra, l'a - ma - ga - tall de l'om -

cor int.

pno.
p

700

cor int.
i donzells

s
briu i l'o - rat - ge que sos - pi - ra., l'a - ma - ga - tall de l'om -

c
briu i l'o - rat - ge que sos - pi - ra., l'a - ma - ga - tall de l'om -

pno.

704

La meitat del cor de donzelles i donzells
als Esposos.

cor int.
i donzells

s
briu.

c
briu.

t
mp Pas -

b
mp Pas -

pno.

arm.
f

La paràbola de les deu verges
 Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

709

s
c
cor int.
i donzells
t
b

seu amb el fres - que - jar de la fron - da a - ta - pe - i - da que ca - da mar - ge és l'al -

pno.

legato
mp

714

s
c
cor int.
i donzells
t
b

tar on es ve - ne - ra la vi - da., on es ve - ne - ra la vi -

pno.

714

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

*Les dues meitats juntes canten les unes a les altres,
l'Espòs a l'Esposa i l'Esposa a l'Espòs.*

The musical score is for a piece titled "L'Espos a l'Espos a l'Espos a l'Espos." It is written for a vocal quartet (Soprano, Contralto, Tenor, Bass), Piano, and Arm. The score is in 2/4 time and consists of five measures. The vocal parts have lyrics "da." in the first measure and "Pas" in the fifth measure. The piano part has a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The arm part has a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The score is written in a single system with five staves. The vocal parts are grouped together, and the piano and arm parts are grouped together. The score is written in a standard musical notation with a key signature of one flat and a time signature of 2/4. The lyrics are in Catalan. The score is for a piece titled "L'Espos a l'Espos a l'Espos a l'Espos." It is written for a vocal quartet (Soprano, Contralto, Tenor, Bass), Piano, and Arm. The score is in 2/4 time and consists of five measures. The vocal parts have lyrics "da." in the first measure and "Pas" in the fifth measure. The piano part has a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The arm part has a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The score is written in a single system with five staves. The vocal parts are grouped together, and the piano and arm parts are grouped together. The score is written in a standard musical notation with a key signature of one flat and a time signature of 2/4. The lyrics are in Catalan.

L'Espòs

p A - mor, A - mor,

S
seu, ca - va - llers d'a - mor, don - ze - lles de cor - te - si - a qu'els es -

C
seu, ca - va - llers d'a - mor, don - ze - lles de cor - te - si - a qu'els es -

cor int. i donzells

T
mp Pas - seu, ca - va - llers d'a - mor, don - ze - lles de cor - te - si - a

B
mp Pas - seu, ca - va - llers d'a - mor, don - ze - lles de cor - te - si - a

pno.

p

La paràbola de les deu verges
 Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

727

L'Esposa

A - mor, A - mor, A -

L'Espòs

A - mor,

s

po - sos feu ho - nor en ga - llar - da com - pa - nyi - a., qu'els es po - sos feu ho -

c

po - sos feu ho - nor en ga - llar - da com - pa - nyi - a., qu'els es po - sos feu ho -

cor int.
i donzells

t

qu'els esposos feu ho - nor en ga - llar - da com - pa nyi - a i ho -

b

qu'els esposos feu ho - nor en ga - llar - da com - pa - nyi - a., qu'els es - po - sos feu ho -

pno.

732

L'Esposa

mor,

Uns donzells aixequen arcs de cintes de colors i de flors
 i els col·loquen sobre els Esposos.

s

nor.

c

nor.

cor int.
i donzells

t

nor.

b

nor.

pno.

arm.

mf En

mf En

f

737

L'Esposa

L'Espòs

s

c

cor int.
i donzells

t

b

pno.

mp A - mor, A - mor, A -

mp A - mor, A - mor, A -

treu per l'ample por - tal i fer - meu la por - ta clo - sa per gau - dir sense cap

treu per l'ample por - tal i fer - meu la por - ta clo - sa per gau - dir sense cap

mf En - treu per l'ample por - tal i fer - meu la por - ta clo - sa per gaudir sense cap

mf En - treu per l'ample por - tal i fer - meu la por - ta clo - sa per gaudir sense cap

mp

742

L'Esposa

L'Espòs

s

c

cor int.
i donzells

t

b

pno.

mor, A - mor, A - mor, A

mor, A - mor, A - mor, A

no - sa de la fes - ta nup - ci - al., de la fes - ta nup - ci

no - sa de la fes - ta nup - ci - al., de la fes - ta nup - ci

no - sa de la fes - ta nup - ci - al., de la fes - ta nup - ci

no - sa de la fes - ta nup - ci - al., de la fes - ta nup - ci

mp

746

L'Esposa

L'Espòs

s

c

cor int.
i donzells

t

b

pno.

arm.

mor,

mor,

al.

al.

al.

al.

al.

A les folles,
que es planyen desesperadament.

mp Ja re

mp Ja re

mp Ja re

mp Ja re

mp Ja re

f

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

VERG. FOLL.

756

s 1

s 2.3

c 4.5

s

c

cor int.
i donzells

t

b

pno.

liç que dei - xa vos - tra pet - ja - da., i es - bor-ra el mo-ment fe

liç que dei - xa vos - tra pet - ja - da., i es - bor-ra el mo-ment fe

liç fe - - - liç i es - bor-ra el mo-ment fe

liç fe - - - liç i es - bor-ra el mo-ment fe

VERG.FOLL.

760

s 1

s 2.3

c 4.5

s

c

cor int.
i donzells

t

b

pno.

arm.

liç.

liç.

liç.

liç.

liç.

mf

Prò,

mf

Prò,

mf

Prò,

mf

Prò,

ff

ff

VERG.FOLL.

765

mf

s 1

s 2.3

c 4.5

s

c

cor int.
i donzells

t

b

pno.

mf

ai las!, que vos - tre cant té u-na es - tro - fa d'e - le - gi - a que les

ai las!, que vos - tre cant té u-na es - tro - fa d'e - le - gi - a que les

ai las!, que vos - tre cant té u-na es - tro - fa d'e - le - gi - a que les

ai las!, que vos - tre cant té u-na es - tro - fa d'e - le - gi - a que les

VERG.FOLL.

769

molto cresc.

s 1

s 2.3

c 4.5

s

c

cor int.
i donzells

t

b

pno.

ver - ges quan vin - dran la di - ran en l'a - go - ni - a., en l'a-go - ni - a la di -

verges quan vin - dran la di - ran en l'a-go - ni - a la di -

ver - ges quan vin - dran la di - ran en l'a-go - ni - a la di -

L'Esposa

VERG.FOLL.
s 1
s 2. 3
c 4. 5

VERG.SAV.
s 1. 2
c 3. 4
c 5

L'Espòs

**cor int.
i donzells**
s
c
t
b

pno.

arm.

Allegretto moderato

Les verges prudents s'afegeixen al cant general que contrasta amb els laments de les folles

f Oh,
f Oh,
f Oh,
f Oh,

ran.
ran.
ran.

ff

779

L'Esposa

VERG.FOLL

s 1

s 2.3

c 4.5

VERG.SAV.

s 1.2

c 3.4

c 5

L'Espòs

s

c

cor int.
i donzells

t

b

pno.

arm.

lamentoso *f* A - mor, A - mor, A -

f 2^a *f* 4^a *f*

folles! l'espòs vin - gué re - ga - li - mant be - nau - ran - ça qu'a vo - sal - tres no us per -

folles! l'espòs vin - gué re - ga - li - mant be - nau - ran - ça qu'a vo - sal - tres no us per -

folles! l'espòs vin - gué re - ga - li - mant be - nau - ran - ça qu'a vo - sal - tres no us per -

f A - mor, A -

folles! l'espòs vin - gué re - ga - li - mant be - nau - ran - ça qu'a vo - sal - tres no us per -

folles! l'espòs vin - gué re - ga - li - mant be - nau - ran - ça qu'a vo - sal - tres no us per -

Oh, folles! l'espòs vin - gué re - ga - li - mant be - nau - ran - ça qu'a vo - sal - tres no us per -

f Oh, folles! l'espòs vin - gué re - ga - li - mant be - nau - ran - ça qu'a vo - sal - tres no us per -

mf

f

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

784

L'Esposa
mor. A - mor, A - mor, A - meno

VERG.FOLL.
s 1
s 2. 3
c 4. 5
ff meno

VERG.SAV.
s 1. 2
c 3. 4
c 5
vé pel des - cuit i la tar - dan - ça., per la tar - dan - ça i el des -
ff

L'Espòs
8 mor. A - mor, A - mor, A -

cor int. i donzells
s
c
t
b
vé pel des - cuit i la tar - dan - ça., per la tar - dan - ça i el des -

pno.
vé pel des - cuit per la tar - dan - ça i el des -

arm.

788

L'Esposa

VERG.FOLL.

s 1

s 2. 3

c 4. 5

VERG.SAV.

s 1. 2

cuit.

c 3. 4

cuit.

c 5

cuit.

L'Espòs

mor.

s

cuit.

c

cuit.

cor int.
i donzells

t

cuit.

b

pno.

ff

arm.

fff

mf La

mf La

mf La

mf La

7

7

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

793

L'Esposa

VERG. FOLL.

s 1

s 2. 3

c 4. 5

VERG. SAV.

s 1. 2

c 3. 4

c 5

L'Espòs

s

c

cor int.
i donzells

t

b

pno.

arm.

lamentoso

mp A - mor,

f

mf A

dim.

f

meno

por - ta ja us han bar - ra - da i a fo - ra tot res - ta en

por - ta ja us han bar - ra - da i a fo - ra tot res - ta en

por - ta ja us han bar - ra - da i a fo - ra tot res - ta en

f A - mor,

A - mor,

A

meno

por - ta ja us han bar - ra - da i a fo - ra tot res - ta en

meno

por - ta ja us han bar - ra - da i a fo - ra tot res - ta en

f La por - ta ja us han bar - ra - da i a fo - ra tot res - ta en pau; tot res - ta en

f La por - ta ja us han bar - ra - da i a fo - ra tot res - ta en pau; tot res - ta en

meno

mf

meno

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

96

798

molto cresc.

798

molto cresc.

L'Esposa
VERG.FOLL.
s 1
s 2.3
c 4.5
VERG.SAV.
s 1.2
c 3.4
c 5
L'Espòs
s
c
cor int.
i donzells
t
b
pno.
arm.

mor. A - mor, A - mor, A -
desoladament
pau; ja pas - sà la ca - val - ca - da com la llu - na d'un som - ni
pau; ja pas - sà la ca - val - ca - da com la llu - na d'un som - ni
pau; ja pas - sà la ca - val - ca - da com la llu - na d'un som - ni
mor. A - mor, A - mor, A -
pau; ja pas - sà la ca - val - ca - da com la llu - na d'un som - ni
pau; ja pas - sà la ca - val - ca - da com la llu - na d'un som - ni
pau; ja pas - sà la ca - val - ca - da com la llu - na d'un som - ni
molto cresc.
p.

808

pno.

arm.

ff

ff

813

pno.

arm.

fff

fff

818

pno.

arm.

fff

fff

fff

fff

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

VERG.FOLL.
824

Rallentir molt de ♩ = 84 *fins a* ♩ = 60

Als Esposos

s 1
mp Es - po - sos, o - briu, sis plau! plau!

s 2. 3
mp Es - po - sos, o - briu, sis plau! plau!

c 4. 5
mp Es - po - sos, o - briu, sis plau! plau!

pno.
fff

arm.
fff

pppp

VERG.FOLL.
831

s 1
plau!

s 2. 3
plau!

c 4. 5
plau!

pno.

Tothom resta dempeus, quiet i en
silenci. Ningú no atén a la porta.

Cinquena escena: Exhortació i himne

14. Cant de lloança

A

Als Esposos.

834

LARGO ♩ = 56

musical score for soprano, contralt, COR INTERIOR, tenor, baix, and piano. The tempo is LARGO (♩ = 56). The key signature is B-flat major. The lyrics are: Vir - tud d'amor, con - ques - ta me - res - cu - da,.

mp mf

837

musical score for soprano, contralt, COR INTERIOR, tenor, baix, and piano. The tempo is LARGO (♩ = 56). The key signature is B-flat major. The lyrics are: da, l'un a l'al - tre us gua - nyeu mú - tu - a ment.

mp mf

840

s
c
cor int.
t
b

i el tri - omf as - so - lit qu'així us tras - mu - da us junta amb un sol llaç e -

pno

El grup cantant es desplaça en processó per l'escena i crea un buit radiant al centre.

843

L'Esposa
VERG. SÀV.
s 1.2

843

s
c
cor int.
t
b

ter - na - ment.

p Ar - bre fidel de sa - ba be - ne - i - da,

pno

846 *cresc.*

L'Esposa

VERG. SÀV.
s 1.2

cor int.

pno

tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan més en l'es-pe - rit en - tri l'ar -

tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan més en l'es-pe - rit en - tri l'ar -

tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan més en l'es-pe - rit en - tri l'ar -

cresc.

849 *poc rit.* **C** *a temps*

L'Esposa

VERG. SÀV.
s 1.2

L'Espòs

s

cor int.

t

pno

rel. *p* Ar - bre fi-del de

rel. *p* Ar - bre fi-del de

p Ar - bre fi-del de

rel. *p* Ar - bre fi-del de

p Ar - bre fi-del de

poc rit. *a temps*

mf *p*

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

852

cresc.

L'Esposa

sa - ba be - ne - ī - da, *mp* tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan

VERG.SÀV.
s 1.2

sa - ba be - ne - ī - da, *mp* tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan

L'Espòs

sa - ba be - ne - ī - da, *mp* tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan

s

cor int.

sa - ba be - ne - ī - da, *mp* tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan

t

sa - ba be - ne - ī - da, *mp* tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan

pno

cresc.

mp

855

L'Esposa

més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

VERG.SÀV.
s 1.2

més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

L'Espòs

més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

s

cor int.

més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

t

més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

pno

mf

poc rit.

f

D

a temps

858

L'Esposa

VERG. SÀV.

s 1.2

c 3.4

c 5

L'Espòs

s

c

cor int.

t

b

pno

p Sí - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na cru - ci - ficat en

p Sí - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na cru - ci - ficat en

p Sí - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na cru - ci - ficat en

p Sí - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na cru - ci - ficat en

p Sí - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na cru - ci - ficat en

p Sí - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na cru - ci - ficat en

p Sí - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na cru - ci - ficat en

p Sí - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na cru - ci - ficat en

p Sí - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na cru - ci - ficat en

p Sí - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na cru - ci - ficat en

mp

cresc.

104

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

106

VERG.FOLL.

Les folles supliquen endebades als Esposos del seu clos estant en un darrer esforç inútil.

864

s 1 *mp* La nit és fosca i el vent ge-liu. O-briu, es -

s 2.3 *mp* La nit és fosca i el vent ge-liu. O-briu, es -

c 4.5 *mp* La nit és fosca i el vent ge-liu. O-briu, es -

pno *mp*

arm. *mp*

VERG.FOLL.

867

s 1 posos, si pietat te-niu. Per pi-e tat, o-briu, o - briu!

s 2.3 posos, si pie-tat te-niu. Per pi-e tat, o-briu, o - briu!

c 4.5 posos, si pie-tat te-niu. Per pi-e - tat, obriu, o - briu!

pno

arm.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

Les folles fan uns darrers esforços per alliberar-se fins que cauen en un sever i desesperat defalliment.

871

pno

arm.

875

pno

arm.

Cauen exhaustes sobre els genolls i de genolls es pleguen a terra a sobre de si mateixes.

p

15. Escena Sacra

47

arm.

mp

52

arm.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

108

Jesús arriba amb pas pausat i es col·loca en el buit radiant creat al centre de l'escena.

Andante cantabile ♩ = 96

pno

890

pno

894

pno

898

poc cresc.

pno

902

dim.

En veure'l les folles trenquen el seu clos i van a raure als seus peus per suplicar-li encara el seu perdó.

Jesús

906

A les folles.

mp Per què no éreu a punt, oh ver-ges to - - - lles, quan l'Espòs va arri-bar a - - - quell sant

arm.

pp

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

912

Jesús

di - - - a? En veritat no sé qui sou, don - ze - - - les.

arm.

918

Jesús

En veritat no sé qui sou, don - ze - - - les; no éreu les a-

arm.

924

Jesús

mi-gues de l'es - po - sa? no par-ti-ci-pà-veu *mf* del seu goig més

arm.

930

Jesús

In - - - tim? *cresc.* *mf*

arm.

Jesús estén els seus braços en senyal de perdó.

936

Jesús

Les verges es prosternen davant de Jesús
en senyal de respecte i de súplica.

pno *mp*

arm. *pp* *ppp*

942

Jesús

mf Tal - ment el Fill de l'Home, així en mon reg - ne quan menys us

pno

948

Jesús

cresc.
ho pen-seu vin-dré a vo - sal - tres *ff* per dur -

pno

arm.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

954

Jesús

vos a les no - ces *ff* de la glò - ri - a.

dim.

pno

dim. *mp*

arm.

dim.

960

Jesús

mf Pas-sa - ré com un llamp en tra - bu - ca - da, de lle -

legato

pno

mp *meno*

arm.

mp

966

Jesús

vant a po - nent a la ve - ga - da.

pno

arm.

ppp

p

p

p

972

pno

arm.

ppp

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

Les verges imprudents, penedides, s'aixequen de terra i surten, a poc a poc, en fila, l'una rera l'altra, després de posar-els-hi la mà al cap, a l'una rera l'altra, Jesús, i estendre els seus braços en senyal d'acollida i de perdó, mentre els hi dona el darrer consell diví, a elles que ens representen a tots nosaltres, pecadors.

978

Jesús

pno

984 *p*

Jesús

pno

990

Jesús

pno

pp Vet -

996

Jesús

lleu i es - teu a punt. Vet - lleu i es - teu a

p

pno

1002

Jesús

punt. *mp* Bé vet - lla - rí - eu si sa - bés - siu qu'un

pno

1007

Jesús

lla - dre vol ro - bar - - - vos. *mf* Vet -

pno

1012

Jesús

lleu i es - teu a punt. *f* Vet - lleu i es -

pno

mp

1017

Jesús

teu a punt. Bé vet - lla - rí - eu si sa -

pno

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1022

Jesús

bés - - - siu qu'un lla - dre vol ro - bar - - -

pno

mf

1026

Jesús

vos. *ff* Com un lla - dre vin - dré, i aquells que tro - bi pre - pa -

pno

cresc.

1032

Jesús

rats per en - tra a la vi - da e - ter - na en - tra - ran junt amb mi al cel i a la glò - ri - a. Mes

pno

molt cresc.

1038

A l'assemblea reunida a l'escena.

Jesús

sfz all, *f* a - quells que trobi amb les mans bui - des d'es - co - lli - des vir -

pno

ff *meno* *mf*

arm.

f *meno* *mp*

dim.

1044

Jesús

tuts i bo - nes o - bres, tru - ca - ran en va la por - ta del cel; a ells, els cau -

pno

arm.

1050

Jesús

rà u - na llo - sa en la nit ne - gra qu'els col - ga - rà i cu - bri - rà en sa ru - ï - - -

legato dim.

pno

meno

arm.

1056

Jesús

na. *ppp*

pno

arm.

Jesús abandona, a poc a poc, l'escena,
tal com hi ha entrat, i l'assemblea,
també a poc a poc, ocupa el centre.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1059

s *pp* Ar - bre fidel de sa - ba be - ne - ī - da, *p* tos fruits de mel se -

c *pp* Ar - bre fidel de sa - ba be - ne - ī - da, *p* tos fruits de mel se -

cor int. *pp* Ar - bre fidel de sa - ba be - ne - ī - da, *p* tos fruits de mel se -

t *pp* Ar - bre fidel de sa - ba be - ne - ī - da, *p* tos fruits de mel se -

b *pp* Ar - bre fidel de sa - ba be - ne - ī - da, *p* tos fruits de mel se -

pno *p* *mp*

arm. *pp* 8

1062

s ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

c ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

cor int. ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

t ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

b ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

pno *mf*

arm.

1065

L'Esposa

VERG.SÀV.
s 1.2

c 3.4

c 5

L'Espòs

s

c

cor int.
t

b

pno

arm.

mp Sim - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na

mp Sim - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na

mp Sim - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na

mp Sim - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na

mp Sim - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na

mp Sim - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na

mp Sim - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na

mp Sim - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na

mp Sim - bol sagrat on l'Ho-me Déu se'ns dó - na

poc rit. *a temps*

mp

La parabola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

[illegible]

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

120

[illegible]

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1075 *dim.* *cresc.*

pno

CAU A POC A POC EL TELÓ FINS AL FINAL

arm.

1079

pno

mf *ff*

arm.

1081

pno

fff

FINAL

arm.

mf

La paràbola de les deu verges
Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

122

Final opcional.

1084 *a temps* *cresc.*

L'Esposa *pp* Ar - bre fidel de sa - ba be - ne - ī - da, *p* tos fruits de mel se -

VERG.SÀV.
s 1.2 *pp* Ar - bre fidel de sa - ba be - ne - ī - da, *p* tos fruits de mel se -

L'Espòs *pp* Ar - bre fidel de sa - ba be - ne - ī - da, *p* tos fruits de mel se -

s *pp* Ar - bre fidel de sa - ba be - ne - ī - da, *p* tos fruits de mel se -

cor int. *pp* Ar - bre fidel de sa - ba be - ne - ī - da, *p* tos fruits de mel se -

t *pp* Ar - bre fidel de sa - ba be - ne - ī - da, *p* tos fruits de mel se -

pno *a temps* *p* *cresc.* *mp*

arm. *ppp*

1087

L'Esposa ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

VERG.SÀV.
s 1.2 ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

L'Espòs ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

s ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

cor int. ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

t ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar - rel.

pno *mf* *f*

[illegible]

1092 *cresc.*

L'Esposa *mp* tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar -

VERG.SÀV. s 1.2 *mp* tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar -

c 3.4 *mp* tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar -

c 5 *mp* tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar -

L'Espòs *mp* tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar -

s *mp* tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar -

c *mp* tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar -

cor int. t *mp* tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar -

b *mp* tos fruits de mel se - ran de no - va vi - da quan més en l'es - pe - rit en - tri l'ar -

cresc.

pno *mp* *mf*

arm.

La paràbola de les deu verges
 Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1095

L'Esposa

VERG. SÀV.
s 1.2

c 3.4

c 5

L'Espòs

s

c

cor int.

t

b

rel. *mp* Sí - bol sagrat on

rel. *mp* Sí - bol sagrat on

rel. *mp* Sí - bol sagrat on

rel. *mp* Sí - bol sagrat on

rel. *mp* Sí - bol sagrat on

rel. *mp* Sí - bol sagrat on

rel. *mp* Sí - bol sagrat on

rel. *mp* Sí - bol sagrat on

rel. *mp* Sí - bol sagrat on

pno

arm.

mf *poc rit.* *a temps* *mp*

3

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

126

[illegible]

[illegible]

© de la música original: Hereus de Rafael Subirachs i Ricart
 © de la poesia original: Hereus d'Eduard Junyent i Subirà
 © de l'obra musical completada, de l'adaptació, tant del text com de la música,
 ordenació dels cants i creació del text dels títols i de la dramaturgia,
 de la revisió i de la còpia digital de la partitura: Rafael Subirachs i Vila
 el qual ha realitzat els treballs uns mesos dels anys 1999 i 2013
 i finalitzats el 20 / 12 / 2013.

RSV. A Sant Feliu de Guixols, 20 / 12 / 2013

Introducció: Cant d'entrada processional.

1. En l'ample silenci

COR INTERIOR:

- 1 _____ En l'ample silenci del vespre adormit
el somni que passa semblant meravelles
encén les estrelles
del vel de la nit
i aixeca la lluna pel cel descobert,
tan blanca i tan fina, que cau desmaiada
pel bosc i la prada,
la mar i el desert.
- 2 _____ Tot dorm en sos braços puríssims de neu:
flauteja l'oratge gronxant la palmera,
la font riallera
son cant fa més breu.
Oh, blana dolcesa de nit oriental
que enjoies les gràcies en l'hora callada
per fer ben amada
la festa nupcial!
- 3 _____ No veus la caseta d'arran el jardí
tan xica i polida que quieta reposa?
No veus com l'Esposa
més blanca que el lli
s'espera, frissosa, asseguda al llindar
si ja les amigues li dus per la via
per quan la vindria
l'Espòs a cercar?
- 4 _____ Prou guaita si vénen al lluny del camí,
si canten o riuen en cada escomesa
o amb muda peresa
es torben a eixir.
Oh, blana dolcesa de nit oriental,
l'encís que desvetlles i el somni que trenes
són riques ofrenes
d'amor virginal!
- 5 _____ Eixampla les ales sedoses del vent
i escampa la flaire del lliri que es bada
amb l'aigua argentada
que rissa el torrent.
No sents com les verges ja venen, de lluny
se les ou com refilen sos llavis de nina,
rialla argentina
que corre i s'esmuny?
- 6 _____ No veus com se n'entren portant a la mà
el llum de bon oli d'oliva flairosa?
No veus com l'Esposa
les surt a abraçar?
No veus com se n'entren portant a la mà
el llum de bon oli d'oliva flairosa?
No veus com l'Esposa
les surt a abraçar?

Ritornello

5. En l'ample silenci

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

Una realització de l'acompanyament del Cant d'entrada processional i del Ritornello del la primera escena.

EN L'AMPLE SILENCI / 1. Cant d'entrada

LENTO

Dones

cor interior

1 *ppp*

piano

pp

cor int.

poc rit.

pno.

pp

a temps

cor int.

2 Homes

pno.

p

cor int.

pno.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1. Cant d'entrada i 5 Ritornello

cor int.

a temps
Dones

poc rit.

3 *p*

pno.

arm.

pp

cor int.

pno.

arm.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1. Cant d'entrada i 5 Ritornello

cor int.

pno.

arm.

poc rit.

cor int.

pno.

arm.

a temps
Homes i dones

4 *mp*

mf

p

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1. Cant d'entrada i 5 Ritornello

4

cor int.

pno.

arm.

poc rit.

cor int.

pno.

arm.

a temps
Dones

5 *mp*

pp

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1. Cant d'entrada i 5 Ritornello

cor int.

pno.

arm.

Homes i dones

p

cor int.

pno.

arm.

poc rit.

a temps

mf

mf

mf

6

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1. Cant d'entrada i 5 Ritornello

6

cor int.

pno.

arm.

cor int.

pno.

arm.

poc rit.

Final del fragment de la realització de l'acompanyament del Cant d'entrada processional

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1. Cant d'entrada i 5 Ritornello

EN L'AMPLE SILENCI / 5. Ritornello

Homes i dones

cor int.

mf

1

pno.

mp

arm.

mp

cor int.

poc rit.

pno.

arm.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1. Cant d'entrada i 5 Ritornello

a temps

Homes

8

cor int.

pno.

arm.

2 *mp*

p

cor int.

pno.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1. Cant d'entrada i 5 Ritornello

poc rit.

cor int.

pno.

arm.

a temps
Dones

mp

p

pp

cor int.

pno.

arm.

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1. Cant d'entrada i 5 Ritornello

10

poc rit.

cor int.

pno.

arm.

cor int.

pno.

arm.

a temps

mp

Homes i dones

4

mf

p

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1. Cant d'entrada i 5 Ritornello

poc rit.

cor int.

pno.

arm.

a temps
Homes

cor int.

pno.

arm.

pp

5 *mp*

8:

8:

8:

8:

8:

8:

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1. Cant d'entrada i 5 Ritornello

12

cor int.

pno.

arm.

Homes i dones

p

cor int.

pno.

arm.

poc rit.

a temps

ff

mf

mf

La paràbola de les deu verges

Rafael Subirachs i Ricart / Opus 21

1. Cant d'entrada i 5 Ritornello

cor int.

pno.

arm.

A la 2a. escena:
6 Frisances (p19)

cor int.

pno.

arm.

poc rit.